

ARISTOPHANIS
COMOEDIAS

EDIDIT

THEODORUS BERGK.

VOL. II.

CONTINENS

AVES LYSISTRATAM THESMOPHORIAZUSAS RANAS
ECCLESIAZUSAS PLUTUM.

EDITIO ALTERA CORRECTOR.

EB

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXVII.

PRAEFATIO

EDITIONIS SECUNDAE.

Iis, quae in praefatione prioris voluminis de instituto hujus editionis paucis exposita sunt, nihil quod in praesentia addam habeo, continuo igitur subjungam indicem eorum, quae in sex comoediis, quas hoc alterum volumen continet, novata sunt.

Ser. Friburgi Brisigavorum die XXX mensis Martii
MDCCCLVII.

Theodorus Bergk.

AVES.

In Indice Personarum ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, Aristophanes Πεισθεταιρος vel Πεισέταιρος videtur scripsisse. — ΚΗΡΤΚΕΣ cancellis sepsi, nam v. 448 nullus praeco loquitur, sed Pisthetaerus, contra post Iridis nomen inserui ΚΗΡΤΞ, vid. v. 1271 seqq. — Denique ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρον satis incerta persona, vid. ad v. 1589.

Argum. I. ἔστι δὲ λ᾽, fort. λ' vel λα'. — Argum. II. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν] οὐ γὰρ ἐπὶ τούτω ἦν. — καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστῶτων.] ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστῶτων. — ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος] legebatur στίχος, nisi malis σκοπός. — ἐν μὲν ἄλλοις διελέγγειν, fort. ἀεὶ μὲν διελέγγειν. — Ἀριμνήστον] Ἀριστομνήστον. — Argum. III. ex scholiorum ed. Paris. addidi. — Argum. IV. v. 3 ἀπραγμονα, fort. ἀπραγμόνων. — V. 4 εἰς δ' ὄρις aperte corruptum, sicut post v. 10 unus alterve versus excidit.

V. 9 οὐδὲ ποί] οὐδ' ὄπον. — V. 12 τάν] τάν. — V. 19 ἦστην] ἦστην. — V. 23 ΕΤΕ. Ἡδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει περὶ οὐ ταῦτα κρώζει. ΠΕΙ. μᾶλλον] ΕΤΕ. ἡ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει περὶ; ΠΕΙ. Οὐ ταῦτα κρώζει μὰ Δία. — V. 35 ἀνεπιόμεθ' ἐν τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν] ἀνε-

πτόμεσθ' ἐν τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. Restitui ex schol. v. 35 et 45. Prius conieci ἀνεπτόμεσθ' ἐν πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. — V. 45 ὅποι] ὅπον. — V. 63 λέγειν;] λέγειν. — V. 77 λαβῶν ἐγὼ τὸ τρύβλιον] ἐγὼ λαβῶν τὸ τρυβλίον. — V. 84 εἴνεκ] οὐνεκ. — V. 89 καταπεσῶν, fort. καταχεσῶν. — V. 97 ἦν] ἦ. — V. 108 τὸ γένος] τὸ γένος δ'. — V. 109 ἠλιαστά, fort. ἠλιαστά. — V. 118 ἐπέπτου] ἐπεπέτου. — V. 122 σίσυραν] σισύραν. — V. 142 ὠρχιπέδισας] ὠρχιπέδησας. — V. 150 Locus jam antiquitus corruptus, non dubito, quin poeta scripserit: ὅτι νῆ τοὺς θεοὺς ὄρος οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸ λέπρον ἀπὸ Μελανθίου. — V. 157 βαλλαντίου] βαλαντίου. — V. 181 ὅτι] ὅτι. — V. 182 ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται] ἅπαντα, διὰ τούτου γε καλεῖται. — V. 216 σιλιακος] μιλιακος. — V. 225 ΠΕΙ. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΤΕ. τί δαί; ΠΕΙ. οὐπόψ.] ΠΕΙ. τί ἔστιν; ΕΤΕ. οὐ σιωπήσει; ΠΕΙ. τί δαί; ΕΤΕ. οὐπόψ. — V. 227 fort. ἐποποποι ποποποποι ποποι. — V. 234 ὅσα τ' ἐν, fort. ἐν del. — V. 235 ἀδομένα] ἠδομένα. — V. 253 ἀθροίζομεν, fort. ἀθροίζομεν. — V. 263 ΕΤΕΑ. Ὁρᾶς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙΣ. μὰ τὸν ΠΕΙΣ. Ὁρᾶς τιν' ὄρνιν; ΕΤΕΑ. μὰ τὸν. — V. 265 ΕΤΕΑ.] ΠΕΙΣ. — V. 266 ἐπῶξε] ἐπῶξε. — V. 268 ἀλλ' οὐκ οὔτοι] ἀλλὰ χούτοι. — V. 284 ΠΕΙΣ. fort. ΕΤΕΑ. — V. 298 ἐκείνη de Leutsch correxit, legebatur ἐκείνοσι. Ceterum personarum distributio hoc loco satis incerta. — V. 299 et 300 κηρύλος] κηρύλος. — V. 307 ΠΕΙ., vulgo continuantur haec Euelpidae. — V. 309 ΕΤΕ.] ΠΕΙ. — V. 330 παρ' ἡμῖν corruptum, Aristophanes scripserit παρὰ νλοσ. — V. 336 πρὸς μὲν οὐκ τὸν ὄρνιν ἡμῖν] πρὸς τούτον μὲν ἡμῖν ἔστιν. — V. 337 τῶδε δοῦναι τὴν δίκην, fort. τῶδε νῦν δοῦναι δίκην. — V. 346 ἐπίβαλε] περίβαλε. Schol. legit παντὰ γ' ἐπίβαλε, sed hiatus in cycliis anapaestis habet satis excusationis. — V. 360 πρὸ σαντοῦ] πρὸς αὐτόν. — V. 361 προσθού] πρόσθον. — τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 364 μέλλειν] μένειν. — V. 368 ξυγγενεῖς] ξυγγενῆ. — V. 369 γὰρ τι] γὰρ τί. — V. 386 ἡμῖν] ἡμῖν. — V. 405 ἐπὶ cancellis sepsi. Simili modo interpolatus Eurip. Phoeniss. 415 πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεσθες vel ἔσχεθες. ubi scribendum τίν' ἐπίνοιαν; εἰπέ μοι. — V. 414 σοὺ ξυνοικεῖν τέ σοι καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν, fort. σοὶ ξυνοικεῖν τε καὶ σοὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. — V. 415 λέγονσι δὴ] λέγονσι δὲ δὴ. — V. 424 ταῦτα cancellis sepsi. — V. 448 ΠΕΙΣ.] ΚΗΡΤΞ. — V. 454 ὅ τι μοι παρορᾶς, conieci ὅ τι μοι παρ' ὄρᾶς vel ὅ τι μοι παρορᾶς. — V. 457 τούθ', ὃ δρᾶς, λέγ'] τούθ' ὄρᾶς λέγ'. — V. 459 τούτο κοινὸν ἔσται, coniecias ταῦτα κοινὸν ἔσται, sed non opus est. — V. 460 πράγματι ἦκεις, τὴν σὴν] πράγματι τὴν σὴν ἦκεις. — ἀναπέσας, fort. ἀναδενῶσας. — V. 462 εἰς μοι, conieci εἰς μοι. — V. 463 οὐ κωλύει, conieci τίς κωλύει, nunc malim σὺ μ' ἐκώλυες. — V. 464 ΕΤΕΑ.] ΧΟΡ. — V. 467 ΕΠ.] ΧΟΡ. — V. 470 ΕΠ. bis pro ΧΟΡ., ut jam per totam hanc scenam epops avium partes suscipiat et tueatur. — V. 477 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. vulgatam aliquis fortasse

ita defendat, ut deinde v. 479 Pishetaero, v. 480 Epopi tribuat. — V. 480 ΕΠ., vulgo continuatur Euelpidi. — V. 481 ὡς οὐχὶ θεοὶ τοῖν ἡρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιδες, κἄβασιλεον, fort. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοῖν ἡρχον κἄβασιλεον τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιδες τῶν ἀνθρώπων. — V. 484 πρῶτον, fort. πρῶτος. — V. 488 ἰσχυρέ τε] ἰσχυρέ τε. — V. 505 τὸτ' ἂν] τότε γ'. — V. 513 Ἀνσιμράτην] Ἀνσιμράτη. — V. 519 αὐτοί, fort. αὐτοῦ. — V. 525 fort. scrib. βάλλουσ' ἡμᾶς κἂν τοῖς ἱεροῖς, πᾶς τις, ἐφ' ἡμῖν δ' ὄρνιθεντὴς κτλ. — V. 547 τὰ νεοττία] τὰ τε νοττία. — V. 567 θύη τι, λάρω ναστούς θύειν] θύη τις βούν, λάρω ναστούς, nisi forte θύης τι malis. — V. 576 Pishetaero continuavi, vulgo praemittitur ΕΠΟΨ. — V. 577 ΕΠ. ἦν δ' οὐκ ἡμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕΙΣ. τότε χεῖ] ΠΕΙΣ. ἦν δ' οὐκ ἡμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χεῖ. — V. 583 ἀπόλλων] ὃ γ' Ἀπόλλων. — V. 586 σὲ θεόν, σὲ βίον, fort. σὲ θεὸν σεμνόν. — V. 593 δάσονται, fort. δείξουσι. — V. 600 αὐτοί] οὔτοι. — V. 634 ἴσις] ἴης. Ceterum totus locus ita corrigendus videtur:

ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονος λόγους
δίκαιος, ἀδόλος, ὁσιος ἐπὶ θεοῦ ἴσις,
ἐμοὶ φρονῶν ξυνοιά, μὴ πολὺν χρόνον
θεοῦς εἴη σκηπτρα τὰμα τρίψειν.

Incerta autem loci restitutio, cum post v. 633 duo versus excidisse videantur. — V. 641 δέ τοι] δέ τε. — V. 644 fort. deleto Epopis nomine scrib. ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος, τῶδε δὲ Εὐελπίδης Κριῶθεν. — V. 663. 64 cum Beerio tribui Euelpidi, vulgo continuantur Pishetaero. — V. 688 προσέχετε] πρόσχετε. — V. 671 κἂν] καὶ. — V. 677 ὄρνιων πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων, ξύντροφ'] ὄρνιων, πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ'. — V. 692 Προδίκω παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ Προδίκω. — V. 714 πεκτεῖν, fort. πείκειν. — V. 717 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 727 ἀνραις, ὠραις, χειμῶνι, θέρει, μετρίω πνίγει, conieci ἀνραις ἦρος χειμῶνι, θέρει μετρίω πνίγει. — V. 729 ὑμῖν αὐτοῖς] ὑμῖν, αὐτοῖς. — V. 735 describendum erat hoc carmen (id quod etiam de aliis valet) per dimetros continuos, monometro locus tantum est ante paroemiacum v. 735: neque ejusmodi descriptio propterea rejicienda, quod sic γέλωτα v. 733 inter duos versiculos erit distribuendum, quod in continuo carmine nihil habet offensionis, vid. Vesp. 753. — V. 738 epiphonema hic et reliquis locis quomodo scribendum et ad numeros revocandum sit, satis incertum. — V. 740 νάπαισι τε καὶ] νάπαισι καὶ. — V. 759 μάχει] μάχει. — V. 764 Πεισίον] Πισίον. — V. 769 τοιάνδε] τοιάδε. Est dipodia anapaestica. — V. 771 πτεροῖσι κρέκοντες ἰαχον] πτεροῖς κρέκοντες ἰαχον. — V. 809 ΕΤΕΑ.] ΕΠ. — V. 812 Euelpidi continuavi, vulgo praemittitur ΕΠΟΨ. — V. 819 κειρίαν] κειρίαν γ'. — V. 819—823 Euelpidi tribui, vulgo v. 819 ΕΠ., v. 821 ΕΤΕΑ. — V. 820 γὰρ, fort. τὸδ'. — V. 822 Θεαγένους] Θεογένους. — V. 823 καὶ λῶστον μὲν οὐκ τὸ Φλέγρας πεδίον. Coniecio κἄλλιστον μὲν

ὄν Φλέγρας πεδίων. Praeterea malim τὰ τ' Ἀσχίνου σδ' ἅπαντα. — V. 832 Euelpidi continuavi, vulgo tribuitur Pisthetaero. — V. 833 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. — V. 843 κήρυκα, fort. κήρυκε. — V. 851 ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 857 fort.

ἴτω ἴτω δὲ Πυθιάς βοά τῷ θεῷ,
συναδέτω δὲ Χαίρις.

deleto vocabulo ῥδάν, et similiter in antistr. v. 901:

τὰ γὰρ παρόντα θυματ' οὐδὲν ἐστ' ἄλλο πλήν
γένεια καὶ κέρατα.

— V. 866 Ἐστιούχῳ] ἐστιούχῳ. — V. 881 καὶ cancellis inclusi, vulgo καὶ ὄρνισι subdititia putantur. — V. 885 βασιᾶ] βασίκα. — V. 886 ἐρωδιῶ] ἐρωδιῶ. — V. 889 καλῶν. ἰοῦ ἰοῦ.] καλῶν ἰοῦ ἰοῦ. — V. 895 ΧΟΡ.] ΙΕΡ. — ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 920 πόσον] ποῖον. — V. 937 τόδε cancellis sepsi. — V. 952 ἤλυθον. ἀλαλαί.] ἤλυθον ἀλαλάν. Sed praestare videtur ἀλαλαλαί. — V. 959 εὐφημία] στῶ cum Beerio adjecti Pisthetaeri orationi, vulgo praemittitur ΙΕΡΕΥΣ. — V. 974 βυβλίον] βιβλίον et sic deinceps. — V. 975 ἐπιπλήσαι, fort. ἐμπλήσαι. — V. 991 χρησμολογήσεις ἐκτρέχων, conjicio χρησμολογήσεις τρέχων. — V. 993 τίς] τίς δ'. — βουλήματος, fort. βουλευματος. — V. 1009 ἀνθρωπος] ἀνθρωπος. — V. 1017 ἀν εἰ] ἀρ' εἰ. — V. 1025 Τελέον τι. ΠΕΙΣ. βούλει] Τελέον. ΠΕΙΣ. τί; βούλει. — V. 1037 κακὸν τὸ βυβλίον, conjeci κακὸν καταβύβλιον. — V. 1041 ψηφίσμασι, expectaveras νομίσμασι. — V. 1043 οἰσίπερ] οἰσπερ. — V. 1053 καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς aperte vitiosum est, conjicio ἀγγράφω, ut de ἐγγραφή sit cogitandum. Haud dubie in ejusmodi titulis extremis scriptum fuit, quanta pecunia multandus esset, qui tabulam laesisset. — V. 1056, 57 Pisthetaero tribui cum Beerio, vulgo praefigitur ΙΕΡΕΥΣ. — V. 1064 αἰ] οἰ. — V. 1066 ἐφημένα] ἐφεζόμενα. — V. 1077 ζῶντ' ἀπαγάγη] ζῶντ' ἀγάγη. — V. 1090 ἀμπισχοῦνται] ἀμπισχοῦνται. — V. 1094 φύλλον κόλποις ἐνναίω] φύλλον ἐν κόλποις ναίω. Sed videtur poeta potius scripsisse εὐφύλλοις κόλποις ναίω. — V. 1107 βαλλαντίοις] βαλαντίοις. — V. 1113 προηγορέωνας] προηγορέωνας. — V. 1127 Θεαγένης] Θεογένης. — V. 1139 ἐπλινθοῦρον] ἐπλινθοποῖον. — V. 1142 ἐρωδιοί] ἐρωδιοί. — V. 1148 videtur versus excidisse, καὶ νῆ Δί' αἰ νῆται γε περιεζωσμένοι (ἐξοκδοῦμον τὸ τεῖχος οἱ δὲ...) ἐπλινθοφόρον. — V. 1154 ἀπειργάσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ. Α.] ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὄρνιθες. — V. 1187 παῖς, fort. πᾶς τις. — V. 1196 ἀθρεὶ δὲ πᾶς νύκλω σκοπῶν, fort. ἀθρεὶ δὲ πᾶς τις πάντα περὶ νύκλω σκοπῶν. — V. 1201 πέτει] ποτ' εἰ. Praeterea λέγειν σ' ἐρῆν malim pro λέγειν ἐρῆν. — V. 1212 πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσήλθες; conjicio πρὸς τοὺς κολοιάρχους παρήλθες; — V. 1221 ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙΣ. ἀρά γ'. vulgo omnia Pisthetaero tribuuntur legiturque ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. — V. 1226 ἄροζομεν, fort. ἄροζομεν. — V. 1250 ὄρνις] ὄρνις. — V. 1266 βροτῶν] βροτόν. — V. 1283 σκντάλι' ἐφόρον· ννὶ δ', fort. σκντάλι' τ'

ἐφόρον· νῦν δ'. — V. 1295 Θεαγένει] Θεογένει. — V. 1298 ἤκειν] ἤκεν. — V. 1315 et 6 Choro tribui, vulgo 1315 est Pisthetaeri, 1316 Chori. Praeterea ἐρῶντες scripsi pro ἐρωτες. — V. 1320 Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες, fort. Πόθος, Ἀμβροσία, Χάριτες. — V. 1329 δειλός, conjeci δῆλος. — V. 1338 ὑπαρ] ὑπερ. — V. 1343 ἐγὼ τοι] ἐγωγε. Praeterea versum cancellis sepsi. — V. 1356 πελαργιδεῖς] πελαργιδῆς. — V. 1362 σοὶ δ', fort. σοὶ τ'. — V. 1363 ἦν] ἦ. — V. 1376 ἐρέπων. plene hic distincti. — V. 1389 ἀέρια καὶ σκοτεινά] ἀερί' αἶνα καὶ σκότια. — V. 1392 post ἀέρα plene distincti, sed v. 1394 et 1396 comma posui. — V. 1407 Κερκωπίδα] Κερκοπίδα. — V. 1426 ὑπαί] ὑπό. — τι] τί. — V. 1427 ἐν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με. Fort. ἐν' οἱ λησταί με μὴ λυπῶσί τε. — V. 1437 νῦν τοι, fort. ννὶ. — V. 1438 τοι] τοῖς. — V. 1496 τίς ὁ σγκαλυμμός;] τίς οὐγκαλυμμός; — V. 1506 ἀπὸ γὰρ μ' οἴεις, ut Meineke conjecit. v. ἀπὸ γὰρ οἴει μ'. — V. 1541 κωλαγρέτην, fort. κωλαγρέτην. — V. 1568 μεταβαλεῖς, fort. μεταβαλεῖ. — δεξιά] δεξιάν. — V. 1572 continuavi omnia Neptuno; vulgo ΤΡΙΒ. ἔξεις ἀτρέμας; ΠΟΣ. οἴωζε κτλ. — V. 1579 μοι, fort. τις. — V. 1581. 1587. 1591 ΠΟΣ.] ΗΡΑ. At Neptunum verba facere decuit, atque ipsa oratio docet hunc deum oratoris munere fungi. — V. 1589 ΠΕΙ.] ΟΙΚ. — V. 1590 ΗΡΑ.] ΠΕΙ. — V. 1593 ὄμβριον, conjeci ὄμπριον. — V. 1601 διαλλαττώμεθα] f. διαλλαττοίμεθ' ἄν. — V. 1610 ὄρνις] ὄρνις. — V. 1620 μισητίᾳ] μισητίαν. — V. 1624 ἀναρπάσας] ἀρπάσας. — V. 1641 τί δ'] τί. — V. 1681 βαδίξεν] βατίξεν. — V. 1724 ὦ φεῦ, fort. ὦ del. — V. 1735 ἐν, fort. del. — V. 1736 et 42 fort. prius ὦ delendum. — V. 1741 τῆς τ' εὐδαίμονος, fort. κενδαίμονος. — V. 1743 usque ad 1747 vulgo tribuuntur Pisthetaero, sed chori coryphaeus hos versus dicit. — V. 1757 ἐπὶ τε (vel ἔτ' ἐπὶ), vulgo ἐπὶ.

LYSISTRATA.

In Personarum Indice ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ cancellis sepsi, et pariter deinde tria illa ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ. ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ, contra adjecti ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. cf. ad v. 1216.

Argum. I. τὰς μὲν ἔξωπίλους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, fort. cum Dübnero τὰς μὲν ἔξω ἀπιούσας εἰς πατρίδας καταλ. — ἢ δὲ γυροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, fort. ἢ δὲ ψευδοστομοῦσα συννεῖναι αὐτῷ ἐπαγγέλλεται μὲν. — ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναικας, fort. cum Dübnero καὶ τὰ περὶ τὰς γυναικας. — οἱ Ἀθηναῖοι cancellis sepsi, cum ex conjectura sit additum. — ἔνα χορὸν ἐν τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι, fort. ἀποτελοῦσιν. — Argum. II. v. 10 ἐξέροσαν, fort. ἐξερράβδισαν.

V. 4 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 10 ἀνδρασί] ἀνδράσι. — V. 20 τὰρ] γὰρ. — V. 31 γὰρ, fort. τὰρ. — V. 38 ἀλλ'] ἄλλ'. — V. 43 ἐξανθισμέναι] ἐξηνθισμέναι. — V. 63 Θεαγένους] Θεογένους. — V. 66 αἰ δ' ἀνθ', fort. αἰδὶ δ'. — V. 70 ἤκουσαν, fort.

σ' ἤκουσαν. — V. 74 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 81 μάλα γ' οἶῶ καὶ τῷ σιῶ' γυμνάδδομαι γὰρ] μάλα γὰρ οἶῶ καὶ σιῶ' γυμνάδδομαι γὰρ. — V. 83 τὸ χοῦν ἔχεις τῶν τιθίων] τὸ χοῦν τιθίων ἔχεις. — V. 92 ξυναλλάξ] ξυναλλάξ. — V. 95 MTP.] ATΣ. — V. 96 KAA.] MTPP. — V. 102 MTP.] KAA. Scio quidem, quid huic mutationi adversari videatur, sed talia non curavit Aristophanes. — V. 103 Εὐράτην] Εὐράτη. — V. 104 KAA.] ATΣ. — V. 113 ἔγωγέ τ' ἄν] ἐγὼ δέ γ' ἄν. — V. 114 ἐκπιεῖν, fort. ἐμπιεῖν. — V. 116 δοῦναι ἄν] δοῦναι. — παραμοῦσα, conjicio ἀρταμοῦσα, corruptela orta est ex v. 132. — V. 118 ἰδεῖν, fort. ἰδῆν. — V. 122 et 123 KAA.] MTPP. — V. 124 ἡμῖν ἐστὶ] ἡμῖν ἐστι. — V. 126 τί μοι μινᾶτε, conjicio τί μοι μινλάτε, cf. Pollux II. 90: τὸ δὲ συνάγειν τὰ χεῖλη μοιμύλλειν ἢ κομφοδία καὶ μοιμύλλαν φησί. ubi itidem μοιμύλλαν malim. Hoc loco fortasse aliquis praetulerit μοιμινᾶτε, cf. Hesych. Μοιμινᾶν, τὸ τὰ χεῖλη πρὸς ἀλλήλα προσάγειν. — V. 130 ἔγωγ' ἄν] ἐγὼ γὰρ. — V. 141 ἀνασώσαιμεσθ' ἔτ' ἄν, fort. ἄν ἀνασώσαιμε ἔτι. — V. 143 ὑπῶν ἐστ'] ἐσθ' ὑπῶν. — V. 152 στυόντο δ'] στυόντ' ἄν. — V. 153 προσίοιμεν, conjeci προσείμεθ'. — V. 155 πα] πο. — V. 156 γυμνᾶς παρανιδῶν] γυμνᾶς παρανιδῶν. — V. 162 fort. ἐὰν δὲ τυπώσιν; ATΣ. παρέχειν σε χοῦν κακῶς. — V. 167 ante hunc v. videtur versus unus vel duo excidisse, quos Calonicē dicebat, ut hic versus Myrrhinae fuerit. — V. 169 et 180 παντᾶ] παντᾶ. — V. 171 πᾶ καὶ τις ἀπεισίειν] πᾶ καὶ τις ἄν πείσειεν. — V. 173 οὐχ ἄς πόδας κ'] οὐχ ἄς σποδᾶς. — V. 176 καταληφόμεθα γὰρ τὴν ἀρόπολιν τήμερον mihi admodum suspectus est, videtur ab interpolatore additus. — V. 180 fort. παντᾶ γ' ἔχοι κα ταῦτα (vel τάδε γὰρ), κατὰ τὰ λέγεις, καλῶς. — V. 193 hic haud dubie nonnulla interciderunt: itaque etiam personarum distributio incerta, ut pro KAA. videatur ATΣ, et proximo versu pro ATΣ, potius MTP. scribendum. — V. 198 ἐπαινώ] ἐπαινῶ. — V. 199 κλύκᾶ τις, fort. κλύκᾶ τις. — V. 201 fort. Myrrhinae est. — V. 207 MTP.] ATΣ. — V. 210 hic quoque intercudit versus, debebat enim Lysistrata nominatim designare mulierem, quae iusjurandum diceret. — V. 263 κατὰ τ'] κατὰ δ'. — V. 264 κλήθροισ τε καὶ μοχλοῖσιν] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν. — V. 277 ὄχεθ' ὄπλα] ὄχετο θῶπλα. Videtur poeta scripsisse: ὄχετο παρὰ δ' ὄπλα δ' οὐς ἐμοί, σμικρόν τ' ἔχων [πάνν] τριβάνιον, πινῶν, ὄπλων, ἄλεκτος i. e. ἀπαράλεκτος. — V. 282 ἀσπίδας] ἀσπίδων. — V. 285 τετραπόλει] τετραπόλει. — V. 301 οὐ γὰρ ἄν ποθ'] οὐδὲ γὰρ ποθ'. — V. 316 πρώτισ] πρώτως. — V. 317 τῶν τ' ἐν πόλει, fort. τ' delendum. — V. 326 τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.] τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; — V. 341 πιμπραμένως, fort. μπιμπραμένως. — V. 350 et 51 Choro mulierum continuavi, legebatur ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ. ἔασον ᾧ. ΧΟΡ. ΓΥΝ. τουτὶ κτλ. — V. 357 αὐτάς, fort. αὐταῖς. — V. 376 οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῆ λαμπάδι σταθεύσω. Fort. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδὶ σβέσω τῆ λαμπάδι σταθεύων. — V. 377 λουτρόν γ']

λουτρόν. — V. 380 ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἠλιάξεις, conjeci ἀλλ' οὐκ ἐφ' ἠλικ' ἄγξεις. — V. 381 ὄχλω] ὄχλω. — V. 384 ἀμβλαστάνης] ἀν βλαστάνης. — V. 439 et 447 ΓΥΝΗ Α.] ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ. Ceterum haec Mulier prima videtur non alia esse, quam Calonicē, sicut Γυνή Β., quae loquitur inde a v. 735, non diversa a Myrrhina, sed nolui quidquam novare. — V. 477 οὐ γὰρ ἐτ' ἀνεκτὰ ταῦτ' οὐ γὰρ ἐστ' ἀνεκτὰ τὰδ'. — V. 480 μετ' ἐμοῦ σθ'] μετ' ἐμοῦ. — V. 486 αὐτῶν, fort. αὐτὸς vel πάντων. — V. 491 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 501 τᾶν] τᾶν. — εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 505 ΓΥΝΗ Α.] ATΣ. — V. 507 fort. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πολέμου χρόνον ἐξήνεσχομεθ' ὑμῶν. — V. 509 καίτοι κ' κατ' οὐκ. — V. 514 δὲ σοι] δὲ σοι. — V. 515 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ. — V. 517 * * * ἕτερόν τι πονηρότερον] ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου. — V. 524 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ· μὰ Δί' οὐ δῆτ' εἴψ' ἕτερός τις] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἐσθ' ἕτερός τις. — V. 535 τουτογί] τουτογί. — V. 542 μὴ καματηρός] καματηρός μου. Scribendum videtur οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος εἶλε καματηρός (vel etiam μ' εἶλε). — V. 546 ἐν δὲ θράσος — ἐν φιλόπολις] ἐν θράσος — ἐν δὲ φιλόπολις. — V. 553 ἐντήξῃ] ἐντέξῃ, nisi malis ἐνστάξῃ. — V. 554 ἄν] ἐν. — V. 556 et 561 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ. — V. 557 κᾶν] καί. — V. 561 ἐπιππον] ἐφ' ἵππον. — V. 568 et 570 ἐνταυθοῖ] ἐνταυθί. — V. 575 ἐπὶ κλήρης] ἐπικλινεῖς. — V. 580 ἦ] ἦ. — V. 581 ὄφειλη] ὄφειλε. — V. 589 ἦ γε] ἦε. — V. 592 ἔατε, exspectaveram ἔασω vel ἔασθα. — V. 598 ἀλλ' ὅστις ἔτι στυσαι δυνατός, fort. ἀλλ' ὅστις ἐτ' οὐ στυσαι δυνατός; — V. 600 χωρίον] χορίον. — V. 604 ATΣ.] ΓΥΝΗ Β. correxit Beer. — V. 616 πλειόνων καὶ μειζόνων] μειζόνων καὶ πλειόνων. — V. 634 αὐτὸ γὰρ μοι γίγνεται, fort. ὡδε γὰρ μοι γ. — V. 636 οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ'] οὐ γὰρ εἰσιόντας. — V. 657 τῶδε τᾶψῆτω πατάξω γῶ] τῶδε γ' ἀψῆτω πατάξω τῶ. — V. 679 ἀφ' ἵππων] ἐφ' ἵππων. — V. 692 κακῶς ἐρεῖς, fort. κακῶς ἐρεῖς μ'. — V. 705 λαβῶν τις ὑμᾶς] ὑμᾶς λαβῶν τις. — V. 709 περιπατεῖν τ', fort. τ' delendum. — V. 722 αὐ cancellis sepsi, fort. praeterea τροχηλαῖς scribendum. — V. 723 στρουθῶν] στρουθῶν. — V. 725 χθῆς corruptum. — V. 735 ἀμοργίδος] ἀμοργίδος. — V. 736 καταλέλοιπ'] καταλέλοιπ'. — V. 739 ἀνέροχομαι] ἀπέροχομαι. — V. 740 ἄρξῃ, fort. ἄρξῃς. — V. 757 fort. σὺ δ' (vel σὺ δὲ τὰμφ.) ἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς. — V. 760 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ Β. — V. 769. 773 et 778 ΓΥΝΗ Α.] ΧΟΡ. ΓΥΝ. — V. 777 ATΣ. ᾧ πάντες θεοὶ κτλ. Lysistratae tribuit Beer, vulgo chori orationi adhaerent. — V. 783 ἔτι παῖς ᾧν. οὕτως ἦν] ἔτι παῖς ᾧν, οὕτως ἦν. — V. 797 praemittabatur ΓΕΡΩΝ, quod deleui. — V. 798. 800 ΧΟΡ. ΓΥΝ.] ΓΥΝΗ. — V. 799. 801 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ. — V. 810 τὰ πρόσωπα] τὸ πρόσωπον. — V. 817 ὑμῶν, fort. ἡμῖν, id est ἡμῖν ὁμοίως. — V. 821 praemittabatur ΓΥΝΗ, quod deleui. — V. 822. 824 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ. — V. 823. 824 ΧΟΡ. ΓΥΝ.] ΓΥΝΗ. — V. 833 MTPP.] ΓΥΝΗ Β.

— V. 836 ΜΥΡΡ. ὦ νῆ Δί' ἐστὶ δῆτα. ΓΤΝΗ Α. τίς κάστιν ποτε. vulgo totus versus tribuitur. ΓΤΝ. Α. — V. 839 εἴη, fort. ἦδη. — V. 843 παραμένονσά γ' ἐνθαδὶ καὶ ξυσταθεύσω, fort. παραμένονσά τ' ἐνθαδὶ σοὶ ξυσταθεύσω. — V. 851 καλέσω γῶ] καλέσω τήν. — V. 863 fort. legendum: ἐγὼ δὲ τοῦθ', ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι. — V. 864 ταχύ νυν πάνν, fort. π. ε. τ. ο. υ., et deinde cum Hermanno: ὡς οὐδεμίαν ἔγωγ' ἔγω βίον χάριν. — V. 866 αὐτῆ] αὐτῆ. — V. 871 μὴ κάλει, fort. μὴ κιάλει. — V. 898 τὰ τῆς Ἀφροδίτης, fort. τὰ τῆς δ' Ἀφροδίτης. — V. 926 ἀλλ' οὐδὲ δέου' ἔγωγε.] ἀλλ' οὐ δέου' οὐδὲν ἔγωγε. — V. 928 Ἄλλ' ἦ] ἀλλ' ἦ. — V. 929 ΜΤΡ. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἦδη πάντ' ἔχεις; ΚΙΝ. ἀπαντα δῆτα. δεῦρο] ΜΤΡ. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ΚΙΝ. ἦδη πάντ' ἔχω. ΜΤΡ. ἀπαντα δῆτα; ΚΙΝ. δεῦρο. — V. 933 σίσυραν] σισύραν. — V. 934 μὰ Δί' οὐδὲ δέουμαι γ'] μὰ Δί' οὐ δέουμαι γῶγ'. — V. 944 Ρόδιον, fort. ρόδιον. — V. 953 κάποδείρασ', fort. μοι ἀποδείρασ'. — V. 956 ταυτηνί] ταύτην. — V. 959 ΧΟΡ. ΓΕΡ., fort. ΧΟΡ. ΓΤΝ., ut is per ironiam haec loquatur. — V. 962 ποῖος γὰρ νέφρος ἄν] ποῖος δ' ἄν νέφρος. — V. 963 ψυχή, fort. ψοιά. — V. 964 ποῖος δ' ὄρρος] ποῖος ἄν ὄρρος. — V. 970 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΚΙΝΗΣΙΑΣ. — V. 971 ΚΙΝ. ποῖα γλυκερά; μιὰρὰ μιὰρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ. ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ, εἰθ'] ΧΟΡ. ΓΕΡ. ποῖα γλυκερά; μιὰρὰ μιὰρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ Ζεῦ, εἰθ'. — V. 980 γερωχία] γερωία. — V. 982 τίς δ' εἰ σὺ; πότερον ἄνθρωπος] σὺ δ' εἰ πότερον ἄνθρωπος. — V. 988 παλαιόρ] παλεόρ. — V. 989 ἄνθρωπος] ἄνθρωπος. — V. 992 Videntur temere duae scenae in unum conflatae et plures versus intercidisse, ut praeco primum cum Cinesia inde a v. 980, postea cum probulo sit collocatus. — V. 999 ἄμα] possis hic et similibus locis ἄμα conjicere. — V. 1005 πρίν γ' πρίν. — V. 1013 παντᾶ] παντᾶ. — V. 1016 ξυνίεις, εἴτα] ξυνίεις εἴτα. — V. 1040 ΧΟΡ. ΓΤΝ., vulgo haec choro senum continuantur. — V. 1043 ΧΟΡ.] ΧΟΡ. ΓΤΝ. — V. 1044 οὐδέν] οὐδέν. — V. 1053 ὡς πλέω σὶν ἀχομεν βαλλάντια] πόλλ' ἔσω σὶν ἀχομεν βαλλάντια. — V. 1058 μηκέτ' ἀποδοῦ, fort. μὴ κάποδοῦ. — V. 1061 κάστιν ἐτ' ἔτνος] κάστιν ἔτνος. — V. 1072 et 1073, pariterque 1074 et 1075 Choro continuavi, legebatur bis ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1076 τί δει, fort. τί δῆ. — ὕμει] ὕμει. — V. 1077 ἦκομες, fort. ἴκομες. — V. 1078. 1082. 1093 ΧΟΡ.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1080 κα] καῖν. — ὅπα] ὅπα. — V. 1081 et 1095 παντᾶ] παντᾶ. — V. 1082 καὶ μὴν ὄρω καὶ] καὶ μὴν ὄρω γε. — V. 1088 νόσω, fort. νόσος. — V. 1097 αἰσχο' ἄν] αἰσχοῖ γ'. — V. 1098 δεινὰ κα πεπόνθεμες] δεινὰ τὰν ἐπεπόνθεμες. — V. 1099 εἶδον, fort. εὐίδον (εὐίδον). — ἀμέ] ἀμέ. — V. 1105 καλῆτε τὰν Ἀναιστράταν] καὶν λῆτε, τὸν Ἀναιστράτον. — V. 1106 ΑΘΗ.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1108 ΧΟΡ. addidi, vulgo haec cum duobus versibus, qui praecedunt, tribuebantur ΧΟΡΩ ΓΕΡ. — V. 1119 κῆρ] ἦν. — V. 1121 τούτον] τούτους. — V. 1123 ἐνθένδε θ'] ἐνθένδε δ'. — V. 1129 μιᾶς γε, fort. μιᾶς ἐκ. — V. 1133 στρατεύματι] στρατεύμασι. Versus haud dubie ex Euripidis

Erechtheo petitus. — V. 1148 ἀδικίωμες] ἀδικιῶμες. — ἄφατον] ἄφατος. — V. 1149 οἶει, fort. μ' οἶει. — V. 1159 γε] τε. — V. 1162 ἀμέ] ἀμέ. — V. 1163 ἀποδώμεν] ἀποδόμεν. — V. 1164 βλιμάττομες, fort. βλιμάδδομες. — V. 1165 δράσομεν] δράσατε. — V. 1174 πρόκα] πρῶ. — V. 1178 τὰν] τᾶν. — V. 1181 verba ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος cum Beerio Lysistratae tribui, vulgo praemittitur ΑΘΗ. — V. 1183 ἔως ἂν] ὅπως ἂν. — V. 1188 ὅπα] ὅπα. — τάχιστ' ἄγε Beer, vulgo τάχιστὰ γε. — V. 1189 ΧΟΡ.] ΧΟΡ. ΓΤΝ. — V. 1216 seq. duos Athenienses loquentes induci arbitror, nam quominus servo (ΘΕΡΑΠΟΝΤΙ) partes tribuantur, ipsius orationis natura prohibet: neque vero quod prior facem fert, propterea in servorum numerum referendus, nam ebrius hoc facit. Scripsi igitur ΑΘΗ. Α. ἀνοιγε τὴν θύραν σὺ παραχωρεῖν θέλεις; κτλ. vulgo ΑΓΟΡΑΙΟΣ. ἀνοιγε τὴν θύραν. ΘΕΡΑΠΩΝ. παραχωρεῖν οὐ θέλεις; κτλ. — V. 1219 ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ' εἰ δὲ κτλ.] ΑΓΟΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. ΘΕΡ. εἰ δὲ κτλ. Ceterum totus hic locus nondum persanatus. — V. 1221 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1222 ΑΘΗ. Α.] ΘΕΡ. — V. 1225 ΑΘΗ. Β. et v. 1226. 1227 ΑΘΗ. Α., vulgo his tribus versibus ΑΘΗΝΑΙΟΣ praemittitur. — V. 1228 ΑΘΗ. Β.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1239 ΑΘΗ. Α.] ΘΕΡ. — V. 1241 ΑΘΗ. Β.] ΑΓΟΡΑΙΟΣ. — V. 1243 τε] γε. — V. 1244 κῆς ἡμᾶς ἄμα, fort. κῆς ἄμ' (i. e. ἀμέ] ἄσμ' ἄμα. — V. 1245 ΑΘΗ. Α.] ΑΘΗΝΑΙΟΣ. — V. 1249 τὰν τ' ἐμᾶν] τὰν τεῶν. — V. 1250 et 1254 ἀμέ] ἀμέ. — V. 1256 θάγοντας, οἶω, τὸν ὀδόντα, conieci θάγοντας ἰὼ τὸν ὀδόντα correpta priori syllaba. — V. 1259 ἀμᾶ] ἀμα. — ἀφός cancellis sepsi, nisi ἰδρῶς scribendum. — V. 1262 Ἄρτεμι] Ἄρταμι. — V. 1265 ἀμέ] ἀμέ. — V. 1270 πανσαίμεθα. ὦ] πανσαίμεθ' ὦ. — V. 1271 fort. ὦ δεῦρ' ἴθι, δεῦρο] ὦ νυνγε παρσίνε. — V. 1279 ἐπαγέ τε] ἐπαγε. — V. 1281 ἀγείχορον] ἀγέχορον. — ἴηιον] ἰήιον. — V. 1283 conieci olim ὅς μετὰ Μανᾶσι βακχιοὶ ἐν ἄσι deleto vocabulo δαίεται, quod sit ex dittographia vocis Δία τε ortum, sed videtur aliud quid latere et inprimis vitium subesse videtur verbis Δία τε, ut omnino de Jove nullus fuerit sermo, sed poeta dixerit de Baccho tantum ejusque conjuge Ariadna. — V. 1289 fort. τᾶς μεγαλόνορος, ἂν ἐποίησε. — V. 1291 ἀλαλαὶ ἰη παιῶν] ἀλαλαὶ ἰη παιῶν. — V. 1292 et 1293 λαί] λαί. Ceterum malim:

ἀλρεσθ' ἄνω, λαὶ λαί,
ὡς ἐπὶ νύη, εἰοὶ
ὦ εἰοὶ εἰοὶ εἰοὶ.

— V. 1295 ΑΤΣ. praemisi et Λάκων cancellis sepsi, vulgo haec choro continuantur. — V. 1299 κλέωα] κλεῶα. — Ἀπόλλω cancellis sepsi. — V. 1300 Ἀσάναν, fort. ἀνασσαν. — V. 1303 εἶα, malim ὦ εἶα. — V. 1304 ὦ εἶα] ὠἶα. — πάλλον, fort. πᾶλον. — V. 1305 ὕμνιῶμες] ὕμνιῶμες. — V. 1308 ταὶ κόραι] δ' αἶ κόραι. — V. 1311 ἀγνοιῶμαι] ἀγνοιῶμαι. — V. 1312 σελορτ'] σεῖονθ'. Sed malim:
ταὶ δὲ κόμαι σίοντι
ἄπερ Βακχᾶν.

— V. 1313 θυραδδωᾶν καὶ παιδωᾶν] θυραδδωᾶν καὶ παιδωᾶν.
 — V. 1316 παραμπνικιδε] παραμπνικιδέ τε. — χειρ] χειρά. —
 V. 1317 ἀμᾶ] ἄμα. — χοροφελήταν] χοροφελέταν. — V. 1320
 Χαλκίοικον] χαλκίοικον. — V. 1321 παμμαχον] παμμαχον. Vide-
 tur nihil deesse, nisi unum vocabulum, ut carminis clausula dimetro
 catalecto constiterit. Praeterea exciderunt interjectiones aliquot haud
 dubie simillimae iis quae leguntur supra 1291 seqq., quas librariorum
 socordia praetermisit.

THESMOPHORIAZUSAE.

V. 12 MNHΣ. τοῦ μῆτ' ἀκούειν μῆθ' ὄραῖν; ETP. εὐ ἰσθ' ὄτι.]
 τοῦ μῆτ' ἀκούειν μῆθ' ὄραῖν, εὐ ἰσθ' ὄτι et Euripidi omnia continua-
 bantur. — V. 15 ἀντῶ] ἀντῶ. — V. 18 ἀκοήν] δίκην, at vitium in
 ὅσα latet, quae est interpretatio vocis ἀκοήν. Fort. ἀκοήν δὲ χάριν
 ἄστε, quandoquidem tragicorum sermonem imitatur. — V. 21 γέ του-
 στί] τί που στί. — V. 23 ἐξέροισ] ἐξέροισι. — V. 26 Ἡρακλέα]
 Ἡρακλή. — V. 45 λέγεις, fort. λέγει. — V. 63 γ' ὦν] γ' ἄν. — V. 70
 ETP.] MNHΣ. — ΘEP. περιμέν', ὡς ἐξέροχεται. ETP. Ὡ Ζεῦ]
 ETP. περιμέν' ὡς ἐξέροχεται. ὦ Ζεῦ. — V. 74 ἐμόν, fort. ἐμοί.
 — V. 86 καὶ δίκαιά γ' ἄν] καὶ Δία δίκαι' ἄν. — V. 91 et 92 λά-
 θρα] λάθρα. — V. 96 MNH. Καὶ ποῖός ἐστιν; ETP. οὗτος
 οὐκινκνυόμενος.] MNH. Καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ETP. οὐκινκνυού-
 μενος. Sed scribendum videtur καὶ ποῦ στί οὗτος; ETP. αὐτός
 οὐκ. — V. 97 ἀλλ' ἦ] ἀλλ' ἦ. — V. 99 μελωδεῖν γὰρ] μελωδεῖν αὐ. —
 V. 101 Χθονίαις] χθονίαις. — V. 103 χορεύσασθε] χορεύσασθαι. —
 V. 107 ὄπιζες Μούσα, conjeci ὄ παζες (in proecodosi ὄπιζες tyrographi
 errore scriptum) μούσα, i. e. proseguere carmine. — V. 110
 Σιμωντίδι, fort. Σιμοεντίδι. — V. 113 ἰσθόν] ἰσθόν. — V. 116 ἐπο-
 μαι, fort. σέβραι. — V. 121 ποδὶ παράρθη] εὐρυθμαΦρονίων, fort.
 ποδὶ παρ' εὐρυθμα Φρονίω δινεύματα Χαρίτων. — V. 126
 δαιμονίους ὀμμασιν, fort. δαίμονος οἰμασιν. — V. 128 τιᾶ cancellis
 sepsi. — V. 134 νεάνις, ἦτις] νεανίσχ', ὄστις. — V. 146 ψό-
 γον, fort. ψόφον. — V. 147 παρεσθόμην, fort. παρησθόμην. —
 V. 150 ἂ δει ποιεῖν, fort. tragico vocabulo usus ἂ χρῆ vel λῆ ποι-
 εῖν scripsit. — V. 161 Ἰβνός] Ἰβνός. — V. 163 διεκλῶν] διεκλῶντ'.
 — V. 166 καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα] καὶ τὰ δράματ' ἦν καλά. —
 V. 173 ἦν] ἦ. — V. 184 λάθρα] λάθρα. — V. 185 δοκῶν] δοκεῖν.
 — V. 206 Δία] Δί. — V. 209 μὴ δόκει γέ σὺ, fort. cum Hermanno
 μὴ δόκει σὺ γέ. — V. 217 πιδιδόνα, fort. πιδούνα. — V. 225
 Δήμητρά] ἐτ' ἐντανθοί] Δήμητρά γ' ἐντανθί. — V. 235 Κλει-
 σθένην] Κλεισθένη. — V. 240 Δία] Δί. — V. 242 προκτόν**]
 τόνγε προκτόν. — V. 253 et 54 ETP., v. 255 MNHΣ., vulgo 253
 ΑΓΑΘ., 254 ETP., 255 ΑΓΑΘ. — V. 260 ΕΤ. νῆ Δί', ἀλλ' ἄριστ'
 ἔχει. φέο', ἐγκνυλον ποῦ; ΑΓ. λάμβαν'] ΑΓ. νῆ Δί', ἀλλ' ἄριστ'
 ἔχει. ETP. φέο' ἐγκνυλον. ΑΓ. τουτὶ λάβ'. — V. 273 τί μᾶλλον

ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν, puto Aristophanem lusisse σνοι-
 κίαν. — V. 277 videtur versus excidisse, ut deinde scribendum sit
 καὶ σπεῦδε ταχέως. cf. Eq. 495. — V. 280 θέασαι] θᾶσαι. — V. 284
 κάθελε, malim καθελοῦ. — V. 285 τὰ πόπαν] τὸ πόπανον. — V. 291
 πρὸς δάλημον] ποσθαλίσκον. — V. 292 καθέζωμ'] καθίζωμ'. —
 V. 300 τῆ Γῆ] cancellis sepsi. — V. 324 οἰστροδόνητον, Νηρέος
 εἰνάλοιο τε] οἰστροδόνητον. Νηρέος εἰνάλοιο τε. — V. 328 ἀχχίσειν]
 λαχχίσειν. — V. 329 Ἀθηνέων] Ἀθηναίων. — V. 354 εὐγματ'
 ἐγγενέσθαι] εὐγματα γενέσθαι. — V. 360 εἴνεα] οὔνεα. — V. 381
 ΧΟΡ. vulgo haec quoque praeconi tribuebantur. — V. 386 ἡμᾶς]
 ὑμᾶς. — V. 390 ἐμβραχῶ] ἐμβραχῶ. — V. 392 μοιχοτρόπους] μν-
 χοτρόπους. — V. 393 οἰνοπίπους vel οἰνοπίπας] οἰνοπότιδας. —
 V. 400 ἐάν γέ τις πλέκη γυνή στέφανον, fort. ἐάν πλέκη νέα γυνή
 στέφανον. — V. 419 λαβεῖν, fort. λάθρα, nisi quis malit αὐταῖς τα-
 μεῦσαι καὶ προαιρούσας λαθεῖν. — V. 434 οὐπάποτε] οὔπω. —
 V. 438 ἰδέας] εἰδέας. — V. 463 καὶ τι] καί. — V. 465 ὕβρεως]
 ὕβρεος. — V. 472 ἐκφορος] ἐκφορά. — V. 476 μὴ ἄλλην. — V. 478
 ἦν] ἦ. — V. 479 δέ μοι] δ' ἐμοί. — V. 488 ἐρείδομαι] ἠρειδόμην.
 — V. 494 σκόροδα διαμασώμεθα, ἐν' ὄσφρομένοσ] σκροδία μασώ-
 μεσθ' ἵνα ὄσφραίνόμενος. — V. 504 περιήροχ' , fort. περιετροχ'.
 — V. 533 usque ad v. 569 ΓΥΝ. Α., vulgo ΓΥΝΗ Γ. — Ἀγραυλον]
 Ἀγλαυρον. — V. 536 εἰ μὲν οὖν τις ἐστίν, fort. ἐστὶ τίσιν. —
 V. 537 τε] γε. — V. 553 πλείον'] πλείον. — V. 556 ἐπεὶ τόδ']
 ἐπειτὰ γ'. — V. 563 ἀχαρική] Ἀχαρική. — V. 564 ἄρρεν] ἄρρεν'.
 — V. 593 ἠρείχεται] ἠρείχεται ἄν. — V. 603 τίς ἦ] τίς εἶ. — V. 605
 et 609 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ Δ. — V. 606 ἦδ'] ἦδ' ἦ. — V. 624 ὄσ'
 ἔτη] ὄσέτη. — V. 625 MNHΣ. ἦ δειν' ἐμοίγ'. οἶμοι τάλας,
 ΚΛΕΙΣ. οὐδὲν λέγεις. ΓΥΝΗ Α. ἀπελθ'.] MNHΣ. ἦ δειν' ἐμοίγ'.
 ΚΛΕΙΣ. Οἶμοι τάλας. ΓΥΝΗ Ε. οὐδὲν λέγεις ἀπελθ'. — Etiam
 in seqq. usque ad v. 652 scripsi ΓΥΝΗ Α., vulgo ΓΥΝΗ Ε. —
 V. 632 δ' ἦν] δαί. — V. 640 Δία] Δί. — V. 662 χοῆ σ'] χοῆ.
 — V. 663 εἰά νην ἴχνευε, καὶ μάτενε ταχὺ πάντ', fort. εἰά νην ἴχνευε
 πάντα καὶ μάτενε πανταχοῦ. — V. 665 δὴ δίφρον] διάρριφρον.
 — V. 667 με λάθη] μὴ λάθη. — V. 669 ἔσται ἄπασιν] ἄπασιν ἔσται,
 nisi malis ἀνδράσιν ἔσται. — V. 675 fort. legendum δικαίως ἐφέ-
 ποντας ὄσια καὶ νόμιμα μηδομένους, ποιεῖν θ' ὅτι καλῶς ἔχει,
 particula τε, quae post δικαίως legitur, inserta post ποιεῖν. Quae
 sequuntur fortasse sic sunt corrigenda:

κᾶν μὲν (vulgo μὴ) ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται.
 αὐτῶν δ' (vulgo δεest δ') ὅταν ληφθῆ τις, εἴ τι δρώη
 μανίαις φλέγων,
 λύσση παράκοπος, πᾶσιν ἐμφανῆς ὄραῖν
 ἔσται (vulgo ἔστιν) γυναιξὶ καὶ βροτοῖς
 Θεὸς δ' τι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια παραχρημ' ἀπο-
 τίνεται.

deletis verbis ὄσια δρώη, quae leguntur post ληφθῆ τις, et huc trans-

latis εἴ τι δρώη. Illud vix dubium quin in vulgari lectione ἀποτίνεται παραγορήμα τε τίνεται dittographia delitescat. — V. 698 usque ad v. 762 ΓΥΝΗ Α. scripsi, vulgo ΓΥΝΗ Ζ. — α ποι] α α ποι ποι. — V. 700 τός] δη. — V. 702 ἀπαντ' ἀρ] ἀπαν γάρ. — ἔργα, malim ταυ- τὰ. — V. 704 ἐξαράξει] ἐξαράξω. — V. 710 ἀλλ' οὐν ἦμεις ὄθεν οὐκ ἔξει φανίως, ἀποδράς τ' οὐ] ἀλλ' οὐν ἦμεις ὄθεν ἦμεις, φανίως τ' ἀποδράς οὐ. — V. 716 ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις, conieci ἔργοισιν ἀδίκους ἔλθοι. — V. 719 ἴσως, fort. ἴσως ἔτ'. et deinde fort. ἀθ' ἔω ν γ α ρ ἔ ρ ω ν ἀνταμειψόμεσθα — τάχα δέ (del. pron. σε) μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κακὸν ἐτερότροπον ἐπέχει (del. pron. τις) τύχη. — V. 736 ἡμῖν] ἡμῖς. — V. 747 ΓΥΝΗ Α.] ΧΟΡ. — V. 758 ΓΥΝΗ Γ.] ΜΝΗΣ. — V. 759 τουτί λαβέ.] τουτί λαβέ. — V. 761 σουξήρησάτο, fort. σουξέ- νήρησάτο. — V. 771 πάρεσιν αἱ] πάρεσί μοι. — V. 772 et 773 for- tasse in unum contrahendi sunt: πόθεν οὐν γένοιτ' ἄν; τί δέ, τὰδ' εἰ τὰγάλακτα. — V. 777 χοῖ cancellis sepsi. — V. 782 χώρει, χώρει ποίαν ἀύλακα;] χώρει χώρει ποίαν ἀύλακα; — V. 784 κείνα, ταῦτα.] κείνη, ταύτη. — V. 788 στάσις ἀργαλῆα, λύπη.] στάσις, ἀργαλῆα λύπη. — V. 790 ἐκινύσασαν] ἐκινύσασαν. — V. 795 καταδαρδῶμεν] καταδαρδῶμεν. — V. 797 τὸ κακὸν ζητεῖτε θεῶ- σθαι] ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεῶσθαι. — V. 799 ἀνθις τὸ κακὸν πα- ράνυψαν ἰδεῖν.] ἀνθις παρανύψαν ἰδεῖν τὸ κακὸν. — V. 800 βάσανος δέ] βάσανός τε. — V. 803 τοῦνομ' ἐκάστου] τοῦνομ' ἐκα- στον. — V. 836 ἦν] εἰ. — V. 842 ἦν] εἰ. — V. 852 ΓΥΝΗ Γ. hic usque ad v. 934 scripsi, vulgo ΓΥΝΗ Η. — V. 868 τί οὐν ἐτι ζῶ; ΓΥΝΗ Γ. τῶν κοράκων πονηρία. ΜΝΗΣ. ἀλλ' ὥσπερ —, vulgo omnia Mnesilocho tribuuntur. — V. 887 ἀρ] τ' ἀρ'. — γ' ἐτι] γέ τοι. — V. 889 τί δή] τί δαί. — V. 910 ἐγὼ δέ Μενέλεω γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων.] ἐγὼ δέ Μενέλεω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων. — V. 914 περιβαλε] περιβαλλε. — V. 926 σ' οὐδέποτ'] οὐδέπο- τέ σ'. — V. 934 νῦν δη γ'] νῦν δητ'. — V. 945 ἱαπαπαιαίξ] ἱα- ταταιαίξ. — V. 954 ποσίην, fort. ποσίην. — V. 969 Εὐλύραν] εὐλύ- ραν. — V. 973 τε] δέ. — V. 988 Βάκχεις, fort. Βακχεῦ. — V. 993 ante κατ' ὄρεα vulgo lacunae signum. — V. 998 post περῶδεις erat lacunae signum. — V. 1002 ἰκετεῦσι] ἰκέτενε. — V. 1003 δρᾶς] δρᾶς. — V. 1004 ἐπικρούεις] ἐπικρούσεις. — V. 1005 ἐτι μᾶλλο βουλίς;] ἐτι μᾶλλο βουλίης. — V. 1007 ξενίγμ] ξενίγμ. — ἴνα] ἴνα. — V. 1013 τουτί ἔσθ'] ἐτ' ἔσθ'. — V. 1015—21 vulgo tri- buuntur Euripidi (ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς); continuavi Mnesi- locho, ut Beerio quoque placuit. — V. 1016 ἀπέλθοιμι] ἐπέλθοιμι. — V. 1018 κίνοις — ἀντροῖς;] κίνοις — ἀντροῖς. — V. 1027 ὀλοὸν ἀφίλ' ὅς ἐμ' ἐκρέμασε] ὀλοὸν, ἀφίλον ἐκρέμασε. — V. 1039 ἀπὸ δέ συγγόνων ἀλλ' ἀνομα πάθεα φῶτα λιτομένα, πολυδάκρυτον Αἶδα] ἀπὸ δέ συγγόνων, ἀλλ' ἀν' ἀνομα πάθεα φῶτα λιτομένα. πολυ- δάκρυτον Αἶδα. Deinde fort. leg. Αἶδα με γόν φλέγουσαν. — V. 1042 αἰαῖ, αἰαῖ.] αἰαῖ, αἰαῖ, ἔ ἔ. — V. 1044 κροκόεν τὸδ'] κρο- κόεντ'. — V. 1045 τοῖσδ' ἔς τὸδ' cum Hermanno scripsi, vulgo

τοῖσδε τὸδ'. — V. 1047 μοι cancellis sepsi. — V. 1054 ἐκρέμασθην λαϊμόμητ' ἄχη, δαιμονῶν αἰόλαν κτλ. id est furiiis actus ad viam, quae fervet mortuis. Distinguebatur: ἐκρέμασθην, λαϊμόμητ' ἄχη δαιμονῶν, αἰόλαν κτλ. — V. 1062 τὸ σαντής] τσαῦτα. — V. 1063 ἐλεινώς] ἐλεινώς. — V. 1066 ὡς μακρὸν, fort. μακρὸν ὡς. — V. 1083 et 1087 bis λαλῆς] λαλεῖς. — V. 1086 bis πῶτε τὸ πωνή] πωτετοπωνή. — V. 1089 bis κακιάσκει] κακιά- σκη. — V. 1094 bis οὐ καιρήσεις.] οὐ καιρήσεις; — V. 1096 τῆ μιανῆ] τῆ μιανῆ. — V. 1102 τί λέγμ; τῆ Γοργὸς πέρι τὸ γραμματεῖο σὺ τῆ κεπαλή; ΕΥΡ. τὴν Γοργόνος ἔγωγε φημί.] τί λέγμ Γοργόνος πέρι; τὸ γραμματεῖο σὺ τῆ κεπαλή τῆν Γοργόνος; ΕΥΡ. ἔγωγε φημί. — V. 1109 κατάρατο· τοίμας ἀποτανομένη λαλῆς] κα- ταρατο τόμας· ἀποτανομένη λαλῆς. Fort. etiam λαλῆς vel λαλῆς scrib. — V. 1111 ἀμαρτωλή] ἀμαρτωλή. — V. 1114 κύστο] πόστη. — V. 1118 ξηλώσι] ξηλώ σι. — V. 1123 τῆ γέροντο πῆγισο τῆ] τῆ γέροντοπῆγισο τῆ. — V. 1127 ἀποκειόψο] ἀποκειόψι. — V. 1135 ἐτι γὰρ, videtur πῆγῃ vel tale quid delitescere. — V. 1158 ἦλθετον, νῦν ἀφίεσθον, fort. ἦλθετε, νῦν ἀφίεσθ'. — Post v. 1171 fortasse chori aliquot versus exiderunt. — V. 1174 κἀνακάλ- πασον, quod etiam Hermann coniecit, vulgo κἀνακόλπασον. — V. 1176 ἀνεγείρι μοι] ἀνεγείρι μοι. — V. 1183. 1184. 1196. 1218 ναῖν] ναῖν. — V. 1187 κλαύσι γ' ἦν μὴ ὕδον μένης, ita ut Sa- gittario continuentur, vulgo ΕΥΡ. κλαύσεται ἦν μὴ ὕδον μένη. — V. 1188 πόστιον, fort. προόστιον. — V. 1197 ἐκώδεν] ἐκ' ὠδέν. — V. 1199 τῆ γέροντο, γράδιο.] τῆ γέροντο γράδιο. — V. 1200 δέ σοι] δέ σοι. — ΕΥΡ. Ἀρτεμισία· μὲνησο τοῖνον τοῦνομ'. ΤΟΞ. Ἀρταμονξία.] ΕΥΡ. Ἀρτεμισία. ΤΟΞ. μὲνησι τοῖνον τοῦνομ'. Ἀρταμονξία. — V. 1203 παιδάριον, τουτί λαβῶν.] παιδάριον τουτί λαβῶν. — V. 1212 ἀπόλωλο] ἀπόλωλον. — V. 1213 γρά] γραῦ. — V. 1216 Fort. Οἰμοί. Τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γράδι; Ἀρταμονξία. — V. 1220 Fort. οἰμοί· κροκότ' ἔνον τὸ γέροντο; — V. 1224 διώξεις] διώξει. — V. 1225 ἄλλα τρέξι· Ἀρταμονξία.] ἄλλα τρέξι Ἀρταμονξία. — V. 1226 alterum τρέξε νῦν cancellis sepsi. — V. 1228 δη' σι] δητ' ἔστι. Ceterum fortasse haec in duos tetrame- tros sunt digerenda, ut ultimus versus fuerit:

οἰκᾶδ' ἐκάστη· τὸ Θεσμοφόρα δ' [ἡμῖν] ἀγαθὴν
[τούτων] χάριν ἀνταποδοῖτον.

RANAE.

In Indice Personarum ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ scripsi (vulgo ΠΑΝ- ΔΟΚΕΤΤΡΙΑΙ ΔΤΟ) et deinde addidi ΠΛΑΘΑΝΗ.

In Argum. I. scripsi μετὰ ταῦτα δ' ἐν Αἶδου, deest vulgo δ'. — μονόκωλον] μονόκωλα. — βραβείον ἔχοντος τὸν τραγαδικὸν θρό- νον] βραβείον ἔχοντος, et deinde legebatur τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγαδικοῦ θρόνον ἀντιποιησάμενον. — φιλολογως] φιλο-

πόνως. — Argum. III. et IV. addidi ex editione Schol. Parisina, nihil mutavi, nisi quod IV. scripsi *ψευδοτόπον* pro *ψευδοτόπου*.

V. 7 *θαροῶν γε μόνον ἐκεῖν*] *θαροῶν γ' ἐκεῖνο μόνον*. — V. 14 *εἶωθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κάμειφίας σκευή φέρουσα ἐκαστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ*. Legebatur: *εἶωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειφίας; [σκευή — κωμῳδίᾳ]*. Fort. *εἶωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειφίας ἐς σκευοφόρους ἐκ. ἐν κωμῳδίᾳ*; nisi subditicius est totus versus. — V. 19 *ὦ ὦ*. — *οὔτοσί· ὅτι οὔτοσί, ὅτι*. — V. 20 *ἐρεῖ*, fort. *ἐρεῶ*. — V. 41 *Δία Δί*. — V. 51 *ΞΑΝ*] *HP*. — V. 57 *ἀταταῖ ἀτταταῖ*. — *τῷ Κλεισθένι*] *Κλεισθένι*. — V. 63 *μυριάκις γ' μωριάκις*. — V. 67 *Εὐριπίδου*. *HP*. καὶ τὰντα τοῦ τεθνηῆτος; *ΔΙΟ*. *κοῦδεῖς γε*] *Εὐριπίδου καὶ τὰντα τοῦ τεθνηῆτος· κοῦδεῖς γε*. — V. 116 *ὦ σχετίε, τολμήσεις γὰρ ἔναι καὶ σύ γε; ΔΙΟ*. *μηδέν ὦ σχετίε, τολμήσεις γὰρ ἔναι; ΔΙΟ*. καὶ σύ γε μηδέν. — V. 127 *κατάντη καὶ ταχείαν ταχείαν καὶ κατάντη*. — V. 129 *ἄτα*] *εἶτα*. — V. 147 *ἠδύημε*] *ἠδύησε*. — V. 149 *ἠλόησεν ἠλόησεν*. — V. 152 Aristophanes Byzantius ignorabat, et v. 153 ditigraphiam versus 150 ratus scripsit *ἡ πυροίην*: hoc probabiliter, illud minus recte, nam aegre caremus v. 152. Videtur igitur scribendum:

ἡ πυροίην ὄρκον ὤμοσεν.

ΔΙΟ. *Νῆ τοὺς θεοὺς ἐχορῆν γε πρὸς τοῦτοισι καὶ εἰ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.*

[*ἡ πυροίην τις ἔμαθε τὴν Κινησίον.*]

— V. 164 *Δία Δί*. — V. 168 *ἐπὶ τοῦτ', fort. ἐπὶ ταῦτ'*. — V. 169 *μηδῶ μὴ γῶ*. — *τότ' ἐμ' τότε μ'*. — V. 177 *νῦν νυν*. — V. 180 *ὦ ὄπ' ὠόπ'*. — V. 181 *τοῦτο; λίμνη τοῦτο λίμνη*. Ceterum fort. rectius sic distribuenda sunt:

ΔΙΟ. *Τοῦτι τί ἐστι; ΞΑΝ*. *Τοῦτο; λίμνη*. *ΔΙΟ*. *Νῆ Δία αὐτῆ' στίλ, ἣν ἐφορεῖ, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.*

— V. 186 *ὄνον πόκας*, fort. *ὄνον πλοκάς*. — V. 188 *ποῦ] ποῖ*. — V. 189 *εἴνεκα] οὔνεκα*. — V. 199 *οὔπερ] οἴπερ*. — *ἐκέλευες] ἐκέλευσας*. — V. 208 *ὦ ὀπόπ' ὦ ὀπόπ'* *ὠπόπ' ὠπόπ' ὠπ'*. — V. 216 *Διόνυσον] Διόνυσον*. — V. 217 *Δίμναις] Δίμναισιν*. — V. 218 *Χύτροισι] χύτροισι*. — V. 229 *ἔστερξαν μὲν] ἔστερξαν*. — V. 239 *BA*, v. 240 *ΔΙΟ*, vulgo omnia Baccho tribuuntur. — V. 245 *πολυκόλυμβοισι] ἐν πολυκόλυμβοισι*. — V. 251 fort. *τοντι παρ' ἡμῶν λάμβαν' ὦ*. — V. 262 *οὔδ' ἐμὴν ἡμᾶς σὺ πάντως vix recte se habent, intelligerem ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς σὺ πάντως*. — V. 264 [*οὔδ' ἐμὴν ἡμεῖς γ' ἐμέ]* *deest vulgo*. — V. 266 (*βορεκεκεκὲξ κοῦξ κοῦξ*) *adjeci*. — V. 267 *τῷ κοῦξ]* *τοῦ κοῦξ*. — V. 269 *ὦ ὦ*. — V. 271 *ἡ Ξανθία] ἡ Ξανθίας*. — V. 273 *τάντανθοι] τάντανθί*. — V. 290 *τότε μὲν γε — τότε δ' αὖ] ποτὲ μὲν γε — ποτὲ δέ*. — V. 304 *γαλήν] γαλήν'*. — V. 308 *ΞΑΝ*, v. 309 *ΔΙΟ*, vulgo omnia Baccho tribuuntur. — *σοῦ] μου*. — V. 315 *ἡρεμεί] ἡρεμῖ*. — V. 324 *πολυτιμήτοις] πολυτίμητ' ἐν*. — V. 340 *ἔγειρε φλογέας] ἔγειρε φλογέας*. fort. *ἔγειρον* praestat: deinde [*τινάσσων]* *γὰρ ἡκει* scripsi (nisi malis ἡμεις), vulgo nihil nisi *τινάσσων* legitur, mani-

festum glossema, additum ad insolentiore accusativi usum explicandum, de quo vid. Bernhardy Syntax L. Gr. p. 119. — V. 347 *χρονόους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς*, fort. *χρονόους, ἐτῶν παλαιῶν τ' ἐνιαυτούς*. — V. 383 *ζαθέοις] ζαθέαις*. — V. 405 *τόν τε σανδαλίον*, fort. *τόδε τὸ σανδαλίον*. — V. 414 et 415 fortasse choro sunt tribuendi. — V. 415 *ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ἢ*. — V. 439 *ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ἢ*. — V. 441 et 445 *ἐερόν] ἐρόν*. — V. 444 et 445 choro continuavi, vulgo *ΔΙΞ*. praefigitur. — V. 482 *γεῦσαι] γεύσει*. — V. 482 et 487 *σπογγίαν*, fort. *σπογγίαν*, vid. schol. Aeschinis de falsa Leg. — V. 483 *προσδοῦ*, vulgo *προσδοῦ*, idque Baccho tribuebatur, dedi omnia Xanthiae. — V. 488 *ὄν ἂν γ' ἕτερος ταῦτ' ὀνοκὸν ἕτερός γ' αὐτ'*. — V. 513 *γέ σοι*, fort. *τέ σοι*. — V. 546 *καυτός] αὐτός*. — V. 549 usque ad v. 578 *ΠΑΝ*. et *ΠΑΑ*. scripsi, vulgo inter *ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΝ A* et *B* distribuuntur. — V. 561 et 562 tribui cauponae primariae, vulgo Plathanae (cauponae alteri) continuantur, similiterque deinde v. 564 *ΠΑΝΔ*. id est *A* scripsi, ubi vulgo est *ΠΑΝΔ*. *B*. et v. 565 *ΠΑΑΘ*. *νῆ Δία τάλαινα*. *ΠΑΝΔ*. (i. e. *A*). *νῶ δὲ δεῖσασα γέ που*, ubi erat *ΠΑΝΔ*. *A*. *νῆ Δία τάλαινα*. *ΠΑΝΔ*. *B*. *νῶ δὲ δεῖσασα γέ που κτλ*. — V. 567 *τάς] τοὺς*. — V. 568 seqq. personarum distributio incerta, ego nihil novavi, nisi quod v. 577. 578 Plathanae dedi, qui vulgo continuantur cauponae primariae. — V. 574 *εἰς] ἐς*. — V. 580 fort. *ὄν ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς*. *ΔΙΟ*. *A*. *μηδαμῶς*. — V. 595 *κἀβαλεῖς] καὶ βαλεῖς*. — V. 597 *σταί] στίλ*. — V. 607 *μὴ πρόσσιτον]* *οὐ μὴ πρόσσιτον*; — *ib. καὶ μάγει:] μάγει*; — V. 608 *Σιεβλίνας] Σιεβλίνας*. — V. 611 *προσέτ' ἀλλότρια] πρὸς τὰλλότρια*. — *ib. ΑΙ.] ΞΑΝ*. — V. 612 *ΔΙΟ.] ΑΙ*. — V. 618 *βασανίσω] βασανίσω*. — V. 645 fort. *ΑΙ*. καὶ δὴ *πάταξά σ'*. *ΞΑΝ*. *οὐ μὰ τὸν Δί' ἐμοὶ δοκεῖς*. *ΑΙ*. *Ἄλλ' εἴμ'*. — V. 655 *εἴπ' εἰ προτιμᾶς οὐδέν:] ἐπὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν*. — V. 659 *Πυθῶν] Πυθῶν'*. — V. 663 fortasse Dionysi potius quam Aeaci est, ut *παρέχω* sit scribendum pro *πάρεχε*. — V. 664 *ἠλγησέν τις] ἠλγησέ τις*. Deinde fort. *ὃς Αἰγαίους ἐχεις προῶνας ἢ γλαυκᾶς μεδέεις ἀλὸς ἐν βένθεσιν*. — V. 670 *αὐτός ἡμᾶς*, fort. *ἡμᾶς αὐτός*. — V. 673 *νοῆσαι] ποιῆσαι*. — V. 682 *ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον* antiquitus jam depravata, mihi poeta videtur scripsisse: *ὃπὶ βάρβαρον ἠδομένη πῖτυλον*. — V. 683 *ἔως] ὡς*. — V. 684 *κελαδεῖ] ῥύζει*. — V. 711 *ψευδολίτρον*, fort. *ψευδολίτρον*. — V. 724 fort. trajiciendus hoc modo: *ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ, καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κευθαρισμένοις χωμέθ' οὐδέν κτλ*. — V. 730 *προσελοῦμεν] προσελοῦμεν*. sed genuina scriptura videtur *προζελοῦμεν* esse secundum Arcadum dialectum. — Post v. 737 plura deesse videntur. — V. 746 *λάθρα] λάθρα*. — V. 758 perturbatus videtur ordo versus: conjicio:

τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος χήβοη;
ΑΙ. *ἂ πράγμα, πράγμα μέγα κελίηται, μέγα*
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνν,

καὶ λοιδορησὺς Ἀισχύλου κενυρίπιδου.

ΞΑΝ. ἐν τοῦ; ΑΙ. νόμος τις κτλ. —

V. 770 conieci: ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην· ἢ ὃν δ' εὐθέως, ὅτε δὴ κατήλθ' Εὐριπίδης. — V. 772 τοῖσι βαλλαντιοτόμοις] τοῖς βαλλαντιοτόμοις. — V. 795 τὸ χορῆμ' τί χορῆμ'. — V. 800 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα. ΞΑΝ. πλινθεύσουσι γῆν; ΑΙΑ. καὶ] καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσι γε καὶ. — V. 810 post φύσεις ποιητῶν unus alterve versus excidit, eratque de Euripide sermo. — V. 815 ὀξύλαλον παρὶδὴ θήγοντος ὀδόντα] ὀξύλαλον περ ἰδὴ θήγοντος ὀδόντας. — V. 818 ἱππολόφων, fort. ὑφιλόφων. — V. 819 συνδαλάμων] σχινδαλάμων. — V. 822 χαίταν] χαίτην. — V. 838 ἀπύλωτον] ἀθύρωτον. — V. 853 ἀναγέ] ἀπαγε. — V. 855 Post hunc versum Aeschylī aliquod dictum videtur excidisse. — V. 857 πρέπει] θέμις. — V. 863 Δία] Δι. — V. 881 ῥήματα, conieci φέματα vel ῥήματα. — V. 888 ἐπίθετες λαβῶν δὴ καὶ σὺ] ἴδι νῦν ἐπίθετες δὴ καὶ σὺ. — V. 890 σὺ] σοι. — V. 891 δὴ] νῦν. — V. 896 τινά] τίνα. — V. 897 ἐμμέλειαν vulgo deest. — V. 901 λέξει] λέξιν. — V. 917 ἄρ] γὰρ. — V. 918 καθοῖτο, fort. καθῆτο. — V. 930 ῥάδι ἦν] ῥάδιον. — V. 936 ποῖ ἄτ' ἐστὶν ἄτ', fort. ποῖ ἐστὶν σὺ γ' ἄτ'. — V. 947 ΔΙΟ.] ΑΙΣ. — ἦν σοι, fort. ἦδεις (ἦδης). — V. 964 κάμους] κάμουσ γ'. — V. 965 Μανῆς] Μάνης. — V. 985 τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 991 Μελιτιάδαι] Μελιτιάδαι. Fort. Μελιτιάδαι ut olim apud Aelian. V. H. XIII. 15 legebatur, nisi totum vocabulum tollendum. Nullo modo Μελιτιάδαι ferendum, nam nomen hoc ab eadem radice descendit, unde Βλιτομάμας deductum est. — V. 994 lacunam indicavi. — V. 1001 ἄξεις, fort. οἴξεις. — V. 1010 ταῦτ'] τοῦτ'. — V. 1024 εἴνεκα] οὔνεκα. — V. 1028 ἠνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείον τεθνεώτος. Poeta scripsisse videtur ἠνίκ' ἀνῆλ' ὅσσα πρὶν Δαρείον τεθνεώτος, ubi ὅσσα propter sequens vocabulum πρὶν producit, nam ὅστα minus quidem placet. — ἤκουσα] ἀπηγγέλθη. — V. 1038 ἐπιδήσειν, fort. ἐπιδήσειν. — V. 1058 χορῆν] χορῆ. — V. 1066 περιειλάμενος] περιειλόμενος. — V. 1073 ὄνπαπαῖ] ὄνπαπαί. — V. 1076 νῦν δ' ἀντιλέγει κούκ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὶδὶς ἐκείσε] νῦν δ' ἀντιλέγειν κούκ' ἐλαύνειν | καὶ πλεῖν δευρὶ καὶδὶς ἐκείσε. — V. 1084 ὑπογραμματέων] ὑπὸ γραμματέων. — V. 1086 ἔξαπατάντων τὸν δῆμον αἰε] fort. subditus est. — V. 1089 ὥστε γ' ἀφανάνθη] ὥστ' ἐπαφανάνθη. — V. 1106 ἀνά δ' ἔρεσθον] ἀναδέρεσθον. — V. 1119 σὺ] σοι. — V. 1122 mihi suspectus est. — V. 1129. 1130 ΑΙ.] ΔΙΟ. — V. 1130 ταῦτα πάντα γ'] πάντα ταῦτά γ'. — V. 1132 ΑΙ. Ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς; ETP. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. hunc versum hic inserui, vulgo legitur post 1135 personis in hoc modum indicatis: ΑΙ. Ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς. ΔΙΟ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. — V. 1134 πρὸς τρισὶν λαμβείοις προσοφείλων, conieci πρὸς τρισὶν λαμβείοις ἴσα προσοφείλων. — V. 1135 οὐράνιον] οὐράνιον γ'. — V. 1144 ΑΙ.] ΔΙΟ. — ib. ἐκείνον, fort. ἐκείως. — V. 1149 οὔτως] οὔτω γ'. — V. 1168 λάθρα] λάθρα. —

V. 1175—77 Aeschylō tribui, vulgo 1175. 1176 sunt Bacchi, v. 1177 Aeschylī. — V. 1202 θυλάμιον, fort. θύλακον. — V. 1220 δοκεῖς] δοκεῖ. — V. 1235 ἀπόδος] ἀπόδον. — V. 1243 ἔα ἀντὸν, ὦ τάν.] ἔασον, ὦ τάν. — V. 1245 ἀπολεῖς] ἀπολεῖ σ'. — V. 1256 ἔτι νῦν, fort. ἔτι καὶ νῦν. — V. 1265 ἡ κόπον] ἡκοπον et sic deinceps. — V. 1270 μάνθανέ μου] μάνθανε. — V. 1286 fort. ubique φλαττοφραττο φλαττοφρατ scribendum. — V. 1287 ὄσαμεριάν] ὄσαμεριάν. — V. 1305 τούτων] τούτον. — V. 1307 ταῦτ'] ταῦτ' ἔστ'. — V. 1311 νοτίοις] νοτίαις. — V. 1315 ἰσότηνα, fort. ἰσότηνα. — ib. καί, vulgo deest. — V. 1323 et 1324 videntur ex uno versu orti, qui fortasse ita scriptus erat:

τί δέ; τούτον πόδ' ὄρᾶς; ΔΙΟ. ὄρᾶ.

— V. 1343 τέρα] τέρατα. — V. 1348 εἰειειλισσονσα] εἰειειειλισσονσα. — V. 1356 ἀλλ' ὦ Κοῖτες] Ἰδας τένα, fort. ἀλλ' ὦ τέκν' Ἰδας τένα. — V. 1357 τόξα τε] τόξα. — V. 1362 διπύρους, fort. ἀμφιπύρους. — V. 1363 ὄξυτάτας] ὄξυτάταιν. — Post. v. 1373 unus v. excidisse videtur. cf. v. 1486 et 1495. — V. 1366 ὅπερ ἔξελέξει τὴν ποίησιν νῶν μόνον] ὅπερ γ' ἐλέξει τὴν ποίησιν νῶν μόνος. — V. 1367 cancellis sepsi. — V. 1390 ἦν] ἦν. — V. 1391 ἱρόν] ἱρόν. — V. 1394 κακόν] κακῶν. — V. 1399 τοιοῦτον] τοιοῦτο. — V. 1405 εἰσέθηκε] εἰσήνεκε. — V. 1410 μόνον] μόνον. Post hunc versum haud dubie plura ommissa sunt incuria librariorum. — V. 1411 φῶλοι] σοφοί. — V. 1424 ΠΛΟΤ.] ETP. — V. 1428 πέφνε] φανέται. — V. 1432 cancellis sepsi, non 1431 ut vulgo. — V. 1433 ἐντραφῆ] ἐντρέφη. — V. 1437—1441 pariter atque 1452. 1453 alieni sunt, sed inter se arcte cohaerent, substituti enim sunt antiquitus in locum v. 1446—1450. — V. 1450 τάναντί' ἂν πράττοντες] τάναντία πράξαντες. — V. 1453 τί δαί σὺ; τί λέγεις] τί δαί λέγεις σὺ; — V. 1455 μισεῖ κάμισα, τοῖς πονηροῖς ἤδεται.] μισεῖ κάμισα. ΑΙΣ. τοῖς πονηροῖς δ' ἤδεται; — V. 1456—1458 Aeschylō vindicavi, vulgo v. 1456 Dionysō, v. 1457. 1458 Aeschylō tribuuntur. — V. 1459 σίσυρα] σίσυρα. — V. 1465 ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον, conjicio τὸν φόρον. — V. 1466 nisi exciderunt quaedam, scribendum certe εἴ, νῦν δ' ὁ διαστήτης αὐτὰ καταπίνει μόνος pro εἴ, πλήν γ'. — V. 1478 κῶδιον] κῶδιον. — V. 1480 ἵνα ξενίσω γὰρ σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εἴ λέγεις] ἵνα ξενίσω σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εἴ τοι λέγεις. — V. 1497 τουτουσί] τουτί. Pluto βροχόνος tradit Aeschylō ascensuro. — V. 1516 τὸν ἐμὸν παράδος Σοφονλεῖ τηρεῖν κάμοι σώζειν. Poeta scripsisse videtur nihil nisi:

τὸν ἐμὸν παράδος τούτω τηρεῖν.

ultimis vocabulis cum glossae Σοφονλεῖ σώζειν adscriptae essent, interpolatus deinde est locus. Quod in scholiis legitur ad h. v. τῷ Σοφονλεῖ δηλονότι ὁ Εὐριπίδης partim ad hunc versum, partim ad v. 1520 spectat. — V. 1525 ἱράς] ἱράς. — V. 1530 τῇ δὲ πόλει] τῇ τε πόλει.

ECCLESIAZUSAE.

In Personarum Indice ANHP A et B addidi post O ΚΑΤΑΘΕΙΣ et O ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ. Ceterum ANHP A non videtur alius esse quam vicinus Blepuri (ANHP TΙΣ), et ANHP B non diversus a Chremete: sicut etiam ΔΕΣΠΟΤΗΣ non est alius atque ipse Blepurus. In Argum. I. πάγωνας περιδέτους] πάγωνας περιδέτους ποιούνται. — μία δὲ] μία δὴ. — Argum. II. v. 2 conjicio ἀνέρων προκασθίζειν γενομένης ἐκκλησίας περιθεμένουσ πάγωνας κτλ. — V. 8 ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χοήματα καὶ χοήσθ' ἀπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαισ καὶ ταῖς γυναιξί μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.] ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα τὰ χοήματ' ἀνδρῶσ ὡσ κειρίσθαι τοῖς νόμοις.

V. 4 ἀπο, fort. ὄπο. — V. 9 πλησίον] πλησίον. — V. 23 δεῖ τὰς ἐτέρας πὺσ κάγαθεζομένησ λαθεῖν, conjicio δεῖ τὰς ἐταίρας (i. e. factiosas) κἀγα. λ. — V. 26 λαθεῖν] λαθεῖν. — V. 29 τυχάνει] τυχάνει. — V. 30. 31 Choro tribui, vulgo ΓΥ. Α. cf. v. 43. Prodeunt enim mulieres passim, sed dimidia tantum chori pars, urbanae mulieres: rusticae postea demum accedunt. — V. 32 ἐγογγόρειν] ἐγογγόρη. — V. 34 θυογαυῶσα] θυογαυῶσα. Fort. θυογαυῶσα, vid. Hesych. θυογαυῶν· κρύειν. ubi corr. κρύειν. — V. 35 ΓΥ. Α.] ΓΥ. Β. — V. 41 ΠΡΑ.] ΓΥ. Α. — V. 43 ΧΟΡ.] ΠΡΑ. — V. 47 ΠΡΑ. κάμοι, vulgo haec mulieri A. continuantur et καὶ μοι legitur. — V. 49 ΓΥ. Α.] ΓΥ. Β. — V. 51 tribui Praxagorae, vulgo est mulieris B. — V. 54 ΓΥ. Β.] ΓΥ. Γ. In editionibus in tota hac scena usque ad v. 284 plurimae mulieres (ΓΑΕΖΗΘΙ) loquentes inducuntur, ego sermones duabus tantum tribui, est autem distributio, si a paucis locis discesseris, certa. — V. 64 ἐχραινόμην scripsi, vulgo ἐχλαινόμην. cf. Bekk. An. I. 72. 28: χραινεσθαι πρὸς ἥλιον· τὸ λεγομενον ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπικαλεῖν τὸ ἥλιον. — V. 77 λάθρα] λάθρα. — V. 78 ἐκείνων] ἐκείνο. — V. 81 hic locus in codicibus et editionibus gravi vitio deturpatus est: sequuntur enim vulgo versus sex 99—104: ΠΡΑ. ἀλλ' ἀγεθ' — ΓΥ. Α. Νῆ τὸν Δ' — καταντικόν. quos ipso totius loci consilio perspecto post v. 98 (104 vulgo) inserui. Exciderunt antiquitus hi sex versus, marginique additi sunt, postea librarius, cum restituere in ordinem vellet, similitudine verborum deceptus non ante versum 105 τούτου γέ τοι, sed ante versum 82 ταυτί γε τοι inseruit. — V. 85 ἀράσ] ἀρα. Intelliguntur solennes preces et dirae, a quibus conciones inchoabant. — V. 86 μοι] μου. — V. 103 με] σε. — V. 117 προμελετήσωμεν] προμελετήσασμεν. — V. 128 γαλήν. πάριθ' ἐς] γαλήν, πάριθ' ἐς. — V. 130 παριών corruptum, latet nomen proprium viri vel agnomen, conjeci Παίων vel Πρίων. — V. 140 et 141 videntur alteri mulieri tribuendi. — V. 141 τσαυτ' ἀν] τσαυτὰ γ'. — V. 163—165 et 167. 168 fortasse aliquis tribuat mulieri A. — V. 167 Epigonus non videtur diversus ab Epigene, qui infra v. 931 memoratur, et fortasse hic potius locus corrigendus, quam ille. Deinde

possis etiam scribere: ἐκείνον· ἐμβλέψασα γάρ. — V. 184 ἄλλὰ τὸν γ' Ἀγύροιον, fort. ἄλλὰ καὶ τὸν Ἀγ. — V. 190 ἀνόμασας, fort. ἄμοσας. — V. 192 νῦν] νυν. — V. 194 ἀπολείν, conjicio ἀπολείσθ'. — V. 200 νῦν εἰσί] νῦν δ' εἰσί. — V. 202 ὀρῆται corruptum. Dindorf hic plene interpunxit et deinde versum excidisse putat. — V. 209 περὶθεσθε, fort. περὶθεσθε, et similiter infra 239. — V. 213 inter ΓΥΝ. Α et B distribui; vulgo uni ΓΥΝ. Β. tribuitur. — V. 219 εἰ ποῦ τι] εἰ τοῦτο. — V. 220 περιεργάζετο.] περιεργάζετο; — V. 227 οἶνον φιλοῦσ' εὐζωρον, ὡσπερ καὶ πρὸ τοῦ] τὸν οἶνον εὐζωρον φιλοῦσ' ὡσπερ πρὸ τοῦ. — V. 239 ταυτ' ἐάν] ταυτὰ κἀν. — V. 253 τρυβλία] τρυβλία. — V. 261 fort. hic versus est mulieri B. tribuendus, ut reliqua deinceps sint mulieris A. — V. 270 ἀνδρ' ἐθεῶσθ' ἄνδρα θεῶσθ'. — V. 271 μέλλοι] μέλλει. — V. 274 ἀκριβῶσ ἦτε] ἀκριβῶσθε. — V. 282 εἴωθ' ἐκεῖ hand dubie corruptum, deinde fort. ὡστ' ἀποτορῆχειν ἔχοναι μηδὲ πάτταλον. — V. 286 fort. ἐξολίσθη. ἦμιν ὁ κίνδυνος γάρ κτλ. — V. 298 πλησίον] πλησίον. — V. 306 φέρων] λαβῶν. — V. 309 ἄρτον ἀνὸν] ἄρτον*. — V. 347 σίσυραν] σίσυραν. — V. 366 Ἀντισθένην] Ἀντισθένη. — V. 381 νῦν ἦλθον, fort. νῦν δὴ ἦλθον. — V. 382 οὐδέν' ἄλλον ἢ] οὐδέν' ἄλλο γ' ἢ. — V. 397 προθεῖναι] καθεῖναι. — V. 404 μ' ἐχρῆν] με χρῆν. — V. 417 ἀν' ἡμῶν] ἡμῶν. — Post v. 453 versus excidisse videtur, vel scribendum ἄλλα πολλὰ κάγαθά ποιεῖν, ἔτ ερά τε ταῖς γυναικῶσ εὐλόγει. — V. 433 νοῦν γάρ, fort. νοῦν ἄρ'. — V. 448 οὐ μαρτύρων] οὐ μαρτύρων γ'. — V. 455 σε] γε. — V. 456 αὐταῖσ] ταυταῖσ. — V. 458 ἀπαντ' ἄρ' αὐταῖσ] ἀπαντὰ τ' αὐταῖσ. — V. 514 κείται καὶ δὴ] κατάνειται δὴ. — V. 526 οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε.] οὐ δὴ τάλαν ἔγωγε. — V. 532 ἐνανθῶ, malim ἐνανθί. — V. 551 ἦδεισθα] ἦδησθα. — V. 562 ANHP.] ΒΑΕ. — V. 563 μηδ' ἀφέλη, fort. μαφέλη. — V. 564 ΒΑΕ.] ANHP. — V. 568 ψευδεταί, fort. ψευδεταί. — V. 569 ὡστε σέ γε μοι μαρτυρεῖν, fort. ὡστε σέ τε συμμαρτυρεῖν. — V. 571 Fort.:

Νῦν δὴ σε πυννῆν φρένα δεῖ φιλόσοφόν τ' εἰρεῖν.
versus Archilocheo similis, qualis extat in Vespis 1526. — V. 573 κοινῆ γάρ ἐπ' ἐντυχίαισιν, malim κοιναῖσ γάρ ἐπ' ἐντυχίαισ. — V. 574 γνώμης] γλώττης. — πόλιτην δῆμον, conjicio πολιτῶν δῆμον. — V. 587 ἀρχῆσ, fort. ἀρετῆσ. — V. 603 Blepuro tribui, vulgo inter Praxagoram et Blepuryum hemistichia sunt dispersita. — V. 612 ξυγκαταδαρθῶν videtur a grammatico ad versum redintegrandum additum. — V. 615 πῶσ οὖν οὐ] πῶσ οὖν, εἰ. — V. 622 τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν, conjicio τοῦ σοὶ ξυγκ. quae Praxagora Blepuro dicit, tum alterum his verbis compellat: καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει. — V. 631 ΠΡΑ., fort. ANHP. — τοῖς μικροῖσ, conjeci τοῖς σιμοῖσ. — V. 640 ἀγνώσ] ἀγνώσ. — V. 643 ἐκείνοσ] ἐκείνον. — V. 646. 647. 648 ΠΡΑ., fort. ANHP, ut deinde v. 649 et dimidium v. 650 Praxagorae sit. — V. 647 αὐτοῦ, malim αὐτόν. — V. 648 τῶν] γ' ἀν. — V. 650 ἐπεπόνθειν] ἐπεπόνθη. — V. 652 λιπαρῶ] λι-

παρῶς. — V. 658 AN. — ΠΡΑ., vulgo totus versus Praxagorae tribuitur. — ταύτην] ταύτη. — V. 659 εἴνενα] οὐνενα. — V. 665 ταύτης] ταύτην. — V. 669 partim Bleyro, partim Praxagorae dedi, vulgo omnia Praxagorae sunt. — V. 670 δώσει, fort. δώσεις. — V. 671 κοιμείται, fort. κοιμεί τι. — V. 674 συρορήξασ', conjicio συνερέφασ'. — V. 675 εἰς ἀλλήλους, fort. εἰς ἀλλήλων. — V. 710 πάνν Bleyrus et alter ille una dicere videntur. — V. 719 AN. et 721 ΠΡΑ., vulgo omnia Praxagorae tribuuntur. — V. 720 αὐταί] αὐταί. — Post v. 727 vulgo legitur (ΧΟΡΟΤ). ANHP A. ἐγὼ δ' ἴν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκευὴ φέρω, προχειριόμην καὶ ἐξέτασά τήν οὐσίαν. χάρις σὺ δέυρο κτλ. at nova scena inde a v. 730 demum incipit, itaque scripsi ANHP. ἐγὼ δ' ἴν' — οὐσίαν. ΧΟΡΟΤ. ANHP A. χάρις σὺ δέυρο. Ceterum AN. A. qui deinde loquitur, est vicinus ille Bleyri, qui modo cum illo et Praxagora erat collocutus, contra ANHP B. non diversus videtur a Chremete. — V. 735 ὡς] οὐδ'. — V. 748 γὰρ οὐδέποτε] οὐδέποτε γ'. — V. 752 πρὶν, fort. πρὶν ἄν. — V. 756 οὐτι μὴ fort. cum Fritzschio εἰπέ μοι. — V. 760 aperte corruptus; conjeci: AN. B. Κακοδαίμων ἀρεῖς; AN. A. Νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ', ἀποίω. AN. B. Δαιμονοῦς. — V. 779 Δία] Δί. — V. 796 ἐνης] ἐνης. — V. 799 τὰν] τὰν. — V. 800 cancellis sepsi, est enim antiqua dittographia. — V. 802 ἀπει μ' Fritzsche, v. ἀπειμ'. — V. 810 ἀντοῖσιν, fort. ἀστοῖσιν. — ib. τι] τί. — V. 816 ἐψηφισάμεσθ'] ἐψηφισάμεσθ'. — V. 837 ὄπον] ὄποι. — V. 838 ἐπινενασμέναι] ἐπινενησμέναι. — V. 841 κρατή- ὄποι. — V. 838 ἐπινενασμέναι] ἐπινενησμέναι. — V. 841 κρατή- ρας ἐγμονῶσιν, αἱ μυροπόλιδες ἐστάσ'] κρατήρα συγμοῦσιν, αἱ μυροπόλιδες, ἐστάσ'. — V. 846 Σμοῖος] Σμοῖος. — V. 847 τρυβλία] τρυβλία. — V. 857 πρὶν ἄν γ'] πρὶν γ' ἄν. — V. 858 τὰν] τὰν. — V. 864 καταγελῶσι, conjicio καὶ πελῶσι. — V. 873 τοῖσδε δέ, fort. τοῖσδεδλ. — V. 877 ΧΟΡΟΤ vulgo deest. — V. 896 πεπεύροις] πεπεύροις. — V. 898 τῶν φίλων] τὸν φίλον. — V. 900 ταῖσιν] ταῖς. — V. 906 ἐπέσοι, fort. ἐπέσοι γε. — V. 910 fort. ψυχρὸν εὐροῖς καὶ προσελκύνσαι... — V. 913 μοι fort. delendum. — V. 914 βέβηκε κατ' — ἀλλ' οὐ με] βέβηκε καὶ τὰλλ' οὐδέν με. — V. 917 σωτηρῆς, fort. τῶν σωτηρῆς. — V. 920 λάμβδα] λάβδα. — V. 921 NEANIS praemisi, vulgo hi tres versus vetulae continuantur. — V. 924 ΓΡ. A.] NEANIS. — V. 926—929 non potui probabili ratione emendare, itaque personarum distinctionem quamvis aperte falsam in his quatuor versibus servavi, additis tamen cancellis. Sed in sequentibus correxi: V. 930 NEANIS. ΓΡ. A. NEANIS] ΓΡ. A. NEANIS. ΓΡ. A. — V. 932 ΓΡ. A.] NEANIS. — V. 933 NEANIS] ΓΡ. A. — V. 934 ΓΡ. A.] NEANIS. — V. 935 NEANIS] ΓΡ. A. et adolescentulae huic continuavi etiam v. 936, cui vulgo nota NEANIS praemittitur. Ceterum pro σὺ fort. σοι praestat. — V. 950 μένειν] μενεῖν. — V. 951 seq. adolescentulae continuavi, vulgo ΓΡ. A. praemittitur. — μεμνήμεθα] μεμνήμεθα. — V. 954 ξένεμένε μοι] ξένεμένος μοι. — V. 969 NEANIS et v. 973 NEANIAS addidi

cum Engero et Beerio, vulgo haec omnia Juveni tribuebantur. — V. 1006 ἀλλ' οὐδ' ἀλλ' οὐκ. — ἐμῶν] ἐτῶν. — V. 1014 et 1027 ΓΡ. A.] ΓΡ. B. — V. 1037 ποῖ τοῦτον ἔλκεις ἄνδρα; τὸν ἐμαυτῆς ἄγω.] ποῖ τοῦτον ἔλκεις σὺ; τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω. — V. 1065 ΓΡΑΤΣ Γ. videtur non diversa esse a ΓΡ. A., redit enim haec denuo, sed turpiore etiam habitu, vid. v. 1078, juvenis autem agnoscit jam v. 1071. — V. 1067 γράν] γε. — V. 1075 σ' οὐδέ ποτ' οὐδέ ποτέ σ'. — V. 1077 σε δεῖ] σ' εἶδει. — V. 1086 ἦστε] ἦτε. — V. 1094 ἐλκόμενος εἰμ'] ἐλκόμενος εἰμ'. — V. 1104 συνείροξομαι] συννηξομαι. — V. 1105 ὄμως corruptum videtur, conjeci αἰτῶ. — V. 1108 τήνδ' τήν. — Post v. 1111 ΧΟΡΟΤ vulgo deest. — V. 1112 ἐγὼ aperte vitiosum, vid. v. 1116. — V. 1113 αὐτὴ τε μοι, fort. αὐτὴ τ' ἐμῆ. — V. 1114 ὑμεῖς θ'] υμεῖς δ'. — V. 1117 μεμύροισμαι] μεμύροισμαι. Post h. v. unus alterve versus excidit, sicut etiam quae leguntur v. 1123. 1124 sensu carent, ut illa quoque vel corrupta sint, vel quaedam deesse videantur, quamquam tenendum est, ministram Baccho sauciam ista dicere. — V. 1144—48 hero tribui, vulgo ancillae continuantur. — V. 1149. 50 ancillae dedi, vulgo chori sunt omnia, quae sequuntur. — V. 1165 ὑπακρινεῖν, fort. ὑπακρινεῖν. — V. 1166 ΔΕΣ. Τοῦτο δροῦ. ΧΟΡ.] ΗΜΙΧ. τοῦτο δροῦ. ΗΜΙΧ. Praeterea νῦν cancellis sepsi, quamquam locus ne sic quidem integer est. — V. 1168 λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-] λεπιδοτεμαχοσελαχογαλεο-. — V. 1173 εκεφαλλιο-] εγκεφαλο-. — V. 1176 τρυβλιον] τρυβλιον. — V. 1178 praemittitur ΗΜΙΧ., v. 1179 ΧΟΡ., quae abjeci, cum illae notae sint plane perversae: nam versus hi artissime inter se cohaerent. Etenim sic statuendum est inde a v. 1163 usque ad v. 1179 coryphaeum chori canere, tum versus extremos 1180—82 universum canere chorum. Sed in haec artis metricae arcana, quae cum scenicis antiquitatibus artissime conjuncta sunt, non licet hic accuratius inquirere. — V. 1179 λαί λαί] λαί, εὐαί. — V. 1180 εὐοί εὐαί] εὐοί εὐαί et sic in proximis versibus. ceterum v. 1182 malim
ὦ εὐαί εὐαί εὐαί
quae clausula decet exitum comoediae.

PLUTUS.

Argum. II. III. V. VI ex editione Schol. Parisina adjeci. — Argum. IV. Dind. καὶ ante τὸν υἱὸν et deinde δι' αὐτῆς cancellis sepserat. — Argum. VI. v. 8 lacunam indicavi, Dindorf ἢ δ' ἀναφανείσ' ἀφνω. — ib. διεκώλυνεν] διεκώλυνεν. — V. 9 ὄμως] οὕτως. — V. 21 ἀφελῶν γε] ἀφελῶν τόν. — V. 26 οὐ τι] οὐ σε. — V. 42 ἐκέλευε] ἐκέλευσε. — V. 50 χρόνω] βλώ. — V. 55 ἡμῶν, fort. ἡμῖν. — V. 56 πότερον σωτὸν ὅστις εἶ, φράσεις, ἢ ταπὶ τούτοις δροῦ;] πρότερον σ. ὁ. εἰ φράσον, ἢ τ. τ. δροῦ. — V. 66 τὰν] τὰν. — V. 70 conjicio ἀπειμ', ἴν' ἐκείθεν ἐκτραχηλισθῆ πεσών. ἀλλ' ἔρηρε ταχέως. ΧΡΕ. Μηδαμῶς οὐκὼν ἐρεῖς; pro αἴρε et personis aliter dis-

tributis. — V. 78 ΚΑΡ.] ΧΡΕ. — V. 80 ΧΡΕ.] ΚΑΡ. — V. 98 ἑώρακά πο, fort. ἑώρακ' ἐγώ. — V. 112 σοι δ', fort. σὺ δ'. — V. 119 ὡς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεί πύθοιτ' ἄν, ἐπιτοίψει με.] ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἐμ' εἰ πύθοιτ' ἄν ἐπιτοίψει. sed fort. praestat: ὡς ἐπεί τὰ μῶρ' ἐπὶ πύθοιτ' ἄν ἐπιτοίψει με. — V. 160—168 Chremylo tribuebantur soli, ego huic et Carioni dedi. — V. 166 νναφεύει] γραφεύει. — κώδια] κώδια. — V. 170—180 Carioni soli tribuebantur, dedi huic et Chremylo, quamquam nonnulla in his incerta. — V. 197 αὐτῶ, fort. εἶναι. — V. 207 ὀνόμασέν μου] ὀνόμασέ μου. — V. 208 μὴ νῦν] μὴ νῦν. — V. 225 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 227 τὸ κρεάδιον] κρεάδιον. — V. 245 οὐκ ἐπέτυχες πάποτε, fort. ἐτυχες οὐδεπάποτε. — V. 249 σέ] σε. — V. 271 ἡμᾶς, fort. ἐπειτ'. — V. 281 cancellis sepsi. — V. 286 ἡμῖν] ἡμῖν. — V. 293 βληγόμενοι, fort. βληγόμενων. — V. 300 καταδαρθέντα] καταδαρθόντα. — V. 309 σέ] σε. — V. 316 ἄγ'] ἀλλ'. — V. 318 λάθρα] λάθρα. — V. 322 ΧΟΡΟΤ deest. — V. 329 εἴνεκα] οὐνεκα. — V. 343 ἐρῶ· νῆ τους θεούς, ὦ Βλ.] ἐρῶ νῆ τους θεούς· ὦ Βλ. — V. 354 τὸ δ' αὐ] τὸ τ' αὐ. — V. 361 τοιουτοῖ. ΒΑΕ. φεῦ.] τοιούτο. ΒΑΕ. φεῦ. — V. 368 ἐπίδηλον τι πεπανουργηγ' ὅτι] ἐπίδηλόν τι πεπανουργηγῶτι. — V. 375 ἐθέλει] ἐθέλεις. — V. 377 ὦ τῶν] ὦ τῶν. — V. 401 βλέπει ποιῆσαι νό] ΒΑΕ. τίνα βλέπει; fort. βλέπει ποιῆσαι — ΒΑΕ. νὰ τίνα βλέπει; — V. 402 ὡς τὸ] ὡς περ. — V. 406 ἐχρηῖν, fort. σ' ἐχρηῖν. — V. 408 οὐδὲν ἐτ' ἐστ'] οὐδὲν ἐστ'. — V. 431 σοι τὸ βάραθρον] τὸ βάραθρόν σοι. — V. 445 καὶ μὴν λέγω, fort. καὶ μὴν ὁ λέγω. — V. 450 excidisse post hunc versum aliquid videtur, fortasse ποίαν δὲ λόγγην ἢ μάχαρον ἢ δόρον. — V. 464 νομίξετε] νομίξετον. — V. 465 ἀνθρώποις] ἀνθρώπων. — V. 476 et 478 ΧΡΕ.] ΒΑΕ. — V. 483 ΧΡΕ.] ΒΑΕ. — V. 484 ΒΑΕ.] ΧΡΕ. — V. 485 fort. οὐκ ἄν φθάνοιτο τοῦτο πρῶτοντες. τί γὰρ κτλ. — V. 493 βούλευμα] βούλημα. — V. 505 οὐκὸν εἶναι φημ', εἰ πάνσαι ταῦτ' ἀμβλέψας ποθ' ὁ Πλούτος, ὁδὸν ἦν τις] οὐκὸν εἶναι φημ', εἰ πάνσαι ταύτην βλέψας π. ὁ. Π. ὁδὸν ἦντιν. Possis etiam οὐκ εἶναι φημ' εἰ πάνσαι ταῦτ' ἀμβλέψας... ἦν τις. — V. 516 fort. ἦν ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς οὐσίην, τούτων πάντων τ' ἀμεληῖσαι. — V. 521 παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν] παρὰ κλειστῶν ἀνδραποδιστῶν, nisi forte scrib. παρὰ ληστῶν ἀνδραποδιστῶν. — V. 531 ἐστὶ τούτων πάντων] ἐστὶν πάντων τούτων. — V. 545 θράνον] θράνον. — V. 563 ἦδη τοῖνον, fort. τοῖνον ἦδη. Deinde conjicio: ὅτι νοσημῶς οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, μετὰ τοῦ Πλούτου δ' ἐνυβρίζειν. — V. 565 a Dindorfio ejectum revocavi, sed cancellis sepsi. — V. 572 ἀτὰρ οὐχ ἦττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, fort. ἀτὰρ οὐχ ἦττόν γ' ἦτταν κλαύσει. — V. 573 ἀναπεθεῖν] ἀναπέσειν. — V. 578 χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον, conjeci χαλεπὸν πάντως τὸ δίκαιον. — V. 582 σε διδάξω, fort. ἀποδείξω. — V. 584 subditicius videtur. — V. 586 et 592 κοτίνω] κοτίνῳ. — V. 596 προσάγειν κατὰ μῆνα] κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν. — V. 608 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 613 ἐγὼ γοῦν] ἐγὼ γ' οὐν. — V. 626 ἐντροπισμένα] ἠντροπισ-

σμένα. — V. 627 ΧΟΡΟΤ deest. — V. 641 ἀπαγγελεῖ] ἀγγέλλεται. — V. 660 θυλήματα] προθύματα. — V. 661 μέλανος] πέλανος. — V. 669 παρήγγειλ' ἐγκαθενδεῖν] παρήγγειλεν καθενδεῖν. — V. 673. 683. 694 ἀθάρας] ἀθάρας. — V. 688 ἦσθετό που] ἦσθά-νετο. Alias conjeci ἦσθεθ' ὁμοῦ λεπτόν ψόφον. — V. 689 τὴν χεῖρ' ὑπερῆρε] τὴν χεῖρ' ὑψήρει. — V. 695 ἀνεπαλλόμεν] ἀνεπανομήν. — V. 697 γέλοιον] γελοῖον. — V. 701 μὲν γ' ἐπακολουθοῦσ'] μὲν τις ἀκολουθοῦσ'. — V. 702 ὑπερηθρίασε, fort. ὑπερηθρίασε. — V. 721 ἐκτρέψας, fort. ἐκτοίψας. — V. 725 ἐν' ἐποινύμενον πᾶσσω σε τῆς ἐκκλησίας, fort. ἐν' ἐποινύμενον πᾶσσω σε ταῖς ἐκκλησίας. — V. 771 ΧΟΡΟΤ deest. — V. 772 κλεινὸν πέδον, fort. κλεινὴν πόλιν. — V. 781 ἐπεδίδουν] ἐνεδίδουν. — V. 788 χαίρετε] χαίρετον. — V. 800 Δεξιτικός γ'] Δεξιτικός. — V. 802 ΧΟΡΟΤ deest. — V. 806 οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα δη ejectum a Dindorfio restitui, sed cancellis sepsi. — V. 823 fort. deleta part. ἵνα scribendum: ἔπον δὲ μετ' ἐμοῦ παιδάριον· πρὸς τὸν θεὸν ἴωμεν. — V. 824 usque ad 891 Carionis nomen substitui, ubi Chremyli legebatur, similiterque inde a v. 901—933 ubi item Chremylius praefigebatur, scripsi ΔΙΚ. Praeterea v. 840 et 841 continuavi Justo, quod Hirschig quoque vidit, vulgo ΧΡΕΜ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ΔΙΚ. ἀνθ' ὧν κτλ. et v. 896 ΔΙΚ. κακόδαιμον, ὄσφραίνει τι; ΚΑΡ. τοῦ ψύχους κτλ. scripsi, vulgo ΧΡΕΜ. κακόδαιμον, ὄσφραίνει τι; ΔΙΚ. τοῦ ψύχους κτλ. — V. 839 ἀνχμὸς γὰρ ἄν τῶν σκεναρίων μ' ἀπόλεσεν aperte interpolatus; intelligi poterat: ἀνχμὸς γὰρ ἦν τῶν σκεναρίων τ' ἀπάλια qua forma pro ἀπόλεια etiam Plato comicus usus est: sed mihi quidem poeta sprripsisse videtur: ἀνχμὸς γὰρ ἦ σκενωρίων τ' ἀπάλια. ubi ἀνχμὸς adjectivum est, velut idem Plato in Hyperbolo dixit ἀνχμῶτατος. — V. 848 item interpolatus: poeta fortasse scripsit: καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἐνθάδ' ἢ λῆθεις; ΔΙΚ. Νῆ Δία. — V. 853 πολυφῶσ, schol. fort. πολυτρόπῳ legit, sed latet aliud quid. — V. 884 Εὐδάμον] Εὐδήμον. — V. 928 ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα. — V. 954 ΧΟΡΟΤ deest. — V. 955 ΚΑΡ.] ΧΡΕ. — V. 979 πάντ' ἄν ἀνθυπηρέτων] ταῦτ' ἀντ' ὑπηρέτων. — V. 993 ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἐτι] ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἐθ' ὁ βδελυρὸς. — V. 994 πολὺ μεθέστημεν πάνν, haud dubie corrigendum π. μ. τρόπον. — V. 1004 ἐπειτα πλουτῶν, fort. ἐπίμεστα πλουτῶν. — V. 1011 βάτιον] φάτιον. Fort. βάβιον. cf. Phot. Bibl. p. 341 B: Βάβια δὲ οἱ Σύροι καὶ μάλιστα οἱ ἐν Δαμάσῳ τὰ νεογνά καλοῦσι παιδία, ἦδη δὲ καὶ τὰ μειράκια ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης Βαβίας θεοῦ. — V. 1013 μεγάλοισι νῆ Δία] μεγάλοις ὄχουμένην. — V. 1018 παγνάλας] παγνάλους. — V. 1019 δραχμάς, fort. δερχμάς. — V. 1027 ποιήση] ποιήσει. — V. 1029 ἀντ' εὐ ποιεῖν] ἀντεποιεῖν. — V. 1033 νῦν δέ σ'] νυνδὲ σ'. — V. 1037 τηλίας] τηλία. — V. 1042 ΧΡΕ. σέ φησιν.] ΓΡΑΤΣ. τί φησιν; — V. 1044 fort. τάλαιν' ἐγὼγε τῆς ὕβρεως· ὑβρίζομαι. — V. 1055 ποί, exspectaveris ποῦ. — V. 1078 τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ] τοῦτό γ' ἐπέτρεπον.

— V. 1078 seqq. aperte corrupti. Conjeci sed dubitanter: οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγώ. ΧΡΕ. πόθεν; Νῦν δ' ἀπιδιχαίων συλλαβῶν τὴν μείρανα. ΓΡ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν οὐκέτ' ἀξίους ἴσως εἶναι μετ' ἐμοῦ· τίς δ' οὐπιτρέψων ἐστὶ, τίς;
 — V. 1097 Videntur antea quaedam excidisse, nam anum rediisse plane erat significandum. — ΧΟΡΟΤ deest. — V. 1108 τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 1110 γίνετα] τέμνετα. — V. 1116 ἐτι θύει] ἐπιθύει. — V. 1117 τότε, fort. τέως. — V. 1119 ἀπιτέτοιμμαι] ἀποτέτοιμμαι. — V. 1128 ἦν] ἦς. — V. 1131 ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλαγγ' εἰκὲ τις στρέφειν.] ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλαγγ' εἰκὲ ἐπιστρέφειν.
 — V. 1138 ἐκφορά.] ἐκφορα. — V. 1140 ἐγώ σ' ἄν] ἐγώ σε. — V. 1171 ΧΟΡΟΤ deest. — V. 1173 fort. ἀφ' οὗ γὰρ ἀναβλέπειν ὁ Πλοῦτος ἤρξατο. — V. 1187 καταμένειν] καταμενεῖν. — V. 1190 ἐλθῶν] ἦκων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ, θεράπων Ἐποπος.

ΕΠΟΨ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

[ΚΗΡΥΚΕΣ.]

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

(ΚΗΡΥΞ.)

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρον.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας, πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενοι, πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χροῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖα. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὅς και πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίον διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὅς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνίσι, πρῶτος Ἀμειψίας Κομασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόφω. ἐστὶ δὲ λέ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τὸ τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει και ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. και ὅμως οὐκ ἀπέιχοντο τοῦ κακοπραγματεῖν και συκοφαντεῖν.

II.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, και αὕτη φιλοτιμία πρῶτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεδρῶτων πονηρῶν και πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, και διαρροῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. και ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμωδικοῦς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερωῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνήκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρνίσι

καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστώτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ θεοί, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ἀκονόμηται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας· ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἀντικρὺς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγγειρομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φανήν διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκαταστειρωῶν τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσαν· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίδων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοήσιαν κωμῶδει. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται, ὡς εἰ πεποιδοίη ἕτερος τῶ ἐτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδαῖς τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων, ὀρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δράμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστρατον· εἰς δὲ Ἀθήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρουσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πατρὸς Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρήσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμμήσεως, ὃ δὲ ἄχοι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθῆκουσιν, ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, το δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύνῃται,
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.

III.

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐέλπις τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοῖον καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὀρνιδας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὀρνιδες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνείσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον, ἂ ὠφελήθησονται, συχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι, Νεφελοκοκκιγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόητον εἶδον οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἀπρακτοί. τελευταῖον δὲ καὶ θεοί, διὰ τὸ μὴ εἶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερῶν ἀνιέναι, λιμῶ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὀρνιδας. ὃ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος, διασύραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους· ἢ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνείοις· ἐργάφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεῶς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπήν τῶν Ἑρμῶν καὶ φρυγῆν εἰς Λακεδαιμόνα.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές· οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα, ἐλθόντες ἡρώτων ἀπράγμονα πόλιν. εἰς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρῶν μετὰ πλειόνων πτηνῶν διδάσκει, τί δύνατ' ὀρνίδων γένος, καὶ πῶς, εἴαν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πρᾶγματα αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον πτέρυγας τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί, ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρνῶντες γενομένην.

5

10

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΕΥΕ. Ὀρθὴν κελεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;
 ΠΕΙ. διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
 ΕΥΕ. τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
 ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορομένω.
 ΠΕΙ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον 5
 ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
 ΕΥΕ. τὸ δ' ἐμὲ κολοῖφ' πειθόμενον τὸν δύσμορον
 ἀποσποδηῖσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
 ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμέν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
 ΕΥΕ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που; 10
 ΠΕΙ. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντευθεν Ἐξηκεστίδης.
 ΕΥΕ. οἴμοι. ΠΕΙ. σύ μὲν, ὦ τάν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
 ΕΥΕ. ἢ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὄρνέων,
 ὁ πίνακοπάλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
 ὃς τῶδ' ἔφρασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα, 15
 τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὄρνέων.
 κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρραλείδου τουτουὶ
 κολοιὸν ὀβολοῦ, τῆνδεδὶ τριωβόλου.
 τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
 καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν 20
 ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταυθ' αἷς
 ὁδός. ΠΕΙ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταυθ' αἷς ἀτραπὸς οὐ-
 δαμοῦ.
 ΕΥΕ. ἦδ' ἢ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
 οὐ ταυτὰ κρώζει. ΠΕΙ. μᾶλλὰ νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥΕ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕΙ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ 25
 βρούκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;
 ΕΥΕ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
 ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
 ἔπειτα μὴ ἔξυρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
 ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, 30
 νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκα·
 ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἀστός εἰσβιάζεται,
 ἡμεῖς δὲ φυλῆ καὶ γένει τιμώμενοι,
 ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
 ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν, 35
 αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
 τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κενδαίμουνα
 καὶ πᾶσι κοινήν ἐναποτίσαι χρήματα.
 οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσι, Ἀθηναῖοι δ' αἰὲ 40
 ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.
 διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
 κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυροίνας
 πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμουνα,
 ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἂν. 45
 ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
 τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πνυθέσθαι δεομένων,
 εἰ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ πέπτατο.
 ΠΕΙ. οὗτος. ΕΥΕ. τί ἐστίν; ΠΕΙ. ἢ κορώνη μοι πάλαι
 ἄνω τι φράζει. ΕΥΕ. χῶ κολοῖδς οὐτοσί 50
 ἄνω κέχηνεν ὥσπερ εἰ δεικνύς τί μοι·
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐστὶν ἐνταυθ' ὄρνεα.
 εἰσόμεθα δ' ἀντίκ', ἢν ποιήσωμεν ψόφον.
 ΠΕΙ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέ-
 τραν.
 ΕΥΕ. σύ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἴν' ἢ διπλάσιος ὁ ψόφος. 55

- ΠΕΙ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβῶν. ΕΥΕ. πάνυ γ', εἰ
δοκεῖ.
παῖ παῖ. ΠΕΙ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ
καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἐχρῆν ἔποποι καλεῖν;
ΕΥΕ. ἔποποι. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐτὸς αὐ;
ἔποποι. ΤΡΟ. τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δε-
σπότην; 60
- ΕΥΕ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
ΤΡΟ. οἴμοι τάλας, ὀρμηδοθήρα τουτωί.
ΕΥΕ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
ΤΡΟ. ἀπολείσθον. ΕΥΕ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.
ΤΡΟ. τί δαί;
ΕΥΕ. Ὑποδεδιῶς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνειον. 65
ΤΡΟ. οὐδὲν λέγεις. ΕΥΕ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
ΤΡΟ. ὀδὶ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
ΠΕΙ. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φασιανικός.
ΕΥΕ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;
ΤΡΟ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΥΕ. ἠττήθης τινὸς 70
ἀλεκτρονόμος; ΤΡΟ. οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠΐξαστο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διακόνον τ' ἔχη.
ΕΥΕ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
ΤΡΟ. οὐτός γ', ἄτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὦν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικᾶς· 76
τρέχω π' ἀφύας λαβῶν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.
ἔτνοους δ' ἐπιθυμῶ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
τρέχω π' ἐπιθυμῶ. ΕΥΕ. τροχίλος ὄρνις οὐτοσί·
οἶσθ' οὖν ὁ δραῶσον, ὃ τροχίλε; τὸν δεσπότην 80
ἡμῖν κάλεσον. ΤΡΟ. ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δία
εὐδαι καταφαγῶν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
ΕΥΕ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡΟ. οἶδα μὲν σαφῶς

- ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτὸν εἶνεκ' ἐπεγερωῶ.
ΠΕΙ. κακῶς σὺ γ' ἀπόλοι', ὡς μ' ἀπέκτεινας δέει. 85
ΕΥΕ. οἴμοι κακοδαίμων, χῶ κολοῖός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕΙ. ὃ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοῖόν. ΕΥΕ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσῶν;
ΠΕΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥΕ. ποῦ γὰρ ἐστίν;
ΠΕΙ. ἀπέπτατο. 90
- ΕΥΕ. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας· ὃ γὰρ, ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
ΕΠ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
ΕΥΕ. ὃ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἢ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
ΕΠ. τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥΕ. οἱ δώδεκα θεοὶ 95
εἴξασιν ἐπιτροῦφαί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον
ὀρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ, ὃ ξένοι,
ἄνθρωπος. ΕΥΕ. οὐ σοῦ καταγελαῶμεν. ΕΠ. ἀλ-
λά τοῦ;
ΠΕΙ. τὸ δάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμαίνεται 100
ἐν ταῖς τραγωδίασιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
ΕΥΕ. Τηρέος γὰρ εἶ σὺ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥΕ. κατὰ σοὶ ποῦ τὰ πτερά;
ΕΠ. ἐξεροῦηκε. ΕΥΕ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
ΕΠ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105
πτερορροεῖ τε καὶ οὐκ ἔτετρα φύομεν.
ἀλλ' εἶπατόν μοι, σφῶ τίν' ἐστὸν; ΕΥΕ. νῶ;
βορω.
ΕΠ. ποδαπῶ τὸ γένος; ΕΥΕ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλάι.
ΕΠ. μῶν ἡλιαστά; ΕΥΕ. μάλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110
τὸ σπέρμ'; ΕΥΕ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένου δεῦρ' ἤλθετον;

- ΕΥΕ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;
 ΕΥΕ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῶ, ποτέ,
 κάργυριον ὠφείλεις, ὥσπερ νῶ, ποτέ, 115
 οὐκ ἀποδιδοὺς ἔχειρες, ὥσπερ νῶ, ποτέ·
 εἴτ' αὐτίς ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
 καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 καὶ πάνθ' ὅσα περ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
 ταῦτ' οὖν ἰκέται νῶ πρὸς σέ δευρ' ἀφίγμεθα, 120
 εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
 ὥσπερ σίσυραν ἐγκατακλινηναὶ μαλθακῆν.
- ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
 ΕΥΕ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
 ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δήλος εἰ ζητῶν. ΕΥΕ. ἐγώ; 125
 ἤμιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
- ΕΠ. ποῖαν τιν' οὖν ἦδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
 ΕΥΕ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἔλθῶν τῶν φίλων
 λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου, 130
 ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
 λουσάμενα πρῶ· μέλλω γὰρ ἐστῖαν γάμους·
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης· εἰ δὲ μή,
 μή μοι τότε γ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
- ΕΠ. νῆ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς. 135
 τί δαὲ σὺ; ΠΕΙ. τοιούτων ἐρῶ καγώ. ΕΠ. τίνων;
 ΠΕΙ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
 ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὠραίου πατρός·
 καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὦ Στιλβωνίδη,
 εὐρῶν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον 140
 οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγον,
 οὐκ ὠρχιπέδισας, ὃν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
- ΕΠ. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἶων ἐρᾷς.
 ἀτὰρ ἔστι γ' ὅποῖαν λέγετον εὐδαίμων πόλις

- παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥΕ. οἴμοι, μη-
 δαμῶς 145
 ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
 κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.
 Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
- ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἥλειον Λέπρεον οἰκίζετον
 ἔλθόνθ'; ΕΥΕ. ὅτι νῆ τοὺς θεοὺς ὅς οὐκ ἰδῶν
 βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. 151
- ΕΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
 ἵνα χορὴ κατοικεῖν. ΕΥΕ. ἀλλ' ἐγὼ γ' Ὀπούντιος
 οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
 οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος; 155
 σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν
 τριβῆν·
 οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.
- ΕΥΕ. πολλὴν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
 ΕΠ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσυμα
 καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. 160
- ΕΥΕ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζητεῖτε νυμφίων βίον.
 ΠΕΙ. φεῦ φεῦ·
 ἢ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
 καὶ δύναμιν ἢ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισθέ μοι.
- ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕΙ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
 μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κεχηρότες· 165
 ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. ἀντίκα
 ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,
 τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
 ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
 ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταύτῳ μένων. 170
- ΕΠ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾶ ταυταγί.
 τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕΙ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
- ΕΠ. ποῖαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὀρνίθες πόλιν;

- ΠΕΙ. ἄληθες, ὧ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος,
βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕΙ. βλέπε νῦν
ἄνω. 175
- ΕΠ. βλέπω. ΠΕΙ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νῆ Δία,
ἀπολαύσομαι τι δ', εἰ διαστραφήσομαι;
- ΠΕΙ. εἰδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
ΠΕΙ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου ἔστιν ὀρνίθων πόλος;
- ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙ. ὥσπερ εἶποι τις τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται 181
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος·
ἦν δ' οἰκίσγητε τοῦτο καὶ φράξθηδ' ἄπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ἄστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων, 185
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλίφ.
- ΕΠ. πῶς; ΠΕΙ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἰδ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλόμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, 190
ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ἡμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
- ΕΠ. ἰὸν ἰού·
μὰ γῆν, μὰ παρίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω· 195
ἄστ' ἂν κατοικίξοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
- ΠΕΙ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγῆσαιτο; ΕΠ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνῶν πολὺν χρόνον. 200
- ΠΕΙ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥαδίως.
θευροὶ γὰρ ἐμβαῖς ἀντίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,

- καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῶν τοῦ φθεγγματος
ἑάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ. 205
- ΠΕΙ. ὧ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μὴ νυν ἔσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνεγείρε τὴν ἀηδόνα.
- ΕΠ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
λύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, 210
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολὺδακρυν Ἴτυν,
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς·
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου 215
σμύλακος ἠγῶ πρὸς Διὸς ἔδρας,
ἴν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλον
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἴσθησι χορούς·
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ 220
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεῖα μακάρων ὀλολυγῆ.
(ἀνλεῖ.)
- ΠΕΙ. ὧ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγγματος τοῦ ὀρνιθίου·
οἶον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὄλην.
- ΕΥΕ. οὗτος. ΠΕΙ. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΥΕ. τί
δαί; 225
- ΠΕΙ. οὔποψ μελωδεῖν αὐτὴν παρασκευάζεται.
- ΕΠ. ἐποποποποποποποποποποποποποι,
ἰῶ ἰῶ, ἰτῶ ἰτῶ ἰτῶ ἰτῶ
ἰτῶ τις ᾄδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας 230
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριδοτραγῶν
σπερμολόγων τε γένη

ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν·
ὄσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιτυβίζεθ' ὦδε λεπτὸν 235
ἰδομένα φωνᾶ·

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ.
ὄσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομον ἔχει,
τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοινοτράγα, τά τε κομα-
ροφάγα, 240

ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν ἀοιδίαν·
τριοτὸ τριοτὸ τοτοβορίζ·
οἷ θ' ἐλείας παρ' ἀνλώνας ὄξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὄσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους 245
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
ὄρνις τε πτεροποίκιλος
ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.

ὦν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης 250
φῦλα μετ' ἀλκνόμενοι ποτᾶται,
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
οἰωνῶν ταυνοδείρων.

ἦκει γὰρ τις ὄρνις πρέσβυς, 255
καινὸς γνώμην,
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
τοροτοροτοροτοροτιξ. 260

κικαβαῦ κικαβαῦ.
τοροτοροτοροτορολιλιξ.

ΕΥΕ. ὄρας τιν' ὄρνιν; ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·
καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΕΥΕ. ἄλλως ἄρ' οὐποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχημν 265

ἐμβὰς ἐπῶξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

ΦΟΙ. τοροτιξ τοροτιξ.

ΠΕΙ. ὦγάθ', ἀλλ' οὐν οὐτοσί καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥΕ. νῆ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕΙ. οὗτος αὐτὸς νῶν φράσει. τίς ἐστίν ὄρνις οὐ-
τοσί; 270

ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὦν ὄραθ' ὑμεῖς αἰεὶ,
ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕΙ. βαβαί, καλὸς γε καὶ φοι-
νικιοῦς.

ΕΠ. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικό-
περος.

ΕΥΕ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕΙ. τί βωστρεῖς; ΕΥΕ. ἕτερος
ὄρνις οὐτοσί.

ΠΕΙ. νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἔξεδρον χάραν ἔχων. 275
τίς ποθ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὄρι-
βάτης;

ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδος ἐστὶ. ΠΕΙ. Μῆδος; ἀναξ
Ἡράκλεις·

εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν εἰσέπτατο;

ΕΥΕ. ἕτερος αὐτὸς λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὐτοσί.

ΠΕΙ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ'
ἦσθ' ἔποψ, 280

ἀλλὰ χούτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστὶ
Φιλοκλέους

ἔξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὡσπερ εἰ λέγοις

Ἰππόνικος Καλλίου καὶ Ἰππονίκου Καλλίας.

ΠΕΙ. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὐρνις ἐστίν· ὡς πτερορρουεῖ.

ΕΠ. ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ τῶν σκυφαντῶν τίλ-
λεται, 285

αἶ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὐτὸς τις βαπτὸς ὄρνις οὐτοσί.

τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος; ΕΠ. οὐτοσί καταφραγᾶς.

- ΠΕΙ. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
 ΕΥΕ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὦν οὐκ ἀπέβαλε τὸν
 λόφον; 290
- ΠΕΙ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὄρνέων;
 ἢ πλὴν τὸν διαυλον ἤλθον; ΕΠ. ὡσπερ οἱ Κᾶρες
 μὲν οὖν
 ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὡγάθ', ἀσφαλείας οὐνεκα.
 ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὄρας ὅσον συνείλεται κακὸν
 ὄρνέων; ΕΥΕ. ὦνάξ' Ἀπολλων, τοῦ νέφους. ἰὸν
 ἰού. 295
 οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τήν
 εἴσοδον.
- ΠΕΙ. οὐτοσί πέρδιξ, ἐκεινοσί δὲ νῆ Δί' ἀτταγᾶς,
 οὐτοσί δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηί δέ γ' ἄλκων.
 ΕΥΕ. τίς γάρ ἐσθ' οὐπίσθεν αὐτῆς; ΠΕΙ. ὅστις ἐστί;
 κηρύλος.
 ΕΥΕ. κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙ. οὐ γάρ ἐστι
 Σποργίλος; 300
 καὐτή γε γλαῦξ. ΕΥΕ. τί φῆς; τίς γλαῦκ' Ἀθή-
 ναῶν ἤγαγε;
- ΠΕΙ. κίττα, τρυγῶν, κορυθός, ἔλεᾶς, ὑποθυμῖς, περι-
 στερά,
 νέρτος, ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κε-
 βλήπυρις,
 πορφυρίς, κερχνῆς, κολυμβίς, ἀμπελῖς, φήνη,
 δρύοψ. 305
- ΕΥΕ. ἰὸν ἰὸν τῶν ὄρνέων,
 ἰὸν ἰὸν τῶν κοψίχων.
 οἷα πιπίζουσι καὶ τρέγουσι διακεκραγότες.
 ΠΕΙ. ἄρ' ἀπειλοῦσίν γε νῶν; οἴμοι, κεγήμασίν γέ τοι
 καὶ βλέπουσιν εἰς σέ κάμέ. ΕΥΕ. τοῦτο μὲν κάμοι
 δοκεῖ.

- ΧΟΡ. ποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὅς ἐκάλεσε; τίνα τόπον
 ἄρα νέμεται; 310
- ΕΠ. οὐτοσί πάλαι πάρειμι κοῦν ἀποστατῶ φίλων.
 ΧΟΡ. τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φί-
 λον ἔχων; 315
- ΕΠ. κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἠδύν, ὠφελήσιμον.
 ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.
- ΧΟΡ. ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;
 ΕΠ. φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα
 δύο. 320
- ἤμετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
 ΧΟΡ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν ἐξ ὅτου τράφην ἐγώ,
 πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.
 ΧΟΡ. τί μ' εἰργάσω;
 ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
 ΧΟΡ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. καὶ δεδρακῶς
 γ' ἤδομαι. 325
- ΧΟΡ. κάστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ'
 ἐγώ.
- ΧΟΡ. ἔα ἔα,
 προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν· ὅς γὰρ
 φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
 ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν, 330
 παρέβη μὲν θεσμούς ἀρχαίους,
 παρέβη δ' ὄρκους ὄρνιθων.
 ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
 γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοὶ
 πολέμιον ἐτράφη. 335
 ἀλλὰ πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ὕστερος λόγος·
 τῶ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῶδε δοῦναι τήν δίκην
 327—335. = 343—351.

διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕΙ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΤΕ. αἴτιος μέντοι σὺ νῦν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος· ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἤγες; ΠΕΙ. ἴν' ἀκολουθοίης ἐμοί. 340

ΕΤΕ. ἴνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙ. τοῦτο μὲν λη-
ρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γάρ, ἢν ἅπαξ γε τῶφθαλμῶ
κκοπήης;

ΧΟΡ. ἰὼ ἰά,
ἔπαγ', ἐπιθ', ἐπίφρε πολέμιον ὄρμᾶν
φουίαν, πτέρυγᾶ τε παντᾶ 345
ἐπίβαλε περὶ τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τῶδ' οἰμῶζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολὺν πέλαγος ἔστιν ὃ τι δέξεται 350
τῶδ' ἀποφυγόντε με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῶδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ σθ' ὃ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΤΕ. τοῦτ' ἐκείνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕΙ. οὔτος,
οὐ μενεῖς;

ΕΤΕ. ἴν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕΙ. πῶς γὰρ ἂν
τούτους δοκεῖς 355
ἐκφυγεῖν; ΕΤΕ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν. ΠΕΙ. ἀλλ' ἐγὼ
τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυ-
τρῶν.

ΕΤΕ. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει; ΠΕΙ. γλαυῆ μὲν οὐ
πρόσεισι νῦν.

ΕΤΕ. τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοισδί; ΠΕΙ. τὸν ὀβελίσκον
ἀρπάσας

εἶτα κατάπηξον πρὸ σαντοῦ. ΕΤΕ. τοῖσι δ' ὀφ-
θαλμοῖσι τί; 360

ΠΕΙ. ὄξυβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λαβῶν ἢ τρυβλίον.

ΕΤΕ. ὦ σοφώτατ', εὐ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σὺ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

ΧΟΡ. ἐλελεεῦ χῶρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν
ἐχρῆν.

ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χυ-
τραν. 365

ΕΠ. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδέν, ἄνθρωπε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;

ΧΟΡ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν
φίλοι, 371

καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;

ΧΟΡ. πῶς δ' ἂν οἶδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς
ἐμοῖς; 375

ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ
σοφοί.

ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὃ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνά-
γκασεν.

ἀντίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν
κοῦ φίλων

ἐκπουεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μα-
κράς.

τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χροῖ-
ματα. 380

ΧΟΡ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,

χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
σοφόν.

ΠΕΙ. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοὶ πῶ προᾶγμ' ἐνηντιώ-
μεθα. 385

ΠΕΙ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
τῷ τε τρυβλίῳ καθίει·

καὶ τὸ δόρυ χρῆ, τὸν ὀβελίσκον,

περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς

τῶν ὀπλῶν ἐντός, παρ' αὐτὴν 390

τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας

ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῦν.

ΕΥΕ. ἐτέον, ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,

κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ. 395

δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,

φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς

μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν

ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

ΧΟΡ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν, 400

καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου κύψας

παρὰ τὴν ὀργὴν ὡσπερ ὀπλίτης·

κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτέ,

καὶ πόθεν ἔμολον,

[ἐπὶ] τίνα τ' ἐπίνοιαν. 405

ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟΡ. τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;

ΕΠ. ξένῳ σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡ. τύχη δὲ ποῖα κομί- 410

ζει ποτ' αὐτῶ πρὸς ὄρ-

νιδας ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρωσ

βίου διαίτης τε καὶ

σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι

καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡ. τί φῆς;

λέγουσι δὴ τίνας λόγους;

415

ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟΡ. ὄρᾳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,

ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνῶν

κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ

φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;

420

ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ-

τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὡς

σὰ [ταῦτα] πάντα καὶ

τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε, καὶ

425

τὸ δεῦρο προσβιβᾶ λέγων.

ΧΟΡ. πότερα μαινόμενος;

ΕΠ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.

ΧΟΡ. ἐν σοφόν τι φρενί;

ΕΠ. πυκνότατον κίναδος,

430

σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὄλον.

ΧΟΡ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.

κλύων γὰρ ὦν σύ μοι λέγεις

λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν 435

ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχᾳγαθῆ

εἰς τὸν ἱππὸν εἴσω, πλησίον τοῦπιστάτου·

σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγώ,

φράσον, δίδαξον. ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ

μὲν οὔ,

ἦν μὴ διάθωνταί γ' οἶδε διαθήκην ἐμοὶ 440

ἦνπερ ὁ πίθηκος τῆ γυναικὶ διέθετο,

ὁ μαχαιοποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν ΧΟΡ. οὐ τί
που

τόν; οὐδαμῶς. ΠΕΙ. οὐκ, ἀλλὰ τῶφθαλμῶ λέγω.

ΧΟΡ. διατίθειμαι γὰρ. ΠΕΙ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

ΧΟΡ. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς 445
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙ. ἔσται ταυταγί.

ΧΟΡ. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

ΠΕΙ. ἀκούετε λεῶ· τοὺς ὀπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινα-
κίοις. 450

ΧΟΡ. δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφνκειν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπῶν ὅ τι μοι παρορᾶς, ἢ
δύναμιν τινα μεῖζω 455
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς
φρενὸς ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ', ὃ δρᾶς, λέγ' εἰς
κοινόν.

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχης μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι ἦκεις, τὴν σὴν γνώμην
ἀναπίσας, 460

λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον
παραβῶμεν.

ΠΕΙ. καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λό-
γος εἰς μοι,

ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε καὶ στέφανον·
καταχειῖσθαι

κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΥΕ. δειπ-
νήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

451—459. = 539—547.

ΠΕΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρι-
νὸν ἔπος τι, 465

ὃ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν
ὑπεραλγῶ,

οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς ΕΠ. ἡμεῖς βασι-
λῆς; τίνοσ; ΠΕΙ. ὑμεῖς

πάντων ὀπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρώτον, τουδί, καὶ
τοῦ Διὸς αὐτοῦ,

ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγέ-
νεσθε

καὶ γῆς; ΕΠ. καὶ γῆς; ΠΕΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω.
ΕΠ. τουτί μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.

ΠΕΙ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσω-
πον πεπάτηκας, 471

ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρ-
νιθα γενέσθαι,

προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐ-
τῆς ἀποθνήσκειν·

γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον·
τὴν δ' ἀποροῦσαν

ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
κατορούξαι. 475

ΕΥΕ. ὃ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς
Κεφαλῆσιν.

ΠΕΙ. οὐκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ
θεῶν ἐγένοντο,

ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἢ βα-
σιλεία;

ΕΥΕ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνν τοίνυν χρὴ φύγχοσ βόσκειν
σε τὸ λοιπόν.

ΕΠ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυ-
κολάπτῃ. 480

ΠΕΙ. ὥς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἤρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ πα-
λαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κάβασιλενον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια
τούτων.
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπίδειξω τὸν ἀλεκτρον',
ὥς ἐτυράννει
ἤρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ
Μεγαβάξου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐτ'
ἐκείνης. 485

ΕΥΕ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέ-
γας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὄρνιθων μό-
νος ὀρθήν.

ΠΕΙ. οὕτω δ' ἴσχυσέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς,
ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ῥάμης τῆς τότε ἐκείνης, ὅποταν μόνον
ὄρθριον ἄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς,
σκυλοδέψαι, 490
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφिताμοιβοί, τορνευτολυρα-
σπιδοπηγοί.
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥΕ. ἐμὲ
τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον
ἐν ἄστει,
κᾶρτι καθεῦθον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους,
οὗτος ἄρ' ἦσεν, 495
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλιμουῦντάδε,
κᾶρτι προκύπτω

ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παῖει ῥοπάλω με τὸ
νῶτον·
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοί-
μάτιόν μου.

ΠΕΙ. ἰκτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἤρχεν τότε κάβα-
σίλενον.

ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶ-
τος βασιλεύων 500
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΥΕ. νῆ τὸν Διό-
νυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκυλινδοῦμην ἰκτίνον ἰδών· κᾶθ' ὕπτιος ὦν ἀνα-
χάσκων
ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾶτα κενὸν τὸν θύλακον
οἰκαδ' ἀφείλκον.

ΠΕΙ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασι-
λεὺς ἦν·
χῶπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε ἂν οἱ Φοίνικες
ἄπαντες 505
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις
ἐθέριζον.

ΕΥΕ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψω-
λοὶ πεθίονθε.

ΠΕΙ. ἤρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἰ τις καὶ
βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Με-
νέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι
δαροδοκοίη. 510

ΕΥΕ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη γὰρ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε
θαῦμα,
ὅπότ' ἐξέλθοι Πριάμὸς τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι
τραγωδοῖς·

ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτην τηρῶν ὅ τι δω-
ροδοκοίη.

ΠΕΙ. ὁ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ
νῦν βασιλεύων

ἄετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασι-
λεύς ὢν. 515

ἢ δ' αὖ θυγάτηρ γλαυκ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ
θεράπων ἰέρακα.

ΕΤΕ. νῆ τὴν Δήμητρο' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνας οὖνεκα
ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙ. ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς
νόμος ἐστί,

τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν.

ᾧμνυ τ' οὐδεὶς τότε ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρ-
νιδας ἅπαντες. 520

Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν
ἔξαπατᾷ τι.

οὕτως ἡμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ'
ἐνόμιζον,

νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανᾶς.

ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ἡμᾶς, κὰν τοῖς ἱεροῖς 525

πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὄρνιθεντῆς
ἴστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,

ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτιάς·

εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·

οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες· 530

κοῦδ' οὖν, εἶπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,

ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ἡμᾶς,

ἀλλ' ἐπικνωσιν τυρόν, ἔλαιον,

σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες

κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν, 535

κᾶπειτα κατεσκέδασαν θερμοῦν

τοῦτο καθ' ὑμῶν

αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας, ἀνθρώφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν 540

πατέρων κἀκῆν, οἱ

τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,

ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.

σύ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ

κατὰ συντυχίαν ἀγαθὴν ἦκεις ἐμοὶ σωτήρ. 545

ἀναθεις γὰρ ἐγώ σοι

τὰ νεοττία-κάμαντόν οἰκήσω.

ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σύ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν

οὐκ ἄξιον ἡμῖν,

εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βα-

σιλείαν.

ΠΕΙ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὄρνιθων πόλιν
εἶναι, 550

κᾶπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ
μεταξὺ

περιτειγίξειν μεγάλας πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ
Βαβυλῶνα.

ΕΠ. ᾧ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ
πόλισμα.

ΠΕΙ. κᾶπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήμη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί'
ἀπαιτεῖν·

κὰν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθύς γνωσι-
μαγήσῃ, 555

ἱερὸν πόλεμον προουδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
ἀπειπεῖν

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ δια-
 φοιτᾶν,
 ὡσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκυόνας κα-
 τέβαινον
 καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ' ἐπίωσ',
 ἐπιβάλλειν
 σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψαλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
 ἐκείνας. 560
 τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα
 κελεύω,
 ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοι-
 πόν·
 κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνειμασθαι δὲ
 προπόντως
 τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὅς ἂν ἀρμόζη καθ'
 ἕναστον·
 ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροῦς ὄρνιδι φαληρίδι θύ-
 ειν· 565
 ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οἶν θύῃ, νήτην πυροῦς κα-
 θαγίζειν·
 ἦν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρω ναστοῦς θύειν με-
 λιτούττας·
 κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὄρχιλος
 ὄρνις,
 ᾧ προτέρω δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην
 σφραγιάζειν.
 ΕΥΕ. ἦσθην σέρφω σφραγιαζομένω. βροντάτω νῦν ὁ μέ-
 γας Ζεὺς. 570
 ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἀνθρώποι κοῦχί
 κολοιούς,
 οἳ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕΙ. ληρεῖς·
 καὶ νῆ Δί' ὃ γ' Ἐρμῆς

πέτεται θεὸς ὧν πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι γε
 θεοὶ πάνυ πολλοί.
 αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερόγουν χρυσαῖν, καὶ νῆ
 Δί' Ἐρως γε·
 Ἴριον δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκε ἰκέλην εἶναι τρήρωνι
 πελείῃ. 575
 ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα
 κεραιόν;
 ΕΠ. ἦν δ' οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ
 μηθέν,
 τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕΙ. τότε χρὴ
 στρουθῶν νέφος ἀρθέν
 καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμα' αὐτῶν
 ἀνακάψαι·
 κἄπειτ' αὐτοῖς ἢ Δημήτηρ πυροῦς πεινώσει με-
 τρείτω. 580
 ΕΥΕ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν
 παρέχουσαν.
 ΠΕΙ. οἳ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
 καταροῦσιν,
 καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων
 ἐπὶ πείρα·
 εἶθ' ἀπόλλων ἰατρός γ' ὧν ἰάσθω· μισθοφο-
 ρεῖ δέ.
 ΕΥΕ. μή, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοιδαρίῳ τῶμά πρῶτιστ'
 ἀποδῶμαι. 585
 ΠΕΙ. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ
 Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
 ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δὴ
 μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
 ΠΕΙ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἳ πάροντες οὐ
 κατέδονται,

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερκνήδων
ἐπιτρίψει.

εἶθ' οἱ κνίπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς στυκᾶς οὐ κατέ-
δονται, 590

ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία
κιγλῶν.

ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τού-
του σφόδρ' ἐρωῶσι.

ΠΕΙ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι
τὰ χρηστὰ

τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
κατεροῦσιν,

ὥστ' ἀπολείται τῶν ναυκλήρων οὐδεὶς. ΕΠ. πῶς
οὐκ ἀπολείται; 595

ΠΕΙ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ
τοῦ πλοῦ.

νυλὴ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται· νυλὴ πλεῖ, κέρδος
ἐπέσται.

ΕΥΕ. γαῦλον κτώμαι καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναιμι
παρ' ὑμῖν.

ΠΕΙ. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότε-
ρον κατέθεντο

τῶν ἀργυρίων· αὐτοὶ γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι
τάδε πάντες, 600

οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις
ἄρ' ὄρνις.

ΕΥΕ. πωλῶ γαῦλον, κτώμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας
ἀνορύττω.

ΕΠ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὓσαν παρὰ τοῖσι
θεοῖσιν;

ΠΕΙ. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
σάφ' ἴσθι,

ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς
ὑγιαίνει. 605

ΕΠ. πῶς δ' εἰς γῆρας ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·

ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕΙ. μὰ Δί',
ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ;
ΠΕΙ. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.

οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυζα
κορώνη;

ΕΥΕ. αἰβοῖ, ὡς πολλῶ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
βασιλεύειν. 610

ΠΕΙ. οὐ γὰρ πολλῶ;

καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς

οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,

οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,

ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι καὶ πριουδίοις 615

οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς

τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας

ὁ νεῶς ἔσται· κοῦκ εἰς Δελφοῦς

οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ

θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροισι 620

καὶ τοῖς κοτῖνοισι στάντες ἔχοντες

κροιάς, πυρούς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς

ἀνατείνοντες τῶ χεῖρ' ἀγαθῶν

διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν 625

παραχρημ' ἔσται

πυρούς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡ. ᾧ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου με-
ταπίπτων,

οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης
ἔτ' ἀφείμην.

- ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπηπέλησα καὶ κατώμοσα, 630
ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
ἀδόλους, ὀσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἴοις,
ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον 635
θεοὺς ἔτι σκηπτρα τὰμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμη πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετα-
ξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμη δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
ἀνάκειται.
- ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
ᾧρα ἔστιν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν, 640
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ τοι
εἰσέλθετ' εἰς νεοττιᾶν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τὰμὰ κάρφῃ καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τούνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥᾷδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠ. τῷδεδὶ;
ΠΕΙ. Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον 645
ἄμφω. ΠΕΙ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἰσ-
ιτον.
- ΠΕΙ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβῶν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
ΠΕΙ. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χούτοσι
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένοι; 650
ΕΠ. καλῶς. ΠΕΙ. ᾧρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρωσ ἐκοινωνήσεν ἀετῷ ποτέ.
ΕΠ. μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ρίξιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένα. 655
ΠΕΙ. οὕτω μὲν εἰσῴωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία

- καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
ΧΟΡ. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟΡ. τού-
τους μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ
ἀριότισον εὖ· τὴν δ' ἠδνμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις
κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβίβασας, ἵνα παίσωμεν
μετ' ἐκείνης. 660
- ΠΕΙ. ᾧ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τούρνιδιον.
ΕΤΕ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη 665
ἐκβαυε, καὶ σαντὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ΠΕΙ. ᾧ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τούρνιδιον,
ὡς δ' ἀπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. ΕΤΕ. ἄρά γ'
οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἠδέως;
ΠΕΙ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος. 670
ΕΤΕ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλήσαι μοι δοκῶ.
ΠΕΙ. ἀλλ', ᾧ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
ΕΤΕ. ἀλλ' ὥσπερ ῥὸν νῆ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾶθ' οὕτω φιλεῖν.
ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕΙ. ἠγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχᾳγαθῆ. 675
ΧΟΡ. ᾧ φίλη, ᾧ ξουθή,
ᾧ φίλτατον ὀρνέων
πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὑμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἠλθες ἠλθες, ᾧφθης, 680
ἠδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
ἀλλ', ᾧ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμανρόβιοι, φύλλον γενεᾶ
 προσόμοιοι, 685
 ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φύλ'
 ἀμενηνά,
 ἀπιήνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκε-
 λόνειροι,
 προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς
 αἰὲν ἑοῦσι,
 τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρω, τοῖς ἄφθιτα μη-
 δομένοισιν.
 ἴν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν
 μετεώρων, 690
 φύσιν οἰωνῶν γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέ-
 βους τε Χάους τε
 εἰδότες ὀρθῶς Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἶπητε
 τὸ λοιπόν.
 Χάος ἦν καὶ Νυξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·
 γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν
 ἀπείροσι κόλποις
 τίκει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νυξ ἢ μελανόπτερος
 ὦν, 695
 ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἐβλασταν Ἐρως ὁ
 ποθεινός,
 στίλβων νῶτον περὶ γοῖν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνε-
 μώκεσι δίναις.
 οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείν νυχίῳ κατὰ Τάρ-
 ταρον εὐρύν
 ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνή-
 γαγεν ἐς φῶς.
 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως
 ξυνέμιξεν ἅπαντα· 700

ξυμμικνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρανὸς
 ὠκεανὸς τε
 καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.
 ὦδε μὲν ἔσμεν
 πολὺν πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς
 ἔσμεν Ἐρως
 πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθ' αὖτε γὰρ καὶ τοῖσιν
 ἑρῶσι σύνεσμεν·
 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς
 τέρασιν ὥρας 705
 διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
 ἑρασταί,
 ὁ μὲν ὄρνυγα δούς, ὁ δὲ πορφυροῖαν, ὁ δὲ χῆν',
 ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνυ.
 πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων
 τὰ μέγιστα.
 πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος,
 ὀπώρας·
 σπείρειν μὲν, ὅταν γέρας κρῶζουσ' ἐς τὴν Λι-
 βύην μεταχωρῆ, 710
 καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει κρεμάσαντι
 καθεύδειν,
 εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ θιγῶν
 ἀποδύη.
 ἱκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέραν ὥραν
 ἀποφαίνει,
 ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν· εἶτα
 χελιδῶν,
 ὅτε χρῆ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρία-
 σθαι. 715
 ἔσμεν δ' ὑμῖν Ἀμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
 Ἀπόλλων.

ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς
ἅπαντα τρέπεσθε,
πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτήσιν καὶ
πρὸς γάμον ἀνδρός·

ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας
διακρίνει·

φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταροῦν τ' ὄρνιθα κα-
λείτε, 720

ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν,
ὄνον ὄρνιν.

ἄρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλ-
λων;

ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς, 720

ἔξετε χοῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὦραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κούκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμννόμενοι

παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶ Ζεὺς·

ἀλλὰ παρόντες δῶσομεν ὑμῖν

αὐτοῖς, παισίν, παιδῶν παισίν, 730

πλουθυγίαν,

εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,

νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίαν,

γάλα τ' ὄρνιθων.

ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν

ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735

οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Μοῦσα λοχμαία,

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ

νάπαισί τε καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρεΐαις, 740

737—768. = 769—800.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων

Πανὶ νόμους ἰεροῦς ἀναφαίνω 745

σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρεΐα,

τοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,

ἐνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα

Φρύνηχος ἀμβροσίαν μελέων ἀπεβόσκετο καρπόν,

ἀεὶ φέ- 750

ρων γλυκεῖαν ῥῥάν.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

εἰ μετ' ὄρνιθων τις ὑμῶν, ὃ θεαταί, βούλεται

διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.

ὅσα γὰρ ἐστὶν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατού-

μενα, 755

ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.

εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν

νόμῳ,

τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἦν τις τῷ πατρὶ

προσδραμῶν εἴπη πατάξας, αἴρε πλῆκτρον, εἰ

μαχεῖ.

εἰ δὲ τυγγάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, 760

ἄτταγᾶς οὕτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.

εἰ δὲ τυγγάνει τις ἂν Φρυξὲ μηδὲν ἤττον Σπιν-

θάρου,

φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γέ-

νοους.

εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξημεστίδης,

φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-

τορες. 765

εἰ δ' ὁ Πεισίτου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας

βούλεται, πέριξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἔστιν ἐκπερικίσαι.
τοιάνδε κύκνοι,

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, 770

συμμιγῆ βοῆν ὁμοῦ

πτεροῖσι κρέκοντες ἱακχον Ἀπόλλω,

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

ὄχθω ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμόν,

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, 775

διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·

πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,

κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἰθήρη,

τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·

πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος· 780

εἶλε δὲ θάμβος ἀνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος

Χάριτες Μοῦ-

σαί τ' ἐπωλόλυξαν.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά. 785

αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,

εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,

ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,

κατ' ἂν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὐ κατέπτατο.

εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,

οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θολμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο, 791

κάποπαρδῶν ἀναπνεύσας αὐθις αὐ κατέπτατο·

εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἔστιν ὅστις τυγχάνει,

καθ' ὄρα τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῶ,

οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,

εἶτα βινήσας ἐκείθεν αὐθις αὐ καθέζετο. 796

ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἔστιν ἄξιον;

ὡς Διτρέφης γε πντιναῖα μόνον ἔχων πτερά

ἠρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἴτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει, κάστι νυνὶ ξουθὸς ἵππαλε-
κρουῶν. 800

ΠΕΙ. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πράγμα πω
γελιοότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΥΕ. ἐπὶ τῷ γελῶς; ΠΕΙ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ὧ μάλιστ' εἰκας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένω. 805

ΕΥΕ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένω.

ΠΕΙ. ταυτὶ μὲν ἠκᾶσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΥΕ. ἄγε δὴ τί χροὶ δρᾶν; ΠΕΙ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς 810
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥΕ. ταῦτα κάμοι συνοδοεῖ.

φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;

ΠΕΙ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΥΕ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῆμῃ πόλει; 815
οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνν γε κειρίαν ἔχων.

ΠΕΙ. τί δὴτ' ὄνομ' αὐτῇ θεσόμεσθ'; ΕΥΕ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνν. ΠΕΙ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

ΕΥΕ. ἰοῦ ἰοῦ·

καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὖρες τοῦνομα. 820

ἄρ' ἔστιν αὐτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,

ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα

τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕΙ. καὶ λῶστον
μὲν οὖν

τὸ Φλέγγας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς

ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν. 825

ΕΥΕ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

- ΠΕΙ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐώμεν πολιάδα;
 ΕΥΕ. καὶ πῶς ἂν ἐτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
 ὅπου θεός, γυνή γεγονυῖα, πανοπλίαν 830
 ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
 τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
 ΠΕΙ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
 ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
 Ἄρεως νεοττός. ΕΥΕ. ὦ νεοττὲ δέσποτα· 835
 ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκᾶν ἐπὶ πετρῶν.
 ΠΕΙ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
 καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
 χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδύς ὄργανον,
 λεκάνην ἀνένεγκε, κατὰ πῆσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος, 840
 φύλακας κατὰστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρουπ' αἰεὶ,
 κωδωνοφορῶν περίτροχε, καὶ κάθεινδ' ἐκεῖ·
 κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
 ἔτερον δ' ἄνωθεν αὐτὸ παρ' ἀνθρώπουσ' κάτω,
 κάκειθεν αὐτίς παρ' ἐμέ. ΕΥΕ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ
 μένων 845
 οἰμῶξε παρ' ἐμ'. ΠΕΙ. ἴθ', ὦ γὰρ, οἷ πέμπω
 σ' ἐγώ.
 οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπραγέται.
 ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
 τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
 παῖ καῖ, τὸ καινοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέριβα. 850
 ΙΕΡ. ὁμοροδοῦ, συνθέλω,
 συμπαραινέσας ἔχω προσ-
 ὀδια μεγάλα
 σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·
 ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα 855
 προβάτιόν τι θύειν.

851—858. = 895—902.

- ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιάς βοά·
 συναδέτω δὲ Χαῖρις ῥῶδαν.
 ΠΕΙ. παῦσαι σὺ φρῶσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δειν' ἰδῶν, 860
 οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
 ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
 ΙΕΡ. δρᾶσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ ἔστιν ὁ τὸ καινοῦν ἔχων;
 εὔχεσθε τῇ Ἐστία τῇ ὄρνιθειῶ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ 865
 τῷ Ἐστιούχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
 πίησι πᾶσι καὶ πάσησιν,
 ΠΕΙ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἀναξ Πελαργικέ.
 ΙΕΡ. καὶ κύνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῖ Ὀρτυ- 870
 γομήτρῳ, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,
 ΠΕΙ. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἀρτεμις.
 ΙΕΡ. καὶ φρυγίῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ 875
 μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
 ΠΕΙ. δέσποινα Κυβέλη, στρουθέ, μήτηρ Κλεοκρίτου.
 ΙΕΡ. διδόναι Νεφελοκοκκυγεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
 ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,
 ΠΕΙ. Χίοισιν ἦσθην πανταχοῦ προσκειμένοις. 880
 ΙΕΡ. καὶ ἦρωσι [καὶ] ὄρνισι καὶ ἠρώων παισί, πορφυ-
 ρίῳ, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξι-
 δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἐλεᾷ, καὶ βασκᾷ, 885
 καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρφοδιῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ με-
 λαγκορῶφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ,
 ΠΕΙ. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν. ἰοῦ ἰοῦ.
 ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς 890
 ἄλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὄρας ὅτι
 ἰκτίνος εἰς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;
 ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.
 ΙΕΡ. εἴτ' αὐτίς αὐτᾶρα σοι 895

- δεῖ με δεύτερον μέλος χέρ-
 νιβι θεοσεβῆς
 ὄσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
 μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
 ἱκανὸν ἔξει ὄψον. 900
- ΠΕΙ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.
 ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
 κλήσον, ᾧ Μοῦσα,
 τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς. 905
- ΠΕΙ. τουτί τὸ πρᾶγμα ποδαπὸν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;
 ΠΟΙ. ἐγὼ μελιγλώσσω ἐπέων ἰεὺς ἀοιδάν,
 Μουσῶων θεράπων ὄτρηρός,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον. 910
- ΠΕΙ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;
 ΠΟΙ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμέν οἱ διδάσκαλοι
 Μουσῶων θεράποντες ὄτρηροί,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον. 915
- ΠΕΙ. οὐκ ἔτος ὄτρηρόν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
 ἀτάρ, ᾧ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
 ΠΟΙ. μέλη πεποιήκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
 τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
 καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
 ΠΕΙ. ταυτί σὺ πότε ἐποίησας ἀπὸ πόσον χρόνου; 920
 ΠΟΙ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήξω πόλιν.
 ΠΕΙ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
 καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίω νῦν δὴ θέμην;
 ΠΟΙ. ἀλλά τις ὠκεία Μουσῶων φάτις
 οἶάπερ ἵππων ἀμαρναῖ. 925
 σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
 ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,

- δὸς ἐμὴν ὅτι περ
 τεᾶ κεφαλᾷ θέλεις
 πρόφρων δόμεν ἐμὴν τείν. 930
- ΠΕΙ. τουτί παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
 εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξόμεθα.
 οὔτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
 ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
 ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. 935
- ΠΟΙ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
 Μοῦσα [τόδε] δῶρον δέχεται·
 τὸ δὲ τεᾶ φρενὶ μάθε
 Πινδάρειον ἔπος·
- ΠΕΙ. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαγθήσεται. 940
 ΠΟΙ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
 ἀλάται Στράτων,
 ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπεται·
 ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
 ξύνες ὅ τοι λέγω. 945
- ΠΕΙ. ξυνήμ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
 ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
 ἄπελθε τουτοῦ λαβῶν. ΠΟΙ. ἀπέρχομαι,
 κὰς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
 κλήσον, ᾧ χρυσόθρονε, τὰν
 τρομεράν, κρυεράν· 950
 νυφόβολα πεδία πολύσπορά τ' ἤλυθον.
 ἀλαλαί.
- ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφηνγας ταυταγί
 τὰ κρυερά τονδί τὸν χιτωνίσκον λαβῶν. 955
 τουτί μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
 οὔτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
 αὐθις σὺ περιχώρει λαβῶν τὴν χέρυμβα.
 εὐφημία' στω. ΧΡΗ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

ΠΕΙ. σὺ δ' εἰ τίς; ΧΡΗ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕΙ. οἴ-
μωξέ νυν. 960

ΧΡΗ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φάυλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἀντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. κἄπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τῆρδ' οἰκίσαι; ΧΡΗ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιξέ με. 965

ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκούσθαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡΗ. Ἄλλ' ὅταν οἰκίσῃσι λύκοι πολίαι τε κορῶναι
ἐν ταύτῳ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,

ΠΕΙ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;

ΧΡΗ. ἤνυσθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἄερα. 970

πρῶτον Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὅς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρῶτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,

ΠΕΙ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγγνων χεῖρ' ἐπι-
πλήσαι. 975

ΠΕΙ. καὶ σπλάγγνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυ-
βλίον.

κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ δῶς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγῶν οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.

ΠΕΙ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.

ΠΕΙ. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῶι, 981
ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἐξεγραψάμην·

Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλιτος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζῶν
λυπῆ θύοντας καὶ σπλαγγνεύειν ἐπιθυμῆ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ, 985

ΧΡΗ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.

καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Δάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείδης.

ΧΡΗ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
οὐκ εἰ θύραξ' ἐς κόρακας; ΧΡΗ. οἴμοι δέλαιος.

ΠΕΙ. οὐκ οὐν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων; 991

ΜΕΤ. ἤκω παρ' ὑμᾶς ΠΕΙ. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.

τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλήματος;

τίς ἢ πίνουα, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;

ΜΕΤ. γεωμετρήσαι βούλομαι τὸν ἄερα 995

ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕΙ. πρὸς τῶν θεῶν,

σὺ δ' εἰ τίς ἀνδρῶν; ΜΕΤ. ὅστις εἰμ' ἐγώ; Μέτων,

ὃν οἶδεν Ἑλλάς ἡὼ Κολωνός. ΠΕΙ. εἰπέ μοι,

ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; ΜΕΤ. κανόνες ἄερος.

αὐτίκα γὰρ ἄηρ ἔστι τὴν ἰδέαν ὄλος 1000

κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ

τὸν κανόν' ἀνωθεν τουτοῦ τὸν καμπύλον,

ἐνθεῖς διαβήτην — μανθάνεις; ΠΕΙ. οὐ μανθάνω.

ΜΕΤ. ὀρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθεῖς, ἵνα

ὁ κύκλος γενηταί σοι τετράγωνος, κἂν μέσῳ 1005

ἀγορά, φέρουσαι δ' ὅσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρως,

αὐτοῦ κνυλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῆ

ἀκτίνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕΙ. ἄνθρωπος Θαλῆς.

Μέτων, ΜΕΤ. τί ἔστιν; ΠΕΙ. οἶσθ' ὅτι ἡ φιλῶ

σ' ἐγώ; 1010

κἄμοι πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕΤ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕΙ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι

ξενηλατοῦνται καὶ κενήνεται τινες

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστν. ΜΕΤ. μῶν στασιαζετε;

ΠΕΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΜΕΤ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕΙ. ὁμο-

θυμαδὸν 1015

σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕΤ. ὑπάγοιμί τ' ἄρ' ἄν. ΠΕΙ. νῆ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἄν εἰ

φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.

ΜΕΤ. οἰμοὶ κακοδαίμων. ΠΕΙ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπίων ἀλλαγῆ; 1020
ΕΠΙ. ποῦ πρόξενος; ΠΕΙ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτός;
ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κνύμφ λαχῶν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. ἐπίσκοπος;
ἐπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βυβλίον
Τελέου τι. ΠΕΙ. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβῶν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νῆ τοὺς
θεοὺς. 1026

ἐκκλησιάσαι δ' οὐν ἐδέομην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἅ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.
ΠΕΙ. ἄπιθι λαβῶν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτός.
ΕΠΙ. τουτί τί ἦν; ΠΕΙ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030
ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὦν ἐπίσκοπος.
ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὰ κάδα;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῆσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον 1035
ἀδικῆ

ΠΕΙ. τουτί τί ἔστιν αὐτὸ κακὸν τὸ βυβλίον;

ΨΗΦ. ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ νόμους νέους
ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕΙ. τὸ τί; 1039

ΨΗΦ. Χρησθῆναι Νεφελοκοκκυγίας τοῖσδε τοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλο-
φύξιοι.

ΠΕΙ. σὺ δὲ γ' οἰσίπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗΦ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕΙ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νό-
μους;

πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους. 1045
ΕΠΙ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
χιῶνα μῆνα.

ΠΕΙ. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαίνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ 1050
δέχηται κατὰ τὴν στήλην,

ΠΕΙ. οἰμοὶ κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράψω σε μυρίας δραχμίας.

ΠΕΙ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὸ κάδα διασκηδῶ.

ΕΠΙ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;

ΠΕΙ. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς; 1055
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

ΧΟΡ. ἤδη μοι τῷ παντόπτα

καὶ παντάρχα θνητοὶ πάντες

θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς. 1060

πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,

σώζω δ' εὐθαλαῖς καρπούς,

κτείνων παμφύλων γένναν

θηρῶν, ἅ πάντ' ἐν γαῖα

ἐκ κάλυκος ἀύξανόμενα γένυσιν πολυφάγοις, 1065

δένδροισί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκειται·

κτείνω δ' οἱ κήπους εὐώδεις

φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·

ἐρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσα περ

ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται. 1070

τῆδε μέντοι θήμερα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,

ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,

λαμβάνειν τάλαντον, ἣν τε τῶν τυράννων τίς τινα

τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.

βουλόμεσθ'· οὐν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χῆμεῖς ἐν-

θάδε·

1076

ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,

λήψεται τάλαντον· ἣν δὲ ζῶντ' ἀπαγάγῃ, τέτ-

ταρα,

1058—1087. = 1088—1117.

ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ-
βολοῦ,

εἶτα φουσῶν τὰς κίχλας δεικνύσει καὶ λυμῖνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥίνας ἔγχει τὰ πτερά, 1081
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν εἰρξας ἔχει,
κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεί τις ὄρνιθας

τρέφει

εἰργμένους ὑμῶν ἐν ἀύλῃ, φράζομεν μεθιέναι. 1085
ἦν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὄρ-
νέων

αὐθις ὑμεῖς αὐτὰ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

εὐδαιμον φύλον πτηνῶν

οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν

χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται· 1090

οὐδ' αὐτὴν θερμὴν πνίγους ἡμᾶς

ἀκτὶς τηλαυγῆς θάλαπαι·

ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων

φύλλων κόλποις ἐνναίω,

ἠνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὄξυ μῆλος ἀχέτας 1095

θάλαπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ.

χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,

Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·

ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια

λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100

τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,

ὅσ' ἀγάθ', ἦν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-
σομεν,

ᾧστε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου λα-
βεῖν. 1104

πρῶτα μὲν γὰρ οὐ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικά·

ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κακλέψουσι μικρὰ κέρματα.

εἶτα πρὸς τοῦτοισιν ᾧσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.

τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν· 1110

κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶδ' ἀρπάσαι βούλησθ' ἐτι,

ὄξυν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.

ἦν δὲ πού δειπνήτε, προηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.

ἦν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν

ᾧσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μῆν' ἔχη,

ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω

δίκην 1116

δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙ. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστίν, ὠρνιθες, καλά·

ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος

οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τὰ κεί πράγματα. 1120

ἀλλ' οὕτωσιν τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓ. Α. ποῦ ποῦ ἔστι ποῦ; ποῦ ποῦ ἔστι ποῦ; ποῦ ποῦ ἔστι
ποῦ;

ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕΙ. οὕτωσιν.

ΑΓ. Α. ἐξωκοδόμηται σοὶ τὸ τεῖχος. ΠΕΙ. εὐ λέγεις.

ΑΓ. Α. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον· 1125

ᾧστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεύς

καὶ Θεαγένης ἐναντία ὄν' ἄραματε,

ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δοῦριος,

ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασάιτην. ΠΕΙ. Ἡρά-
κλεις.

ΑΓ. Α. τὸ δὲ μῆκος ἐστίν, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ, 1130

ἑκατοντορόγιον. ΠΕΙ. ᾧ Πόσειδον, τοῦ μά-
κρους.

τίνες ᾧκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

ΑΓ. Α. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος

πλινθοφόρος, οὐ λιθορῳγός, οὐ τέκτων παρῆν,

ARISTOPH. II.

4

- ἀλλ' ἀυτόχειρες, ὥστε θανμάζειν ἐμέ. 1135
 ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύρια
 γέρονται, θεμελίους καταπεπωκῆναι λίθους.
 τούτους δ' ἐτύκισον αἱ κρέες τοῖς ῥύγγεσιν.
 ἔτεροι δ' ἐπλινθούργουν πελαργοὶ μύριοι.
 ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα 1140
 οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμι' ὄρνεα.
 ΠΕΙ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρῳδιοὶ
 λεκάναισι. ΠΕΙ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
 ΑΓ. Α. τοῦτ', ὡγὰθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
 οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις 1145
 ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
 ΠΕΙ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασάτατο;
 ΑΓ. Α. καὶ νῆ Δί' αἱ νῆτται γε περιεζωσμένα
 ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
 ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία, 1150
 τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
 ΠΕΙ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἐτι μισθοῖτό τις;
 φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
 ἀπειργάσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ. Α. ἦσαν τέκτονες
 σοφώτατοι πελεκῶντες, οἱ τοῖς ῥύγγεσιν 1155
 ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
 αὐτῶν πελεκῶντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
 καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
 καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλω,
 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῆ 1160
 φυλακαὶ καθεστήμασι καὶ φρονκτωρία
 ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
 ἀπονύσομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἦδη τᾶλλα δοῦ.
 ΧΟΡ. οὔτος, τί ποιεῖς; ἄρα θανμάξεις ὅτι
 οὔτω τὸ τεῖχος ἐκτετείγισται ταχύ; 1165
 ΠΕΙ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐργαγε· καὶ γὰρ ἄξιον·

- ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
 ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
 ἔσθει πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.
 ΑΓ. Β. ἰὸν ἰὸν, ἰὸν ἰὸν, ἰὸν ἰὸν. 1170
 ΠΕΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότερα πεπόν-
 θαμεν.
 τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
 διὰ τῶν πύλων εἰσέπττατ' εἰς τὸν ἀέρα,
 λαθῶν κολιοὺς φύλακας ἡμεροσκοπούς.
 ΠΕΙ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος. 1175
 τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε
 πτερά,
 τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕΙ. οὐκ οὖν δῆτα περιπόλους
 ἐχοῖν
 πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμ-
 ψαμεν
 τρισμυρίους ἰέρακας ἵπποτοξότας,
 χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένος, 1180
 κερκηνῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·
 ῥύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ροιζήμασιν
 αἰθῆρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
 κᾶστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
 ἦδη ἔστιν. ΠΕΙ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβά-
 νειν 1185
 καὶ τόξα· χῶρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
 τόξενε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.
 ΧΟΡ. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς
 πρὸς ἐμὲ καὶ θεοῦς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς 1190
 ἀέρα περιπέφελον, ὃν Ἐρεβος ἐτέκετο,
 μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτη περῶν· 1195
 ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν,
 1188—1195. = 1262—1268.

- ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακουέται.
- ΠΕΙ. αὐτὴ σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μὲν ἤσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στηθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἔχοῃν ὀπόθεν πέτει. 1201
- ΙΡ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
- ΠΕΙ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστὶ, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
- ΙΡ. Ἴρις ταχεῖα. ΠΕΙ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
- ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕΙ. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήφεται 1205
ἀναπτάμενος τριόρχος; ΙΡ. ἐμὲ συλλήφεται;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕΙ. οἰμῶξαι μακρά.
ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα. ΠΕΙ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαιρωτάτη;
- ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210
- ΠΕΙ. ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ
κακόν;
- ΠΕΙ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγαιίνεις μὲν; ΠΕΙ. οὐδὲ σύμ-
βολον
- ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών; 1215
- ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
- ΠΕΙ. κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῆ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
- ΙΡ. ποία γὰρ ἄλλη χρῆ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
- ΠΕΙ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὐ. 1220
- ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙ. ἀρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιοτάτ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰριδῶν
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
- ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕΙ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέ-
θανες.
- δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἔμοι δοκεῖ, 1225

- εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κούδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἄκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειπτόνων.
φράσον δέ τοί μοι, τὸ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
- ΙΡ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς 1231
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγνιάς. ΠΕΙ. τί σὺ λέγεις; ποίους θεοῖς;
- ΙΡ. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
- ΠΕΙ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γὰρ ἐστ' ἄλλος θεός; 1235
- ΠΕΙ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δίι.
ΙΡ. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινὰς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψη Δίκη, 1240
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Δικυμνίαις βολαῖς.
- ΠΕΙ. ἄκουσον αὐτῆ· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότῃρα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταντὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; 1245
ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἰ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἄετοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνεις ἐπ' αὐτόν, παρδαλᾶς ἐνημμένους, 1250
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δὴ ποτε
εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἰ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὸ σκέλη διαμηριῶ
τὴν Ἴριν αὐτήν, ὥστε θαναμάζειν ὅπως 1255
οὔτω γέρον ὦν στύομαι τριέμβολον.
- ΙΡ. διαφραγεῖης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.

- ΠΕΙ οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐραξέ πατάξ.
 ΠΡ. ἢ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμός πατήρ.
 ΠΕΙ. οἶμοι τάλας. οὐκ οὐν ἐτέρωσε πετομένη 1260
 καταθαλάσσεις τῶν νεωτέρων τινά;
 ΧΟΡ. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοῦς
 μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
 μηδέ τιν' ἱεροθύτον ἀνά δάπεδον ἔτι 1265
 τῆδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
 ΠΕΙ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτούς
 οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. 1270
 ΚΗΡ. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
 ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
 ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακλέυσον. ΠΕΙ. τί σὺ λέ-
 γεις;
 ΚΗΡ. στεφάνω σε χρυσῶ τῶδε σοφίας οὐνεκα
 στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ. 1271
 ΠΕΙ. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῶ τιμῶσί με;
 ΚΗΡ. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
 οὐκ οἶσθ' ὅσῃν τιμῇ παρ' ἀνθρώποις φέρει,
 ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
 πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τῆσδε τὴν πόλιν, 1280
 ἔλακωνομάνον ἅπαντες ἀνθρώποι τότε,
 ἐκόμων, ἐπέλων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
 σκυτάλι' ἐφόρουν· νυκτὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
 ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
 ποιούσιν ἅπερ ὀρνιθες ἐκμιμούμενοι, 1285
 πρῶτον μὲν εὐθύς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
 ἐπέτονθ' ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
 καίπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία·
 εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 ὀρνιθομάνον δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ 1290
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.

- πέριδιξ μὲν εἰς κήληλος ὠνομάζετο
 χαλός, Μενίππω δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὀπουντίω δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεαγένει, 1295
 ἴβις Λυκούργω, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Συρακοσίω δὲ κίττα· Μειθίας δ' ἐκεῖ
 ὄρνυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκειν ὄρνυγι
 ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένω.
 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορυνθίας πάντες μέλη, 1300
 ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἢ πηνέλοψ ἢ χῆν τις ἢ περιστερὰ
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσην.
 τοιαῦτα μὲν τὰ κεῖθεν. ἐν δέ σοι λέγω·
 ἦξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι 1305
 πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
 ΠΕΙ. οὐκ ἄρα μὰ Δι' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
 καὶ τοὺς κοφίλους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν· 1310
 Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
 ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
 ΧΟΡ. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν
 καλοῖ τις ἀνθρώπων.
 τύχη μόνον προσείη. 1315
 κατέχουσι δ' ἐρῶντες ἐμᾶς πόλεως.
 ΠΕΙ. θάττον φέρειν κελεύω.
 ΧΟΡ. τί γὰρ οὐκ ἐνὶ ταύτῃ
 καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες, 1320
 τό τε τῆς ἀγαλόφρονος Ἡδυχίας
 εὐάμερον πρόσωπον.

- ΠΕΙ. ὡς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θάπτον ἐγκονήσεις;
- ΧΟΡ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερωῶν, 1325
σὺ δ' αὐθις ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ᾧδί.
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὡσπερ ὄνος.
- ΠΕΙ. Μανῆς γὰρ ἐστί δειλός.
- ΧΟΡ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον 1330
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικά καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὄρων πτερώσεις.
- ΠΕΙ. οὐ τοι μὰ τὰς κερκνηῖδας ἐτι σοῦ σγήσομαι, 1335
οὕτως ὄρων σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
- ΠΑΤ. γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθεῖην ὑπαρ' ἀτρυγέτου γλαυ-
κᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
- ΠΕΙ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' ἄγγελος. 1340
ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετὸς προσέρχεται.
- ΠΑΤ. αἰβοῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὄρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κάπιθυμῶ τῶν νόμων. 1345
- ΠΕΙ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὄρνιθων νόμοι.
- ΠΑΤ. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγγειν καὶ δάκνειν.
- ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ᾧν. 1350
- ΠΑΤ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
ἄγγειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
- ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος

- παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους 1355
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
- ΠΑΤ. ἀπέλανσά τ' ἄρ' ἂν νῆ Δί' ἐλθῶν ἐνθαδί,
εἶπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
- ΠΕΙ. οὐδὲν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ᾧ μέλε, 1360
εὔνους πτερώσω σ' ὡσπερ ὄρνιν ὄρφανόν.
σοὶ δ', ᾧ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἶάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦν. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβῶν
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλήκτρον θάτέρα, 1365
νομίσσας ἀλεκτρονόμος ἔχειν τουδὶ λόφον,
φρουρεῖ, στρατεύου, μισθοφορῶν σαντὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τὰπὶ Θράκης ἀποπέτου, κάκει μάχου.
- ΠΑΤ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
καὶ πείσομαί σοι. ΠΕΙ. νουν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.
- ΚΙΝ. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερούγεσσι κού-
φαις·
πέτομαι δ' ὄδον ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων
- ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερωῶν. 1375
- ΚΙΝ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων.
- ΠΕΙ. ἀσπάζόμεσθα φιλόρρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
- ΚΙΝ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι 1380
λιγύφθογγος ἀηδῶν.
- ΠΕΙ. παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
- ΚΙΝ. ὑπὸ σοῦ πτερωθεῖς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολὰς. 1385
- ΠΕΙ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;

- KIN.** κρέματα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἢ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκοτεινὰ καὶ κυανανγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα. 1390
- ΠΕΙ.** οὐ δῆτ' ἔγωγε. **KIN.** νῆ τὸν Ἡρακλέα σὺ γε.
ἅπαντα γὰρ δίδειμί σοι τὸν ἀέρα.
εἶδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων,
- ΠΕΙ.** ὦπ. **KIN.** τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος 1395
ἅμ' ἀνέμων προαῖσι βαίην,
- ΠΕΙ.** νῆ τὸν Δί' ἢ γῶ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
KIN. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων
ἀλλυμενον αἰθέρος ἀύλακα τέμνων. 1400
χαριεντά γ', ὧ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
- ΠΕΙ.** οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
KIN. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἰεῖ;
- ΠΕΙ.** βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων 1405
Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων,
Κερκωπίδα φυλήν; **KIN.** καταγελάς μου, δήλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεῖς διαδράμω τὸν ἀέρα.
- ΣΥΚ.** ὄρνιθές τινες οἶδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποιί-
λοι, 1410
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ·
- ΠΕΙ.** τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεργήγορεν.
ὄδ' αὖ μινυρίζων δευρό τις προσέροχεται.
- ΣΥΚ.** τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὐθις. 1415
- ΠΕΙ.** ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

- ΣΥΚ.** τίς ὁ πτερῶν δευρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
ΠΕΙ. ὄδλ' πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
- ΣΥΚ.** πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον. 1420
- ΠΕΙ.** μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
ΣΥΚ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητῆρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης, **ΠΕΙ.** ὧ μακάριε τῆς τέχνης.
- ΣΥΚ.** καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβῶν
κύκλω περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
- ΠΕΙ.** ὑπαὶ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
ΣΥΚ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' οἱ λησται γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὸς δίκας.
- ΠΕΙ.** τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι, 1430
νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
- ΣΥΚ.** τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕΙ. ἀλλ' ἐστὶν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτοῦ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
- ΣΥΚ.** ὧ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
ΠΕΙ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. **ΣΥΚ.** καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σὺ; **ΠΕΙ.** πάντες τοι λόγοις
ἀναπτεροῦνται. **ΣΥΚ.** πάντες; **ΠΕΙ.** οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε 1440
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διυτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
ὁ δὲ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγωδίᾳ
ἀνεπτέρῶσθαι καὶ πεποτησθαι τὰς φρένας. 1445
- ΣΥΚ.** λόγοισί τᾶρα καὶ πτεροῦνται; **ΠΕΙ.** φῆμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγὼ
ἀναπτέρῶσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

- τρέφαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥΚ. ἀλλ' οὐ βού-
λομαι. 1450
- ΠΕΙ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥΚ. τὸ γένος οὐ κατασχυνῶ.
παππῶς ὁ βίος συνοφαντεῖν ἐστὶ μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἰέρακος, ἢ κερκνήδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κατ' ἐγκεκλημῶς ἐνθαδί, 1455
κατ' αὐτὴν πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕΙ. μανθάνω.
ὠδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος. ΣΥΚ. πάντ' μανθάνεις.
- ΠΕΙ. κάπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὐτὴν πέτει
ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΥΚ. πάντ'
ἔχεις. 1460
- βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕΙ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαντὶ πτερά.
- ΣΥΚ. οἴμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕΙ. πτερῶ μὲν οὖν,
οἴσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιῶν. 1465
- ΣΥΚ. οἴμοι τάλας. ΠΕΙ. οὐ πτερυγίεις ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὃ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τὰχ' ὄψει στρεφοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
- ΧΟΡ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαν- 1470
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας ἀ-
πωτέρω, Κλεώνυμος, 1475
χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ

1470—1481. = 1482—1493.

- βλαστάνει καὶ συνοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς 1480
ἀσπίδας φυλλοροοεῖ.
ἔστι δ' αὐτὴν χώρα πρὸς αὐτῶ
τῶ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἐνθα τοῖς ἦρωσιν ἀνθρω- 1485
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εἰσι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
τηρικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρω 1490
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
γυμνὸς ἦν πληγίς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τὰ πιδέξια.
- ΠΡΟ. οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὄψεται. 1494
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν; ΠΕΙ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμός; ΠΡΟ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕΙ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
τίς δ' εἰ σὺ; ΠΡΟ. πηρὶκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕΙ. ὀπηρῖκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡΟ. βουλντός, ἢ περαιτέρω; 1500
- ΠΕΙ. οἴμ' ὡς βδελύττομαι σε. ΠΡΟ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάξει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
ΠΕΙ. οἴμωξε μεγάλ'. ΠΡΟ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύφτομαι.
ΠΕΙ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡΟ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
ΠΕΙ. τί γὰρ ἔστι; ΠΡΟ. σίγα, μὴ κάλει μου τοῦ-
νομα· 1505
- ἀπὸ γὰρ μ' ὀλεῖς, εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τὰν πρᾶγματα,
τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὀρώσιν οἱ θεοί.

- ΠΕΙ. ἰὸν ἰού. 1510
 εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθεϊκῶς.
 ὑπόδουθι ταχὺ δὴ, κατὰ θαρρήσας λέγε.
- ΠΡΟ. ἄκουε δὴ νυν. ΠΕΙ. ὡς ἀκούοντος λέγε.
- ΠΡΟ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς. ΠΕΙ. πηρὶκ' ἄτ' ἀπάλετο;
- ΠΡΟ. ἔξ οὔπερ ὑμεῖς φήσατε τὸν ἄερα. 1515
 θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
 ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
 ἀλλ' ὡσπερὶ Θεσμοφοροῖς νηστεύομεν
 ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ 1520
 πεινῶντες ὡσπερ Ἰλλυριοὶ κερκιγότες
 ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διὶ,
 εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνεωγμένα,
 ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγγνα κατατετμημένα.
- ΠΕΙ. εἰδὼν γὰρ ἔτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες 1525
 ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡΟ. οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,
 ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;
- ΠΕΙ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
 τί ἐστίν; ΠΡΟ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕΙ. μαν-
 θάνω. 1530
 ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβείης ἐγένετο.
- ΠΡΟ. μάλιστα πάντων. ἔν δέ σοι λέγω σαφές·
 ἤξουσι πρόεβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
 παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
 ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῶ
 τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν, 1535
 καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῶ.
- ΠΕΙ. τίς ἐστὶν ἡ Βασίλεια; ΠΡΟ. καλλίστη κόρη,
 ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραννὸν τοῦ Διὸς
 καὶ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
 τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια, 1540

- τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριάβωλα.
 ΠΕΙ. ἅπαντ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡΟ. φῆμ' ἐγώ.
 ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
 τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἤλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
 αἰεὶ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὐνοὺς εἴμ' ἐγώ. 1545
- ΠΕΙ. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
 ΠΡΟ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
 ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφυς.
 ΠΡΟ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
 φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ 1550
 ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κληφόρῳ.
- ΠΕΙ. καὶ τὸν δίφρον γε διφοροφῶρει τονδί λαβῶν.
- ΧΟΡ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-
 μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὐ
 ψυχαγῶγεί Σωκράτης· 1555
 ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἤλθε
 δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἢ
 ζῶντ' ἐκείνον προὔλιπε,
 σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
 μνόν τιν', ἣς λαιμοὺς τεμών, 1560
 ὡσπερ οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,
 κατ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
 πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου
 Χαιρεφῶν ἢ νυκτερίς.
- ΠΟΣ. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοικυγίας 1565
 ὄραν τοδί πάρεστιν, οἱ πρεσβεύομεν.
 οὗτος, τί δρᾶς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
 οὐ μεταβαλεῖς θοίματιον ᾧδ' ἐπὶ δεξιᾷ;
 τί, ᾧ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.
 ᾧ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε, 1570
 εἰ τουτουί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

ἔξεις ἀτρέμας; οἰμῶξε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.

ἄγε δὴ τί δρωῖμεν, Ἡράκλεις; ΗΡΑ. ἀκήκοας
 ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγγειν βούλομαι, 1575
 ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτείχισας.

ΠΟΣ. ἀλλ', ὦ γὰρ δ' ἤρημεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβεις. ΗΡΑ. διπλασίως μᾶλλον ἄγγειν μοι
 δοκεῖ.

ΠΕΙ. τὴν τροκόνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον·
 τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρωκας. 1580

ΠΟΣ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕΙ. ἀλλ' ἐπικνω τὸ σίλφιον.

ΗΡΑ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταυτ' ἐστίν; ΠΕΙ. ὄρνιθές τινες
 ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὄρνέοις
 ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡΑ. εἶτα δῆτα σίλφιον 1585
 ἐπικνωῖς πρότερον ἀντοῖσιν; ΠΕΙ. ὦ χαῖρ', Ἡρά-
 κλεις.

τί ἐστι; ΠΟΣ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν
 παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.

ΠΕΙ. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκνύδῳ.

ΗΡΑ. καὶ μὴν τὰ γ' ὄρνιθία λιπάρ' εἶναι πρέπει. 1590

ΠΟΣ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
 ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
 ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 ἀλκνουίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας αἰεὶ.
 τούτων περὶ πάντων ἀντοκράτορες ἤκομεν. 1595

ΠΕΙ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πάποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
 πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
 σπονδάς ποιῆσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
 τὸ σκηπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν 1600
 τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.

ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

ΗΡΑ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣ. τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλλθιος καὶ γάστρις εἶ.
 ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; 1605

ΠΕΙ. ἄληθες; οὐ γὰρ μείζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
 νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
 κῦψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
 ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνεις ἔχητε συμμαχοῦς, 1610

ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
 ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦπιορκοῦντος λάθρα
 προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θεῶν.

ΠΟΣ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταυτὰ γέ τοι καλῶς λέγεις.

ΗΡΑ. κάμοι δοκεῖ. ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῆς; ΤΡΙ. ναβαισα-
 τρεῦ. 1615

ΠΕΙ. ὄραξ; ἐπαινεῖ χοῦτος. ἕτερον νῦν ἐτι
 ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
 ἐὰν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
 εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,
 μενετοὶ θεοί, καὶ μάποδιθῶ μισητία, 1620
 ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φέρ' ἴδω, τῷ
 τρόπῳ;

ΠΕΙ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχη
 ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,
 καταπτάμενος ἰκτίνος, ἀναρπάσας λάθρα,
 προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ. 1625

ΗΡΑ. τὸ σκηπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
 τούτοις ἐγώ. ΠΟΣ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἔρου.

ΗΡΑ. ὁ Τριβαλλός, οἰμῶζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαυ-
 νάκα

βακταρικοῦσα. ΗΡΑ. φησὶν εὖ λέγειν πάνν.

ΠΟΣ. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι συνδοκεῖ. 1630

- ΗΡΑ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
 ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὐ' μνήσθην ἐγώ.
 τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Δί,
 τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ
 ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ' διαλλαγῶν ἐρᾶς. 1635
 ἀπίωμεν οἰκαδ' ἀνθις. ΠΕΙ. ὀλίγον μοι μέλει.
 μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρῆ ποιεῖν γλυκύ.
 ΗΡΑ. ᾧ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποὶ φέρει;
 ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
 ΠΟΣ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡΑ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα. 1640
 ΠΟΣ. τί δ', ὦξυρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατῶμενος πάλαι;
 βλάπτεις δέ τοι σὺ σαντόν. ἦν γὰρ ἀποθάνη
 ὁ Ζεὺς, παραδόνς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
 πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
 τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων κατα-
 λήπῃ. 1645
 ΠΕΙ. οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
 δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
 διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ᾧ πονηρὲ σύ.
 τῶν γὰρ πατρῶων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
 κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κού γνήσιος. 1650
 ΗΡΑ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕΙ. σὺ μέντοι νῆ Δία,
 ᾧν γε ξένης γυναικός· ἢ πῶς ἂν ποτε
 ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
 οὕσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
 ΗΡΑ. τί δ', ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα 1655
 νόθῳ ἕξαποθνήσκων; ΠΕΙ. ὁ νόμος αὐτόν οὐκ ἔῃ.
 οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
 ἀντιέξεται σου τῶν πατρῶων χρημάτων
 φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
 ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον· 1660
 Νόθος δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστειαν, παίδων ὄντων

- γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς 1665
 ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.
 ΗΡΑ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῶων χρημάτων
 μέτεστιν; ΠΕΙ. οὐ' μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
 ἦδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
 ΗΡΑ. οὐ' δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι. 1670
 ΠΕΙ. τί δῆτ' ἄνω κέχηρας αἰκίαν βλέπων;
 ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦς, καταστήσω σ' ἐγὼ
 τύραννον, ὄρνιθων παρέξω σοι γάλα.
 ΗΡΑ. δίκαι' ἐμοίγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
 περὶ τῆς κόρης, κᾶγωγε παραδίδωμί σοι. 1675
 ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῆς; ΠΟΣ. τάναντία ψηφίζομαι.
 ΠΕΙ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
 ΤΡΙ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
 ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡΑ. παραδοῦναι λέγει.
 ΠΟΣ. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει, 1680
 εἰ μὴ βαδίζειν ᾧσπερ αἱ χελιδόνες.
 ΠΕΙ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
 ΠΟΣ. σφῶ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.
 ΗΡΑ. ἡμῖν ἂ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
 ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
 ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
 ΠΕΙ. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι
 ἐς τοὺς γάμους. ΗΡΑ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
 ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε. 1690
 ΠΟΣ. ὀπτᾶς τὰ κρέα; πολλὴν γε τευθείαν λέγεις.
 οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡΑ. εὐ' γε μέντ' ἀν διετέθην.
 ΠΕΙ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.
 ΧΟΡ. ἔστι δ' ἐν Φαναίσι πρὸς τῇ
 Κλεψύδρα πανοῦργον ἐγ- 1695
 γλωπτογαστόρων γένος,

οἱ θειρίζουσίν τε καὶ σπεί-
 ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
 ταισι συνάζουσίν τε·
 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, 1700
 Γοργῖαι τε καὶ Φίλιπποι.
 κατὰ τῶν ἐγγλωττογαστό-
 ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
 πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ
 γλώττα χωρὶς τέμνεται. 1705
 ΑΓΓ. ᾧ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ᾧ μείζω λόγου,
 ᾧ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
 δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
 προσέρεχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαῆς
 ἀστῆρ' ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεί δόμῳ, 1710
 οὔθ' ἡλίου τηλανγῆς ἀκτίνων σέλας
 τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
 ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
 πάλλων κεραυνόν, περοφόρον Διὸς βέλος·
 ὁσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου 1715
 χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
 αἴραι διαφαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
 ὁδὸν δὲ καυτός ἐστιν. ἀλλὰ χρηθ' εἰς
 Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.
 ΧΟΡ. ἀναγε, δέχε, πάραγε, πάραγε, 1720
 περιπέτεσθε
 μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.
 ᾧ φεῦ φεῦ τῆς ὄρας, τοῦ κάλλους.
 ᾧ μακαριστὸν σὺ γάμον τῆδε πόλει γήμας. 1725
 μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
 γένος ὀρνίθων
 διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
 καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ὄδαῖς

αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν. 1730
 Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
 τῶν ἡλιβάτων θρόνων
 ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
 Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
 ἐν τοιῶδ' ὑμεναίῳ. 1735
 Ἰμῆν ᾧ, Ἰμέναι' ᾧ.
 ὁ δ' ἀμφιδαλῆς Ἔρως
 χρυσόπτερος ἠΐας
 εὐθύνει παλιτόνους,
 Ζητὸς πάροχος γάμων 1740
 τῆς τ' εὐδαίμονος Ἦρας.
 Ἰμῆν ᾧ, Ἰμέναι' ᾧ.
 ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ὄδαῖς·
 ἀγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ
 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς, 1745
 τὰς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,
 δεινὸν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
 ᾧ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φάος,
 ᾧ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος
 πύροφρον, ᾧ χθόνια βαρναχέες 1750
 ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
 αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
 διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,
 καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
 Ἰμῆν ᾧ, Ἰμέναι' ᾧ.
 ΠΕΙ. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ᾧ 1755
 φῦλα πάντα συννόμων
 περοφόρ', ἐπὶ τε πέδον Διὸς
 καὶ λέχος γαμήλιον.
 ὄρεξον, ᾧ μάκαιρα, σὴν
 χεῖρα, καὶ πτεροῶν ἐμῶν

λαβοῦσα συγχόρευσον· αἰ-
ρων δὲ κουφιδῷ σ' ἐγώ.

ΧΟΡ. ἄλαλαλαί, ἰὴ Παιών,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

1765

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.
 ΚΑΛΟΝΙΚΗ.
 ΜΥΡΡΙΝΗ.
 ΛΑΜΠΙΤΩ.
 ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
 ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
 [ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.]
 ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.
 ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
 ΚΙΝΗΣΙΑΣ.
 ΠΛΙΣ.
 ΚΗΡΤΕ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
 ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.
 [ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.]
 [ΘΕΡΑΠΩΝ.]
 [ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.]
 (ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.)

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Λυσιστράτη τις Αθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποίησατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὁμοῦσαι δὲ ἀναπέδασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἑξαπλοῦς ἔμπροσθε καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφείας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκειῶν ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὀρηθήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπνυθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτον φασιν ὅτι ἐγκατεῖς γενομένοι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δευτέρον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλεγείς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοῖως δι' ἀκράσιαν ὡς τοὺς ἀνδρας ἀλίσκονται· ἐγκατεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετενοῦσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικός, παραγίνεται· ἢ δὲ γυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταγθέντες δὲ σφίσι (οἱ Ἀθηναῖοι) πρέσβεις ἀντοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐν τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐν Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἐκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερωῖ, καὶ ξε-

νίσασα κοινή παραδίδοσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι. ἐδι-
δάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχαντος.
εἰσηγεται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λυ-
σαι τὸν στρατὸν.

II.

Α Λ Λ Ω Σ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολλίτιδας
ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον ἀρωσῶσιν λόγῳ
μένωσι τ' οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο, 5
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταυτὸν διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμοιοῖας γενομένης,
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέορσαν. 10

Λ Υ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η.

ΛΥΣ. Ἄλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ ῥ' Πανός, ἢ πὶ Κωλιάδ', ἢ ῥ' Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἢ δ' ἐξέρχεται. 5
χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑΛ. καὶ σύ γ', ὦ Λυσι-
στράτη.

τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρῶπαξ', ὦ τέκνον.
οὐ γὰρ πρόπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ΛΥΣ. ἄλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, 10
ὅτι ἡ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι παροῦργοι. ΚΑΛ. καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.

ΛΥΣ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντῶν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φάβλου πράγματος,
εὐδουσι κοῦχ ἤκουσιν. ΚΑΛ. ἄλλ', ὦ φιλιτάτη, 15
ἤξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἐξοδος.
ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἢ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἢ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμισεν.

ΛΥΣ. ἄλλ' ἕτερα τὰρ ἦν τῶνδε προῦργιαίτερα 20
αὐταῖς. ΚΑΛ. τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΛΥΣ. μέγα. ΚΑΛ. μῶν
καὶ παχύ;

- ΛΥΣ. καὶ νῆ Δία παχύ. ΚΑΛ. κἄτα πῶς οὐχ ἤκομεν;
 ΛΥΣ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν. 25
 ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμα ἀνεξήγητον,
 πολλαῖσ' ἴ' ἀγρονυμίασιν ἐρριπτασμένον.
 ΚΑΛ. ἢ πού τι λεπτόν ἐστι τούρριπτασμένον.
 ΛΥΣ. οὐτῶ γε λεπτόν ὅσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία. 30
 ΚΑΛ. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἶγετο.
 ΛΥΣ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
 ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους
 ΚΑΛ. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.
 ΛΥΣ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι. 35
 ΚΑΛ. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
 ΛΥΣ. περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
 τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σὺ μοι.
 ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
 αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων 40
 ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
 ΚΑΛ. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο
 ἢ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἐξανθισμέναι,
 κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
 καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας; 45
 ΛΥΣ. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι κἄσθ' ἂ σώσειν προσδοκῶ,
 τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα καὶ περιβαρίδες
 χῆ' ἄγρουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
 ΚΑΛ. τίνα δὲ τρόπον ποθ'; ΛΥΣ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰρεσθαι δόρον, 50
 ΚΑΛ. κροκωτὸν ἄρα νῆ τῶ θεῶ' γὼ βάψομαι.
 ΛΥΣ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν ΚΑΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
 ΛΥΣ. μήτε ξιφίδιον. ΚΑΛ. κτήσομαι περιβαρίδας.
 ΛΥΣ. ἄρ' οὐ παρῆναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρήν;
 ΚΑΛ. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλαι. 55

- ΛΥΣ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
 ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
 ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
 οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑΛ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
 ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρια. 60
 ΛΥΣ. οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμεν ἔγω
 πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
 γυναικας, οὐχ ἤκουσιν. ΚΑΛ. ἢ γοῦν Θεαγένους
 ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θούκατιον ἤρετο.
 ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέερχονταί τινες· 65
 αἱ δ' αὖθ' ἔτεροι χωροῦσί τινες. ἰὸν ἰού,
 πόθεν εἰσίν; ΛΥ. Ἀναγυρονντόθεν. ΚΑΛ. νῆ
 τὸν Δία·
 ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κενιῆσθαι δοκεῖ.
 ΜΥΡ. μῶν ὕστεροι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
 τί φῆς; τί σιγᾶς; ΛΥΣ. οὐκ ἐπαινω, Μυρρίνη, 70
 ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιοῦτον πράγματος.
 ΜΥΡ. μόλις γὰρ εὔρον ἐν σκοτῶ τὸ ζῶνιον.
 ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
 ΛΥΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἵνεκα
 τὰς τ' ἐκ Βοιωτῶν τὰς τε Πελοποννησίων 75
 γυναικας ἐλθεῖν. ΜΥΡ. πολὺν σὺ κάλλιον λέγεις.
 ἦδὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέερχεται.
 ΛΥΣ. ὦ φιλότῃ Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
 οἶον τὸ κάλλος, γλυκντάτη, σου φαίνεται.
 ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου. 80
 κἂν ταῦρον ἄγχοις. ΛΑΜ. μάλα γ' οἶῶ ναὶ τῶ σιῶ·
 γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πύργον ἄλλομαι.
 ΛΥΣ. ὡς δὲ καλὸν τὸ χρῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων.
 ΛΑΜ. ἄπερ ἱερειῶν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
 ΛΥΣ. ἦδὲ δὲ ποδαπή' σθ' ἢ νεᾶνις ἡτέρα; 85
 ΛΑΜ. πρέσβειρά τοι ναὶ τῶ σιῶ Βοιωτία

- ἴκει ποθ' ὑμέ. ΛΥΣ. νῆ Δί', ὧ Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΑΛ. καὶ νῆ Δία
κομψότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιλιμένη.
ΛΥΣ. τίς δ' ἤτέρα παῖς; ΛΑΜ. χαῖα ναὶ τῷ σιῶ, 90
Κορινθία δ' αὖ. ΛΥΣ. χαῖα νῆ τὸν Δία
δήλη' ἔστιν οὖσα ταυταγὶ τάντευθενί.
ΛΑΜ. τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον.
τὸν τᾶν γυναικῶν; ΛΥΣ. ἦδ' ἐγώ. ΛΑΜ. μύ-
σιδδέ τοι
ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ. ΜΤΡ. νῆ Δί', ὧ φίλη γύναι. 95
ΚΑΛ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἔστι σοι.
ΛΥΣ. λέγοιμ' ἂν ἦδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαι τι μικρόν. ΜΤΡ. ὅ τι βούλει γε σύ.
ΛΥΣ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι 100
πάσαισιν ὑμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.
ΜΤΡ. ὁ γοῦν ἐμός ἀνήρ πέντε μῆνας, ὧ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτην.
ΚΑΛ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΛΑΜ. ὁ δ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλθῃ πόκα, 105
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
ΛΥΣ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἔξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὅς ἦν ἂν ἡμῖν σκντίνῃ πικουρία. 110
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὖροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΤΡ. νῆ τῷ
θεῷ.
ἔγωγε τᾶν κἂν εἰ με χρεῖη τοῦ γυγκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν ἀνθημερόν.
ΚΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὡσπερ εἰ ψήτταν δοκῶ 115
δοῦναι ἂν ἐμαντῆς παρταμοῦσα θῆμισυ.

- ΛΑΜ. ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταῦγετόν γ' ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμ' εἰράναν ἰδεῖν.
ΛΥΣ. λέγοιμ' ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γὰρ, ὧ γυναικες, εἶπερ μέλλομεν 120
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἄφεκτέ' ἔστι ΚΑΛ. τοῦ; φράσον. ΛΥΣ. ποιή-
σετ' οὖν;
ΚΑΛ. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
ΛΥΣ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἔστι τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίσετε; 125
αὐταί; τί μοι μνᾶτε κἂν ἀνεύετε;
τί χροῦς τέτραπται; τί δάκνον κατεῖβεται;
ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
ΜΤΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
ΚΑΛ. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γ' ἂν, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω. 130
ΛΥΣ. ταυτὶ σύ λέγεις, ὧ ψήττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαντῆς κἂν παρατεμεῖν θῆμισυ.
ΚΑΛ. ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι βούλει· κἂν με χρῆ, διὰ τοῦ πυρός
ἐθέλω βαδίσειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
οὐδὲν γὰρ οἶον, ὧ φίλη Λυσιστράτη. 135
ΛΥΣ. τί δαι σύ; ΜΤΡ. κἄγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
ΛΥΣ. ὧ παρακάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί.
οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλήν Ποσειδῶν καὶ σκιάφη. 140
ἀλλ', ὧ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ εἰς γένη
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσάμεσθ' ἔτ' ἂν,
ξυμψήφισαί μοι. ΛΑΜ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιῶ
γυναικῶν ὑπνῶν ἔστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ὅμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ. 145
ΛΥΣ. ὧ φιλιτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
ΚΑΛ. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὐ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογι

- γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΥΣ. πολὺ γε νῆ τῷ θεῷ.
 εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμένα
 κἂν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις 150
 γυμναῖ παροῖοιμεν, δέλτα παρατετιλιμένα,
 στύοινοτο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
 ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
 σπονδας ποιήσαντ' ἂν ταχέως, εὐ οἶδ' ὅτι.
 ΛΑΜ. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα 155
 γυμναῖς παρανιδῶν ἐξέβαλ', οἶῶ, τὸ ξίφος.
 ΚΑΛ. τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλει;
 ΛΥΣ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κῦνα δέσφειν δεδαρμένην.
 ΚΑΛ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
 ἔάν λαβόντες δ' ἐς τὸ θαμάτιον βία 160
 ἔλκωσιν ἡμᾶς; ΛΥΣ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
 ΚΑΛ. ἔάν δὲ τύπτωσιν, τί; ΛΥΣ. παρέχειν χορὴ κακῶς.
 οὐ γὰρ ἐνι τούτοις ἠδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
 κἄλλως ὀδυνᾶν χορῆ· καμέλει ταχέως πάνυ
 ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτε εὐφρανθήσεται 165
 ἀνήρ, ἔάν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρη.
 ΚΑΛ. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χῆμῖν ξυυδοκεῖ.
 ΛΑΜ. καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομεν
 παντῶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
 τὸν τῶν Ἀσαναίων γὰ μὲν ὄναχστον 170
 πᾶ κά τις ἀμπεῖσειεν αὐτὸν μὴ πλαδδιῆν;
 ΛΥΣ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
 ΛΑΜ. οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεις
 καὶ τὰργύριον τῶβυσσον ἢ παρὰ τᾶ σιφ.
 ΛΥΣ. ἀλλ' ἐστὶ καὶ τοῦτ' εὐ παρεσκευασμένον· 175
 καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτανται τοῦτο δρᾶν,
 ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

- ΛΑΜ. παντῶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, καλῶς. 180
 ΛΥΣ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοί,
 ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
 ΛΑΜ. πάροφαινε μὲν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμιάμεθα.
 ΛΥΣ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα, 185
 καὶ μοι δότω τὰ τόμια τις. ΚΑΛ. Λυσιστράτη,
 τί ν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥΣ. ὄντινα;
 εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
 μηλοσφαρούσας. ΚΑΛ. μὴ σὺ γ', ὦ Λυσιστράτη,
 εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι. 190
 ΛΥΣ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος; ΚΑΛ. εἰ λευκὸν
 ποθεν
 ἵππου λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
 ΛΥΣ. ποῖ λευκὸν ἵππον; ΚΑΛ. ἀλλὰ πᾶς ὁμούμεθα
 ἡμεῖς; ΛΥΣ. ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἦν βούλη, φράσω.
 θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, 195
 μηλοσφαροῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίου,
 ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ πιχεῖν ὕδωρ.
 ΛΑΜ. φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
 ΛΥΣ. φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίου.
 ΚΑΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμῶν ὄσος. 200
 ταύτην μὲν ἂν τις εὐθύς ἠσθεῖη λαβῶν.
 ΛΥΣ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάρου.
 δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
 τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξίν εὐμενῆς.
 ΚΑΛ. εὐχρῶν γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς. 205
 ΛΑΜ. καὶ μὲν ποτόδδει γ' ἀδὺ καὶ τὸν Κάστορα.
 ΜΥΡ. ἔατε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὁμνύναι.
 ΚΑΛ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἔάν γε μὴ λάχης.
 ΛΥΣ. λάξυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοί·
 λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἂν κἀγὼ λέγω· 210

- ὕμεις δ' ἐπομείσθε ταῦτα κἀμπεδώσετε.
 Οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ
 ΚΑΛ. οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ
 ΛΥΣ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσειδιν ἔστυκώς. λέγε.
 ΚΑΛ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσειδιν ἔστυκώς. παπαῖ,
 ὑπολύεται μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη. 215
 ΛΥΣ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάζω τὸν βίον
 ΚΑΛ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάζω τὸν βίον
 ΛΥΣ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,
 ΚΑΛ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, 220
 ΛΥΣ. ὅπως ἂν ἀνήρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
 ΚΑΛ. ὅπως ἂν ἀνήρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
 ΛΥΣ. κούδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῳ τῶμῳ πείσομαι.
 ΚΑΛ. κούδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῳ τῶμῳ πείσομαι.
 ΛΥΣ. ἐὰν δέ μ' ἀκουσαν βιάζεται βία,
 ΚΑΛ. ἐὰν δέ μ' ἀκουσαν βιάζεται βία, 225
 ΛΥΣ. κακῶς παρέξω κούχλ' προσκινήσομαι.
 ΚΑΛ. κακῶς παρέξω κούχλ' προσκινήσομαι.
 ΛΥΣ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
 ΚΑΛ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά. 230
 ΛΥΣ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΚΑΛ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΛΥΣ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
 ΚΑΛ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
 ΛΥΣ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ. 235
 ΚΑΛ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
 ΛΥΣ. ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΥΡ. νῆ Δία.
 ΛΥΣ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑΛ. τὸ μέρος γ', ὦ
 φίλη,
 ὅπως ἂν ὦμεν εὐθύς ἀλλήλων φίλαι.
 ΛΑΜ. τίς ὠλολυγά; ΛΥΣ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ' λεγον. 240
 αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ

- ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
 σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὐ τίθει,
 τασδί δ' ὀμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
 ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει 245
 ξυνεβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοῦς.
 ΚΑΛ. οὐκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἰεῖ
 τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΛΥΣ. ὀλίγον αὐτῶν μοι
 μέλει.
 οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
 ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοιξαί τὰς πύλας 250
 ταύτας, ἐὰν μὴ φ' οἴσιν ἡμεῖς εἶπομεν.
 ΚΑΛ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ'. ἄλλως γὰρ ἂν
 ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. χῶρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν
 ὄμιον ἀλγείς
 κορομοῦ τοσουτοῦ βάρους χλωρᾶς φέρων ἐλάας. 255
 ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἐνεστίν ἐν τῷ μακροῦ βίῳ, φεῦ,
 ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρομόδωρ', ἀκοῦσαί
 γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν 260
 κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
 κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
 κατὰ τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
 κλήθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσιν
 τὰ προπύλαια πακτοῦν; 265
 ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φι-
 λοῦργε,
 ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύνῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
 ὄσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον,
 μίαν πυρᾶν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες 269
 πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Ἀνκωνος.
 εὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρον ἐμοῦ ζῶντος ἐγγανοῦνται·
 256—265. = 271—280.

ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρώτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' 275

ὄμως Λακωνικὸν πνέων
ῶχετ' ὄπλα παραδούς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἕξ ἑτῶν ἄλουτος. 280

οὕτως ἐπολιόρησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον ὡμῶς
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις κα-
θεύδων.

τασδί δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σγήσω παρῶν τολμήματος τοσοῦτου;
μὴ νῦν ἐτ' ἐν τετραπτόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη. 285
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπὸν ἔστι χωρίον

τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἱ σπουδῆν ἔχω·
χῶπως ποτ' ἐξαμπεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου. 290

ὡς ἐμοῦ γε τὸ ξύλω τὸν ὤμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὄμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μὴ μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.

ἰὸν ἰὸν τοῦ καπνοῦ. 295

ὡς δεινόν, ὠναξ' Ἡράκλεις,
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττώσα τῷφθαλμῷ δάκνει·
κάστιν γε Λήμμον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ. 300

οὐ γὰρ ἂν ποθ' ὦδ' ὀδάξ ἔβρουκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦθε πρόσθεν ἐς πόλιν,

286—295. = 296—305.

καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.

ἰὸν ἰὸν τοῦ καπνοῦ. 305

τοντὶ τὸ πῦρ ἐργήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.
οὐκουν ἂν, εἰ τὸ μὲν ξύλω θείμεσθα πρώτον
αὐτοῦ,

τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκα-
θέντες

ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κρηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μογλοὺς χαλῶσιν αἱ γυ-
ναῖκες, 310

ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέξειν.
θῶμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βα-
βαιάξ.

τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρα-
τηγῶν;

ταντὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπανται.
σὸν δ' ἔστιν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνδρακ' ἐξε-
γείρειν, 315

τὴν λαμπάδ' ἡμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσ-
οίσεις.

δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυ-
ναικῶν

τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον
ἡμᾶς.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. λιγνὸν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ
γυναῖκες,

ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶπτον.
πέτου πέτου, Νικοδίκη, 321

πρὶν ἐμπεροῆσθαι Καλύκην

321—334. = 335—349.

τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
ὑπὸ τε νόμων ἀργαλέων
ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων. 325

ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόγρις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορούβου καὶ πα-
τάγου χυτρείου,

δούλαισιν ὠστιζομένη 330

* * *
στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

ἤκουσα γὰρ τυφογέρον- 335

τας ἀνδρας ἔρρειν, στελέχη
φέροντας, ὥσπερ βαλανεύδοντας,
ἔς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρους,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
ὡς πυρὶ χρῆ τὰς μυσάρους γυναῖκας ἀνδρακεύ-
ειν. 340

ἄς, ὦ θεά, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένης ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ἠυσαμένης Ἑλλάδα καὶ
πολίτας,

ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας. 345

καὶ σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
Τριτογένει, ἣν τις ἐκεί-
νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ἄνδρες πόνοφ πονηροί. 350
οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς
τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τουτὶ τὸ προῶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον
ἦκει.

ἔσμος γυναικῶν οὐτοσί θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δο-
κοῦμεν εἶναι; 354

καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὐπω τὸ μυριοστόν.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἔασομεν τοσαντί;
οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτουτ' ἐχρήν τιν'
αὐτάς;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χῆμεῖς χαμαῖς,
ὅπως ἂν,

ἦν προσφέρει τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίξῃ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ
δις ἢ τρις 360

ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ μὴν ἰδοῦ παταξάτω τις· σταῖς' ἐγὼ παρ-
ἔξω,

κοῦ μή ποτ' ἄλλη σου κῆων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶν ἐκκοκκιά τὸ γῆρας.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄπτου μόνου Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ
προσελθῶν. 365

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργά-
σει τὸ δεινόν;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. βρύνουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ'
ἐξαμήσω.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔστ' ἀνήρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποι-
ητής.

οὐδὲν γὰρ ὠδὶ θρέμμ' ἀναιδὲς ἔστιν ὡς γυναῖκες.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν, ὦ
Ῥοδίππη. 370

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ', ὦ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ'
ἀφίκου;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί δαί σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν
ἐμπυρεύσων;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας
ὑφάψω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτω κατα-
σβέσαιμι. 374

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ.
τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῆ λαμπάδι στα-
θεύσω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ
παρέξω.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμοὶ σὺ λουτρόν, ὦ σαπρά; ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ
ταῦτα νυμφικόν γε.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟΡ. ΓΥΝ.
ἐλευθέρα γάρ εἰμι.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. στήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ'
οὐκ ἔθ' ἠλιάξεις. 380

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. σὸν
ἔργον, ὦ χελῶε.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οἴμοι τάλας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. μῶν θερμόν ἦν;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄρδω σ', ὅπως ἀμβλαστάνης.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλ' αὐός εἰμ' ἤδη τρέμων. 385

ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεὶς σε-
αυτόν.

ΠΡΟ. ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή
χῶ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάξιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
οὐ γὰρ ποτ' ἂν ἤκουον ἐν τῆ κλησίᾳ; 390
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ᾤρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,

αἰαὶ Ἀδωνιν, φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὀπίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἢ δ' ὑποπεπωκυ', ἡ γυνὴ πὶ τοῦ τέγονος, 395
κόπτεσθ' Ἀδωνιν, φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μαρὸς Χολοζύγης.
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἔστιν ἀκολαστάσματα.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δῆτ' ἂν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
αἰ τᾶλλα θ' ὕβρίκασι καὶ τῶν καλπίδων 400
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαυματίδια
σεῖειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

ΠΡΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκόν, δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρενώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν, 405
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευμάτα.

οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
ὦ χρυσοχοε, τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. 410

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
ἔτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδί λέγει
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν· 415

ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας,
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ξυγόν,
ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη.

τοιαῦτ' ἀπήντηκ' εἰς τοιαυτὰ πράγματα, 420
ὅτε γ' ἂν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔδονται, τὰργυρίου νυλὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέλεισμαι τῶν πυλῶν.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς

- ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σκέθω. 425
 τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 οὐδὲν ποιῶν ἄλλ' ἢ καπηλείου σκοπῶν;
 οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσεται; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
 ξυνεκμοχλεύσω. ΛΥΣ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε. 430
 ἐξέρομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
 ΠΡΟ. ἄληθες, ὦ μιὰρὰ σὺ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῶ χεῖρε δεῖ.
 ΛΥΣ. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι 435
 ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὦν κλαύσεται.
 ΠΡΟ. ἔδεισας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
 καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;
 ΓΥ. Α. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνον
 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος. 440
 ΠΡΟ. ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
 ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
 ΛΥΣ. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 ταύτη προσοίσεις, κιάθου αἰτήσεις τάχα.
 ΠΡΟ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου. 445
 παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
 ΓΥ. Α. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
 ἐκκοικιῶ σου τὰς στενοκακύντους τρίχας.
 ΠΡΟ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιψ' ὁ τοξότης.
 ἅτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἠττητέα 450
 ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
 ξυνταξάμενοι. ΛΥΣ. νῆ τῶ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
 ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόγοι
 μαχίμων γυναικῶν ἐνδον ἐξωπλισμένων.
 ΠΡΟ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι. 455
 ΛΥΣ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἐνδοθεν,

- ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχνοπώλιδες,
 ὦ σκοροδοπανδοκεντριαρτοπώλιδες,
 οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε;
 οὐ λουδορήσετ', οὐκ ἀνασχυντήσετε; 460
 παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
 ΠΡΟ. οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 ΛΥΣ. ἀλλὰ τί γὰρ ὦου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 ἤκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξίν οὐκ οἶει
 χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα 465
 πολλήν γ', εἴνπερ πλησίον κἀπηλος ἦ.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆσδε
 τῆς γῆς,
 τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνά-
 πτεις;
 οὐκ οἶσθα λουτρόν οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κοῦίας; 470
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλη-
 σίοισιν εἰκῆ
 τὴν χεῖρ'· εἴν δὲ τοῦτο δρᾶς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
 ἐπεὶ θέλω γὰρ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
 λυπούσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουῖσα μηδὲ κάρφος,
 ἦν μή τις ὥσπερ σφηκιᾶν βλίττη με κάρθεθίξῃ. 475
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνω-
 δάλοις;
 οὐ γὰρ ἐτ' ἀνεκτὰ ταῦτ', ἀλλὰ βασανιστέον
 τόδε σοι τὸ πάθος
 μετ' ἐμοῦ 'σθ' ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν 480
 Κραναῖαν κατέλαβον,
 ἐφ' ὅ τι τε μεγαλόπετρον, ἄβατον ἀκρόπολιν,
 ἱερὸν τέμενος.

- ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάν-
τας ἐλέγχους.
- ὡς αἰσχροὺν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πράγμα
μεθέντας. 485
- ΠΡΟ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα
πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
τοῖσι μοχλοῖσιν.
- ΛΥΣ. ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε
δι' αὐτό.
- ΠΡΟ. διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥΣ. καὶ τ' ἄλλα
γε πάντ' ἐκνήθη.
- ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς
ἐπέχοντες, 490
ἀεὶ τινα κορκορυγῆν ἐκύνων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἴ-
νεκα δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ
καθέλωσιν.
- ΠΡΟ. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥΣ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς
ταμιεύσομεν αὐτό.
- ΠΡΟ. ἡμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον; ΛΥΣ. τί δὲ δεινὸν
τοῦτο νομίζεις;
οὐ καὶ τ' ἄνδρον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν
ὑμῖν; 495
- ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ ταυτόν. ΛΥΣ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡΟ. πο-
λεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
- ΛΥΣ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡΟ. πῶς γὰρ
σωθησόμεθ' ἄλλως;
- ΛΥΣ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡΟ. ἡμεῖς; ΛΥΣ. ἡμεῖς
μέντοι. ΠΡΟ. σχετλιόν γε.
- ΛΥΣ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλη. ΠΡΟ. δεινόν γε λέ-
γεις. ΛΥΣ. ἀγανακτεῖς.

- ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως. ΠΡΟ. νῆ τὴν
Δήμητρον ἄδικόν γε. 500
- ΛΥΣ. σωστέον, ὡ τάν. ΠΡΟ. καὶ μὴ δέομαι; ΛΥΣ. τοῦδ'
εἵνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
- ΠΡΟ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης
ἐμέλησεν;
- ΛΥΣ. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡΟ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ
κλάησ. ΛΥΣ. ἀκροῶ δὴ,
καὶ τὰς χεῖρας πειρωῶ κατέχειν. ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ δύ-
ναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΓΥ. Α. κλαύσει
τοῖνυν πολὺ μᾶλλον. 505
- ΠΡΟ. τοῦτο μὲν, ὡ γραῦ, σαυτῇ κρωῖαις· σὺ δέ μοι
λέγε. ΛΥΣ. ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον
ἠνεχόμεσθα
ὑπο σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅττ'
ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ'
ἡμᾶς.
ἀλλ' ἠσθάνόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις
ἔνδον ἂν οὔσαι 510
ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους
μέγα πρᾶγμα·
εἴτ' ἀλγοῦσαι τ' ἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γε-
λάσασαι,
τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἢ δ'
ὅς ἂν ἀνήρ,
οὐ σιγήσει; κἀγὼ σίγων. ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν
ἐγὼ ποτ' ἐσίγων. 515

ΠΡΟ. κἄν ᾤμωξάς γ', εἰ μὴ σίγῃς. ΛΥΣ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἐνδον ἐσίγων.

* * ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν.

εἴτ' ἠρόμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ', ὄνερ, διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;

ὁ δέ μ' εὐθύς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,

ὄτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἄν-δρεσσι μελήσει. 520

ΠΡΟ. ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκείνος. ΛΥΣ. πῶς ὀρθῶς, ὧ κακόδαιμον,

εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;

ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερωῶς ἠκούομεν ἤδη,

οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ· μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἕτερός τις·

μετὰ ταῦθ' ἠμῖν εὐθύς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ 525

ταῖσι γυναιξίν συλλεχθεύσαις. ποῦ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;

ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθειλήσῃτ' ἀντακροᾶσθαι

ἀντισιωπῶν ὥσπερ χῆμεις, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.

ΠΡΟ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥΣ. σιώπα.

ΠΡΟ. σοί γ', ὧ κατάρατε, σιωπῶ γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ 530

περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νυν ζώην. ΛΥΣ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

παρ' ἐμοῦ τοῦτ' ἐκάλυμμα λαβὼν ἔχε καὶ περιθου περὶ τὴν κεφαλὴν, κἄτα σιώπα,

καὶ τουτοῦ γι τὸν καλαθίσκον· 535

κἄτα ξαίνειν συζωσάμενος,

κνήμενος τρώγων·

πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀπαίρετ', ὧ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν

ἐν τῷ μέρει χῆμεις τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν. 540

ἐγὼ γὰρ * * οὐποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχομένη, οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἔλει μου καματηρός.

ἔθέλω δ' ἐπὶ πάν

ἴεναι μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς

ἐνὶ φύσιν, ἐνὶ χάρις, 545

ἐνὶ δὲ θράσος, ἐνὶ δὲ σοφόν, ἐνὶ φιλόπολις

ἀρετῆ φρόνιμος.

ἀλλ', ὧ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητροιδίαν ἀκαληφῶν,

χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὐρία θείτε. 550

ΛΥΣ. ἀλλ' ἦνπερ ὁ τε γλυκύθυμος Ἔρως καὶ Κυπρογένει Ἀφροδίτη

ἕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

κἄτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,

οἶμαί ποτε Λυσιμάχης ἡμᾶς ἂν τοῖς Ἑλλησι καλεῖσθαι.

ΠΡΟ. τί ποιησάσας; ΛΥΣ. ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὀπλοῖσιν 555

ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΥ. Α. νῆ τὴν
Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΣ. νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχά-
νοισιν ὁμοίως
περιέρονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις, ὥσπερ
Κορύβαντες.

ΠΡΟ. νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥΣ. καὶ μὴν
τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κατ' ὠνήται
κορακίνους. 560

ΓΥ. Α. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ'
εἶδον ἐφιππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιδον παρὰ
γραός·

ἕτερος δ' αὖ Θραξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσ-
περ ὁ Τηρεύς,
ἔδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέπεις
κατέπιπεν.

ΠΡΟ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυνατὰ παῦσαι τεταραγμένα πρᾶγ-
ματα πολλὰ 565
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι; ΛΥΣ. φάυλος πάνυ.

ΠΡΟ. πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣ. ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὥδε
λαβοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ,
τὸ δ' ἐκεῖσε,

οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν
τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ
δ' ἐκεῖσε. 570

ΠΡΟ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πρᾶ-
γματα δεινὰ

παύσειν οἴεσθ', ὡ ἀνόητοι; ΛΥΣ. καὶ ὑμῖν γ' εἰ
τις ἐνὴν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν
ἅπαντα.

ΠΡΟ. πῶς δὴ; φέρε' ἴδω. ΛΥΣ. πρῶτον μὲν ἐχρήν,
ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ,
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπῶτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ
κλίνης 575

ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
ἀπολέξει,

καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πι-
λοῦντας ἑαυτοὺς

ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπο-
τίλαι·

εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν ἅπαν-
τας,

καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους καὶ τις ξένος ἢ
φίλος ὑμῖν, 580

καὶ τις ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκατα-
μίξει·

καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅποσαι τῆς γῆς τῆσδ'
εἰσὶν ἄποικοι,

διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγ-
ματα κείται

χωρὶς ἕκαστον· κατ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κά-
ταγμα λαβόντας

δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, κάπειτα
ποιῆσαι 585

τολύπην μεγάλην, κατ' ἐκ ταύτης τῷ Δήμῳ χλαῖ-
ναν ὑφῆναι.

ΠΡΟ. οὐκὸν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίξειν καὶ τολυ-
πεύειν,

αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; ΛΥΣ. καὶ μὴν,
 ὧ παγκατάρατε,
 πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον
 μὲν γε τεκοῦσαι
 κάκπεμψασαι παῖδας ὀπίπτας. ΠΡΟ. σίγα, μὴ
 μνησικακήσης. 590

ΛΥΣ. εἶθ' ἠνίκα χρῆν ευφρανθῆναι καὶ τῆς ἡβῆς ἀπο-
 λαῦσαι,
 μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατίας. καὶ θῆμέτερον
 μὲν ἔατε,
 περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκου-
 σῶν ἀνιῶμαι.

ΠΡΟ. οὐκ οὐκ ἀνδρες γηράσκουσιν; ΛΥΣ. μὰ Δί',
 ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
 ὁ μὲν ἦκων γάρ, κὰν ἢ πολίος, ταχὺ παῖδα κόρη
 γεγάμηκεν. 595

τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κὰν τούτου μὴ
 πιλᾶβηται,
 οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττενομένη δὲ κά-
 θηται.

ΠΡΟ. ἀλλ' ὅστις ἐτι στῦσαι δυνατὸς
 ΛΥΣ. σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀποθνήσκεις;
 χωρίον ἔσται· σορὸν ἀνήσει· 600
 μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
 λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

ΓΥ. Α. καὶ ταυτασί δέξαι παρ' ἐμοῦ.
 ΛΥΣ. καὶ τουτονγί λαβὲ τὸν στέφανον.
 τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χάρις ἴσ τὴν ναῦν· 605
 ὁ Χάρων σε καλεῖ,
 σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

ΠΡΟ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
 νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἀντικρυς

ἐμαντὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔγω. 610

ΛΥΣ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὔθήμεσθά σε;
 ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρὶ πάνυ
 ἤξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύ-
 θερος·
 ἀλλ' ἐπαποδυόμεθ', ἄνδρες, τουτωὶ τῷ πρά-
 γματι. 615

ἤδη γὰρ ὄξειν ταδί πλειόνων καὶ μειζόνων
 πραγμάτων μοι δοκεῖ,
 καὶ μάλιστα ὄσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
 καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακόνων τινὲς 620
 δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
 τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναικας ἐξεπαίρωσιν δόλω
 καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τὸν τε μισθόν,
 ἐνθεν ἔξω ἐγώ. 625

δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νο-
 θετεῖν,
 καὶ λαλεῖν γυναικας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
 καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
 οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μὴ περὶ λύκῳ κεχηρότι. 629
 ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
 ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννέουσ', ἐπεὶ φυλάζομαι,
 καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
 ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
 ὡδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίννεται
 τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραῶς τὴν γνάθον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἢ τεκοῦσα γνώ-
 σεται. 636

ἀλλὰ θώμεσθ', ὧ φίλαι γράες, ταδί πρώτον χαμαί.
 ἡμεῖς γάρ, ὧ πάντες ἄστοί, λόγων κατάρχομεν
 614—635. = 636—657.

τῇ πόλει χρησίμων·
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔδρεψέ με. 640
ἔπτα μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθύς ἠρορηφόρου·
εἴτ' ἀλετρὸς ἢ δεκέτις οὔσα τὰρχηγέτι·

καὶτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρω-
νίοις· 645

κἀκαρηφόρου ποτ' οὔσα παῖς καλή, 'χουσ'
ἰσγάδων ὄρμαθόν·

ἄρα προῦφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμά-
των. 650

τοῦράνου γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσ-
φέρω,

τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παπῶον ἐκ τῶν Μη-
δικῶν

εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς,
ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύ-
ομεν. 655

ἄρα γυναικὸν ἔστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῶδε τὰ ψήκτω πατάξω γὰρ κοθόρον τὴν γνάθον.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἔστι
πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χοῆμα μᾶλλον.
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ'
ἀνὴρ. 661

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυνάμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄξειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντετριῶσθαι
πρέπει.

ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδιον ἦλ-
θομεν, ὅτ' ἤμεν ἔτι, 665

658—681. = 682—705.

νῦν δεῖ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερωῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα κἀποσεισασθαι τὸ γῆρας τόδε. 670
εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἀν σμικρὰν
λαβήν,

οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἐτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὡσπερ Ἀρτεμισία·
ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱπ-
πέας. 676

ἱππικώτατον γὰρ ἔστι χοῆμα κἀποχον γυνή·
οὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας
σκόπει,

ὡς Μίκων ἔγραψ' ἀφ' ἱππων μαχομένας τοῖς ἀν-
δράσιν.

ἀλλὰ τούτων χοῆν ἀπασῶν ἐς τετραγμένον ξύλον
ἐγκαθαροῦσαι λαβόντας τοῦτον τὸν ἀνχένα. 681

ΧΟΡ. ΓΥΝ. εἰ νῆ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ἦν ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω
τῆμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτού-
μενον. 685

ἀλλὰ χῆμεις, ὦ γυναῖκες, θάττον ἐκδυνάμεθα,
ὡς ἂν ὄξωμεν γυναικῶν αὐτοδάξ ὠργισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγη σκόροδα,
μηδὲ κνάμονς μέλανας. 690

ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γὰρ,
ἀετὸν τίκτοντα κἀνθαρὸς σε μαιεύσομαι. 695
οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἦν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτῶ
ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς Ἴσμηνία.
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψη-
φίση,

ὅστις, ὦ δύστην', ἀπήχθον πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε κἀχθὲς θήκατη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ 700

τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν κάγαπητήν ἐκ Βοιωτῶν ἔρχεσθαι·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κούχλ' μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων,
πρὶν ἂν

τοῦ σκέλους λαβὼν τις ὑμᾶς ἐκτραχηλίση φέρων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος, 706
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξεληλύθας δόμων;

ΛΥΣ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί φῆς; τί φῆς; 710

ΛΥΣ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

ΛΥΣ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. μὴ νῦν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΛΥΣ. βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου. 715

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἰὼ Ζεῦ.

ΛΥΣ. τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι

οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.

τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπήν 720

κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι ταύλλιον,

τὴν δ' ἐκ τροχιλίας[αὐ]κατειλυσπωμένην,

τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθίου μίαν

ἤδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω

ἐς Ὀρσιλόχου χθῆς τῶν τριχῶν κατέσπασα. 725

πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε

ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια

ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΛΥΣ. ποίων

σέων; 730

οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ἤξω ταχέως νῆ τὰ θεῶ,
ὅσον διαπετάσας' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΛΥΣ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῆ.

ΓΥ. Α. ἀλλ' ἐὼ' πολέσθαι τάρι'; ΛΥΣ. ἦν τούτου δέη.

ΓΥ. Β. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἄμοργίδος, 735

ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'. ΛΥΣ. αὕτη' τέρα

ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον

ἔργω' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

ΛΥΣ. μὴ μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξη τουτουί, 740

ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

ΓΥ. Γ. ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου.

ἕως ἂν εἰς ὄσιον μὴ γὰρ χωρῶν.

ΛΥΣ. τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΥ. Γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.

ΛΥΣ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σὺ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τή-

μερον. 745

ἀλλ' οἴκαδ' ἐμ' ὡς τὴν μάταν, ὦ Λυσιστράτη,

ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΛΥΣ. τίνα λόγον λέγεις;

τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥ. Γ. ἄρρεν παιδίον.

ΛΥΣ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σὺ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον

ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἶδομαι δ' ἐγὼ. 750

ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνὴν

κυεῖν ἔφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νῆ Δία.

ΛΥΣ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι

ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνὴν

ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί. 755

ΛΥΣ. τί λέγεις; προφασίζεις· περιφανῆ τὰ πράγματα.

οὐ τὰμφοδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

ΓΥ. Γ. ἀλλ' οὐ δύναμαι γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,

ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.

ΓΥ. Α. ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι 760

ταῖς ἀρουπνίαισι κακκαβίζουσῶν αἰεῖ.

- ΛΥΣ. ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
 ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
 ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
 ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ γαῖαι, 765
 καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
 ὡς χρησμός ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, εἴην
 μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὐτοσί.
- ΓΥ. Α. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. ΛΥΣ. σιγᾶτε δῆ.
 ἀλλ' ὁπόταν πτηξῶσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον, 770
 τοὺς ἐποπας φεύγουσαι, ἀπόσχονται τε φαλήτων,
 παῦλα κακῶν ἐστὶν, τὰ δ' ὑπέριερα νέριερα θήσει
 Ζεὺς ὑπιβορεμέτης, ΓΥ. Α. ἐπάνω κατακείσομεθ'
 ἡμεῖς;
- ΛΥΣ. ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται περὺ γέσσω
 ἐξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει 775
 ὄρνειον οὐδ' ὀτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
- ΓΥ. Α. σαφῆς γ' ὁ χρησμός νῆ Δι'. ΛΥΣ. ὦ πάντες θεοί,
 μὴ νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
 ἀλλ' εἰσώμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,
 ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν. 780
- ΧΟΡ. ΓΕΡ. μῦθον
 βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
 αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν.
 οὕτως
 ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς 785
 φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
 κἂν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·
 κἄτ' ἐλαγοθήρει
 πλεξάμενος ἄρκυς, 790
 καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
 οὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.

781—804. = 805—828.

- οὕτω
 τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
 κείνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον 795
 τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
 βούλομαι σε, γραῦ, κύσει,
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. κρομμυόν τᾶρ' οὐκ ἔδει.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. κἀνατείννας λακτίσαι.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς. 800
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
 τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
 γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἄπασιν,
 ὡς δὲ καὶ Φορμίων.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. κἀγὼ 805
 βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
 τῷ Μελανίωνι.
 Τίμων
 ἦν τις αἰδουτος ἀβάτοισιν ἐν
 σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος, 810
 Ἐρινύων ἀπορροῶξ.
 οὗτος οὖν ὁ Τίμων
 ᾗχεθ' ὑπὸ μίσους
 πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς. 815
 οὕτω
 κείνος ὑμῶν ἀντεμίσει
 τοὺς πονηροὺς ἄνδρας αἰεί,
 ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἦν φίλτατος. 820
 τὴν γνάθον βούλει θένω;
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. μηδαμῶς· ἔδεισά γε.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. τὸν σάκκανδρον ἐκφανεῖς.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις 825
 καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ' ἀν-

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

- ΛΥΣ. ἰοῦ ἰοῦ, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμέ
ταχέως. ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἡ βοή; 830
- ΛΥΣ. ἀνδρ' ἀνδρ', ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
- ΜΤΡ. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
- ΓΥ. Α. ποῦ δ' ἔστιν, ὅστις ἔστι; ΛΥΣ. παρὰ τὸ τῆς
Χλόης. 835
- ΜΤΡ. ὦ νῆ Δί' ἔστι δῆτα. ΓΥ. Α. τίς κάστιν ποτε;
ΛΥΣ. ὁράτε· γινώσκει τις ὑμῶν; ΜΤΡ. νῆ Δία,
ἔγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνῆρ Κινησίας.
- ΛΥΣ. σὸν ἔργον εἶη τοῦτον ὀπταῖν καὶ στρέφειν,
κάξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν, 840
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
- ΜΤΡ. ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΛΥΣ. καὶ μὴν ἐγὼ
συνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.
- ΚΙΝ. οἴμοι κακοδαίμων, οἶος ὁ σπασμὸς μ' ἔχει 845
χὼ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
- ΛΥΣ. τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἔστώς; ΚΙΝ. ἐγώ.
- ΛΥΣ. ἀνῆρ; ΚΙΝ. ἀνῆρ δῆτ'. ΛΥΣ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκ-
ποδῶν;
- ΚΙΝ. σὺ δ' εἴ τίς ἡ κβάλλουσά μ'; ΛΥΣ. ἡμεροσκοπός.
- ΚΙΝ. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην. 850
- ΛΥΣ. ἰδοῦ, καλέσω γὰρ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
- ΚΙΝ. ἀνῆρ ἐκεῖνης, Παιονίδης Κινησίας.
- ΛΥΣ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεῆς τοῦνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν οὐδ' ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα. 855
κἂν φῶν ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησία

- τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙΝ. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
ΛΥΣ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνή
ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. 860
- ΚΙΝ. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΛΥΣ. τί οὖν; δῶσεις
τί μοι;
- ΚΙΝ. ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἦν βούλη γε σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
- ΛΥΣ. φέρε νυν καλέσω καταβάσά σοι. ΚΙΝ. ταχύ νυν
πάννυ. 865
- ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἐξ οὗπερ αὐτὴ ἔηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἀχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστνκα γάρ.
- ΜΤΡ. φιλῶ φιλῶ γὰρ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται 870
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
- ΚΙΝ. ὦ γλυκύτατον Μυρρίνιδιον, τί ταῦτα θράξ;
κατάβηθι δεῦρο. ΜΤΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.
- ΚΙΝ. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρίνη;
- ΜΤΡ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ. 875
- ΚΙΝ. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
- ΜΤΡ. ἄπειμι. ΚΙΝ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ,
ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
- ΠΑΙ. μαμμία, μαμμία, μαμμία.
- ΚΙΝ. αὐτὴ, τί πάσχεις; οὐδ' ἔλεῖς τὸ παιδίον 880
ἄλουτον ὃν κᾶθηλον ἔκτην ἡμέραν;
- ΜΤΡ. ἐγωγ' ἔλεω δῆτ'· ἀλλ' ἀμελῆς αὐτῷ πατήρ
ἔστιν. ΚΙΝ. κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.
- ΜΤΡ. οἶον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
- ΚΙΝ. ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ καὶ νεωτέρα δοκεῖ 885
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·

- καὶ δυσκοilaίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύνεται,
ταῦτ' αὐτὰ δὴ ἔσθ' ἢ καὶ ἐπιτρέβει τῷ πόθῳ.
- MTP. ὦ γλυκύντατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύντατον τῇ μαμμία. 890
- KIN. τί, ὦ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς χιτέροις
πέλθει γυναιξί, κάμ' ἔ' ἀχθεσθαι ποιεῖς
αὐτῇ τε λυπεῖ; MTP. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
- KIN. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης. MTP. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει. 895
- KIN. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορομένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούνων; MTP. ἔμοιγε νῆ Δία.
- KIN. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἰέρ' ἀνοργιάστὰ σοι
χρόνου τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
MTP. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτέ γε 900
καὶ τοῦ πολέμου παύσῃσθε. KIN. τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα. MTP. τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
κἀργὸν ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
- KIN. σὺ δ' ἄλλα κατακλίνῃθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
MTP. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλω. 905
- KIN. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μύρριον;
MTP. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;
KIN. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.
ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ ἔκποδῶν·
σὺ δ' οὐ κατακλίνεις; MTP. ποῦ γὰρ ἂν τις καί,
τάλαν, 910
δράσειε τοῦθ'; KIN. ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν.
- MTP. καὶ πῶς ἔθ' ἀγνή δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
KIN. κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
MTP. ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;
KIN. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσης. 915
- MTP. φέρε νῦν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. KIN. μηδαμῶς.
ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν. MTP. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐγώ,

- καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.
KIN. ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη ἔστιν καλῶς.
MTP. ἰδοῦ, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ ἔκδυομαι. 920
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψιάθος ἔστ' ἐξοιστέα.
- KIN. ποῖα ψιάθος; μὴ μοι γε. MTP. νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. KIN. δός μοι νῦν κύσαι.
MTP. ἰδοῦ. KIN. παπαιάξ. ἦκέ νῦν ταχέως πάνυ.
MTP. ἰδοῦ ψιάθος· κατάκεισο, καὶ δὴ ἔκδυομαι. 925
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
- KIN. ἀλλ' οὐδὲ δέου' ἔγωγε. MTP. νῆ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
KIN. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
MTP. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἦδη πάντ' ἔχεις;
KIN. ἅπαντα δῆτα. δεῦρό νῦν, ὦ χρύσιον. 930
MTP. τὸ στρόφιον ἦδη λύομαι. μέμνησό νῦν·
μὴ μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- KIN. νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. MTP. σίσυραν οὐκ ἔχεις.
KIN. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαι γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
MTP. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο ταχὺ γὰρ ἔρχομαι. 935
KIN. ἄνθρωπος ἐπιτρέψει με διὰ τὰ στρώματα.
- MTP. ἔπαιρε σαντόν. KIN. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
MTP. βούλει μυρίσω σε; KIN. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
MTP. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μή.
KIN. εἶθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα. 940
MTP. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβῶν.
- KIN. οὐχ ἦδὲ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοῦκ ὄξον γάμων.
MTP. τάλαιν' ἐγώ, τὸ Ῥόδιον ἠνεγκον μύρον.
KIN. ἀγαθόν· ἔα αὐτ', ὦ δαιμονία. MTP. ληρεῖς ἔχων.
KIN. κάμιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον. 946
MTP. λαβε τόνδε τὸν ἀλάβαστον. KIN. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ὄξυρὰ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
μηδέν. MTP. ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἄρτεμιν.

- ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε, 950
 σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. KIN. βουλευέσομαι.
 ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἢ γυνή,
 τά τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οἴχεται.
 οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
 τῆς καλλίστης πασῶν ψευθεῖς; 955
 πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
 ποῦ Κυναλώπηξ;
 μίσθωσόν μοι τὴν τιτθῆν.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
 τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθεῖς. 960
 κᾶγωγ' οἴκτειρω σ', αἰαῖ.
 ποῖος γὰρ νέφρος ἂν ἀντίσχοι,
 ποῖα ψυχῆ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
 ποῖα δ' ὄσφύς; ποῖος δ' ὄρρος
 κατατεινόμενος, 965
 καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
 KIN. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
 ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
 ΧΟΡ. ΓΥΝ. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά. 970
 KIN. ποῖα γλυκερά;
 μιαρὰ μιαρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ,
 εἶθ' αὐτήν, ὥσπερ τοὺς θεμούς,
 μεγάλῳ τυφῷ καὶ προσητῆρι
 ξυστρέφας καὶ ξυγγογγυλίδας 975
 οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
 ἢ δὲ φέροιτ' αὐτὴν πάλιν εἰς τὴν γῆν,
 κατ' ἐξαίφνης
 περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.
 KHP. πᾶ τῶν Ἀσανῶν ἐστὶν ἡ γερωχία 980

- ἢ τοὶ προτάνεις; λῶ τι μυσιζαί νεόν.
 ΠΡΟ. τίς δ' εἶ σύ; πότερ' ἄνθρωπος, ἢ Κονίσταλος;
 KHP. κάρυξ ἐγών, ὦ κυρβάνιε, ναὶ τῶ σιω
 ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
 ΠΡΟ. κᾶπειτα δόρου δῆθ' ὑπὸ μάλης ἦκεις ἔχων; 985
 KHP. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα. ΠΡΟ. ποῖ μεταστρέφει;
 τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάς
 ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; KHP. παλαιός γα ναὶ τὸν Κάστορα
 ἄνθρωπος. ΠΡΟ. ἀλλ' ἔστυνας, ὦ μιαρώτατε.
 KHP. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὐτὴν πλάδδῆ. 990
 ΠΡΟ. τί δ' ἐστὶ σοι τοδί; KHP. σκντάλα Λακωνικά.
 ΠΡΟ. εἶπερ γε χαῖντῃ ἔστι σκντάλη Λακωνική.
 ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σύ τάληθῆ λέγε.
 τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τῶν Λακεδαίμωνι;
 KHP. ὄρσα Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι 995
 ἅπαντες ἐστύναντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
 ΠΡΟ. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
 ἀπὸ Πανός; KHP. οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἶῶ, Λαμ-
 πιτῶ,
 ἔπειτα δ' ἄλλαι ται κατὰ Σπάρταν ἦμα
 γυναικες ἄπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος 1000
 ἀπήλαον τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσάκων.
 ΠΡΟ. πῶς οὖν ἔχετε; KHP. μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
 ἄπερ λυγροφορίοντες ἀποκεκύφαμες.
 ται γὰρ γυναικες οὐδὲ τῶ μύρω σιγῆν
 ἔῶντι, πρὶν γ' ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ 1005
 σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
 ΠΡΟ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
 ἀντοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί. 1010
 ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῆ βουλή φράσω

πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

ΚΗΡ. πωτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχότερον,

οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ᾧδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πόρδαλις. 1015

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ταῦτα μέντοι σὺ ξυνίεις, εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,

ἔξόν, ᾧ πονηρέ, σοὶ βέβαιον ἐμ' ἔχειν φίλην;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ὅταν βούλη σὺ· νυνὶ δ' οὐ σε περιό-

ψομαι

γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὀρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ. 1021

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·

ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότε' ἀπέδυν ἐγώ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ· εἴτ' οὐ καταγέ-

λαστος εἶ.

κἂν με μὴ' λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τόδε τὸ θηρίον 1025

τοῦπὶ τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἐνι.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτροῖβον, δακτύλιος

οὔτοσί·

ἐσκάλευσον αὐτό, κἄτα δεῖξον ἀφελουῖσά μοι·

ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δάκνει.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυσ

ἀνήρ. 1030

ἦ μέγ', ᾧ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἐνεστί σοι.

οὐχ ὀρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἠδε Τριχορυσία;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. νῆ Δί' ὠνησᾶς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεω-

ρύχει,

ὥστ' ἐπειδὴ' ἔξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονη-

ρὸς εἶ, 1035

καὶ φιλήσω. ΧΟΡ. ΓΕΡ. μὴ φιλήσης. ΧΟΡ. ΓΥΝ.

ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλὰ μὴ ὦρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ

φύσει,

κἄστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς κοῦ κακῶς εἰρημένον,

οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν

οὐκέτι

1040

οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πεί-

σομαι.

ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

ΧΟΡ. οὐ παρασκευαζόμεσθα

τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὧνδρες,

φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἔν·

ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν 1045

καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.

ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 1050

εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-

ται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δν' ἢ τρεῖς·

ὡς πλέω' στίλ,

ἄχομεν βαλλάντια.

1055

κἂν ποτ' εἰρήνη φανῆ,

ὅστις ἂν νυνὶ δανείση-

ται παρ' ἡμῶν,

ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῶ.

ἔστιᾶν δὲ μέλλομεν ξέ-

νους τινὰς Καρυστίους, ἄν-

δρας καλοῦς τε κἀγαθοῦς.

κἄστιν ἔτ' ἔτνος τι, καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι, 1060

καὶ τοῦτο τέθνηχ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.

ἦκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρῆ 1065

τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐ-

τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἰ-

1043—1058. = 1059—1072. = 1188—1209. = 1205—1215.

- σω βαδίξειν,
μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἀντικρυς,
ὥσπερ οἰκαδ' εἰς ἑαυτῶν,
γεννικῶς, ὡς
ἡ θύρα κεκλείσεται.
καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρόεσβεις ἔλκοντες
ὑπήνας
χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομείον περὶ τοῖς μηροῖσιν
ἔχοντες.
ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
εἴτ' εἰπαδ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκατε.
ΛΑΚ. τί δεῖ ποδ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδεν ἐπη;
ὄρην γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἦκομες.
ΧΟΡ. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
δεινῶς· τεθερωμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
ΛΑΚ. ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
παντᾶ τις ἔλσων ἀμῖν εἰράναν σέτω.
ΧΟΡ. καὶ μὴν ὄρω καὶ τούσδε τοὺς ἀντόχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαίματι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
ΑΘ. τίς ἂν φράσειε ποῦ στιν ἡ Λυσιστράτη;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοῖ τοιουτοῖ.
ΧΟΡ. χαῦτη ξυνάδει χᾶτέρα ταύτη νόσω.
ἢ πον πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
ΑΘ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δραῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
ΧΟΡ. εἰ σωφρονεῖτε, θαίματια λήψεσθ', ὅπως
τῶν ἐρμωκοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται.
ΑΘ. νῆ τὸν Δί' εὐ μέντοι λέγεις. ΛΑΚ. ναὶ τῶ σιῶ

1070

1075

1080

1085

1090

1095

- παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβλώμεθα.
ΑΘ. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· αἰσχρ' ἂν ἐπάθομεν.
ΛΑΚ. ὦ πολυχαρίδα, δεινὰ κα πεπόνθεμες,
αἰ κ' εἶδον ἅμὲ τῶνδρες ἀναπεφλασμένως.
ΑΘ. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν. 1100
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑΚ. περὶ διαλλαγᾶν
πρόεσβεις. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χῆμεῖς τουτογί.
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἢπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνῃ;
ΛΑΚ. ναὶ τῶ σιῶ, καλῆτε τὰν Λυσιστράταν. 1105
ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γὰρ, ὡς ἦκουσεν, ἦδ' ἐξέρχεται.
ΧΟΡ. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γε-
νέσθαι
δεινήν, ** ἀγαθήν, φανύλην, σεμνήν, ἀγανήν,
πολύπειρον·
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῆ σῆ ληφθέντες ἰνγγι
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τὰ γκλήματα πάντ'
ἐπέτρεψαν. 1111
ΛΥΣ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὄργωντας ἀλλήλων τε μὴ κπειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι γῶ. ποῦ στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς, 1115
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' ἀνθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναικας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
κῆν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε. 1120
οὐδ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτου λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες, στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
8*

- αὐτὴ δ' ἑμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· 1125
 τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λουδορῆσαι βούλομαι
 κοινῇ δικαίως, οἱ μίᾳς γε χέρονι βος
 βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς, 1130
 Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ — πόσους
 εἶποιμ' ἂν ἄλλους, εἰ με μηκύνειν δέοι; —
 ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
 Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
 εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται. 1135
- AΘ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἀπεψωλημένος.
 ΛΥΣ. εἴτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέφομαι,
 οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδης ποτὲ
 ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο
 ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, 1140
 στρατιὰν προσαιτῶν; ἢ δὲ Μεσσήνη τότε
 ὑμῖν ἐπέκειτο, χῶ θεὸς σείων ἄμα.
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχίλοις
 Κίμων ὄλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
 ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο 1145
 δηοῦτε χώραν, ἧς ὑπ' εὐπεπόνθατε;
 AΘ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
 ΛΑΚ. ἀδικίωμας· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
 ΛΥΣ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἶει;
 οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὐ 1150
 κατανάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
 πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
 πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
 ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρα μόνοι,
 κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατανάκης 1155
 τὸν δῆμον ὑμῶν γλαῖναν ἡμπισχον πάλιν;

- ΛΑΚ. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
 AΘ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
 ΛΥΣ. τί δῆθ' ὑπηρογμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
 μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας; 1160
 τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοῦμποδῶν;
 ΛΑΚ. ἄμες γε λῶμες, αἱ τις ἄμιν τοῦγκυκλον
 λῆ τοῦτ' ἀποδῶμεν. ΛΥΣ. ποῖον, ὦ τάν; ΛΑΚ. τάν
 Πύλον,
 ὥσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάττομες.
 AΘ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσομεν. 1165
 ΛΥΣ. ἄφετ', ὦ γὰρ, αὐτοῖς. AΘ. κᾶτα τίνα κινήσομεν;
 ΛΥΣ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
 AΘ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τοντονὶ
 πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
 κόλπον τὸν ὀπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη. 1170
 ΛΑΚ. οὐ τῶ σιῶ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λυσδάνιε.
 ΛΥΣ. ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
 AΘ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
 ΛΑΚ. ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γὰ πρόκα ναὶ τῶ σιῶ.
 ΛΥΣ. ἐπὴν διαλλαγήτε, ταῦτα δράσετε. 1175
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσάσθε καὶ
 τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
 AΘ. ποίοισιν, ὦ τάν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
 οὐ ταῦτα δόξει τοῖσι συμμαχοῖσι νῦν,
 βινεῖν ἄπασιν; ΛΑΚ. τοῖσι γοῦν ναὶ τῶ σιῶ 1180
 ἄμοῖσι. AΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
 ΛΥΣ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἐγνεύσετε,
 ἕως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
 ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἶχομεν.
 ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοισι δότε. 1185
 κᾶπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖκ' ὑμῶν λαβῶν
 ἄπεισ' ἕκαστος. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

ΛΑΚ. ἄγ' ὅπα τὸ λῆς. ΑΘ. νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

ΧΟΡ. στραμάτων δὲ ποικίλων καὶ
 γλανθίδων καὶ ξυστίδων καὶ
 χρυσίων, ὅσ' ἐστὶ μοι, 1190

οὐ φθόνος ἐνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
 τοῖς παισίν, ὅποταν τε θυγάτηρ τιμὴ κληροφῶν.
 πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν 1195

χορημάτων νῦν ἐνδοθεν, καὶ
 μηδὲν οὕτως εὖ σεσημαίν-
 θαι τὸ μὴ οὐχί

τοὺς δούπους ἀνασπάσαι, 1200
 χᾶτ' ἂν ἐνδον ἢ φορεῖν.

ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
 μή τις ὑμῶν

ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

εἰ δέ τω μὴ σίτος ὑμῶν

ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ

σμικρὰ πολλὰ παιδία, 1205

ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτά μὲν,

ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίρικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.

ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴτω 1210

εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ

κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-

ρούς· ὁ Μανῆς δ'

οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.

πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν

προαγορεύω μὴ βαδίζειν

τὴν ἐμὴν, ἀλλ'

εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. 1215

ΑΘ. Α. ἀνοιγε τὴν θύραν σύ. παραχωρεῖν θέλεις;

ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι

ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο
 δεῖν,

ὑμῖν χαρίζεσθαι, τάλαιπωρήσομεν. 1220

ΧΟΡ. ΓΤΝ. χῆμεις γε μετὰ σοῦ ξυντάλαιπωρήσομεν.

ΑΘ. Α. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.

οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἐνδοθεν

καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

ΑΘ. Β. οὐπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὅπως ἐγώ. 1225

ΑΘ. Α. ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·

ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.

ΑΘ. Β. ὀρθῶς γ', ὅτι νήφοντες οὐκ ὑγίαινομεν·

ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,

μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν. 1230

νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα

νήφοντες, εὐθύς βλέπομεν ὅτι ταράζομεν·

ὥσθ' ὅτι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,

ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν.

ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτά τῶν αὐτῶν πέρι. 1235

νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις

ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,

ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.

ΑΘ. Α. ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὐτίς ἐρχονται πάλιν

εἰς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσεται, ὦ μαστιγία; 1240

ΑΘ. Β. νῆ τὸν Δί', ὡς ἦδη γε χωροῦσ' ἐνδοθεν.

ΛΑΚ. ὦ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυματήρια,

ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε καί εἰσω καλὸν

εἰς τὴν Ἀσαναίως τε κῆς ἡμᾶς ἅμα.

ΑΘ. Β. λαβὲ δῆτα τὰς φυμαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν, 1245

ὡς ἦδομαι γ' ὑμᾶς ὀρθῶν ὀρχουμένους.

ΧΟΡ. ΛΑΚ. ὄρμαον

τὴν κυρσανίως, ὦ Μναμόνα,

τάν τ' ἐμὴν μῶν, ἄτις

- οἶδεν ἀμὲ τῶς τ' Ἀσαναίως, 1250
 ὄκα τοι μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
 πρόκροον θείκελοι
 ποττὰ κἄλα, τῶς Μήδως τ' ἐνίκων·
 ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
 ἄγρον ἄπερ τῶς κάρως 1255
 θάγοντας, οἶῶ, τὸν ὀδόντα·
 πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρός ἦνσει,
 πολὺς δ' ἀμᾶ καττῶν σκελῶν [ἀφρός] ἴετο.
 ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως 1260
 τῆς ψάμματος, τοὶ Πέρσαι.
 ἀγρότερ' Ἀρτεμι σηροκτόνε
 μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
 ποττᾶς σπονδάς,
 ὡς συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον. 1265
 νῦν δ' αὖ
 φίλια τ' αἰὲς εὐπορος εἶη
 ταῖς συνθήκαις
 καὶ τῶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων
 πανσαίμεθα· 1270
 ὦ δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
 κυναγὲ παρσένε.
- ΛΥΣ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τᾶλλα πεποιήται καλῶς,
 ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεθὶ
 ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή 1275
 στήτω παρ' ἄνδρα, κατ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
 ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
 τὸ λοιπὸν αὐθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι.
- ΧΟΡ. ΑΘ. πρόσαγε χορὸν, ἔπαγέ τε χάριτας,
 ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν· 1280
 ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγεσίχορον Ἴηιον
 εὐφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,

- ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι
 δαίεται,
 Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε 1285
 πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,
 εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
 χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
 ἤσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
 ἦν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. 1290
 ἀλαλαλαὶ ἠὲ παιῶν·
 αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί,
 ὡς ἐπὶ νίκη, ἰαί.
 εὐοῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ.
- ΛΥΣ. [Λάκων] πρόφαινε δὴ σὺ μουσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν. 1295
 ΧΟΡ. ΛΑΚ. Ταῦγετον αὐτ' ἔραυνὸν ἐκλιπῶα,
 Μῶα μόλε Λάκαινα προεπτὸν ἀμὶν
 κλέωα τὸν Ἀμύκλαις [Ἀπόλλω] σιὸν 1300
 καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
 Τυνδαρίδας τ' ἀγασῶς,
 τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.
 εἶα μάλ' ἔμβη,
 ὦ εἶα κοῦφα πάλλων, 1305
 ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
 τᾶ σιῶν χοροὶ μέλοντι,
 καὶ ποδῶν κτύπος.
 ἄτε πῶλοι ται κόραι
 παρ τὸν Εὐρώταν
 ἀμπάλλοντι πικνὰ ποδοῖν 1310
 ἀγκονιῶαι,
 ται δὲ κόμαι σείοντ' ἄπερ Βακχῶν
 θυρσαδδαῶν καὶ παδωῶν.
 ἀγῆται δ' ἅ Αἰήδας παῖς

ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής. 1315
 ἀλλ' ἄγε νόμαν παραμπύκιδδε χειρὶ ποδοῖν τε
 πάδη

ἅ τις ἔλαφος κρότον δ' ἄμᾳ ποιή χορῶφελήταν.
 καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον
 ὕμνει 1320

τὰν πάμμαχον * * * *

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΛΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΜΝΗ. Ω Ζεῦ, χελιδῶν ἄρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἄλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλήνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πνυθῆσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;
ΕΥΡ. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα 5
ᾔψει παρεστῶς. ΜΝΗ. πῶς λέγεις; αὐτίς φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΥΡ. οὐχ ἄ γ' ἂν μέλλης ὄραῖν.
ΜΝΗ. οὐδ' ἄρ' ὄραῖν δεῖ μ'; ΕΥΡ. οὐχ ἄ γ' ἂν ἀκού-
ειν δέη.

ΜΝΗ. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῆς σὺ χοῖναι μ' οὐτ' ἀκούειν οὐδ' ὄραῖν. 10

ΕΥΡ. χωρὶς γὰρ αὐτοῦν ἑκατέρου ἔστιν ἡ φύσις,

ΜΝΗ. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὄραῖν; ΕΥΡ. εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΜΝΗ. πῶς χωρὶς; ΕΥΡ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.

αἰθῆρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνον κινούμενα, 15

ᾧ μὲν βλέπειν χοῖ πρῶτ' ἐμηχανήσατο

ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῶ,

ἀκοήν δὲ χοῖνῆς ᾧτα διετετρήνατο.

ΜΝΗ. διὰ τὴν χοῖνῆν οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὄραῖ;
νῆ τὸν Δι' ἤδομαι γε τουτὶ προσμαθῶν. 20

οἶόν γε τουτὶν αἰ σοφαὶ ξυνουσίαι.

ΕΥΡ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. ΜΝΗ. πῶς

ἂν οὖν

πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τουτοῖσιν ἐξεύροις ὅπως

- ἔτι προσμάθοιμι χαλὸς εἶναι τῶ σκέλει;
- ΕΥΡ. βιάδιζε δευρὶ καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν. ΜΝΗ. ἰδοῦ. 25
- ΕΥΡ. ὄρῃς τὸ θύριον τοῦτο; ΜΝΗ. νῆ τὸν Ἡρακλέα
οἶμαι γε. ΕΥΡ. σίγα νυν. ΜΝΗ. σιωπῶ τὸ θύριον;
- ΕΥΡ. ἄκου'. ΜΝΗ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
- ΕΥΡ. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγωδοποιός. ΜΝΗ. ποῖος οὗτος ἀγάθων; 30
- ΕΥΡ. ἔστιν τις Ἀγάθων ΜΝΗ. μῶν ὁ μέλας ὁ καρ-
τερός;
- ΕΥΡ. οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑώρακας πώποτε;
- ΜΝΗ. μῶν ὁ δασυπάρων; ΕΥΡ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
- ΜΝΗ. μὰ τὸν Δι' οὔτοι γ', ὥστε καμὲ γ' εἰδέναι.
- ΕΥΡ. καὶ μὴν βεβίνηκας σὺ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35
ἀλλ' ἐμποδῶν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.
- ΘΕΡ. εὐφημος πᾶς ἔστω λεώς,
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ 40
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἔχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλανκόν· ΜΝΗ. βομβάζ. ΕΥΡ. σίγα. τί λέγεις; 45
- ΘΕΡ. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοθρόμων
μὴ λυέσθων. ΜΝΗ. βομβαλοβομβάζ.
- ΘΕΡ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πράμος ἡμέτερος ΜΝΗ. μῶν βινεῖσθαι; 50
- ΘΕΡ. τίς ὁ φωνήσας; ΜΝΗ. νήνεμος αἰθήρ.
- ΘΕΡ. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν.
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

- καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει 55
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει. ΜΝΗ. καὶ λαικάζει.
- ΘΕΡ. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
ΜΝΗ. ὃς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θριγκοῦ, 60
συγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πῆος χοανεῦσαι.
- ΘΕΡ. ἦ που νέος γ' ἂν ἦσθ' ὑβριστής, ὦ γέρον.
ΕΥΡ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαιρῆιν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ. 65
- ΘΕΡ. μηδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἐξείσιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἀρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,
ἢν μὴ προῖη θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
- ΕΥΡ. τί οὖν ἐγὼ δρω; ΘΕΡ. περιμέν', ὡς ἐξέρχεται. 70
- ΕΥΡ. ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
- ΜΝΗ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
- ΕΥΡ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον. 75
- ΜΝΗ. ποῖόν τι; ΕΥΡ. τῆδε θῆμέρα κριθήσεται
εἰτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἰτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
- ΜΝΗ. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση. 80
- ΕΥΡ. τουτ' αὐτὸ γὰρ τοι κάπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναικες ἐπιβεβουλεύασί μοι,
κἂν Θεσμοφόροι μὲλλουσι περὶ μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝΗ. τὴ τί δή;
- ΕΥΡ. ὅτι τρωγῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. 85
- ΜΝΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.

- ἀτὰρ τίν' ἐν ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;
ΕΤΡ. Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
 ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. **MNH.** τί δράσουτ'; εἰ-
 πέ μοι.
ΕΤΡ. ἐκκλησιάσουτ' ἐν ταῖς γυναιξί, χᾶν δέη, 90
 λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. **MNH.** πότερα φανερόν, ἢ
 λάθρα;
ΕΤΡ. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
MNH. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
 τοῦ γὰρ τεγνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΕΤΡ. σίγα. **MNH.** τί δ' ἔστιν; **ΕΤΡ.** ἀγάθων ἐξέρχεται.
MNH. καὶ ποῖός ἐστιν; **ΕΤΡ.** οὗτος οὐκ κτυλούμενος. 96
MNH. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'. ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω
 ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρω.
ΕΤΡ. σίγα· μελωδεῖν γὰρ παρασκευάζεται.
MNH. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται; 100
ΑΓΑ. ἱερὰν Χθονίαις δεξάμεναι
 λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἔλευθέρα
 πατρῴδι χορεύσασθε βοᾶν.
ΧΟΡ. τίμι δαιμόνων ὁ κῶμος;
 λέγε νυν· εὐπίστας δὲ τοῦμόν 105
 δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
ΑΓΑ. ἄγε νυν ὄπλιζε Μοῦσα
 χρυσέων ὄντορα τόξων
 Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας
 γύαλα Σιμωνντίδι γᾶ. 110
ΧΟΡ. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
 Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
 γέρας ἱερὸν προφέρων.
ΑΓΑ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
 κόραυ ἀείσατ' Ἄρτεμιν ἀγροτέρων. 115
ΧΟΡ. ἔπομαι κλήζουσα σεμνὸν

- γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
 Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
ΑΓΑ. Λατῶ τε, κρούματά τ' Ἀσιαδος 120
 ποδὶ παράρθημ' εὐρυθμα Φουγίων
 δινεύματα Χαρίτων.
ΧΟΡ. σέβομαι Λατῶ τ' ἄνασσαν
 κίθαριν τε ματέρ' ὕμνων 125
 ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ·
 τᾶ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
 ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.
 ἂν χάριν ἄνακτ' ἀγαλλε Φοῖβον [τιμᾶ.]
 χαῖρ', ὀλβιε παῖ Λατοῦς.
MNH. ὡς ἦδ' ἄν τὸ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες, 130
 καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
 καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκρωμένον
 ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάρφαλος.
 καί σ', ὦ νεᾶνις, ἦτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
 ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι, 135
 ποδαπὸς ὁ γύνυις; τίς πάτρα; τίς ἢ στολή;
 τίς ἢ τάραιξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
 λαλεῖ κροικωτῶ; τί δὲ λύρα κεκουφάλω;
 τί λήκνυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
 τίς δαὶ κατόπτρον καὶ ξίφος κοινωνία; 140
 τίς δ' αὐτός, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
 καὶ ποῦ πέος; ποῦ γλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
 ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
 τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
 ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι. 145
ΑΓΑ. ὦ πρόεβν πρόεβν, τοῦ φθόνου μὲν τὸν φόγον
 ἠκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
 ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμη φορῶ.
 χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
 9

- ἂ δὲ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150
 ἀντίκα γυναικεῖ ἦν ποιῆ τις δράματα,
 μετουσίαν δὲ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
 MNH. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῆς;
 ΑΓΑ. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῆ τις, ἐν τῷ σώματι
 ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἂ δ' οὐ κεντήμεθα, 155
 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
 MNH. ὅταν σατύρους τοῖνον ποιῆς, καλεῖν ἐμέ,
 ἵνα συμποιῶ σοῦπισθεν ἐστνικῶς ἐγώ.
 ΑΓΑ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
 ἀγροῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι 160
 Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
 κἀλκαῖος, οἵπερ ἀρμονίαν ἐχύμισαν,
 ἐμτροφόρον τε καὶ διέκλων Ἰωνικῶς,
 καὶ Φρόνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
 αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο· 165
 διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα·
 ὅμοια γὰρ πιδεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
 MNH. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχροῦς ἂν αἰσχροῦς ποιεῖ,
 ὁ δὲ Ξενοκλῆς ἂν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
 ὁ δ' αὖ Θεόγνης ψυχρὸς ἂν ψυχρῶς ποιεῖ. 170
 ΑΓΑ. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοι γνοῦς ἐγώ
 ἔμαντόν ἐθεράπευσα. MNH. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
 ΕΥΡ. παῦσαι βαῦζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
 ἂν τηλικούτος, ἠνίκ' ἤρχόμην ποιεῖν.
 MNH. μὰ τὸν Δί', οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδευσεως. 175
 ΕΥΡ. ἀλλ' ἂν περ οὐνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΓΑ. λέγε.
 ΕΥΡ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
 πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγους.
 ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
 ἱκέτης ἀφῆγμαι πρὸς σέ. ΑΓΑ. τοῦ χρεῖαν ἔχων;
 ΕΥΡ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον 181

- τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
 ΑΓΑ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ἀφέλειά σοι;
 ΕΥΡ. ἡ πᾶς· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
 ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνή, 185
 ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
 μόνος γὰρ ἂν λέξιαις ἀξίως ἐμοῦ.
 ΑΓΑ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
 ΕΥΡ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκουμαι·
 ἔπειτα πολιὸς εἰμι καὶ πάγων' ἔχω, 190
 σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,
 γυναικόφρωνος, ἀπαλός, εὐπρεπῆς ἰδεῖν.
 ΑΓΑ. Εὐριπίδην, ΕΥΡ. τί ἐστίν; ΑΓΑ. ἐποίησάς ποτε,
 χαίρεις ὄρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
 ΕΥΡ. ἔγωγε. ΑΓΑ. μὴ νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν 195
 ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἂν.
 ἀλλ' αὐτὸς ὁ γε σὸν ἐστὶν οἰκείως φέρε.
 τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
 φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
 MNH. καὶ μὴν σὺ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ 200
 οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
 ΕΥΡ. τί δ' ἐστὶν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
 ΑΓΑ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σὺ. ΕΥΡ. πῶς; ΑΓΑ. ὅπως;
 δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεῖσια
 κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 205
 MNH. ἰδοῦ γε κλέπτειν· νῆ Δία, βινεῖσθαι μὲν οὖν.
 ἀτὰρ ἢ πρόφασίς γε νῆ Δί' εἰκότως ἔχει.
 ΕΥΡ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; ΑΓΑ. μὴ δόκει γε σὺ.
 ΕΥΡ. ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. MNH. Εὐριπίδην,
 ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδοῦς. 210
 ΕΥΡ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; MNH. τοῦτον μὲν μακρὰ
 κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρωῖ λαβῶν.
 ΕΥΡ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,

ἀπόδουθι τουτὶ θοιμάτιον. MNH. καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ' ; ETP. ἀποξυρεῖν ταδί, 215
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. MNH. ἀλλὰ πρᾶτ' , εἰ σοι
δοκεῖ.

ἢ μὴ πιδιδόναί μαντὸν ὄφελόν ποτε.

ETP. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
χοῖσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. AΓA. ἀντὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ETP. γενναῖος εἶ. 220
κάθιξε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

MNH. ὦμοι. ETP. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἦν μὴ σιωπᾶς. MNH. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.

ETP. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; MNH. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δῆμητρον ἔτ' ἐντανθοῖ μενῶ 225
τεμνόμενος. ETP. οὐκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;

MNH. ὀλίγον μέλει μοι. ETP. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
προδῶς με. χῶρει δεῦρο. MNH. κακοδαίμων ἐγώ.

ETP. ἔχ' ἀτρέμα σαντὸν κἀνάκνυτε. ποῖ στρέφει; 230

MNH. μῦ μῦ. ETP. τί μύξεις; πάντα πεποιήται καλῶς.

MNH. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς ἀν' στρατεύσομαι.

ETP. μὴ φροντίσης· ὡς εὐπρεπῆς φανεῖ πάνν.

βούλει θεᾶσθαι σαντόν; MNH. εἰ δοκεῖ, φέρε.

ETP. ὄρας σεαντόν; MNH. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλει-
σθένην. 235

ETP. ἀνίστασ', ἴν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.

MNH. οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

ETP. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.

ἐπίκνυτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

MNH. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι. 240

οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,

πρὶν ἀντιλαβέσθαι προκτόν ** τῆς φλογός.

ETP. θάρρει. MNH. τί θαρροῦ καταπεπυρολημένος;

ETP. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν προᾶγμά σοι· τὰ πλείστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας. MNH. φεῦ, ἰὸν τῆς ἀσβόλου. 245
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τραμίην.

ETP. μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγεῖ.

MNH. οἰμῶξετᾶρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν προκτόν πλυνεῖ.

ETP. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαντὸν ἐπιδούναί φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χοῖσον ἡμῖν τουτῶν 250
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἔρεῖς.

AΓA. λαμβάνετε καὶ χοῖσθ'· οὐ φθονῶ. MNH. τί οὐν
λάβω;

ETP. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν προῶτον ἐνδύου λαβών.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἠδύ γ' ὄξει ποσθίου.

MNH. σύζωσον ἀνύσας. αἰεὶ νυν στρόφιον. ETP. ἰδοῦ.

MNH. ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὸ σκέλη. 256

ETP. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. AΓA. ἠδὲ μὲν οὐν

κεφαλὴν περιδέτεος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ETP. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ κἀπιτηδεῖα πάνν.

MNH. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ETP. νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ'
ἔχει. 260

φέρ', ἔγκυκλον ποῦ; AΓA. λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλι-
νίδος.

ETP. ὑποδημάτων δεῖ. AΓA. τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε.

MNH. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ETP. χαλαρὰ γοῦν χείρεις
φορῶν.

AΓA. σὺ τοῦτο γίνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ᾧν δέει.
εἰσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω. 265

ETP. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσί καὶ δὴ γυνή

τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῶ φθέγματι

γυναικειῖς εὖ καὶ πιθανῶς. MNH. πειράσομαι.

ETP. βιάδιζε τοῖνυν. MNH. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν
γε μὴ

ὀμόσης ἐμοὶ ETP. τί χοῖμα; MNH. σνσώσειν ἐμὲ

πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν. 271

ΕΥΡ. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἰκησιν Διός.
 ΜΝΗ. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἴπποκράτους ξυνοικίαν;
 ΕΥΡ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεοὺς.
 ΜΝΗ. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φροῖν ὤμοσεν, 275
 ἢ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ'· οὐδ' ἄρκασ' ἐγώ.
 ΕΥΡ. ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
 σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝΗ. δεῦρό νυν, ὦ Θραῦτθ', ἔπου.
 ὦ Θραῦττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων. 280
 ὅσον τὸ χοῖμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
 ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
 ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἰκαδε.
 ὦ Θραῦττα, τὴν κίστην κάθελε, κατ' ἐξελε
 τὰ ποπᾶν', ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν. 285
 δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
 καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μᾶλλὰ νῦν λαθεῖν.
 καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
 πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κάβελτέρου, 290
 καὶ πρὸς θάληκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
 ποῦ ποῦ καθέζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ὀητόρων
 ἴν' ἔξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θραῦττ', ἐκποδῶν.
 δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
 ΚΗΡ. εὐφημία' στω, εὐφημία' στω. εὐχεσθε ταῖν Θεσ- 295
 μοφόροι, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρη, καὶ τῷ
 Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρό-
 φῳ, [τῇ Γῆ,] καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐκκλη- 300
 σίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ
 ἄριστα ποιῆσαι, πολυφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-
 ναίων, τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρω- 305
 σαν καὶ τὴν ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν
 δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,

ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὐχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς 310
 τάγαθά. ἢ παιῶν, ἢ παιῶν. χαίρωμεν.
 ΧΟΡ. δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
 λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
 φανέντας ἐπιχαρῆναι.
 Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε, 315
 Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
 καὶ σὺ παγκρατῆς κόρα
 γλανκῶπι χρυσόλογγε πόλιν
 οἰκοῦσα περιμάχητον, ἔλθ' δεῦρο.
 καὶ πολυώνυμε, θηροφόνη παῖ, 320
 Λατοῦς' χρυσῶπιδος ἔρονος.
 σὺ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον,
 ἀλιμέδον, προλιπῶν
 μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
 Νηρέος εἰναλίοι τε κόραι, 325
 Νύμφαι τ' ὀρεῖπλαγκτοί.
 χρυσέα τε φόρμιγγε
 ἀχῆσειεν ἐπ' εὐχαῖς
 ἡμετέραις· τελέως δ'
 ἐκκλησιάσασθαιμεν Ἀθηναίων
 εὐγενεῖς γυναῖκες. 330
 ΚΗΡ. εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
 καὶ ταῖς Ὀλυμπιάσι, καὶ τοῖς Πυθίοις
 καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
 καὶ ταῖσι Δηλίασι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς, 335
 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
 τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηροκένεται
 Εὐροπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
 τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
 ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον 340
 ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινὸς

προαγωγὸς οὐδ' ἐνετρούλισεν τῷ δεσπότην,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴ τις ἔξαπατᾷ ψευδῆ λόγων,
 καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηται ποτε,
 ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῶ γρᾶς γυνή, 345
 ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
 κεί τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χροῦς
 ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον ἀντὸν κῆκίαν
 ἀράσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς 350
 εὐχέσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

ΧΟΡ.

ξυννεχόμεσθα τέλεα μὲν
 πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
 τάδ' εὔγματ' ἐκγενέσθαι.
 τὰ δ' ἄρισθ' ὄσαις προσήκει 355
 νικᾶν λεγούσαις. ὀπόσαι δ'
 ἔξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
 ὄρκους τοὺς νενομισμένους
 κερδῶν εἶνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον 360
 ζητοῦσ' ἀντιμεδιστάναι,
 τὰ πόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
 χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
 ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς 365
 χώρας οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν.
 ἀλλ' ὦ παγκρατῆς

Ζεῦ, ταῦτα κνωσείας, ὥσθ'
 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
 καίπερ γυναιξίν οὔσαις. 370

ΚΗΡ.

ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
 τῇ τῶν γυναικῶν. Τιμόκλει' ἐπεστάται.

Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
 ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ 375
 τῶν Θεσμοφορίων, ἢ μάλιστα ἡμῖν σχολή,
 καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
 ὅτι χροὴ παθεῖν ἐκείνου· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥ. Α. ἐγώ. ΚΗΡ. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέ-
 γειν. 380

ΧΟΡ. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται
 γὰρ ἤδη,

ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.

ΓΥ. Α. φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τῷ θεῷ
 λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ 385
 βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον
 προπηλακισομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ
 Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκονούσας κακά.

τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;
 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐμβραχὺ 390
 εἶδιν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροί,
 τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρραστρίας καλῶν,
 τὰς οἰνοπίπους, τὰς προδοτίδας, τὰς λάλους,
 τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.

ὥστ' εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἐκρίων 395
 ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,
 μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀπονεκρυνμένος.
 δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
 ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ

τοὺς ἀνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἕαν γέ τις πλέκη 400
 γυνὴν στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλη
 σκευθὸς τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
 κάμνει κόρη τις, εὐθύς ἀδελφὸς λέγει, 405
 τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηται πλησίον·
 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
 ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρον 411
 γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦπος τοδί·
 δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς 415
 τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοτικὸν
 τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ,
 αὐταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λαβεῖν
 ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
 ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδιά
 αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
 Λακωνικὰ ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
 ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλον, 425
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς φρόντισ' Εὐριπίδης
 ἐδίδαξε θριπῆδεστ' ἔχειν σφραγίδα
 ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτω δοκεῖ
 ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανῶν ἀμωσγέπως,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ, 430
 ὅπως ἀπολείται. ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράψομαι.

ΧΟΡ. οὐπάποτε ταύτης ἤκουσα
 πολυπλοκωτέρας γυναικὸς 435
 οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.

πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
 πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
 πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶς τε
 ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
 εὐδιεξητημένους.
 ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν 440
 Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου, δο-
 κεῖν ἂν αὐτόν, ὡς ἐγῶμαι,
 πᾶσιν ὑμῖν
 ἄντικρος μηδὲν λέγειν. 442

ΓΥ. Β. ὀλίγων ἔνεκα καὶ τὴν παρῆλθον ῥημάτων.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴ κατηγορήκεν εὐ·
 ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι. 445
 ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάριον πέντε καταλιπὼν, ἀγὼ μόλις
 στεφανηπλοκοῦσ' ἔβροσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
 τέως μὲν οὖν ἄλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν 450
 τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολώμεν οὐδ' εἰς ἡμισυ.
 νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
 τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα·
 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δοῖ κακά, 455
 ἅτ' ἐν ἀγροῖσι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
 ἄλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
 πλέξαι στεφάνους συνθηματιάλους εἰκοσιν.

ΧΟΡ. ἔτερον αὐτὸ λῆμα τοῦτο
 κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηεν. 460
 οἷα κάστωμύλατο
 οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
 καὶ τι πολυπλοκὸν νόημ', οὐδ' ἀσύνητ', ἀλλὰ
 πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης

τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι
δίκην. 465

MNH. τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὄξυθυμείσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακά,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζειν τὴν χολήν.
καυτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γὰρ ἔσμεν, κούδεμι' ἔκφορος λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι κείνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὴ ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνηιδῶς εἶπε δρώσας μυρία; 475
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνουιδ' ἑμαυτῇ πολλὰ δαίην· ἐκείνο δ' οὐν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦθεν· ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρευσεν οὐσαν ἐπτέτιν. 480
οὗτος πόθῳ μου κνυεν ἐλθῶν τὴν θυραν·
κατ' εὐθύς ἔγνω· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὄνερ, κωδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν οὐν ἔρχομαι. — βιάδιξέ νυν· 485
καθ' ὃ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἐρείδομαι
παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὄρατ', Εὐριπίδης· 490
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κώρεωκόμων
σποδοῦμεθ', ἦν μὴ χῶμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιῶν 495

μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὄρατ',
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἐστ'; οὐδ' ἐκείν' εἰρηκέπω,
ὡς ἢ γυνὴ δεικνύσα τάνδρῳ τοῦ γυνκλον
ὑπ' ἀνγᾶς οἶόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένου 500
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἰρηκέπω.
ἕτεραν δ' ἐγῶδ' ἢ φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίου·
ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρῳ τὸ παιδίον, 505
ἵνα μὴ βοῶν, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ' ὡς ἐνευσεν ἢ φέρουσ', εὐθύς βοᾷ,
ἄπελθ' ἄπελθ', ἦδη γὰρ ὄνερ μοι δοκῶ
τέξειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
χῶ μὲν γεγηθῶς ἔτρεχεν, ἢ δ' ἐξέσπασεν 510
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἢ μιὰ γραῦς, ἢ φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγονεν, ἀντέκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 515
τῶ σῶ προσόμοιον, στρεβλὸν ὡσπερ κύτταρον.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
ἡμεῖς γε. κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μείζον ἢ δεδράκαμεν;
XOP. τουτὶ μέντοι θαυμαστόν, 520
ὀπόθεν εὐρέθη τὸ χρῆμα,
χῆτις ἐξέθρεψε χώρα
τῆνδε τὴν θρασείαν οὔτω.
τάδε γὰρ εἶπειν τὴν πανούργου
κατὰ τὸ φανερόν ὡδ' ἀναιδῶς 525
οὐκ ἂν φόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἄν.

ἀλλ' ἅπαν γένουτ' ἂν ἤδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χροῖ
μὴ δάκη θήτωρ ἀθρεῖν. 530

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν

οὐδὲν κάμιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

ΓΥ. Α. οὐ τοι μὰ τὴν Ἀργαυλον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,

ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,

ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς 536

αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι ταύτης ἀποψιλῶσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ γυνὴ γυναικας οὐσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

MNH. μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὐσῆς 540

παρρησίας κἄξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί, εἴτ' εἶπον ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια, διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;

ΓΥ. Α. οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν 545

ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ

οὐ πάποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

MNH. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῦτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις

τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξ-
απάσας. 550

ΓΥ. Α. ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἳ εἴρηκεν ἢ πανούργος ἡμᾶς ἀπάσας αὐτίς αὖ. MNH. καὶ νῆ Δί' οὐδέπω γε

εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἦδεις ἐξέχεας ἅπαντα.

MNH. μὰ Δί' οὐδέ πο τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὦν ποι-
οῦμεν. 555

ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἴρηχ', ὄρας, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι

ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΥ. Α. ἐπιτριβείης.

MNH. ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ' Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς
διδούσαι,

ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν ΓΥ. Α. τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.

MNH. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδη-
σεν, 560

οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἐτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πνέλω κατώρυξεν ποτ' ΓΥ. Α. ἐξό-
λοιο.

MNH. ἀχαρμική τὸν πατέρα. ΓΥ. Α. ταυτί δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;

MNH. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρήκας αὐτῇ. 565

ΓΥ. Α. οὐ τοι μα τῷ θεῷ σὺ καταπροῖξει λέγουσα ταυτί, ἀλλ' ἐκποικῶ σου τὰς ποικάδας. MNH. οὐ δὴ μὰ Δία σύ γ' ἄψει.

ΓΥ. Α. καὶ μὴν ἰδοῦ. MNH. καὶ μὴν ἰδοῦ. ΓΥ. Α. λαβὲ θοίματιον, Φιλίστη.

- MNH. πρόσθετες μόνον, ἀγῶ σε νῆ τὴν Ἀρτεμιν ΓΥ. Α. τί
δράσεις;
- MNH. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτου χεσεῖν
ποιήσω. 570
- XOP. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῶν
ἔσπουδακνῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγάθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
- KΛΕΙ. φίλοι γυναικες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμῖν ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις. 575
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν αἰεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἦκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπήτε καὶ τηρήτε μὴ καὶ προσπέση 580
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
- XOP. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παιδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχης.
- KΛΕΙ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον. 585
- XOP. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
- KΛΕΙ. ἵν' ἅττα βουλευοῖσθε καὶ μέλλοιτε δεῶν,
ἐκεῖνος εἶη τῶν λόγων κατάσκοπος.
- XOP. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξίν ὧν ἀνὴρ;
- KΛΕΙ. ἄφευθεν αὐτὸν ἀπέτιλ' Εὐριπίδης 590
καὶ τᾶλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναικ' ἐσκεύασεν.
- MNH. πείθεσθε τοῦτω ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο;
οὐκ οἴομαι γῶγ', ὃ πολυτιμῆτω θεῶ.
- KΛΕΙ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, 595
εἰ μὴ πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότην.
- XOP. τὸ πρᾶγμα τοῦτι δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἄλλ', ὦ γυναικες, οὐκ ἔλινύειν ἐχρήν,

- ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτός ἐγκαθήμενος. 600
καὶ σὺ ξυνέξενρ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχης, ὃ πρόξενε.
- KΛΕΙ. φέρ' ἴδω· τίς ἢ πρώτη σύ; MNH. ποῖ τις τρέ-
ψεται;
- KΛΕΙ. ζητητέα γὰρ ἔστε. MNH. κακοδαίμων ἐγώ.
ΓΥ. Α. ἐμ' ἦτις εἰμ' ἦρου; Κλεωνύμου γυνή. 605
- KΛΕΙ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἦτις ἔσθ' ἠδὲ γυνή;
- XOP. γιγνώσκωμεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
- KΛΕΙ. ἠδὲ δὲ δὴ τίς ἔστιν ἢ τὸ παιδίον
ἐχουσα; ΓΥ. Α. τιτθὴ νῆ Δί' ἐμή. MNH. διοί-
χομαι.
- KΛΕΙ. αὕτη σύ ποῖ στρέφει; μὲν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
MNH. ἔασον οὐρήσαι μ'. KΛΕΙ. ἀναίσχυντός τις εἶ. 611
σύ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.
- XOP. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτήν, ὧνερ, οὐ γιγνώσκωμεν.
- KΛΕΙ. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. MNH. νῆ Δί', ὃ
μέλε· 615
στραγγοριῶ γάρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.
- KΛΕΙ. τί καρδαμίξεις; οὐ βαδιεὶ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
- MNH. τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν; KΛΕΙ. εἰπέ μοι,
τίς ἔστ' ἀνὴρ σοι; MNH. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυν-
θάνει;
- τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 620
- KΛΕΙ. τὸν δεῖνα; ποῖον; MNH. ἔσθ' ὁ δεῖν', ὃς καὶ ποτε
τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα KΛΕΙ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
ἀνῆλθες ἦδη δεῦρο πρότερον; MNH. νῆ Δία,
ὅσ' ἔτη γε. KΛΕΙ. καὶ τίς σοῦστί συσκηνήτρια;
- MNH. ἢ δεῖν' ἐμοιγ'. οἴμοι τάλας. KΛΕΙ. οὐδὲν λέ-
γεις. 625

ΓΥ. Α. ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ πακούσης ὦν ἀνήρ. σὺ δ' εἰπέ μοι
ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.

MNH. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. 630

ΓΥ. Α. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; MNH. προῦπίνομεν.

ΓΥ. Α. ταυτί μὲν ἠκουσάς τιος· τί δ' ἦν τρίτον;

MNH. σκάφιον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.

ΓΥ. Α. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθέ, δεῦρ', ὦ Κλείσθενες·
ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. ΚΛΕΙ. τί οὖν ποιῶ; 635

ΓΥ. Α. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιές γὰρ λέγει.

MNH. κἄπειτ' ἀποδύσει' ἐννέα παιδων μητέρα;

ΚΛΕΙ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦναίσχυντε σὺ.

ΓΥ. Α. ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερὰ·
καὶ νῆ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. 640

MNH. στεριφὴ γὰρ εἰμι κοῦκ ἐκνήσα πώποτε.

ΓΥ. Α. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παιδων ἐννέα.

ΚΛΕΙ. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;

ΓΥ. Α. τοδί διέκνυσε καὶ μάλ' εὐχρων, ὦ τάλαν.

ΚΛΕΙ. καὶ ποῦ 'στιν; ΓΥ. Α. αὐθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴ-
χεται. 645

ΚΛΕΙ. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΥ. Α. μᾶλλὰ δεῦρ' ἦκει πάλιν.

ΚΛΕΙ. ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὠνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πνικνότερον Κορινθίων.

ΓΥ. Α. ὦ μιαρὸς οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. MNH. κακοδαίμων ἐγώ, 650
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

ΓΥ. Α. ἄγε δὴ τί δρωμεν; ΚΛΕΙ. τουτοῖ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰγήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς προτάνεσιν ἀγγελάω.

ΧΟΡ. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψαμέ-
νας χορή 655

ἐνξωσαμένας εὐ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀπο-
δύσας
ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ πε-
ριθροῖξαι

τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηναὶς καὶ τὰς διόδους
διαθροῖσαι.

εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χορὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χορὴ 660
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χορὴ σ' ὡς τάχιστ' ἤδη
κύκλω.

εἶά νυν ἴχνηνε, καὶ μάτενε ταχὺ πάντ'
εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὐ' λέληθεν ὦν.
πανταχῇ δὴ ῥῖψον ὄμμα, 665

καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκοπεῖ καλῶς.

ἦν γὰρ με λάθη δρᾶσας ἀνόσια,

δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ

τοῖς ἄλλοις ἐστὶ ἀπασιν

παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων, 670
ἀθέων τε τρόπων·

φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερωῶς,

δειξέει τ' ἤδη

πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίξειν δαίμονας,

δικαίως τ' ἐφέποντας 675

ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν

ὅ τι καλῶς ἔχει.

κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἐστὶ·

αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσια δρωῶν,

μανίαις φλέγων, 680

λύσση παράκοπος,

εἴ τι δρωῇ, πᾶσιν ἐμφανῆς ὄραῖν

ἐστὶν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται, 685
παραχορῆμά τε τίνεται.

ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντ' ἅπως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὀρωμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥ. Α. ἂ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;
τάλαινα' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον 690
ἐξαοπάσας μοι φρουῶδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

MNH. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἦν μὴ μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὴν μαχαίρα τῆδε φοινίας φλέβας
καθαίματώσει βωμόν. ΓΥ. Α. ὦ τάλαινα' ἐγώ, 695
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοήν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνον με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

XOP. ἔα ἔα.
ὦ πότνια Μοῖραι, τί τόδε δέρομαι 700
νεοχμὸν αὐτέρας;
ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναίσχυντίας.
οἶον αὐτὸν δέδρακεν ἔργον, οἶον αὐτὸν, φίλαι, τόδε.

MNH. οἶον ὑμῶν ἐξαράξει τὴν ἄραν ἀνθαδίαν.

XOP. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαι-
τέρω; 705

ΓΥ. Α. δεινὰ δῆθ' ὅστις γ' ἔχει μου ἔξαοπάσας τὸ παιδίον.

XOP. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὄδ' ἀναίσχυντεῖ;

MNH. κοῦπω μέντοι γε πέπανμαι.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὖν ἦκεις ὄθεν ἦκεις 710
φάυλως, ἀποδράς τ' οὐ λέξεις
οἶον δράσας διέδνυς ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.

MNH. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

XOP. τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν 715
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις;

MNH. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

XOP. ἀλλ' οὐ μὰ τὸ θεῶν τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβριεῖς,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους. 720

ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμει-
ψόμεσθ' ἄσ', ὡσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.

τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
ἐπέχει τις τύχη. 725

ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χοῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν
ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυροπολεῖν θ' ὅσον
τάχος.

ΓΥ. Α. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
κἀγά σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

MNH. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κορητικὸν 730
ἀπόδουθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ' ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.

τουτὶ τί ἐστίν; ἄσκιος ἐγένεθ' ἢ κόρη
οἶνον πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμότεται γυναῖκες, ὦ ποτίσται, 735

κἀκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὐτὸ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκεναροῖς καὶ τῇ κρόκη.

ΓΥ. Α. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

MNH. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί. 740
τουτὶ τεκεῖν φῆς; ΓΥ. Α. καὶ δέκα μῆνας αὐτ'
ἐγὼ

ἤνεγκον. MNH. ἤνεγκας σύ; ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἄρ-
τεμιν.

MNH. τρικόντυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΥ. Α. τί μ' εἰργάσω;
 ἀπέδυσας ἀναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
 τυννοῦτον ὄν. MNH. τυννοῦτο; ΓΥ. Α. μικρὸν
 νῆ Δία. 745

MNH. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χάσας ἢ τέτταρας;
 ΓΥ. Α. σχεδὸν τοσοῦτον χάσον ἐκ Διονυσίων.
 ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. MNH. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
 ΓΥ. Α. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. MNH. πάνν γ' ἐμπίμ-
 πρατε·
 αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα. 750

ΓΥ. Α. μὴ δῆθ' ἰκετεύω σ'. ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρηζεις ποίει
 ὑπὲρ γε τούτου. MNH. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἦδ' ἀποσφαγήσεται.
 ΓΥ. Α. οἶμοι, τέκνον. δός μοι σφαγεῖον; Μανία,
 ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λάβω. 755

MNH. ὑπέχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.
 ΓΥ. Α. κακῶς ἀπόλοι'. ὡς φθονερός εἶ καὶ δυσμενής.
 ΓΥ. Γ. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίννεται.
 ΓΥ. Α. τί τῆς ἱερείας γίννεται; MNH. τουτί· λαβέ.
 ΓΥ. Γ. ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε; 760
 τίς τὴν ἀγαπητὴν παιδὰ σου ἐξηρήσατο;
 ΓΥ. Α. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
 φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
 τοῖσιν πρυτάνεσιν ἀπεποιήγ' οὗτος φράσω.
 MNH. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας; 765
 τίς πείρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἷτιος
 καὶ ἐσκυλλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα
 οὐ φαίνεται οὐπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
 πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
 ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκείνος, τὰς πλάτας 770
 δίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.

πόθεν οὖν γένονται ἂν ἀθλίω πλάται; πόθεν;
 τί δ' ἂν, εἰ ταδὶ τὰγάματα ἄντι τῶν πλατῶν
 γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολὺ.
 ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κάκειν ἦν ξύλον. 775
 ὦ χεῖρες ἐμαί,
 ἐγχειρεῖν [χρη] ἔργω πορίμω.
 ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
 δεξασθε σμίλης ὀλκούς,
 κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἶμοι, 780
 τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
 χῶρει, χῶρει· ποίαν εὐλακα;
 βάσκει', ἐπέιγετε πάσας καθ' ὁδοὺς,
 κείνα, ταῦτα· ταχέως χρη.
 ΧΟΡ. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβάσαι.
 καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ πόλλ'
 ἀγορεύει, 786
 ὡς πᾶν ἔσμεν κακὸν ἀνθρώποις καὶ ἡμῶν ἔστιν
 ἅπαντα,
 ἐριδες, νείκη, στάσις ἀργαλέα, λύπη, πόλεμος.
 φέρε δὴ νυν,
 εἰ κακὸν ἔσμεν, τί γαμείθ' ἡμᾶς, εἶπερ ἀληθῶς
 κακὸν ἔσμεν,
 ἀπαγορεύετε μὴτ' ἐξελθεῖν μὴτ' ἐκκύψασαν ἀλώ-
 ναι, 790
 ἀλλ' οὕτωσι πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε
 φυλάττειν;
 κἂν ἐξέλθῃ τὸ γυναικίον ποι, καὶ εὖρητ' αὐτὸ
 θύρασιν,
 μανίας μαίνεσθ', οὐς χρηὴν σπένδειν καὶ χαίρειν,
 εἶπερ ἀληθῶς
 ἐνδοθεν εὖρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-
 λαμβάνετ' ἔνδον.

κὰν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτριῶν παίζουσαι καὶ
 κοπιῶσαι, 795
 πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας πε-
 ρινοστῶν.
 κὰν ἐκ θυρίδος παρακύνπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε
 θεᾶσθαι.
 κὰν αἰσχυνθεῖς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς
 ἐπιθυμεῖ
 αὐθις τὸ κακὸν παρακύνψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς
 ἐπιδήλως
 ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανος δὲ πάρεστιν
 ἰδέσθαι. 800
 βάσανον δῶμεν, πότεροι χεῖρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ
 φάμεν ὑμᾶς,
 ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ ἀντιτιθῶμεν πρὸς
 ἕκαστον,
 παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς τοῦ-
 νομ' ἑκάστου.
 Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦττων ἐστὶν Χαρμῆνος· δηλα-
 δὲ τάργα.
 καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χεῖρων πάντως δήπου
 Σαλαβακχοῦς. 805
 πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκεί-
 νην τὴν Μαραθῶνι,
 καὶ Στρατουίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγγχειρεῖ πο-
 λεμίζειν.
 ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρουσίν τις βουλευτὴς ἐστὶν
 ἀμείνων,
 παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό
 γε φήσεις.
 οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ'
 εἶναι. 810

οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ξεύγει κατὰ πεντήκοντα
 τάλαντα
 ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ'
 ὑφέληται,
 φορμὸν πυρῶν ἀνδρὸς κλέψασ' αὐθήμερον αὐτ'
 ἀπέδωκεν.
 ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
 ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας. 815
 καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
 ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
 καὶ βωμολόχους ἀνδραποδιστάς.
 καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῶά γε
 χεῖρους ἡμῶν εἶδιν σώζειν. 820
 ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
 τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
 τὸ σκιάδειον·
 τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
 ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν 825
 ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῇ λόγγῃ,
 πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
 ἐν ταῖς στρατιαῖς
 ἔρριπται τὸ σκιάδειον. 829
 πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
 τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφνέστατον.
 χορὴν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ
 πόλει,
 ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
 προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκι-
 ροῖς
 ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς αἴδιν ἡμεῖς ἤγομεν· 835
 ἦν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
 ἢ τριήραρχον πονηρόν, ἢ κυβερνήτην κακόν,

ὕστεραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρ-
μένην,

τῆς τὸν ἀνδρείον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὡ πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην 840
λευκὰ καὶ κόμας καθείσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἢ χρῆν, ἣν δανείσειέν τινη
καὶ τόκον πράττειτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων
τόκον,

ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βία τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί-
ᾶξία γοῦν εἰ τόκον, τεκούσα τοιοῦτον τόκον. 845

MNH. ἄλλος γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.

τί δῆτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως

οὐ τὸν Παλαμῆδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.

τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;

ἐγῶδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850

πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥ. Γ. τί αὖ σὺ κικανῆς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;

πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως

ἔξεις, ἕως ἂν τῶν προτάνεων τις φανῇ.

MNH. (ὡς Ἑλένη.) Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,

ὅς ἀντὶ δίας ψαμάδος Αἰγύπτου πέδον 856

λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῶν.

ΓΥ. Γ. πανούργος εἰ νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φασφόρον.

MNH. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρίς οὐκ ἀνώνυμος,

Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Γ. σοί γ',

ὦλεθρε, 860

πατὴρ ἐκείνός ἐστι; Φρονώνδας μὲν οὖν.

MNH. Ἑλένη δ' ἐκλήθη. ΓΥ. Γ. αὐτίς αὖ γίγναι γυνή,

πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

MNH. ψυχὰ δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις

ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. Γ. ὠφελος δὲ καὶ σὺ γε. 865

MNH. κὰρ γὰρ μὲν ἐνθάδ' εἴμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις

οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.

τί οὖν ἐτι ζῶ; ΓΥ. Γ. τῶν κοράκων πονηρία;

MNH. ἀλλ' ὅσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,

μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870

ΕΥΡ. (ὡς Μενέλαος.) τίς τῶνδ' ἐρμυῶν δωματίων ἔχει
κράτος,

ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ θάλω

κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυγίαις;

MNH. Πρωτέως τὰδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΥΡ. ποίου Πρω-
τέως;

ΓΥ. Γ. ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νῆ τῷ θεῷ, 875

ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέως ἔτη δέκα.

ΕΥΡ. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλευσάμεν σκάφει;

MNH. Αἰγυπτῶν. ΕΥΡ. ὦ δύστηνος, οἱ πεπλώκαμεν.

ΓΥ. Γ. πείθει τι τοῦτω τῷ κακῷ ἀπολουμένῳ

ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί. 880

ΕΥΡ. αὐτὸς δὲ Πρωτεύς ἐνδον ἔστ', ἢ ξώπιος;

ΓΥ. Γ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιῆς ἔτ', ὦ ξένε,

ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέως

ἔπειτ' ἐρωτᾷς, ἐνδον ἔστ', ἢ ξώπιος.

ΕΥΡ. αἰαί, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ; 885

MNH. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥ. Γ. κακῷ ἄρ' ἐξόλοιο κάξολεῖ γ' ἐτι,

ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

ΕΥΡ. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας

φάρει καλυπτός, ὦ ξένη; MNH. βιάζομαι 890

γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.

ΓΥ. Γ. τί, ὦ κακόδαιμον, ἔξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;

οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ὦ ξένε,

ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.

MNH. βιάζε, τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγω. 895

ΕΥΡ. ξένη, τίς ἢ γραῦς ἢ κακοροδοῦσά σε;

MNH. αὐτή Θεονόη Πρωτέως. ΓΥ. Γ. μὰ τῷ θεῷ,
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἰ πανοῦργος. MNH. ὅποσα τοι βούλει, λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῶ κασιγνήτῳ ποτέ, 900
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

ΕΤΡ. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγείς κόρας.

MNH. αἰσχύνομαι σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

ΕΤΡ. τουτί τί ἔστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

ὦ θεοί, τί ν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι; 905

MNH. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κἄμ' ἔχει λόγος.

ΕΤΡ. Ἕλληνίς εἰ τίς ἢ πιχωρία γυνή;

MNH. Ἕλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

ΕΤΡ. Ἐλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.

MNH. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων. 910

ΕΤΡ. ἔγνωσ ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχεστάτου.

MNH. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι· περιβαλε δὲ χέρας.

φέρε, σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με 915

λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥ. Γ. κλαύσετ' ἄρα νῆ τῷ θεῷ

ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΤΡ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,

τὴν Τυνδάρειον παιδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

ΓΥ. Γ. οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναι μοι δοκεῖς 920

καὶ τοῦδ' εἰς ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι

ἠγνυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.

προσέροχεται γὰρ ὁ πρόταυς καὶ τοξότης.

ΕΤΡ. τουτί πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

MNH. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρω; ΕΤΡ. μὲν ἤσυχος.

οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέ ποτ', ἦνπερ ἐμπνέω, 926

ἦν μὴ προλίπωσ' αἰ μυρίαί με μηχαναί.

ΓΥ. Γ. αὐτή μὲν ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥ. ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;

οὔτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων, 930
ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μᾶστιγ' ἔχων
παί', ἦν προσίη τις. ΓΥ. Γ. νῆ Δί', ὡς νῦν δὴ γ'
ἀνῆρ

ὀλλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτόν Ἰστιορράφος. 935

MNH. ὦ πρόταυ, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
χάρισαι βραχὺ τι μοι, καίπερ ἀποθανονμένῳ.

ΠΡΥ. τί σοι χαρίζομαι; MNH. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, 940
ἵνα μὴ ἔν κροκωτοῖς καὶ μέτραις γέρον ἀνῆρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἔστιων.

ΠΡΥ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλή σὲ δεῖν,
ἵνα τοῖς παριουῖσι δῆλος ἦς πανοῦργος ὢν.

MNH. λαππαπαιάζ· ὦ κροκώθ', οἷ εἰργασαί· 945
κόνι ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡ. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἄπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
γυναιξίν,

ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν Ἰεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
ἄπερ καὶ

Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,

πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρων 950

ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος

τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.

ὄρμα, χάρι

κοῦφα ποσίν, ἄγ', ἐς κύκλον,

χειρὶ σύναπτε χεῖρα, 955

ῥυθμὸν χορείας ὑπαγε πᾶσα· βαῖνε

καρπαλίμοιν ποδοῖν.

ἐπισκοπεῖν δὲ

πανταχῆ κνκλουσαν ὄμμα χροῖ χοροῦ κατάστασιν.
 ἅμα δὲ καὶ
 γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960
 μέλπε καὶ γέραιρε φωνῆ πάσα χορομανεῖ τρόφω.
 εἰ δέ τις
 προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
 ἐν ἱερῷ γυναικᾷ μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς
 φρονεῖ. 965

ἀλλὰ χροῖ
 ὥσπερ ἔργον αὐτὸ καινὸν
 πρῶτον ἐν κύκλου χορείας εὐφυνᾷ στηῆσαι βάσιν.
 πρόβαινε ποσὶ τὸν Εὐλύρα
 μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον 970
 Ἄρτεμιν, ἀνασταν ἀγνήν.
 χαῖρ', ὦ Ἐκάεργε,
 ὅπαζε δὲ νίκην.

Ἦσαν τε τὴν τελείαν
 μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,
 ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε καὶ 975
 κληῖδας γάμου φυλάττει.

Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι
 καὶ Πάνα καὶ Νύμφας φίλας
 ἐπιγέλασαι προθύμως
 ταῖς ἡμετέραισι 980
 χαρῆντα χορείαις.

ἔξαιρε δὴ προθύμως
 διπλὴν χάριν χορείας. 982
 παῖδωμεν, ὦ γυναικες, οἵάπερ νόμος·

νηστεύομεν δὲ πάντως.
 ἀλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμω ποδί, 985
 959—961. = 962—965. = 966—968.
 969—976. = 977—984.

τόρρευε πᾶσαν ῥῥήν·
 ἡγοῦ δέ γ' ὥδ' αὐτὸς
 σὺ κισσοφόρε Βάκχειε
 δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
 σὲ φιλοχόροισι μέλψω
 Εὐῖον, ὦ Διόνυσε, 990
 Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,
 χοροῖς τερούμενος
 κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
 Εὐῖον Εὐῖον, εὐοῖ
 ** ἀναχορεύων.

ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται 995
 Κιθαιρώνιος ἡχώ,
 μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ νάπαι
 πετρῶδεις βρέμονται·
 κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς
 εὐπέταλος ἔλικι θάλλει. 1000

ΤΟΞ. ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰθρίαν.
 ΜΝΗ. ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε. ΤΟΞ. μή μ' ἱκετεύσι σύ.
 ΜΝΗ. χάλασον τὸν ἦλον. ΤΟΞ. ἀλλὰ ταῦτα δράσ' ἐγώ.
 ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
 ΤΟΞ. ἔτι μᾶλλο βουλῆς; ΜΝΗ. ἀτταταῖ ἱατταταῖ· 1005
 κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟΞ. σῖγα, κακοδαίμων γέρον.
 πέρ' ἐγὼ ξινίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.
 ΜΝΗ. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλανκ' Εὐριπίδου.
 ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
 ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλὰ μοι 1010
 σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμῶν,
 ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι
 τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι
 ἤξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.
 φίλαι παρθένοι, φίλαι, 1015

πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
 τὸν Σκύθην λάθοιμι;
 κλύεις ὦ πρὸς Αἰδοῦς
 σὲ τὰν ἐν ἄντροις;
 κατάνευσον, ἕασόν ὡς
 1020 τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
 ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
 πολυπονώτατον βροτῶν.
 μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγῶν
 1025 σαπράν, ἀπωλόμην ὄμως.
 ὄδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
 πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν ἄφιλ' ὅς
 ἔμ' ἐκρέμασε κόραξι δειπνον.
 ὄραξ; οὐ χοροῖσιν, οὐδ'
 1030 ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
 ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ',
 ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
 κήτει βορὰ Γλαυκέτη πρόκειμαι.
 γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
 1035 παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
 γοᾶσθ' ἔμ', ὦ γυναῖκες, ὡς
 μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
 ὦ τάλας ἐγώ, τάλας,
 ἀπὸ δὲ συγγόνων ἀλλ' ἄνομα
 1040 πάθει, φῶτα λιτομένα,
 πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον φλέγουσαν,
 αἰαῖ, αἰαῖ,
 ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
 ὅς ἔμ' κροκόεν τόδ' ἐνέδυσε.
 1045 ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἔς τόδ' ἀνέπεμψεν
 ἱερόν, ἔνθα γυναῖκες.
 ἰῶ [μοι] μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·

ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
 πάθος ἀμέγαρον ἐπὶ κακῶν παρουσία;
 εἶθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ.
 1050 τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
 ἔστιν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην
 λαϊμότυητ' ἄχῃ, δαιμονῶν αἰόλαν
 1055 νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.
 ETP. (ὡς Ἴχθ.) χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
 ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
 MNH. (ὡς Ἀνδρομέδα.) σὺ δ' εἴ τίς, ἤτις τοῦμόν φηται-
 ρας πάθος;
 ETP. Ἴχθ', λόγων ἀντιφθὸς ἐπικοκκάστρια,
 1060 ἤπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ
 Εὐριπίδῃ καυτὴ ξυνηγωνιζόμεν.
 ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρῆ ποιεῖν,
 κλαίειν ἔλεεινῶς. MNH. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.
 ETP. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.
 1065 MNH. ὦ Νύξ ἱερά,
 ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
 ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
 αἰθέρος ἱερᾶς,
 τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.
 ETP. δι' Ὀλύμπου.
 1070 MNH. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περὶ ἀλλὰ κακῶν
 μέρος ἐξέλαχον; ETP. μέρος ἐξέλαχον;
 MNH. θανάτου τλήμων. ETP. θανάτου τλήμων.
 MNH. ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.
 ETP. στωμυλλομένη.
 1075 MNH. νῆ Δί' ὀγληρά γ' εἰσήρηκας
 λαν. ETP. λαν.
 MNH. ὦγάθ', ἕασόν με μονωθῆσαι,

- καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. ΕΥΡ. παῦσαι.
 ΜΝΗ. βάλλ' ἐς κόρακας. ΕΥΡ. βάλλ' ἐς κόρακας.
 ΜΝΗ. τί κακόν; ΕΥΡ. τί κακόν; ΜΝΗ. ληρεῖς; ΕΥΡ.
 ληρεῖς. 1080
 ΜΝΗ. οἴμωξ'. ΕΥΡ. οἴμωξ'. ΜΝΗ. ὀτότυξ'. ΕΥΡ.
 ὀτότυξ'.
 ΤΟΞ. οὔτος, σί λαλις; ΕΥΡ. οὔτος, σί λαλις;
 ΤΟΞ. πρυτάνεις καλέσω. ΕΥΡ. πρυτάνεις καλέσω.
 ΤΟΞ. σί κακόν; ΕΥΡ. σί κακόν; 1085
 ΤΟΞ. πῶτε τὸ πωνή; ΕΥΡ. πῶτε τὸ πωνή;
 ΤΟΞ. σὺ λαλις; ΕΥΡ. σὺ λαλις; ΤΟΞ. κλαύσει. ΕΥΡ.
 κλαύσει.
 ΤΟΞ. κακκάσκει μοι; ΕΥΡ. κακκάσκει μοι;
 ΜΝΗ. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὐτῆ. 1090
 ΕΥΡ. πλησίον αὐτῆ.
 ΤΟΞ. ποῦ 'σθ' ἢ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
 ποῖ ποῖ φεύγεις; ΕΥΡ. ποῖ ποῖ φεύγεις;
 ΤΟΞ. οὐ καιρήσεις. ΕΥΡ. οὐ καιρήσεις.
 ΤΟΞ. ἔτι γὰρ γρούξεις; ΕΥΡ. ἔτι γὰρ γρούξεις; 1095
 ΤΟΞ. λαβὲ τὴ μιαρά. ΕΥΡ. λαβὲ τὴ μιαρά.
 ΤΟΞ. λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.
 ΕΥΡ. (ὡς Περσεύς.) ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγ-
 μεθα
 ταχεὶ πεδίλω; διὰ μέσον γὰρ αἰθέρος
 τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημι' ὑπόπτερον, 1100
 Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνης
 κέρα κομίζων. ΤΟΞ. τί λέγεις; τὴ Γοργὸς πέρι
 τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; ΕΥΡ. τὴν Γοργόνης
 ἔγωγε φημί. ΤΟΞ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγω.
 ΕΥΡ. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω καὶ παρθένου 1105
 θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὠρμισμένην;
 ΜΝΗ. ὦ ξένη, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν·

- λύσον με δεσμῶν. ΤΟΞ. οὐκὶ μὴ λαλήσει σύ.
 κατάρατο· τολμᾶς ἀποτανομένη λαλᾶς;
 ΕΥΡ. ὦ παρθέν', οἰκτεῖρω σὲ κρεμαμένην ὄρων. 1110
 ΤΟΞ. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρον,
 καὶ κλέπτο καὶ πανούργο. ΕΥΡ. ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
 αὐτὴ γὰρ ἐστίν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφείως.
 ΤΟΞ. σκέψαι τὸ κύστο· μὴ τι μικτὸν παίνεται;
 ΕΥΡ. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κόρης· 1115
 φέρε, Σκύθ'. ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
 ἄπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
 ταύτης ἔρωσ εἴληφεν. ΤΟΞ. οὐ ζηλώσει σέ·
 ἀτὰρ εἰ τὸ προκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
 οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτό, πυγίσεις ἄγων. 1120
 ΕΥΡ. τί δ' οὐκ ἔγξ λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
 πεσεῖν ἐς εὐνήν καὶ γαμήλιον λέχος;
 ΤΟΞ. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴ γέροντο πύγισο,
 τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρῶκτισον. 1124
 ΕΥΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟΞ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
 ΕΥΡ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΤΟΞ. τὸ κεπαλή σ' ἄρα
 τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψο τουτοῖ.
 ΕΥΡ. αἰαῖ. τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαίτο βαρβαρος φύσις.
 σκαιοῖσι γὰρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ 1130
 μάτην ἀναλίσκοις ἂν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
 τούτω πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
 ΤΟΞ. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήμιζέ μοι.
 ΜΝΗ. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
 ΤΟΞ. ἔτι γὰρ σὺ τὴ μαστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν. 1135
 ΧΟΡ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἔμοι
 δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,
 παρθένον, ἄζυγα κούρην,
 ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει, 1140

- καὶ κράτος φανερόν μόνη,
 κληδοῦχος τε καλεῖται.
 φάνηθ' ὡς τυράννου
 στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
 δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι- 1145
 κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
 εἰρήνην φιλέορτον.
 ἦκετ' εὐφρονες, ἴλαοι,
 πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
 οὐδὲ ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν 1150
 ὄργια σεμνὰ θεῶν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμ-
 βροτον ὄψιν.
 μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὡς 1155
 Θεσμοφόρῳ πολυποτνία.
 εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
 ἦλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἰκετεύομεν, ἐνθάδ'
 ἡμῖν.
- ΕΥΡ. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον 1160
 σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
 ἐφ' ᾧτ' ἀκούσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
 κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικηρυκνέομαι.
- ΧΟΡ. χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
 ΕΥΡ. ὄδ' ἐστίν, οὖν τῆ στανίδι, κηδεστῆς ἐμός. 1165
 ἦν οὖν κομισώμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
 κακῶς ἀκούσητ'· ἦν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
 ἂ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
 ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
- ΧΟΡ. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 1170
 τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σύ.
- ΕΥΡ. (ὡς γραῦς.) ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σόν, ὠλάφιον,
 ἅ σοι
 καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνήσθαι ποιεῖν.

- πρῶτον μὲν οὖν διέλθε κἀνακάλασον.
 σὺ δ', ὡς Τερηθῶν, ἐπαναφύσα Περσικόν. 1175
- ΤΟΞ. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρει μοι;
 ΕΥΡ. ἢ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὡς τοξότα.
 ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἀνδρας τινάς.
- ΤΟΞ. ὀρχῆσι καὶ μελετῆσι· οὐ κωλύσ' ἐγώ.
 ὡς ἔλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο. 1180
- ΕΥΡ. φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὡς τέκνον, τοδί·
 καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
 τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟΞ. ναῖκι ναί
 κάτησο, κάτησο, ναῖκι ναί, τυγάτριον.
 οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη. 1185
- ΕΥΡ. αὐλεὶ σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
 ΤΟΞ. καλὸ γε τὸ πυγῆ. κλαῦσί γ', ἦν μὴ ὕδον μένης.
 εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.
- ΕΥΡ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοιμάτιον· ὦρα ἔστι νῶν
 ἤδη βαδίζειν. ΤΟΞ. οὐκὶ πιλῆσει πρῶτά με; 1190
- ΕΥΡ. πάνν γε· φίλησον αὐτόν. ΤΟΞ. ὃ ὃ ὃ, παπαπαπαί,
 ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσο', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
 τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΕΥΡ. χαῖρε, τοξότα·
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΤΟΞ. ναί ναί, γράδιον,
 ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. ΕΥΡ. δῶσεις οὖν δραχ- 1195
 μῆν;
- ΤΟΞ. ναί ναῖκι δῶ σοι. ΕΥΡ. τὰργύριον τοίνυν φέρε.
 ΤΟΞ. ἀλλ' οὐκ ἐκῶδέν· ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.
- ΕΥΡ. ἔπειτα κομίζεις αὐθις. ΤΟΞ. ἀκολούτει, τέκνον.
 σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῆ γέροντο, γράδιο.
 ὄνομα δὲ σοὶ τί ἐστίν; ΕΥΡ. Ἀρτεμισία. 1200
 μέμνησο τοίνυν τοῦνομ'. ΤΟΞ. Ἀρταμουξία.
- ΕΥΡ. Ἐρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
 σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, τουτὶ λαβῶν·
 ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,

- ὅταν λυθῆς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς 1205
ὡς τὴν γυναικα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
- MNH. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἦν ἅπαξ λυθῶ.
- EYP. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεύγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἤκοντα καταλαβεῖν. MNH. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρωῶ.
- TOΞ. ὦ γράδι', ὡς καρίεντό σοι τὸ τυγάτριον, 1210
κού δύσκολ', ἀλλὰ προῶ. — ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γράδι', ὦ γρά'. οὐκ ἐπαινώ, γράδιο.
'Αρταμουξία.
διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάχιστα σύ·
ὄρτωσ δὲ συβίνη' στί· καταβινῆσι γάρ. 1215
οἴμοι, τί δράσει; ποῦ τὸ γράδιο;
'Αρταμουξία.
- XOP. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ φερεν τὰς πηκτίδας;
TOΞ. ναὶ ναῖκι. εἶδες αὐτό; XOP. ταύτη γ' οἴχεται
αὐτὴ τ' ἐκείνη καὶ γέρον τις εἶπετο.
- TOΞ. κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο; XOP. φῆμ' ἐγώ. 1220
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
- TOΞ. ὦ μαρὸ γράο· πότερα τρέξι τὴν ὁδὸ;
'Αρταμουξία.
- XOP. ὄρθην ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηδὲ διώξεις; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.
- TOΞ. κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι· 'Αρταμουξία. 1225
- XOP. τρέχε νυν (τρέχε νυν) κατὰ τοὺς κόρακας ἐπου-
ρίσας.
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὡσθ' ὦρα δὴ' στί βαδίζειν
οἴκαδ' ἐκάστη.
τῶ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν 1230
τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 ΝΕΚΡΟΣ.
 ΧΑΡΩΝ.
 ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.
 ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.
 ΑΙΑΚΟΣ.
 ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.
 ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ.
 (ΠΛΑΘΑΝΗ.)
 ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.
 ΑΙΣΧΥΛΟΣ.
 ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Αἶδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον πρὸς τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν παρέχειν. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα προτερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἧ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὄλγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁμαῖται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαγήκεναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς περὶ τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὃ δὲ Διόνυσος δύο ὄβολων περαιούται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Αἶδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἱ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεί καὶ τὸν Ἰακχὸν ἄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἀγνοίαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφρατταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκαλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Αἰδῇ βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγωδικὸν θρόνον, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακονεῖν ἐκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βᾶσανον οὐκ ἀπιδάνας ἐκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλου νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὐ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένῃ διὰ Φιλωνίδου εἰς Ἀθήναια. πρῶτος ἦν Φοῦνιχος δεύτερος Μούσαις. Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθανυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος. οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

II.

Α Λ Λ Ω Σ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν τὸ δέσμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορός. 5
ἔπειτα μυστῶν ἐκδογή. Πλούτων δ' ἰδὼν ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κερβερον. ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἀγῶν, καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τούτου δ' ἄγει Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δι' Εὐριπίδην. 10

III.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὦν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Ἄιδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχη. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἀπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἔλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐροσθέως, Κερβερον χάριν εἰς Ἄιδου κατήει. ἔλθων δὲ καπυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λευκὴν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ'

Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἄιδον, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὄρα ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεώτας εἰς Ἄιδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πέσῃ δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβάς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιούται καὶ αὐτῷ Ξανθία συγγίνεται καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀψάμενος τῆς ὁδοῦ εὐρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἄιδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα καὶ ὅτου χάριν ἤκεν, εἰπὼν, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἴν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἴν' ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφῶς ἀνευέρχῃ πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνήλθε.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὐ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος, τοῦ μετὰ Ἀντιγένῃ. οὕτω δὲ ἐθανυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐπίτιμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φηγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος.

IV.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηναίων ἀρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλούτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δράμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολόγου καὶ φυσικοῦ. [Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν, κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντη ἀπέειχτο· ὡς οὖν τὸ δράμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἀρχοντος Ἀθηναίων ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέ-

σχου και ψευδοτύφου τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν·] οὕτω και τήνδε τὴν κωμῳδίαν τῶν Βατραχῶν κατὰ παντὸς ὑποψύχου και ὑποξύλου και ἀφροῦς και ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμνημένῳ δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ και τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων, ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὀμήρῳ τις ἀνόνημος ἤριξε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλέον εἰπεῖν, Εὐρυτος μὲν τοξικῆ, Μαρσύας δὲ μουσικῆ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρήσι δὲ και Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφρις και ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς και τοῖς κεραινοῖς δῆθεν ἀνταστράπτοντες. κατὰ τοιοῦτον παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [ἐξομοιούμενον δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατραχῶν βοᾶσι θορυβιδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δράμα. Διασκευὴ δὲ και ἐκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος· πλαττεται τῷ ποιητῆ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητῆν. ὅθεν και βουληθεῖς κατιέναι εἰς ἄδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόρονοις και λεοντῆν και ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους μετα Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχοιούμενου, τοῖς ἄμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημωδεστέρας καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἄργου, ἀμινεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδὸν τὰς εἰς ἄδου χρήζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ και πανδοχεῖα και ἐκτροπὰς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ἄδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῆ τοῦ Κερβέρου· εἰ και δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσον ἔχρηξεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν Μυνην δὲ πεφθακῶς τὴν Ἀγερούσιαν αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς περαιουῖται τῷ Χαρῶνι, Ξανθίας δ' ἀνθ' ὧν τῆ περι Ἀργινοῦσας οὐκ ἐνανμάχησε ναυμαχία, τῷ Χαρῶνι μὴ ἀναληφθεῖς περὶ τὴν Μυνην κύνκῳ περιπορευεται· και τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγραμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ και Πλούτωνι και κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου και Αἰσχύλου, και ἀριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας και παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην αὐτὸς ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

- ΞΑΝ. Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς αἰεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
- ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάννυ γὰρ ἐστ' ἤδη χολή.
- ΞΑΝ. μηδ' ἔτερον ἀστεῖόν τι; ΔΙΟ. πλὴν γ', ὡς θλίβομαι. 5
- ΞΑΝ. τί δαί; τὸ πάννυ γέλοιοι ἐλπω; ΔΙΟ. νῆ Δία
θαροῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ ῥεῖς, ΞΑΝ.
τὸ τί;
- ΔΙΟ. μεταβαλλόμενος τὰνάφορον ὅτι χεζητιᾶς.
- ΞΑΝ. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι; 10
- ΔΙΟ. μὴ δῆθ', ἰκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ἔξεμειν.
- ΞΑΝ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν
εἶπερ ποιήσω μηδὲν ὦνπερ Φρόνυχος
εἶωθε ποιεῖν; και Ἀνκίς κάμειψίας
σκευὴ φέρουσ' ἐκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ. 15
- ΔΙΟ. μὴ νυν ποιήσης· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
- ΞΑΝ. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὐτοσί·
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιοι οὐκ ἐρεῖ. 20
- ΔΙΟ. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ και πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω και πονῶ, τοῦτον δ' ὄχῳ,

- ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;
 ΞΑΝ. οὐ γὰρ φέρω γὰ; ΔΙΟ. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ'
 ὀχεῖ; 25
 ΞΑΝ. φέρων γε ταυτί. ΔΙΟ. τίνα τρόπον; ΞΑΝ. βα-
 ρέως πάνν.
 ΔΙΟ. οὐκ οὐκ τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὐνος φέρει;
 ΞΑΝ. οὐ δὴθ' ὅ γ' ἔχω γὰ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὐ.
 ΔΙΟ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
 ΞΑΝ. οὐκ οἶδ'· ὃ δ' ὤμος οὐτοσὶ πιέζεται. 30
 ΔΙΟ. σὺ δ' οὐκ ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφελεῖν,
 ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
 ΞΑΝ. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐνανυμάχων;
 ἢ τᾶν σε κακύνειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
 ΔΙΟ. κατάβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας 35
 ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἱ πρῶτά με
 ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμί, παῖ.
 ΗΡΑ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
 ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι, τουτί τί ἦν;
 ΔΙΟ. ὁ παῖς. ΞΑΝ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. οὐκ ἐνεθυμήθης;
 ΞΑΝ. τὸ τί; 40
 ΔΙΟ. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑΝ. νῆ Δία, μὴ μαλνοῖό γε.
 ΗΡΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
 καίτοι δάκνω γ' ἑμαντόν· ἀλλ' ὅμως γελᾷ.
 ΔΙΟ. ὦ δαιμόνιε, πρόσσελθε· δέομαι γὰρ τί σου.
 ΗΡΑ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, 45
 ὄρων λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
 τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
 ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙΟ. ἐπεβάτενον Κλεισθένει.
 ΗΡΑ. κἀνανυμάχης; ΔΙΟ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
 τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα. 50
 ΗΡΑ. σφῶ; ΔΙΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑΝ. κατ' ἔγωγ'
 ἐξηγηρόμην.

- ΔΙΟ. καὶ δὴτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
 τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαντόν ἐξαίφνης πόθος
 τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα.
 ΗΡΑ. πόθος; πόθος τις; ΔΙΟ. μικρός, ἡλικὸς Μόλων. 55
 ΗΡΑ. γυναικίος; ΔΙΟ. οὐ δὴτ'. ΗΡΑ. ἀλλὰ παιδός;
 ΔΙΟ. οὐδαμῶς.
 ΗΡΑ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙΟ. ἀταταῖ. ΗΡΑ. ξυνεγένου τῷ
 Κλεισθένει;
 ΔΙΟ. μὴ σκῶπτέ μ', ὦδῆλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
 τοιοῦτος ἴμερός με διαλυμαίνεται.
 ΗΡΑ. ποῖός τις, ὦδελφίδιον; ΔΙΟ. οὐκ ἔχω φράσαι. 60
 ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἔρω.
 ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔττους;
 ΗΡΑ. ἔττους; βαβαϊάξ, μυριακίς γ' ἐν τῷ βίῳ.
 ΔΙΟ. ἄρ' ἐκιδιάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φράσαι;
 ΗΡΑ. μὴ δῆτα περὶ ἔττους γε· πάνν γὰρ μανθάνω. 65
 ΔΙΟ. τοιοῦτοσὶ τοίνυν με θαρδᾷπτει πόθος
 Εὐριπίδου. ΗΡΑ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
 ΔΙΟ. κούδεις γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
 ἔλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡΑ. πρότερον εἰς Ἴδου
 κάτω;
 ΔΙΟ. καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω. 70
 ΗΡΑ. τί βουλόμενος; ΔΙΟ. δέομαι ποιητοῦ δεξιού.
 οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
 ΗΡΑ. τί δ'; οὐκ Ἴοφῶν ζῆ; ΔΙΟ. τοῦτο γὰρ τοι καὶ
 μόνον
 ἔτ' ἔστι λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
 οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
 ΗΡΑ. εἴτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ Εὐριπίδου,
 μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
 ΔΙΟ. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἴοφῶντ', ἀπολαβῶν αὐτὸν μόνον,
 ἄνευ Σοφοκλέους ὃ τι ποιεῖ κωδωνίσω.

κἄλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανοὔργος ὢν, 80
 κἂν ξυναποδράναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
 ὁ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.

HPA. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; ΔΙΟ. ἀπολιπῶν μ' ἀποί-
 χεται,

ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

HPA. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙΟ. ἐς μακάρων εὐωχίαν. 85

HPA. ὁ δὲ Ξενοκλῆς; ΔΙΟ. ἐξόλοιτο νῆ Δία.

HPA. Πυθάργγελος δέ; ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
 ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὐτωσὶ σφόδρα.

HPA. οὐκουν ἔτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
 τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια, 90

Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;

ΔΙΟ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλιματα,
 χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
 ἃ φροῦδα θᾶπτον, ἦν μόνον χορὸν λάβη,
 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ. 95

γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὐροῖς ἔτι
 ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

HPA. πῶς γόνιμον; ΔΙΟ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέργεται
 τοιοντονί τι παρακεκινδυνευμένον,

αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, 100
 ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμόσαι καθ' ἰερῶν,
 γλῶτταν δ' ἐπισηκῆσαν ἰδία τῆς φρενός.

HPA. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙΟ. μάλλὰ πλεῖν ἢ μαί-
 νομαι.

HPA. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἔστιν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙΟ. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. 105

HPA. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙΟ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς
 λόγος.

ΔΙΟ. ἀλλ' ὦνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων

ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ θεοίμην, οἷσι σὺ 110
 ἔχρω τόθ', ἦνίκα ἦλθες ἐπὶ τον Κέρβερον,
 τοῦτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
 πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπᾶς, κρήνας, ὁδοὺς,
 πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
 κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λό-
 γος. 115

HPA. ὦ σχέτιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σὺ γε;

ΔΙΟ. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
 ὅπη τάχιστ' ἀφιεζόμεθ' εἰς Αἴδου κάτω·
 καὶ μήτε θεομὴν μήτ' ἄραν ψυχρὰν φράσης.

HPA. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοὶ φράσω πρώτην; τίνα; 120
 μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θραυίου,
 κρημάσαντι σαντόν. ΔΙΟ. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

HPA. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
 ἢ διὰ θυεῖας. ΔΙΟ. ἄρα κῶνειον λέγεις;

HPA. μάλιστα γε. ΔΙΟ. ψυχρὰν γε καὶ δυσχεῖμερον· 125
 εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντικνήμια.

HPA. βούλει κατάντη καὶ ταχειᾶν σοὶ φράσω;

ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

HPA. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙΟ. κατὰ τί;

HPA. ἀναβάς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙΟ. τί δρω;

HPA. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ, 131
 κάπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
 εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαντόν. ΔΙΟ. ποῖ; HPA.
 κάτω.

ΔΙΟ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θοίω δύο.

οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. HPA. τί δαί;

ΔΙΟ. ἦνπερ σὺ τότε κατῆλθες. HPA. ἀλλ' ὁ πλοῦς
 πολὺς. 136

εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνυ

- ἄβυσσον. ΔΙΟ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
 ΗΡΑ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῶι σ' ἀνήρ γέρον
 ναύτης διάξει δὺ' ὀβολῶ μισθὸν λαβών. 140
 ΔΙΟ. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῶ δὺ' ὀβολῶ.
 πῶς ἤλθετήν κάκεισε; ΗΡΑ. Θησεὺς ἤγαγεν.
 μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηοί' ὄφει μυρία
 δεινότατα. ΔΙΟ. μὴ μ' ἐκπληττε μηδὲ δειμάτου·
 οὐ γὰρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡΑ. εἶτα βόρβορον πο-
 λὺν 145
 καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
 εἶ που ξένον τις ἠδίκηκε πάποτε,
 ἢ παιδα κινῶν τὰργύριον ὑφέλετο,
 ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρός γνάθον
 ἐπάταξεν, ἢ πίορκον ὄρκον ἔμοσεν, 150
 ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
 ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐχοῖν γε πρὸς τούτοισι κεί
 τήν πυρρίχην τις ἔμαθε τήν Κινησίου.
 ΗΡΑ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοή,
 ὄφει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε, 155
 καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
 ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
 ΔΙΟ. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡΑ. οἱ μεμνημένοι,
 ΞΑΝ. νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
 ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160
 ΗΡΑ. οἱ σοὶ φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ἂν δέη.
 οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτήν τήν ὁδὸν
 ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
 καὶ χαῖρε πόλλ', ὠδελφέ. ΔΙΟ. νῆ Δία καὶ σὺ γε
 ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐθις λάμβανε. 165
 ΞΑΝ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙΟ. καὶ ταχέως μέντοι
 πάνν.
 ΞΑΝ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα

- τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
 ΔΙΟ. ἐὰν δὲ μῆϋρω; ΞΑΝ. τότ' ἐμ' ἄγειν. ΔΙΟ. καλῶς
 λέγεις.
 καὶ γὰρ τιν' ἐκφεροῦσι τουτοῦν νεκρόν. 170
 οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
 ἄνθρωπε, βούλει σκενᾶρι' εἰς Ἴδου φέρειν;
 ΝΕΚ. πόσ' ἄττα; ΔΙΟ. ταυτί. ΝΕΚ. δύο δραχμᾶς μι-
 σθὸν τελείς;
 ΔΙΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕΚ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς
 ὁδοῦ.
 ΔΙΟ. ἀνάμεινον, ὃ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. 175
 ΝΕΚ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμᾶς, μὴ διαλέγου.
 ΔΙΟ. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕΚ. ἀναβιῶν νῦν πάλιν.
 ΞΑΝ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται;
 ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙΟ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
 χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ΧΑΡ. ὃ ὅπ, παραβα-
 λοῦ. 180
 ΞΑΝ. τοντί τί ἔστι; ΔΙΟ. τοῦτο; λίμνη νῆ Δία
 αὐτῆ' στὴν ἦν ἐφραξε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.
 ΞΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, κάστι γ' ὁ Χάρων οὔτοσί.
 ΔΙΟ. χαῖρ' ὃ Χάρων, χαῖρ' ὃ Χάρων, χαῖρ' ὃ Χάρων.
 ΧΑΡ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; 185
 τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ' σ' ὄνου πόκας,
 ἢ' σ' Κερβερίους, ἢ' σ' κόρακας, ἢ' πὶ Ταίναρον;
 ΔΙΟ. ἐγὼ. ΧΑΡ. ταχέως ἐμβαίνει. ΔΙΟ. ποῦ στήσειν
 δοκεῖς;
 ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑΡ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' εἶ-
 νεκα.
 ἐμβαίνει δῆ. ΔΙΟ. παῖ, δεῦρο. ΧΑΡ. δοῦλον οὐκ
 ἄγω. 190
 εἰ μὴ νεναυμάχηκε τήν περὶ τῶν κρεῶν.
 ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἄλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

- ΧΑΡ. οὐκουν περιθρέξει δήτα τήν λίμνην κύκλω;
 ΞΑΝ. ποῦ δήτ' ἀναμενῶ; ΧΑΡ. παρὰ τὸν Αὐαίνου
 λίθον,
 ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙΟ. μανθάνεις; ΞΑΝ.
 πάνυ μανθάνω. 195
- οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιῶν;
 ΧΑΡ. κάδιξ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπενδέτω.
 οὔτος, τί ποιεῖς; ΔΙΟ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 ἴζω' πὶ κώπην, οὐπερ ἐκέλευές με σύ;
 ΧΑΡ. οὐκουν καθεδεῖ δήτ' ἐνθαδί, γάστρων; ΔΙΟ.
 ἰδού. 200
- ΧΑΡ. οὐκουν προβαλεῖ τῶ χεῖρε κάκτενεῖς; ΔΙΟ. ἰδού.
 ΧΑΡ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβᾶς
 ἑλάς προθύμως; ΔΙΟ. κᾶτα πῶς δυνήσομαι,
 ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος
 ὢν, εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑΡ. ῥᾶστ' ἀκούσει γὰρ
 μέλη 205
- κάλλιστ', ἐπειδὴν ἐμβάλῃς ἄπαξ. ΔΙΟ. τίνων;
 ΧΑΡ. βατραχῶν κύκνων θαυμαστά. ΔΙΟ. κατακέλευε δή.
 ΧΑΡ. ὦ ὀπόπ, ὦ ὀπόπ.
 ΒΑΤ. βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ,
 βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ. 210
- λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
 ξύναυλον ὕμνων βοᾶν
 φθεγξόμεθ', εὐγερνυ ἐμὰν ἀοιδάν,
 κοᾶξ κοᾶξ,
 ἦν ἀμφὶ Νυσήιον 215
- Διὸς Διόνυσον ἐν
 Λίμναις ἰαχῆσαμεν,
 ἠνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
 τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι
 χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

- βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ. 220
- ΔΙΟ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
 τὸν ὄρθρον, ὦ κοᾶξ κοᾶξ.
 ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
- ΒΑΤ. βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ. 225
- ΔΙΟ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοᾶξ.
 οὐδὲν γὰρ ἔστ' ἄλλ' ἢ κοᾶξ.
 ΒΑΤ. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων.
 ἐμὲ γὰρ ἔστρεξαν μὲν εὐλυροὶ τε Μοῦσαι
 καὶ κροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων. 230
 προσεπιτέρεται δ' ὁ φορμικτᾶς Ἀπόλλων,
 ἔνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
 ἐνυδρον ἐν λίμναις τρέφω. 235
- βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
 ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
 κῶ προκτὸς ἰδίει πάλαι,
 κᾶτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ —
- ΒΑΤ. βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ. 240
- ΔΙΟ. ἀλλ', ὦ φιλωδὸν γένος,
 πάνσασθε. ΒΑΤ. μᾶλλον μὲν οὖν
 φθεγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
 ηλίους ἐν ἀμέραισιν
 ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
 καὶ φλέω, χαίροντες ῥόδῃς
 πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
 ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
 ἐνυδρον ἐν βυθῷ χορεία
 αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
 πομφολυγοπαφλάσμασιν. 245
- βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ. 250
- ΔΙΟ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
 ΒΑΤ. δεινὰ τᾶρα πεισόμεσθα.

- ΔΙΟ. δεινότερα δ' ἔργωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι. 255
- ΒΑΤ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
- ΔΙΟ. οἰμῶζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
- ΒΑΤ. ἀλλὰ μὴν κερραζόμεσθά γ'
ὀπόσον ἢ φάρυγγ' ἂν ἡμῶν
χανδάνη δι' ἡμέρας 260
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
- ΔΙΟ. τούτω γὰρ οὐ νικήσετε.
- ΒΑΤ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
- ΔΙΟ. [οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ]
οὐδέποτε· κερραζόμεαι γὰρ
κᾶν με δῆ δι' ἡμέρας, 265
(βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ,)
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοᾶξ,
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
ἐμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.
- ΧΑΡ. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἐκβαίν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙΟ. ἔχε δὴ τῷ-
βολῶ. 270
- ΔΙΟ. ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθία;
- ΞΑΝ. ἰαῦ. ΔΙΟ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑΝ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.
- ΔΙΟ. τί ἐστὶ τάντανθοῖ; ΞΑΝ. σκότος καὶ βόρβορος.
- ΔΙΟ. κατείδες οὖν πον τοὺς πατραλοίας ἀυτόθι
καὶ τοὺς ἐπίορκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑΝ. σὺ
δ' οὔ; 275
- ΔΙΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ γωγε, καὶ νυκί γ' ὄρω.
ἄγε δὴ, τί δρωῶμεν; ΞΑΝ. προῖέναι βέλτιστα νῶν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὐ τὰ θηρία
τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙΟ. ὡς οἰμῶζεται.
ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθεῖν ἐγώ, 280
εἰδῶς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

- οὐδὲν γὰρ οὔτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' ἐυζαίμην ἂν ἐντυχεῖν τι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἀξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
- ΞΑΝ. νῆ τὸν Δία· καὶ μὴν αἰσθάνομαι φόφου τινός. 285
- ΔΙΟ. ποῦ ποῦ ἔστιν; ΞΑΝ. ἐξόπισθεν. ΔΙΟ. ἐξό-
πισθ' ἴθι.
- ΞΑΝ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙΟ. πρόσθε νυν ἴθι.
- ΞΑΝ. καὶ μὴν ὄρω νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.
- ΔΙΟ. ποῖόν τι; ΞΑΝ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγ-
νεται·
τότε μὲν γε βοῦς, νυκί δ' ὄρεός, τότε δ' αὖ γυνή 290
ὠραιοτάτη τις. ΔΙΟ. ποῦ ἔστι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
- ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή ἔστιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
- ΔΙΟ. Ἐμποῦσα τοίνυν ἐστὶ. ΞΑΝ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙΟ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;
- ΞΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον, 295
σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. ποῖ δὴτ' ἂν τραποίμην; ΞΑΝ.
ποῖ δ' ἐγώ;
- ΔΙΟ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
- ΞΑΝ. ἀπολούμεθ', ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙΟ. οὐ μὴ κα-
λεῖς μ',
ἄνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τούνομα.
- ΞΑΝ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙΟ. τοῦτ' ἐθ' ἦττον θατέρον.
- ΞΑΝ. ἴθ' ἠπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα. 301
- ΔΙΟ. τί δ' ἐστὶ; ΞΑΝ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπρά-
γαμεν,
ἕξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·
ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλήν ὄρω.
ἠμποῦσα φρούδη. ΔΙΟ. κατόμοσον. ΞΑΝ. νῆ
τὸν Δία. 305
- ΔΙΟ. καῦθις κατόμοσον. ΞΑΝ. νῆ Δί'. ΔΙΟ. ὄμοσον.
ΞΑΝ. νῆ Δία.

- ΔΙΟ. οἴμοι τάλας, ὡς ἄχρῖας' αὐτὴν ἰδῶν.
 ΞΑΝ. ὁδὶ δὲ δεῖσας ὑπερεπυρρῖασε σοῦ.
 ΔΙΟ. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
 τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
 αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα;
 ΞΑΝ. οὗτος. ΔΙΟ. τί ἔστιν; ΞΑΝ. οὐ κατήκουσας;
 ΔΙΟ. τίνοσ;
 ΞΑΝ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙΟ. ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με
 αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
 ἀλλ' ἤρεμει πτήξαντες ἀκροασώμεθα. 315
 ΧΟΡ. Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.
 Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.
 ΞΑΝ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὦ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
 ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὐς ἔφραζε νῶν.
 ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον ὄνπερ Διαγόρας. 320
 ΔΙΟ. κάμολ δοκοῦσιν. ἤσυχίαν τοίνυν ἄγειν
 βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
 ΧΟΡ. Ἰακχ', ὦ πολυτιμήτοις ἔδραις ἐνθάδε ναίων,
 Ἰακχ', ὦ Ἰακχε, 325
 ἔλθ' ἐτόνδ' ἀνά λειμῶνα χορεύσων,
 ὀσίους ἐς θιασώτας,
 πολύκαρπον μὲν τινάσσω
 περὶ κρατὶ σῶ βρόντα
 στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων 330
 ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
 φιλοπαίγμονα τιμάν,
 χαρίτων πλείστον ἔχουσιν μέρος, ἀγνάν, ἱερὰν 335
 ὀσίοις μύσταις χορεῖαν.
 ΞΑΝ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
 ὡς ἦδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
 ΔΙΟ. οὐκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης;

324—336. = 340—353.

- ΧΟΡ. ἔγειρε· φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ [τινάσσων]
 γὰρ ἦκει, 340
 Ἰακχ', ὦ Ἰακχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 φλογὶ φέγγεται δὲ λειμῶν·
 γόνυ πάλλεται γερόντων· 345
 ἀποσεύονται δὲ λύπας
 χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς,
 ἱεραῖς ὑπὸ τιμᾶς.
 σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων 350
 προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρόν ἔλειον δάπεδον
 χοροποιόν, μάκαρ, ἦβαν.
 εὐφημεῖν χορὴν ἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χο-
 ροῖσιν
 ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καθα-
 ρεύει, 355
 ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἐχό-
 ρευσεν,
 μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ'
 ἐτελέσθη,
 ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χάρει, μὴ ἔναι καὶ τοῦτο
 ποιούσιν,
 ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκόλος ἐστὶ
 πολίταις,
 ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπι-
 θυμῶν, 360
 ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδροδο-
 κεῖται,
 ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρητ'
 ἀποπέμπει
 ἐξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὄν, εἰκοστολόγος κακο-
 δαίμων,

ἀσκόματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς
 Ἐπίδανρον,
 ἢ χροῖματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
 τινὰ πείθει, 365
 ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἐκαταίων, κυκλίσει χοροῖσιν
 ὑπάδων,
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὦν εἴτ' ἀπο-
 τρώγει,
 κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ
 Διονύσου·
 τούτοις αὐδῶ καὶ κῦθις ἀπανδῶ καὶ κῦθις τὸ τρίτον
 μάλ' ἀπανδῶ
 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε
 μολπὴν 370
 καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἰ τῆδε πρέπουσιν
 ἑορτῆ.
 χῶρει νυν πᾶς ἀνδρείως
 εἰς τοὺς εὐανθεὶς κόλπους
 λειμώνων ἐγκρούων
 κἀπισκώπτων 375
 καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
 ἠρίστηται δ' ἐξαρκούντως.
 ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἀρεῖς 377
 τὴν Σώτειραν γενναίως
 τῆ φωνῆ μολπάζων,
 ἢ τὴν χώραν 380
 σῶζειν φῆσ' ἐς τὰς ὥρας,
 κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται. 381
 ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βα-
 σίλειαν,
 372—376. = 377—381.

Δήμητρα θεῶν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς
 κελαδεῖτε.
 Δήμητρο, ἀγνῶν ὀργίων
 ἄνασσα, συμπαραστάται, 385
 καὶ σῶζε τὸν σαντῆς χορόν·
 καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
 παῖσαι τε καὶ χορεῦσαι·
 καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
 πειν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390
 τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
 παῖσαντα καὶ σκώψαντα νι-
 κήσαντα ταινιοῦσθαι.
 ἄγ' εἶα 394
 νῦν καὶ τὸν ὠραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο 395
 ὠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.
 Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
 ἠδιστον εὐρών, δεῦρο συνακολούθει
 πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὡς 400
 ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
 Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπε με.
 σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
 κἀπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον 405
 καὶ τὸ ῥάκος, κἀξεῦρες ὥστ'
 ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν.
 Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπε με.
 καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκες
 νῦν δὴ κατείδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου, 410
 συμπαιστρίας, χιτωνίου
 παραρραγέντος τιτθίου προκύψαν.
 Ἴακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπε με.
 384—388. = 389—393
 394—397. = 410—414. = 444—447.

- ΔΙΟ. ἐγὼ δ' αἰὶ πῶς φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. ΞΑΝ. κᾶγωγε πρὸς.
- ΧΟΡ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ 416
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἐπέτης ὦν οὐκ ἔφυσε φράτορας,
νυκτὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι, 420
κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κἀκόπτει ἔγκεκρυφώς, 425
κᾶκλαε, κᾶκεκράγει
Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἴπποβίνου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. 430
- ΔΙΟ. ἔχοιτ' ἂν οὐκ φράσαι νῶν
Πλούτων' ὄπον ἠθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γὰρ ἔσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
- ΧΟΡ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
μηδ' αὐθις ἐπανεῖρη με, 435
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
- ΔΙΟ. αἴροι' ἂν αὐθις, ὦ παῖ.
- ΞΑΝ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρῶγμα;
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
- ΧΟΡ. χωρεῖτε 440
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύνκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν'
ἄλσος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἔορτῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἰμι καὶ γυναιξίν, 444
οὐ παννυχίζουσιν θεᾶ, φέγγος ἱερὸν οἶσαν.

- χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους 448
λειμῶνας ἀνθεμῶδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον, 450
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὄλβια
Μοῖραι ξυνάγουσιν.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἰλαρόν ἐστιν, 455
ὅσοι μεμνήμεθ' εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.
- ΔΙΟ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα; 460
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;
- ΞΑΝ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
- ΔΙΟ. παῖ παῖ. ΑΙΑ. τίς οὗτος; ΔΙΟ. Ἡρακλῆς ὁ καρ-
τερός.
- ΑΙΑ. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ 465
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἄγχων ἀποδορὰς ᾤχου λαβῶν,
ὃν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα 470
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγῆς
φρουροῦσι, Κωνυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες,
Ἐχιδνά θ' ἑκατοκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάπεται
Ταρτησία μύραινα· τῶ νεφρῶ δέ σου 475
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω
διασπᾶσονται Γοργόνες Τιθράσiai,
448—453. = 454—459.

- ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὀρήσω πόδα.
ΞΑΝ. οὗτος, τί δέδρακας; **ΔΙΟ.** ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.
ΞΑΝ. ᾧ καταγέλαστ', οὐκ οὐκ ἀναστήσει ταχὺ 480
 πρὶν τινὰ σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; **ΔΙΟ.** ἀλλ' ὠρακιῶ.
 ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.
ΞΑΝ. ἰδοὺ λαβέ. προσδοῦ. ποῦ 'στιν; ᾧ χροσοὶ θεοί,
 ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; **ΔΙΟ.** δείσασα γὰρ
 εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν. 485
ΞΑΝ. ᾧ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. **ΔΙΟ.** ἐγὼ
 πῶς δειλός, ὅστις σπογγιάν ἤτησά σε;
 οὐκ ἂν γ' ἕτερος ταυτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. **ΞΑΝ.** ἀλ-
 λά τί;
ΔΙΟ. κατέκειτ' ἂν ὀσφραϊνόμενος, εἶπερ δειλὸς ἦν·
 ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην. 490
ΞΑΝ. ἀνδρεῖά γ', ᾧ Πόσειδον. **ΔΙΟ.** οἶμαι νῆ Δία.
 σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
 καὶ τὰς ἀπειλάς; **ΞΑΝ.** οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
 τισα.
ΔΙΟ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾶς κἀνδρεῖος εἶ,
 σὺ μὲν γενοῦ γῶ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν 495
 καὶ τὴν λεοντὴν, εἶπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
 ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
ΞΑΝ. φέρε δὴ ταχέως αὐτ'. οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
 καὶ βλέψον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
 εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σέ τὸ λῆμ' ἔχων. 500
ΔΙΟ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
 φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.
ΘΕΡ. ᾧ φίλταθ' ἤμεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἰσιθι.
 ἢ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκουτ', εὐθέως
 ἔπεττεν ἄρτους, ἤψε κατερικτῶν χύτρας 505
 ἔτνους δὴ ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὄλον,
 πλακοῦντας ᾧπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἰσιθι.

- ΞΑΝ.** κάλλιστ', ἐπαινω. **ΘΕΡ.** μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ
 σ' ἐγὼ
 περιοψομάπελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
 ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα 510
 ἔφρυγε, κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
 ἀλλ' εἰσιθ' ἄμ' ἐμοί. **ΞΑΝ.** πάννυ καλῶς. **ΘΕΡ.**
 ληρεῖς ἔχων·
 οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ ἀνήτρις γέ σοι
 ἤδη ἕδον ἔσθ' ὠραιότατη κώρχηστρίδες
 ἕτεραι δὴ ἢ τρεῖς. **ΞΑΝ.** πῶς λέγεις; ὀρχη-
 στρίδες; 515
ΘΕΡ. ἠβυλλιωῶσαι κᾶρτι παρατετιμέναι.
 ἀλλ' εἰσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
 ἤμελλ' ἀφαιρεῖν χὴ τράπεζ' εἰσήρετο.
ΞΑΝ. ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
 ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρομαι. 520
 ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκευὴ φέρον.
ΔΙΟ. ἐπίσχεσ οὗτος. οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
 ὅτι σε παῖζων Ἡρακλέα νεσκεύασα;
 οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ᾧ Ξανθία,
 ἀλλ' ἀράμενος οἶσεις πάλιν τὰ στρώματα; 525
ΞΑΝ. τί δ' ἔστιν; οὐ δὴ πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
 ἄδωκας αὐτός; **ΔΙΟ.** οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
 κατάθου τὸ δέσμα. **ΞΑΝ.** ταυτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
 καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. **ΔΙΟ.** ποίοις θεοῖς;
 τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν 530
 ὡς δοῦλος ᾧν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;
ΞΑΝ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἴσως γὰρ τοί ποτε
 ἐμοῦ δεηθείης ἂν, εἰ θεὸς θέλοι.
ΧΟΡ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἔστι 534
 νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
 534—548. = 590—604.

πολλά περιπεπλευκότος, 535
 μετακλυιδεῖν αὐτὸν ἀεὶ
 πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
 μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
 εἰκὸν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν
 σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 δεξιῶν πρὸς ἀνδρός ἐστι 540
 καὶ φύσει Θηραμένους.

ΔΙΟ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
 Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
 στρώμασιν Μιλησίοις
 ἀνατετραμμένος κνυῶν ὄρ-
 χηστρίδ', εἴτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
 γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
 τούρεβίνθου δραττόμην· οὐ- 545
 τος δ' αὐτ' ὢν καὶ τὸς πανούργους
 εἶδε, κατ' ἐκ τῆς γνάθου
 πύξ πατάξας μουξέκοψε
 τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους; 548

ΠΑΝ. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δευρ' ἔλθ'· ὁ πανούργος
 οὔτοςί,
 ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε 550
 ἐκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν. ΠΛΑ. νῆ Δία,
 ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑΝ. κακὸν ἦκει τινί.

ΠΑΝ. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
 ἀν' ἡμιβολιαῖα. ΞΑΝ. δώσει τις δίκην. 554

ΠΑΝ. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙΟ. ληρεῖς, ὦ γύναι,
 κούκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. οὐ μὲν οὖν με
 προσεδόκας,
 ὅτι κωθόρρους εἶχες, ἀν γυνῶναί σ' ἔτι;
 τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω.

ΠΛΑ. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν γλωρόν, τάλαν,
 ὃν οὔτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν. 560

ΠΑΝ. κᾶπειτ' ἐπειδὴ τὰργύριον ἐπραττόμην,
 ἔβλεψεν εἰς με δοιμὴν κάμνκᾶτό γε.

ΞΑΝ. τούτου πάνυ τούργον, οὔτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝ. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.

ΠΛΑ. νῆ Δία, τάλαινα. ΠΑΝ. νῶ δὲ δεῖσάσα γέ που
 ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθύς ἀνεπηδήσαμεν· 566
 ὁ δ' ὄχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβόν.

ΞΑΝ. καὶ τοῦτο τούτου τούργον. ἀλλ' ἔχρην τι θρᾶν.

ΠΑΝ. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

ΠΛΑ. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχης, Ὑπέροβλον, 570
 ἴν' αὐτὸν ἐπιτρέψωμεν. ΠΑΝ. ὦ μισρὰ φάρυγγε,
 ὡς ἠδέως ἂν σου λίθῳ τοὺς γουφίους
 κόπτοιμ' ἂν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΛΑ. ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάρυθρον ἐμβάλοίμι σε.

ΠΑΝ. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, 575
 δρεπέανον λαβοῦσ', ὃ τὰς χόλικας κατέσπασας.

ΠΛΑ. ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
 ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΔΙΟ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.

ΞΑΝ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου. 580
 οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἂν. ΔΙΟ. μηδαμῶς,
 ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝ. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
 υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾶς·
 κᾶν εἴ με τύπτεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι. 585
 ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνον,
 πρόρριζος αὐτός, ἢ γυνή, τὰ παιδία,
 κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝ. δέχομαι τὸν ὄρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟΡ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ 590

τὴν στολὴν εἴληφας, ἦνπερ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
ἀνανεάζειν **

καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧπερ εἰκάξεις σεαυτόν.

εἰ δὲ παραληρωῶν ἀλώσει
κἀκβαλεῖς τι μαλθακόν,
αὐθις αἰρεσθαί σ' ἀνάγκη
ᾗσται πάλιν τὰ στρώματα.

ΞΑΝ. οὐ κακῶς, ἄνδρες, παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.

ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἤ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεται μ' εὖ οἶδ' ὅτι.

ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρεξώ
ἄμαντον ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.

δεῖν δ' εἰοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφου.

ΑΙΑ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κνυνοκλόπον, 605
ἵνα δῶ δίκην· ἀνύετον. ΔΙΟ. ἦκει τῶ κακόν.

ΞΑΝ. οὐκ ἐξ κόρακας; μὴ πρόσσιτον. ΑΙΑ. εἶεν, καὶ
μάχει;

ὁ Διτύλας γῶ Σκεβλύας γῶ Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτφί.

ΔΙΟ. εἴτ' οὐ γλ' δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ 610
κλέπτοντα προσέτ' ἀλλότρια; ΑΙΑ. μᾶλλ' ὑπερ-
φυσά.

ΔΙΟ. σκέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ. ΞΑΝ. καὶ μὴν νῆ Δία,
εἰ πάποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,

595

600

605

610

ἢ κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τοιχός.
καὶ σοὶ ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάννυ· 615
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἂν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ
ἄγων.

ΑΙΑ. καὶ πῶς βασανίσω; ΞΑΝ. πάντα τρόπον, ἐν
κλίμακι

δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ζῆνας ὄξος ἐγγέων, 620
πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πρᾶσφ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητεῖφ νέφ.

ΑΙΑ. δίκαιος ὁ λόγος· κἂν τι πηρώσω γέ σοὶ
τὸν παῖδα τύπτων, τὰργύριόν σοὶ κείσεται.

ΞΑΝ. μὴ δῆτ' ἐμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. 625

ΑΙΑ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγη.

κατάθου σὺ τὰ σκευὴ ταχέως, χῶπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙΟ. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίσειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙΑ. λέγεις δὲ τί; 630

ΔΙΟ. ἀθάνατος εἶναι φημι Διόνυσος Διός,
τουτοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙΑ. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑΝ.
φήμ' ἐγώ.

καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἐστὶ μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γὰρ ἐστίν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεός, 635
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑΝ. δίκαιος ὁ λόγος· χῶπότερον ἂν νῶν ἰδῆς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΑΙΑ. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γεννάδας ἀνήρ· 640
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δὴ.

ΞΑΝ. πῶς οὖν βασανιεῖς νῶ δικάϊως; ΑΙΑ. ῥαδίως·

- πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑΝ. καλῶς
λέγεις.
ἰδοῦ, σκόπει νυν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἰδῆς.
ΑΙΑ. ἦδη πάταξά σ'. ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙΑ. οὐδ'
ἔμοι δοκεῖς. 645
ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδί καὶ πατάξω. ΔΙΟ. πηρία;
ΑΙΑ. καὶ δὴ πάταξα. ΔΙΟ. κᾶτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
ΑΙΑ. οὐκ οἶδα· τουδί δ' αὐθις ἀποπειράσομαι.
ΞΑΝ. οὐκονν ἀνύσεις; ἰατταταῖ. ΑΙΑ. τί τᾶτταταῖ;
μῶν ὠδννήθης; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὀπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείους γίγνεται. 651
ΑΙΑ. ἀνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙΟ. ἰοῦ ἰοῦ. ΑΙΑ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ἰπέας ὄρω.
ΑΙΑ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙΟ. κρομμύων ὀσφραίνουμαι.
ΑΙΑ. εἶπ' εἰ προτιμᾶς οὐδέν; ΔΙΟ. οὐδέν μοι μέλει. 655
ΑΙΑ. βαδιστέον τᾶρ' ἔστιν ἐπὶ τονδί πάλιν.
ΞΑΝ. οἴμοι. ΑΙΑ. τί ἔστι; ΞΑΝ. τὴν ἄκανθαν ἐξελε.
ΑΙΑ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙΟ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
ΞΑΝ. ἦλγησεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙΟ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ 660
ἱαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμινησκόμεν.
ΞΑΝ. οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
ΑΙΑ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἦδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
ΔΙΟ. Πόσειδον, ΞΑΝ. ἦλγησέν τις.
ΔΙΟ. ὅς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλανκᾶς μέδεις 665
ἄλως ἐν βένθεσιν.
ΑΙΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι πω μαθεῖν
ὀπότερος ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' εἶσιτον·
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται 670
χῆ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεῷ.
ΔΙΟ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

- ΧΟΡ. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν
ἰοιδᾶς ἐμᾶς, 675
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυθῆαι κάθηται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν
ἀμφιλάλοισ 680
δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρηγία χελιδῶν,
ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον·
κελαδεῖ δ' ἐπίκλαντον ἀηδόσιον νόμον, ἕως ἀπο-
λείται, 685
κᾶν ἴσαι γένωνται.
τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν
δοκεῖ
ἐξιῶσαι τοὺς πολίτας ἀφελεῖν τὰ δαίματα.
κεῖ τις ἤμαρτε σφαλεῖς τι Φρονίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημι χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε 690
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἴτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἔστι τοὺς μὲν ναυμαχῆσαντας
μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντι δούλων δεσπότης.
κούδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκων
ἔχειν, 695
ἀλλ' ἐπαινώ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδρά-
σατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοῖ πατέρες ἐνανμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ᾧ σοφώτατοι φύσει, 700
675—705. = 706—737.

πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
 κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυννανμαχῆ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμννούμεθα,
 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκά-
 λαις,

ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὐθις εὐφρονεῖν οὐ δόξομεν.
 εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις
 ἔτ' οἰμώζεται, 706

οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πύθηνος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 Κλειγένης ὁ μικρός,
 ὁ πονηρότατος βαλανεύς ὁπόσοι κρατοῦσι κυνη-
 σιτέφρου 710

ψευδολίθρου κονίας
 καὶ Κιτωλίας γῆς,
 χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τὰδ' οὐκ
 εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κἀποδυθῆ μεθύων ἄ-
 νευ ξύλου βαδίζων. 716

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονηθῆναι
 ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κἀγα-
 θούς,

ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720
 οὔτε γὰρ τούτοις οὐσιν οὐ κειβδηλευμένοις,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κευδωτισμένοις
 ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
 χρωμέθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλ-
 κίοις, 725

χθές τε καὶ πρόην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
 τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώ-
 φρονας

ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγα-
 θούς,

καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μου-
 σικῆ,
 προσέλοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρ-
 ραῖς 730

καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρωμέθα·
 ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
 οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ θραδίως ἐχρήσατ' ἂν.
 ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄνοήτοι, μεταβαλόντες τοὺς τρό-
 πους,

χρηῖσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐθις· καὶ κατορθώσασι
 γὰρ 735
 εὐλογον· κἂν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύ-
 λου,

ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσετε.

ΑΙΑ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, γεννάδας ἀνὴρ
 ὁ δεσπότης σου. ΞΑΝ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
 ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740

ΑΙΑ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρως,
 ὅτι δοῦλος ὢν ἐφασκες εἶναι δεσπότης.

ΞΑΝ. ὦμωξε μέντ' ἂν. ΑΙΑ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
 εὐθύς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑΝ. χαίρεις, Κιτεῦ; ΑΙΑ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
 ὅταν καταράσσωμαι λάθρα τῷ δεσπότη. 746

ΞΑΝ. τί δὲ τονθορούζων, ἠνίκ' ἂν πληγὰς λαβῶν
 πολλὰς ἀπίης θύραζε; ΑΙΑ. καὶ τοῦθ' ἤδομαι.

ΞΑΝ. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙΑ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ'
 ἐγώ.

ΞΑΝ. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν 750
 ἅπτ' ἂν λαλώσι; ΑΙΑ. μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΞΑΝ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙΑ. ἐγώ;
 μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν θρωῶ τοῦτο, κἀκμαινόμεαι.

ΞΑΝ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,

- καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καὶ μοι φράσον, 755
 πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος χῆ βοῇ
 χῶ λοιδορησιός; ΑΙΑ. Αἰσχύλου κεύριπίδου.
 ΞΑΝ. ἂ. ΑΙΑ. πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κενίηται, μέγα
 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλή πᾶν. 760
 ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; ΑΙΑ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιάι,
 τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
 σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς, ΞΑΝ. μαν-
 θάνω. 765
 ΑΙΑ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
 ΞΑΝ. τί δήτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
 ΑΙΑ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,
 ὡς ἂν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑΝ. νυνὶ δὲ τίς;
 ΑΙΑ. ὅτε δὴ κατήλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο 771
 τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
 καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρύχοις,
 ὅπερ ἔστ' ἐν Αἴδου πλήθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
 ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·
 κἄπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑΝ. κούκ ἐβάλλετο;
 ΑΙΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
 ὀπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780
 ΞΑΝ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙΑ. νῆ Δί', οὐράνιον γ'
 ὄσον.
 ΞΑΝ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
 ΑΙΑ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστὶν, ὡσπερ ἐνθάδε.
 ΞΑΝ. τί δήθ' ὁ Πλούτων δραῖν παρασκευάζεται;

- ΑΙΑ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
 κἄλεγγον αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑΝ. κἄπειτα πῶς
 οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
 ΑΙΑ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
 ὅτε δὴ κατήλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
 κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου. 790
 νυνὶ δ' ἐμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
 ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ,
 ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
 διαγωνισέσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.
 ΞΑΝ. τὸ χρημ' ἄρ' ἐστὶ; ΑΙΑ. νῆ Δί', ὀλίγον ὕστε-
 ρον. 795
 κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
 καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικῆ σταθμήσεται.
 ΞΑΝ. τί δέ; μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν;
 ΑΙΑ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα — ΞΑΝ. πλινθεύσουσι
 γῆν; 800
 ΑΙΑ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
 κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγωδίας.
 ΞΑΝ. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
 ΑΙΑ. ἔβλεψε δ' οὐν ταυροῦδον ἐγκύψας κάτω.
 ΞΑΝ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙΑ. τουτ' ἦν δύσκολον·
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὕρισκέτην. 806
 οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,
 ΞΑΝ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
 ΑΙΑ. λῆρόν τε τᾶλλ' ἠγείτο τοῦ γυνῶναι πέρι
 φύσεις ποιητῶν· εἴτα τῷ σῶ δεσπότη 810
 ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἐμπειρος ἦν.
 ἀλλ' εἰσώμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπότη
 ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
 ΧΟΡ. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλου ἐνδοθεν ἔξει,
 ἠνίκ' ἂν ὀξύλαλον παρίδη θήροντος ὀδόντα 815

- ἀντιτέχνου· τότε δὴ μακίνας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ἵππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σκινδαλάμων τε παραζόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρός 820
ῥήμαθ' ἵπποβάμονα.
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιάς λασιανύχενα χείταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἦσει
ῥήματα γομποπαγῆ, πινακηθὸν ἀποσπῶν
γηγενεὶ φυσήματι· 825
ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσπη
γλώσσ', ἀνελισσομένη φθονερούς κινουσα χαλι-
νοὺς,
ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πνευμόνων πολὺν πόνον.
ΕΤΡ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει. 830
κρείττων γὰρ εἶναι φημι τούτου τὴν τέχνην.
ΔΙΟ. Αἰσχύλε, τί σιγᾶς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
ΕΤΡ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἕτερατεύετο.
ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε. 835
ΕΤΡ. ἐγῶδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιόν, ἀνθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.
ΑΙΣ. ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840
σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη;
ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἔρεῖς. ΔΙΟ. παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγγνα θερμήνης κότῳ.
ΑΙΣ. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆνω σαφῶς 845
τὸν χωλοποιόν, οἷος ὦν θρασύνεται.

- ΔΙΟ. ἄρ' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
ΑΙΣ. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονοφθίας,
γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην, 850
ΔΙΟ. ἐπίσχεσ οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,
ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον· 855
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πρᾶόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρόπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀροτωπίδας.
σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρῖνος ἐμπροσθεῖς βοᾷς.
ΕΤΡ. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦν ἀναδύομαι, 860
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
καὶ νῆ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κᾶτι μάλα τὸν Τήλεφον.
ΔΙΟ. σὺ δὲ δὴ τί βουλευεῖ ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε. 865
ΑΙΣ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ ἔστιν ἀγῶν νῶν. ΔΙΟ. τί δαί;
ΑΙΣ. ὅτι ἡ ποιήσις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.
ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χροί. 870
ΔΙΟ. ἴθι νιν λιβανωτὸν δευρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὗξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὕμεις δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.
ΧΟΡ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναὶ 875
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἰ καθο-
ράτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὄξυμερίμοις

ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
 ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναιμι
 δεινοτάτοις στομάτοις πορίσασθαι 880
 ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
 νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον
 ἤδη.

ΔΙΟ. εὐχεσθε δὴ καὶ σφῶ τι, πρὶν τὰπη λέγειν 885

ΑΙΣ. Δήμητρος ἢ Θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
 εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟ. ἐπίθετος λαβῶν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤΡ. καλῶς·
 ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙΟ. ἰδιοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΤΡ. καὶ μάλα. 890

ΔΙΟ. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΤΡ. αἰθήρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγγε,
 καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
 ὀρθῶς μ' ἐλέγγειν ὦν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν 895

παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
 ἐμμέλειαν· ἔπιτε δαῖαν ὁδόν.

γλώσσα μὲν γὰρ ἠγρώεται,
 λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
 οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι 900

τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι

καὶ κατερονημένον,

τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοῖς

τοῖς λόγοισιν

ἐμπεδόντα συσκευδᾶν πολ-

λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

ἀλλ' ὡς τάχιστα χροὶ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖ-
 τον 905

895—904. = 992—1003.

ἀστεῖα καὶ μὴτ' εἰκόνας μὴθ' οἷ ἂν ἄλλος εἴποι.
 ΕΤΡ. καὶ μὴν ἑμαυτὸν μὲν γε, τὴν ποιήσιν οἷός εἰμι,
 ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ'
 ἐλέγξω,

ὡς ἦν ἀλαζῶν καὶ φένας, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
 ἐξηπάτα, μώρους λαβῶν παρὰ Φρονίχῳ τραφέν-
 τας. 910

πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῆσεν ἐγκαλύψας,
 Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δει-
 κνύς,

πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρούζοντας οὐδὲ τουτί·
 ΔΙΟ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆθ'. ΕΤΡ. ὁ δὲ χορός γ' ἠρῆιδεν
 ὄρμαθούς ἂν

μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἂν· οἱ δ' ἐσί-
 γων. 915

ΔΙΟ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῆ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερεπεν
 οὐχ ἦττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤΡ. ἠλίθιος ἄρ'
 ἦσθα,

σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. κάμαντῶ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ'
 ὁ δεῖνα;

ΕΤΡ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἴν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν καθοῖτο,
 ὀπόθ' ἢ Νιόβη τι φθέρηται· τὸ δράμα δ' ἂν
 διήει. 920

ΔΙΟ. ὦ παμπόνηρος, οἷ ἄρ' ἐφρευακίζομην ὑπ' αὐτοῦ.
 τί σιορδινᾶ καὶ δυσφορεῖς; ΕΤΡ. ὅτι αὐτὸν ἐξε-
 λέγω.

κάπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσεις καὶ τὸ δράμα
 ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
 ὀφρῶς ἔχοντα καὶ λόφους, δειν' ἄττα μορμο-
 ρωπά, 925

ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙΣ. οἰμοὶ τάλας. ΔΙΟ.
 σιώπα.

ΕΤΡ. σαφές δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἐν ΔΙΟ. μὴ πρῶτε τοὺς
ὀδόντας.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάρφρους, ἢ π' ἀσπίδων
ἐπόντας

γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἰππόζορημα,
ἃ ζυμβαλεῖν οὐ ῥάδι' ἦν. ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς,
ἐγὼ γοῦν 930

ἤδη ποτ' ἐν μακροῦ χρόνῳ νυκτὸς διηγρούπησα
τὸν ξουθὸν ἰππαλεκτρούνα ζητῶν, τίς ἐστὶν ὄρνις.

ΑΙΣ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὠμαδέστατ', ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὦμην Ἐρυξιν εἶναι.

ΕΤΡ. εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρούνα ποιῆσαι;

ΑΙΣ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὸς, ποτ' ἄτ' ἐστὶν ἄτ' ἐποίεις;

ΕΤΡ. οὐχ ἰππαλεκτρούνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους,
ἅπερ σὺ, 937

ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γρά-
φουσιν.

ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶ-
τον εὐθύς

οἰδοῦσαν ὑπὸ κουπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπα-
χθῶν, 940

ἴσχυα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεί-
λον

ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδούς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπη-
θῶν.

εἴτ' ἀνέτρεφον μονωδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.

εἴτ' οὐκ ἐλήρουσ' ὅτι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσῶν ἔφυρον,

ἀλλ' οὐξιώων πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν
εὐθύς 946

τοῦ δράματος ΔΙΟ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί'
ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΤΡ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρήκ' ἂν
ἀργόν,

ἀλλ' ἔλεγεν ἢ γυνὴ τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἦττον,
χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἂν. ΑΙΣ. εἶτα
δῆτα 950

οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΤΡ.
μὰ τὸν Ἀπόλλω.

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. ΔΙΟ. τοῦτο μὲν
ἔασον, ὦ τάν.

οὐ σοὶ γὰρ ἐστὶ περίπατος κάλλιστα περὶ γε τού-
του.

ΕΤΡ. ἔπειτα τουτουσί λαλεῖν ἐδίδαξα ΑΙΣ. φημί καὶ γῶ.
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὄφελος μέσος διαρραγῆναι. 955

ΕΤΡ. λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
νοεῖν, ὄραϊν, ξυμέναι, στρέφειν, ἐραῖν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα ΑΙΣ. φημί
καὶ γῶ.

ΕΤΡ. οἰκεία πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύν-
εσμεν,

ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμεν· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπο-
λάκου 961

ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον
αὐτούς,

Κύνουσι ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαιρο-
πώλους.

γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμους ἑκατέρου μαθη-
τάς. 964

τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς,
σαλπυγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυνοκάμπται,
οὐμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

ΔΙΟ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,

ὅς ἦν κακοῖς που περιπέση καὶ πλησίον παραστῆ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κεῖος.

ΕΤΡ. τοιαῦτα μέντοι γὰρ φρονεῖν 971

τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεῖς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἦδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι 975

τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;

ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη- 980

ναίων ἅπας τις εἰσιῶν
κέρραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, ποῦ ὅτιν ἢ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν

τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον 985

τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροdon τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβελτερώτατοι,

κεχηρότεες Μαμμάκνθοι, 990

Μελιτίδαι καθήντο.

ΧΟΡ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·

σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως

μὴ σ' ὁ θυμὸς **** ἀρπάσας

ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν· 995

δεινὰ γὰρ κατηγόρημεν.

ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,

μὴ πρὸς ὄργην ἀντιλέξεις,

ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι

χρῶμενος τοῖς ἰστίοις, 1000

εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,

καὶ φυλάξεις,

ἤνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λείον

καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.

ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα

σεμνὰ

καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρου-

νὸν ἀφίει. 1005

ΑΙΣ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν'

ἀγανακτεῖ,

εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη

δ' ἀπορεῖν με,

ἀπόκρινά μοι, τίνος οὐνεκα χρὴ θανατῶσαι ἄν-

δρα ποιητὴν;

ΕΤΡ. δεξιότητος καὶ νοουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποι-

οῦμεν

τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙΣ. ταῦτ'

οὐν εἰ μὴ πεποίηκας, 1010

ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους

ἀπέδειξας,

τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι; ΔΙΟ. τεθνάναι·

μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣ. σκέψαι τοίνυν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέ-

ξατο πρῶτον,

εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπο-

λίτας,

μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ

πανούργους, 1015

ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους

τρουφαλείας

καὶ πήληκας καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἑπταβο-

εῖους.

ΕΥΡ. και δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὐ μ' ἐπιτρούψει.

και τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδί-
δαξας;

ΔΙΟ. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' ἀνθαδῶς σεμνυνόμενος
χαλέπαινε. 1020

ΑΙΣ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙΟ. ποῖον; ΑΙΣ.
τοὺς ἔπτ' ἐπὶ Θήβας·

ὃ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάλοιο εἶναι.

ΔΙΟ. τουτὶ μὲν σοὶ κακὸν εἰργασται· Θηβαίους γὰρ
πεποίηκας

ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· και τούτου γ' εἶ-
νεκα τύπτου.

ΑΙΣ. ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ'
ἐτρέπεσθε. 1025

εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξε-
δίδαξα

νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄρι-
στον.

ΔΙΟ. ἐχάρην γοῦν, ἠνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τε-
θνεῶτος,

ὃ χορὸς δ' εὐθύς τῷ χειρ' ὠδὶ συγκρούσας εἶπεν
ἱανοῖ.

ΑΙΣ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι
γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, 1030

ὡς ἀφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγέννηνται.

Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φό-
νων τ' ἀπέχεσθαι,

Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων και χρησμούς,
Ἡσίοδος δὲ

γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὄρας, ἀρότους· ὃ δὲ θεῖος
Ὅμηρος

ἀπὸ τοῦ τιμῆν και κλέος ἔσχεν πλήν τοῦδ' ὅτι
χρηστ' ἐδίδαξε, 1035

τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙΟ. και μὴν
οὐ Παντακλέα γε

ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν·
ἠνικ' ἐπεμπεν,

τὸ κράνος πρώτον περιδησάμενος τὸν λόφοι
ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΑΙΣ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν και Δά-
μαχος ἦρος·

ὄθεν ἡμῆ φρῆν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποί-
ησεν, 1040

Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἴν' ἐπαί-
ροιμ' ἄνδρα πολίτην

ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπότεν σάλπιγγος
ἀκούσῃ.

ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ
Σθενεβοίας,

οὐδ' οἷδ' οὐδεὶς ἦντιν' ἐρωῶσαν πώποτ' ἐποίησα
γυναῖκα.

ΕΥΡ. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.
ΑΙΣ. μηδέ γ' ἐπέειπεν. 1045

ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοι και τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ πι-
καθῆτο,

ὥστε γε καυτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙΟ. νῆ τὸν
Δία τοῦτό γέ τοι δή.

ἂ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτριὰς ἐποίηεις, αὐτὸς τούτοισιν
ἐπλήγῃς.

ΕΥΡ. και τί βλάπτουσ', ὃ σκέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
ἀμαὶ Σθενέβοιαι;

ΑΙΣ. ὅτι γενναίας και γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέ-
πεισας 1050

- κώπεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλε-
ροφόντας.
- ΕΤΡ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαί-
δρας ξυνέθηκα;
- ΑΙΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρούπτειν χρὴ τὸ πο-
νηρὸν τὸν γε ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ
ποιηταί. 1055
- πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΤΡ. ἦν οὖν σὺ
λέγῃς Λυκαβηττοῦς
καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρη-
στὰ διδάσκειν,
ὄν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙΣ. ἀλλ' ὦ κα-
κόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα
τίκτειν.
- κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι
χρησθῆναι. 1060
- καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνο-
τέροισιν.
- ἄμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆνω σὺ. ΕΤΡ.
τί δράσας;
- ΑΙΣ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχῶν,
ἵν' ἐλείνοι
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντ' εἶναι. ΕΤΡ. τοῦτ' οὖν
ἔβλαψα τί δράσας;
- ΑΙΣ. οὐκ οὖν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς
διὰ ταῦτα, 1065
ἀλλὰ ῥακίοις περιειλάμενος κλάει καὶ φησὶ πέ-
νεσθαι.

- ΔΙΟ. νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὐλῶν ἐρίων
ὑπένερθε;
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθύς
ἀνέκνυθεν.
- ΑΙΣ. εἴτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηθεῦσαι καὶ στρωμυλίαν ἐδί-
δαξας,
ἢ ἔξεκένωσεν τὰς τε παλαιστράς καὶ τὰς πυγὰς
ἐνέτροψε 1070
- τῶν μειρακίων στρωμυλλομένων, καὶ τοὺς παρὰ-
λους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἠνίκ'
ἐγὼ ἔζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππα-
παὶ εἰπεῖν.
- ΔΙΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρθεῖν γ' εἰς τὸ στόμα
τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἂκβας τινὰ λωπο-
δυτῆσαι. 1075
- νῦν δ' ἀντιλέγει κούκέρ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὶ-
θις ἐκείσε.
- ΑΙΣ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἰτιός ἐστ';
οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κἄτ' ἐκ τούτων ἢ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστῶθη,
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων, 1085
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεί.
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἶός τε φέρειν.
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
- ΔΙΟ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφανάνθη

- Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090
 βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
 λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
 καὶ δεινὰ ποιῶν· κἀθ' οἱ Κεραμῆς
 ἐν ταῖσι πύλαις παλῶσ' αὐτοῦ
 γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγῆν· 1095
 ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατεῖαις
 ὑποπερδόμενος
 φουσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.
 ΧΟΡ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρός ὁ πόλε-
 μος ἔρχεται.
 χαλεπὸν οὖν ἔργον διαίρειν, 1100
 ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
 ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς
 ἀλλὰ μὴ ἴν' ταύτῳ καθῆσθον·
 εἰσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χᾶτεραι σοφισμάτων.
 ὅτι περ οὖν ἔχeton ἐρίζειν, 1105
 λέγετον, ἐπιτον, ἀνά δ' ἔρεσθον
 τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
 κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
 εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῆ
 τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ 1110
 λεπτὰ μὴ γινῶναι λεγόντων,
 μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ'
 ἔχει.
 ἐστρατευμένοι γὰρ εἰσι,
 βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ·
 αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται, 1115
 νῦν δὲ καὶ παρηκόνηται.
 μηδὲν οὖν δείσθητον, ἀλλὰ
 πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὐνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.

1099—1108. = 1109—1118.

- ΕΤΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
 ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος 1120
 πρῶτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιῶ.
 ἀσαφής γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
 ΔΙΟ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΤΡ. πολλοὺς πάνν.
 πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
 ΔΙΟ. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε. 1125
 ΑΙΣ. Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη,
 σωτῆρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΤΡ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
 ΑΙΣ. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πάντα γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία. 1130
 ΕΤΡ. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσὶν γ' ἄμαρτίας.
 ΑΙΣ. ὀρᾶς ὅτι ληρεῖς; ΕΤΡ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
 ΔΙΟ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
 πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
 ΑΙΣ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί. 1135
 ΕΤΡ. εὐθύς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράμιον ὄσον.
 ΑΙΣ. πῶς φῆς μ' ἄμαρτεῖν; ΕΤΡ. αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
 ΑΙΣ. Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη.
 ΕΤΡ. οὐκ οὐκ Ὀρέστῆς τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
 τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙΣ. οὐκ ἄλλως λέγω.
 ΕΤΡ. πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο 1141
 αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χειρὸς
 δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
 ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκείνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
 Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων 1145
 ὅτι πατρῶν τοῦτο κέκτηται γέρας.
 ΕΤΡ. ἔτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γὰρ βουλόμην·
 εἰ γὰρ πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
 ΔΙΟ. οὕτως ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρῆχος.
 ΑΙΣ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμῖαν. 1150

- ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῶ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
 ΑΙΣ. σωτήρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 ΕΤΡ. δις ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
 ΔΙΟ. πῶς δις; ΕΤΡ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι
 φράσω. 1155
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι·
 ἦκω δὲ ταυτὸν ἔστι τῷ κατέρχομαι.
 ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἰποι γείτονι,
 χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
 ΑΙΣ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὃ κατεστρωμυμένε 1160
 ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
 ΔΙΟ. πῶς δῆ; δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
 ΑΙΣ. ἔλθειν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτ'ω μετῆ πάτρας·
 χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
 φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται. 1165
 ΔΙΟ. εὐ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;
 ΕΤΡ. οὐ φημί τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
 λέθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθῶν τοὺς κυρίους.
 ΔΙΟ. εὐ νῆ τὸν Ἑρμῆν· ὅτι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
 ΕΤΡ. πέρανε τοίνυν ἕτερον. ΔΙΟ. ἴθι πέρανε σὺ, 1170
 Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
 ΑΙΣ. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρῦσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΤΡ. τοῦθ' ἕτερον αὐτίθι λέγει,
 κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.
 ΑΙΣ. τεθυηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὃ μοχθηρὸς σὺ, 1175
 οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
 σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΤΡ. ἐγὼ
 φράσω.
 κἂν που δις εἶπω ταυτὸν, ἢ στοιβῆν ἰδῆς
 ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
 ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μούστιν ἀλλ' ἀκουστέα 1180

- τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
 ΕΤΡ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ΑΙΣ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
 ὄντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη
 ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγυῆναι, 1185
 πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;
 ΕΤΡ. εἰτ' ἐγένετ' αὐτίθι ἀθλιώτατος βροτῶν.
 ΑΙΣ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
 πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
 χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὄστράκῳ, 1190
 ἵνα μὴ κτραφεῖς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
 εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τῷ πόδε·
 ἔπειτα γραῦν ἐγγμεν αὐτὸς ὢν νέος,
 καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
 εἰτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙΟ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
 εἰ κἀστρατήγησεν γε μετ' Ἑρασινίδου. 1196
 ΕΤΡ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
 ΑΙΣ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
 τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
 ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. 1200
 ΕΤΡ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙΣ. ἐνὸς μόνου.
 ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
 καὶ κωδάριον καὶ ληκυθιον καὶ θυλάκιον,
 ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δεῖξω δ' ἀντίκα.
 ΕΤΡ. ἰδού, σὺ δείξεις; ΑΙΣ. φημί. ΔΙΟ. καὶ δὴ χρὴ
 λέγειν. 1205
 ΕΤΡ. Ἀγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
 ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
 Ἄργος κατασχῶν ΑΙΣ. ληκυθιον ἀπώλεσεν.
 ΕΤΡ. τουτί τί ἦν τὸ ληκυθιον; οὐ κλαύσεται;
 ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.
 ΕΤΡ. Διόνυσος, ὃς θυρσοῖσι καὶ νεβρῶν δοραῖς 1211

- καθαπτός ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδᾶ χορεύων, ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙΟ. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
- ΕΥΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτουὶ 1215
τὸν πρόλογον οὐχ' ἔξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνήρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκῶς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενῆς ὢν ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙΟ. Εὐριπίδη, ΕΥΡ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ὑφέσθαι μοι δο-
κεῖς. 1220
- τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.
- ΕΥΡ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμι γε·
νυκτὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
- ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
- ΕΥΡ. Σιδώνιον ποί' ἄστν Κάδμος ἐκλιπῶν 1225
'Αγήνορος παῖς ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίση τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΥΡ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πεῖθῃ γ' ἔμοι.
- ΕΥΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέγειν 1230
ἴν' οὗτος οὐχ' ἔξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολῶν
θοαῖσιν ἵπποις ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙΟ. ὄρας, προσῆψεν αὐθις αὐτὴν λήκυθον.
ἀλλ', ὠγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάση τέχνη· 1235
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάννυ καλήν τε κἀγαθήν.
- ΕΥΡ. μὰ τὸν Δι' οὐπῶ γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἴνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΕΥΡ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἴνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβῶν στάχυν,
θύων ἀπαρχὰς ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1241
- ΔΙΟ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὐθ' ὑφέιλετο;

- ΕΥΡ. ἔα αὐτόν, ὦ τάν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο,
- ΔΙΟ. ἀπολεῖς· ἔρει γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1245
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφν.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
- ΕΥΡ. καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτόν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεὶ. 1250
- ΧΟΡ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή- 1255
σαντι τῶν ἔτι νυκτῶν.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη
μέμψεται ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοικ' ὑπὲρ αὐτοῦ. 1260
- ΕΥΡ. πάννυ γε μέλη θαυμαστά· δεῖξει δὴ τάχα.
εἰς ἕν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
- ΔΙΟ. καὶ μὴν λογιῶμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβῶν.
- ΕΥΡ. Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάκτον ἀκούων
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν; 1265
Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
- ΔΙΟ. δύο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.
- ΕΥΡ. κύνδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ
μου παῖ. 1270
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
- ΔΙΟ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.
- ΕΥΡ. εὐφραμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας
οἴγειν.

- ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; 1275
 κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
 ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
 ΔΙΟ. ᾧ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὄσον.
 ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τῶ νεφρῶ βουβωνιῶ. 1280
 ΕΥΡ. μή, πρὶν γ' ἂν ἀκούσῃς χιτέραν στάσιν μελῶν
 ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν νόμων εἰργασμένην.
 ΔΙΟ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
 ΕΥΡ. ὅπως Ἀχαιῶν δίδρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1286
 Σφίγγα δυσαμεριῶν πρύτανιν κίνα πέμπει.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
 σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1290
 κυρεῖν παρασχῶν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφρόιτος.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
 τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1295
 ΔΙΟ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶ-
 νος, ἢ
 πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
 ΑΙΣ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
 ἤνεγκον αὐτὸ, ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρονίχῳ
 λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων. 1300
 οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορριδίαν,
 σκολίαν Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
 θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
 ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
 λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ'στιν ἢ τοῖς ὀστράκοις 1305
 αὕτη κροτούσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
 πρὸς ἠνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ἄδειν μέλη.

- ΔΙΟ. αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
 ΑΙΣ. ἀλκύνοντες, αἰ παρ' ἀεναίοις θαλάσσας
 κύμασι σταμύλλετε, 1310
 τέγγουσαι νοτίοις πτερωῶν
 φανίσι χροά δροσιζόμεναι·
 αἰθ' ὑπωρόφιοι κατὰ γανίας
 εἰειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
 ἰστότονα πηνίσματα καὶ 1315
 κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
 ἴν' ὁ φίλανλος ἐπαλλε δελ-
 φὶς πρῶραις κυανεμβόλοις.
 μαντεῖα καὶ σταδίους.
 οἰνάνθας, γάνος ἀμπέλου, 1320
 βότρουος ἔλικα πανσίπονον.
 περιβάλλ', ᾧ τέκνον, ὠλένας.
 ὄρῃς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙΟ. ὄρῳ.
 ΑΙΣ. τί δαί; τοῦτον ὄρῃς; ΔΙΟ. ὄρῳ.
 ΑΙΣ. τοιαντὶ μέντοι σὺ ποιῶν 1325
 τολμᾷς τὰμὰ μέλη ψέγειν,
 ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
 Κυρήνης μελοποιῶν;
 τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
 τὸν τῶν μονοφιδῶν διεξελθεῖν τρόπον. 1330
 ᾧ Νυκτὸς κελαινοφαῆς
 ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον
 πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἄϊδα πρόπολον,
 ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
 Νυκτὸς παῖδα, 1335
 φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
 μελανοενκνείμονα,
 φόνια φόνια δερκόμενον,
 μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.

ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχρον ἄψατε
 κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θερμετε δ'
 ὕδωρ,
 ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340
 ἰὼ πόντιε δαῖμον,
 τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
 τάδε τέρα θεάσασθε. τὸν ἀλεκτρούνα μου συναρ-
 πάσασα
 φρούδη Γλύκη.
 Νύμφαι ὄρεσσίγονοι,
 ὦ Μανία, ξύλλαβε. 1345
 ἐγὼ δ' ἂ τάλαινα
 προσέχουσ' ἔτυχον ἐμαντῆς
 ἔργοισι, λίνου μεστὸν ἄτρακτον
 εἰειειλίσσουσα χεροῖν,
 κλωστήρα ποιοῦσ', ὅπως
 κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν 1350
 φέρουσ' ἀποδοίμαν·
 ὃ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
 κούφοτάταις πτερόνων ἀκμαῖς·
 ἐμοὶ δ' ἄγε' ἄχα κατέλιπε,
 δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔβαλον ἔβαλον ἂ τλάμων. 1355
 ἀλλ', ὦ Κρήτες, Ἴδας τέκνα,
 τὰ τόξα τε λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
 ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἀρτεμις καλὰ
 τὰς κνήσικας ἔχουσ' ἐλθέτω 1360
 διὰ δόμων πανταχῇ.
 σὺ δ', ὦ Διός, διπύρους ἀνέχουσα
 λαμπάδας ὀξυτάτας χεροῖν, Ἐκάτα, παράφηνον
 ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν

εἰσελθοῦσα φωράσω.
 ΔΙΟ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑἴΣ. κᾶμοιγ' ἄλις.
 ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
 ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποιήσιν νῶν μόνον·
 [τὸ γὰρ βάρος νῶν βασανιεῖ τῶν ὀημάτων.]
 ΔΙΟ. ἴτε δευρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
 ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.
 ΧΟΡ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. 1370
 τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
 νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
 ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
 μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
 ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, 1375
 ἐπιθόμην, ἀλλ' ὠόμην ἂν
 αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
 ΔΙΟ. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τῷ πλάστιγγ', ΑἴΣ.
 καὶ ΕΥΡ. ἰδοῦ·
 ΔΙΟ. καὶ λαβομένω τὸ ὄημ' ἐκάτερος εἶπατον,
 καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.
 ΑἴΣ. καὶ ΕΥΡ. ἐχόμεθα. ΔΙΟ. τοῦπος νῦν λέγετον εἰς
 τὸν σταθμὸν. 1381
 ΕΥΡ. εἶθ' ὄφελ' Ἀργούς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
 ΑἴΣ. Σπερχεῖ ποταμὲ βοννόμοι τ' ἐπιστροφαί.
 ΔΙΟ. κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω
 χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥΡ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῖτιον; 1385
 ΔΙΟ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἔριοπωλικῶς
 ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τάρια,
 σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτερωμένον.
 ΕΥΡ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
 ΔΙΟ. λάβεσθε τοίνυν αὐθις. ΑἴΣ. καὶ ΕΥΡ. ἦν ἰδοῦ.
 ΔΙΟ. λέγε. 1390
 ΕΥΡ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

- ΑΙΣ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δῶρων ἔρα.
 ΔΙΟ. μεθεῖτε μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὐ ἔπει·
 θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτερον κακόν.
 ΕΤΡ. ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον. 1395
 ΔΙΟ. πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
 ἀλλ' ἕτερον αὐ ζήτηι τι τῶν βαρυστάθμων,
 ὅτι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
 ΕΤΡ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δητὰ μούστι; ποῦ; ΔΙΟ.
 φράσω·
 βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. — 1400
 λέγοιτ' ἄν, ὡς αὐτῆ' στὶ λοιπῇ σφῶν στάσις.
 ΕΤΡ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
 ΑΙΣ. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός.
 ΔΙΟ. ἐξηπάτηκεν αὐ σὲ καὶ νῦν. ΕΤΡ. τῶ τρόπῳ;
 ΔΙΟ. δὴ ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρῶ δύο, 1405
 οὐς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
 ΑΙΣ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
 αὐτός, τὰ παιδί, ἢ γυνή, Κηφισοφῶν,
 ἐμβάς καθήσθω συλλαβῶν τὰ βιβλία·
 ἐγὼ δὲ δὴ ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον. 1410
 ΔΙΟ. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
 οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
 τὸν μὲν γὰρ ἠγοῦμαι σοφόν, τῶ δ' ἠδομαι.
 ΠΑ. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὦνπερ ἦλθες οὐνεκα;
 ΔΙΟ. ἔαν δὲ κρινῶ; ΠΑ. τὸν ἕτερον λαβῶν ἄπει, 1415
 ὁπότερον ἂν κρινῆς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
 ΔΙΟ. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
 ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΤΡ. τοῦ χάριν;
 ΔΙΟ. ἵν' ἢ πόλις σωθῆῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ. 1420
 ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
 μέλλῃ τι χρηστόν, τοῦτον ἄξιον μοι δοκῶ.
 πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίνα ἔχετον

- γνώμην ἐκάτερος; ἢ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
 ΠΑ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙΟ. τίνα;
 ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. 1425
 ἀλλ' ὅτι νοεῖτον, εἶπατον τούτου πέρι.
 ΕΤΡ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
 βραδὺς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
 καὶ πόριμον αὐτῶ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
 ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις; 1430
 ΑΙΣ. οὐ χρεὶ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
 [μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν,]
 ἢν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
 ΔΙΟ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
 ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
 ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἶπατον 1435
 περὶ τῆς πόλεως ἦντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
 ΕΤΡ. [εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίαν,
 αἴροιεν αὐραὶ πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
 ΔΙΟ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
 ΕΤΡ. εἰ ναυμαχοῖεν, κατ' ἔχοντες ὀξείδας 1440
 φαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
 ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙΟ. λέγε.
 ΕΤΡ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἠγώμεθα,
 τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙΟ. πῶς; οὐ μανθάνω.
 ἀμαθέστερόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον. 1445
 ΕΤΡ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
 τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
 τούτοιςι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
 εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοιςι, πῶς
 τὰναντί' ἂν πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν; 1450
 ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
 [ταντὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες ἢ Κηφισοφῶν;
 ΕΤΡ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν.]
 ARISTOPH. II. 15

- ΔΙΟ. τί δαί σύ; τί λέγεις; ΑΙΣ. τὴν πόλιν νῦν μοι
φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙΟ.
πόθεν; 1455
μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς δ' ἤδεται.
ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σίσυρα συμφέρει;
ΔΙΟ. εὗρισκε νῆ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν. 1460
ΑΙΣ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙΟ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τέραθ' ἄ.
ΑΙΣ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρου δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. 1465
ΔΙΟ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛ. κρίνοις ἄν. ΔΙΟ. αὐτὴ σφῶν κρίσις γενήσεται.
αἰρήσομαι γὰρ ὄνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΥΡ. μεμνημένος νῦν τῶν θεῶν, οὓς ἄμοσας,
ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἰκαδ' ἀίρου τοὺς φίλους. 1470
ΔΙΟ. ἢ γλώττ' ὀμῶμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.
ΕΥΡ. τί δέδρακας, ὃ μισρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙΟ. ἐγώ.
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τὴ γὰρ οὖ;
ΕΥΡ. αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΔΙΟ. τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῆ; 1475
ΕΥΡ. ὃ σκέτλιε, περιοίψει με δὴ τεθυηκότα;
ΔΙΟ. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;
ΠΛ. χωρεῖτε τοίνυν, ὃ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙΟ. τί δαί;
ΠΛ. ἵνα ξενίσω γῶ σφω πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὖ λέ-
γεις 1480
νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
ΧΟΡ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων

1482—1490. = 1491—1499.

- ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας 1485
πάλιν ἄπεισιν οἰκαδ' αὖ,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι. 1490
χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν,
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγωδικῆς τέχνης. 1495
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφημοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.
ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χῶρει, 1500
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παιδεύσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτουσί τοῖσι πορισταῖς, 1505
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἤκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
κἂν μὴ ταχέως ἤκωσιν, ἐγὼ 1510
νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

15 *

- ΑΙΣ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον 1515
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
κάμοι σῶζειν, ἦν ἄρ' ἐγὼ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφία κρῖνω δεύτερον εἶναι.
μῆμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ 1520
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
- ΠΛ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ 1525
λαμπάδας ἱεράς, χάμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.
- ΧΟΡ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἔς φάος ὄρνυμένω δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσάιμεθ' ἂν οὐ-
τως 1531
ἀργαλέων τ' ἐν ὀπλοῖς ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μα-
χέσθω
κᾶλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρού-
ραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Α.)

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Β.)

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξει ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασθαι πείθει παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορήσασθαι μίαν ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξει αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασθαι καὶ προασκήσασθαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξει. μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύγρον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν, ὦ λαμπρὸν ὄμμα.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γυναῖκα ἔκρινεν ἐν στολαῖς ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας, περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν. ἐποίησαν οὕτως. ὕστερόντινες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία 5
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξαι μυσίῳ· ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χοῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις, 10
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

ΠΡΑ. Ὡ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχλάτου λύχνου
 κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρημένον,
 γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
 τροχῶ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς φύμης ἀπο
 μνκτῆρσι λαμπρὰς ἡλλίου τιμὰς ἔχεις· 5
 ὄρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
 σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
 κὰν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
 πειρωμέναισι πλησίος παρασταταεῖς,
 λορδουμένων τε σωμαίων ἐπιστάτην 10
 ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
 μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορορήτους μυχοὺς
 λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
 στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
 πλήρεις ὑποἰγνύσαισι συμπαρασταταεῖς· 15
 καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλευμάτα,
 ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 ἀλλ' οὐδεμίᾳ πάρεστιν ἄς ἤκειν ἐχρῆν.
 καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἢ δ' ἐκκλησία 20
 αὐτίκα μάλ' ἐσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
 ἄς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
 δεῖ τὰς ἑτέρας πῶς κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
 τί δῆτ' ἂν εἶη; πότερον οὐκ ἐφραμμένους
 ἔχουσι τοὺς πῶγωνας, οὐς εἰρητ' ἔχειν; 25

ἢ θαίματια τάνδρεια κλεψάσαις λαθεῖν
 ἢν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὄρῳ τονδι λύχνου
 προσιόντα. φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
 μὴ καὶ τις ἂν ἀνὴρ ὁ προσίων τυγχάνει.

ΧΟΡ. ὦρα βαδίζειν, ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως 30
 ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑ. ἐγὼ δὲ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἐργηρόρειν
 τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
 τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, θρονυανῶσα τὴν θύραν.
 δεῖ γὰρ τὸν ἀνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. **ΓΥ. Α.** ἤκουσά
 τοι 35

ὑποδομένη τὸ κνυμά σου τῶν δακτύλων,
 ἄτ' οὐ καταδαρθοῦς. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὃ φιλότατη,
 Σαλαμίσιος γὰρ ἐστίν ὃ ξύνειμ' ἐγώ,
 τὴν νύχθ' ὄλην ἤλαννέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
 ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοίματιον αὐτοῦ λαβεῖν. 40

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὄρῳ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
 παριούσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΧΟΡ. οὐκὸν ἐπέξεσθ' ; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
 τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
 ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα. 45

ΓΥ. Α. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὄρῳς Μελιστίχην
 σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; **ΠΡΑ.** κάμοι δοκεῖ
 κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελεθεῖν μόνη.

ΓΥ. Α. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὄρῳς Γευσιστράτην,
 ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα; 50

ΠΡΑ. καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
 ὄρῳ προσιούσας χάτερας πολλὰς πάνυ
 γυναϊκας, ὅτι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥ. Β. καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἐγώγ', ὃ φιλότατη,
 ἐκδραῖσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὄλην 55
 ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.

- ΠΡΑ. κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
 ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὄρω,
 ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
- ΓΥ. Α. ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 60
 λόχης δασυντέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
 ἐπειδ' ὀπόθ' ἀνήρ εἰς ἀγορὰν οἰχοιτό μου,
 ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὄλον δι' ἡμέρας
 ἐχραινόμεν ἔστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
- ΓΥ. Β. κάρωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65
 ἔροψα πρῶτον, ἵνα δασυνθεῖν ὅλη
 καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικί προσφερῆς.
- ΠΡΑ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
 πάσαισιν ἡμῖν, ὀπότε συλλεγοίμεθα;
- ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἐκάτην, καλόν γ' ἔγωγε τουτονί. 70
 ΓΥ. Β. κάρωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα.
- ΠΡΑ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. Α. φασί· κατανεύουσι γάρ.
 ΠΡΑ. καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὄρω πεπραγμένα.
 Λακωνικᾶς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
 καὶ θαίματια τάνδρεια, καθάπερ εἶπαμεν. 75
- ΓΥ. Α. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
 τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
- ΠΡΑ. τουτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέροδεαι;
- ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
 τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος 80
 εἶπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον.
- ΓΥ. Β. ταυτί γέ τοι νῆ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
 πληρουμένης ξαίνομι τῆς ἐκκλησίας.
- ΠΡΑ. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΥ. Β. νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροφῆμιν ἀράς 85 (91)
 ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἔστι μοι τὰ παιδία.
- ΠΡΑ. ἰδοὺ γέ σε ξαίνουσαν, ἦν τοῦ σώματος
 οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.

- οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
 ὁ δῆμος ὧν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις 90 (96)
 ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
 ἦν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεροι, λήσομεν
 ξυστειλάμεναι θαίματια· τὸν πώγωνά τε
 ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
 τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἀνδρας ἠγήσαιθ' ὄρων; 95 (101)
 Ἀγύροιο γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
 λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
 νυνὶ δ' ὄρας, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν,
 ἕως ἔτ' ἔστιν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν· 100 (83)
 ἠκκλησία δ' εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
 ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.
- ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δί', ὥστε δεῖ με καταλαβεῖν ἔδρας
 ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρού.
- ΠΡΑ. τούτου γέ τοι νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν 105
 τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὐνεκα,
 ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
 θυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν·
 νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
- ΓΥ. Α. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία 110
 δημηγορήσει; ΠΡΑ. πολὺ μὲν οὐν ἄριστα που.
 λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
 πλείστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
 ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
- ΓΥ. Α. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἔστιν ἢ μὴ μπειρία. 115
 ΠΡΑ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
 ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
 οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδομένη,
 ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήμασί που;
- ΓΥ. Α. τίς δ' ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 120

- ΠΡΑ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θείσω τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὶ τὴν μεθ' ὑμῶν, ἣν τί μοι δόξη λέγειν.
- ΓΥ. Α. δεῦρ', ὧ γλυκντάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται. 125
- ΠΡΑ. πῶς καταγέλαστον; ΓΥ. Α. ὡς περ εἴ τις σηπίας
πῶγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
- ΠΡΑ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
παροῖτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
κάδιζε παριῶν. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 130
- ΓΥ. Α. ἐγώ. ΠΡΑ. περὶ τοῦ δὴ τὸν στέφανον τύχασαθῆ.
ΓΥ. Α. ἰδοῦ. ΠΡΑ. λέγοις ἄν. ΓΥ. Α. εἴτα πρὶν πιεῖν
λέγω;
- ΠΡΑ. ἰδοῦ πιεῖν. ΓΥ. Α. τί γάρ, ὧ μέλ', ἐστεφανω-
σάμην;
- ΠΡΑ. ἄπιθ' ἐκποδῶν· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κάκει. ΓΥ. Α. τί δ'; οὐ πίνουσι κἂν τῆ κλησία;
- ΠΡΑ. ἰδοῦ γέ σοι πίνουσι. ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀρτεμιν, 136
καὶ ταῦτά γ' εὐζωρον. τὰ γοῦν βουλευματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὡς περ μεθυόντων ἐστὶ παραπεληγμένα.
καὶ νῆ Δία σπένδουσί γ'· ἡ τίνοσ χάριν 140
τοσαῦτ' ἂν εὐχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνται γ' ὡς περ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινούντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
- ΠΡΑ. σὺ μὲν βιάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δί', ἥ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν. 145
δίψη γάρ, ὡς εἰκ', ἀφανανθήσομαι.
- ΠΡΑ. ἐσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; ΓΥ. Β. ἐγώ.
- ΠΡΑ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῆ βακτηρία. 150

- ΓΥ. Β. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἴν' ἐκαθήμην ἤσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὑδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τῷ θεῷ. 155
- ΠΡΑ. μὰ τῷ θεῷ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
ΓΥ. Β. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.
- ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τῷ θεῷ κατώμοσας,
καίτοι τὰ γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
- ΓΥ. Β. ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡΑ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ 160
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοθήσεται.
- ΓΥ. Β. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γάρ, ὧ γυναῖκες αἰ καθήμεναι, 165
- ΠΡΑ. γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἀνδρας λέγεις;
ΓΥ. Β. δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκείνου· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ὤμην λέγειν.
- ΠΡΑ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἐνεκά μοι λέξειν δοκῶ, 170
τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μετὰ
ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175
ὄρω γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἂν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρω· πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἀνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε, 181
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.

ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἠγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων 185
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῆκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε ταυτογλ λέγεις.

ΠΡΑ. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαριέντά γ' ἂν 190
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῆκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡΑ. μηδ' ἐθίζον νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὐ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων 195
ὁ τοῦτ' ἀναπέσας εὐθύς ἀποδρᾶς ᾤχετο.

ναὺς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

Κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γε σοί·

νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ. 200

Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός·

σωτηρία παρέκνυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται

Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥ. Α. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. ΠΡΑ. νῦν καλῶς ἐπήνεσας.

ὑμεῖς γὰρ ἐστ', ὧ δῆμε, τούτων αἰτιοί. 205

τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα

ἰδία σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·

τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλινδεται.

ἦν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.

ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημι χρῆναι τὴν πόλιν 210

ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις

ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεσθα.

ΓΥ. Α. εὖ γ', εὖ γε νῆ Δί', εὖ γε. ΓΥ. Β. λέγε, λέγ', ὡγαθέ.

ΠΡΑ. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες

ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια 215
βάπτουσι θερμῶ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἀπαξάπασαι, κοῦχλ μεταπειρωμένας
ἰδοὺς ἂν αὐτάς. ἢ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ ποὺ τι χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο. 220

καθήμεναι φρόνουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρέβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· 225

αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

οἶνον φιλοῦσ' εὐζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

ταῦταισιν οὖν, ἄνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν

μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πνυθανώμεθα 230

τί ποτ' ἄρα δοῦν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ

ἔῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνον,

ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητέρες

σώξειν ἐπιθυμήσουσιν· εἴτα σιτία

τίς τῆς τεκούσης θάττον ἐπιπέμψειεν ἂν; 235

χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,

ἀρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ.

αὐταὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰδισμένα.

τὰ δ' ἄλλ' εἴσω· ταῦτ' εἰν πείθησθέ μοι,

εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε. 240

ΓΥ. Α. εὖ γ', ὧ γλυκντάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.

πόθεν, ὧ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡΑ. ἐν ταῖς φρυγαῖς μετὰ τάνδρὸς ᾤκησ' ἐν πνυκί·

ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥ. Α. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὧ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ· 245

καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἰρούμεθ', ἦν ταῦθ' ἀπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἦν Κεφάλος σοι λοιδορῆται προσφθαρεῖς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῆκκλησίᾳ;

ΠΡΑ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΥ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. ΠΡΑ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾷν. 251

ΓΥ. Α. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡΑ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥ. Α. τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῆ;

ΠΡΑ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κύνος πυγῆν ὄραν. 255

ΓΥ. Α. τί δ', ἦν ὑποκρούσωσίν σε; ΠΡΑ. προσκινήσομαι,
ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὕσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΥ. Α. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. ΠΡΑ. ἐξαγκωνιά
ᾧδι· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260

ΓΥ. Α. ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἰρωσ', εἴαν κελεύσομεν.

ΓΥ. Β. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἰρεῖν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γὰρ ἔσμεν αἰρεῖν τῷ σκέλει. 265

ΠΡΑ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
ὑποδείσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,
ὡσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἐκάστοτε.
ἔπειτ' ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
περιδείσθε τοὺς πάγωνας. ἦνικ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηρησομένοι,
καὶ θαυμάτια τὰνδρεῖά γ' ἄπερ ἐκλέψατε 275
ἐπαναβάλεσθε, κατὰ ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμενοι βαδίζετ', ἄδουσαι μέλος

πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. Β. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι 280
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἤξειν ἀντικρυς
γυναῖκας. ΠΡΑ. ἀλλὰ σπένυσαθ', ὡς εἶωθ' ἐκεῖ

τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθροῖσι ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον.

ΧΟΡ. ὦρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρη
μεμνημένους ἀεὶ λέγειν, ὡς μὴ ποτ' ἐξολίσθη, 286
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἦν ἀλῶμεν
ἐνδύομεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικούτου.

χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπέλλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὅς ἂν 290

μὴ πρῶ πάντῳ τοῦ κνέφους

ἦκη κεκονιμένος,

στέργων σκοροδάλημ,

βλέπων ὑπότριμμα, μὴ

δώσειν τὸ τριῶβολον.

ἀλλ', ᾧ Χαριτιμίδη

καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκῃς,

ἔπον κατεπεύγων,

σαντῶ προσέχων ὅπως

μηδὲν παραχορδιεῖς

ᾧν δεῖ σ' ἀποδείξαι·

ὅπως δὲ τὸ σύμβολον

λαβόντες ἔπειτα πλη-

σίοι καθεδούμεθ', ὡς

ἂν χειροτονῶμεν

ἅπανθ' ὀπόσ' ἂν δέη

τὰς ἡμετέρας φίλας.

καίτοι τί λέγω; φίλους

289—299. = 300—310.

ARISTOPH. II.

16

γὰρ χοῖν μ' ὀνομάζειν.
 ὄρα δ' ὅπως ὠδήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄστεως 300
 ἤκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
 μέν, ἠνίκ' ἔδει λαβεῖν
 ἐλθόντ' ὀβολον μόνου,
 καθήντο λαλοῦντες
 ἐν τοῖς στεφανώμασιν·
 νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
 ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
 ὅτ' ἤρχειν ὁ γεννάδας,
 οὐδεις ἂν ἐτόλμα
 τὰ τῆς πόλεως διοι- 305
 κεῖν ἀργύριον φέρων·
 ἀλλ' ἤκεν ἕκαστος
 ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
 πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὐ-
 ον καὶ δύο κρομμύω
 καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
 νυνὶ δὲ τριώβολον
 ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
 πράττωσι τι κοινὸν ὥσ-
 περ πηλοφοροῦντες. 310
 ΒΛΕ. τί τὸ πράγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φροῦδη' στί μοι;
 ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἔστιν, ἢ δ' οὐ φαίνεται.
 ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
 τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκοτῶ
 καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν 315
 οὐκ ἐδυνάμην εὔρειν, ὃ δ' ἤδη τὴν θύραν
 ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
 τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
 καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
 ἀλλ' ἐν καθαρθῶ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; 320

ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῶ;
 οὐ γὰρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεις ὄψεται.
 οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρον ὦν ἠρόμην
 γυναιχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
 οὐ γὰρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν 325
 δράσουσ'. ὅμως δ' οὖν ἔστιν ἀποπατητέον.
 ΑΝ. τίς ἔστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτιῶν;
 νῆ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
 τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἔστιν; οὐ τί που
 Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν; 330
 ΒΛΕ. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
 τὸ κροκατίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.
 ΑΝ. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ ἔστιν; ΒΛΕ. οὐκ ἔχω
 φράσαι.
 ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὔρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
 ΑΝ. εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναιχ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι; 335
 ΒΛΕ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
 ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ τι δραῖ νεώτερον.
 ΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά τοίνυν ἄντικρυς
 ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἡ ξύνειμ' ἐγὼ 340
 φροῦδη' στί, ἔχουσα θοιμάτιον οὐ γὰρ φόρον·
 κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας·
 οὐκ οὐκ λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
 ΒΛΕ. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμάς
 Λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, 345
 ἐς τὸ κοθόρον τὸ πόδ' ἐνθεις ἴεμαι,
 ἵνα μὴ γέσσαιμ' ἐς τὴν σίσυραν· φανὴ γὰρ ἦν.
 ΑΝ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
 κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛΕ. γνώμην γ'
 ἐμήν.
 οὐκ οὐκ πονηρά γ' ἔστιν ὃ τι κάμ' εἰδέναι. 350
 16*

- AN. ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονίαν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ' ὦρα βαδίσειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν, ἣν περὶ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
- ΒΛΕ. κἄγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία. 355
- AN. μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
- ΒΛΕ. νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα. ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω, ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρος. 360
- νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος, ἀχραδούσιος. τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα; τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην; ἄρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. 365
- Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάση τέχνῃ. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμαμάτων οἶδεν τί προωκτὸς βούλεται χεζητιῶν. ὦ πότνι' Ελλείθνια, μή με περιύδης διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον, 370
- ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμωδική.
- ΧΡΕ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τί που χέζεις; ΒΛΕ. ἐγώ; οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
- ΧΡΕ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;
- ΒΛΕ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβῶν. 375
- ἀτὰρ πόθεν ἦκεις ἐτεόν; ΧΡΕ. ἐξ ἐκκλησίας.
- ΒΛΕ. ἦδη λέλυται γάρ; ΧΡΕ. νῆ Δί', ὄρθριον μὲν οὖν. καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε, γέλων παρέσχεν, ἦν προσέφρανον κύκλω.
- ΒΛΕ. τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡΕ. εἰ γὰρ ὄφελον. ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι 381
- μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.

- ΒΛΕ. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡΕ. πλείστος ἀνθρώπων ὄχλος, ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα. καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἡμάζομεν 385
- ὄρωντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυσῶς ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία· ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι σνγνοί.
- ΒΛΕ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθῶν; ΧΡΕ. πόθεν; οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον 390
- ἀλεκτροῶν ἐφθέγγετ'. ΒΛΕ. οἴμοι δαίλαιος. Ἀντίλοχ', ἀποιμῶξόν με τοῦ τριωβόλου τὸν ζῶντα μάλλον. τάμα γὰρ διοίχεται. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χορῆμ' ὄχλου οὕτως ἐν ὦρα ξυνελέγη; ΧΡΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ 395
- ἔδοξε τοῖς προτάνεσι περὶ σωτηρίας γνώμας προθεῖναι τῆς πόλεως; κἄτ' εὐθέως πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν. κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς, οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν, 400
- καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου, ὃς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο; ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη· τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΛΕ. σκόροδ' ὁμοῦ τριψαντ' ὀπῶ
- τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ 405
- σαντοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας, ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτήγγαρον.
- ΧΡΕ. μετὰ τοῦτον Εὐαίαν ὁ δεξιότατος παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν· αὐτὸς γε μέντοῦφασκεν ἱμάτιον ἔχειν, 410
- κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους· ὄρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου καυτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ

ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
 ἦν γὰρ παρέχουσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς 415
 γλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἦλιος τραπῆ,
 πλευρεῖτις ἂν ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτε.
 ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ἔστι μηδὲ στρώματα,
 ἵεναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
 ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θύρᾳ 420
 χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
 ΒΛΕ. νῆ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
 προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
 τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
 δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά, 425
 ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τὰ γαθόν.
 ΧΡΕ. μετὰ τοῦτο τοῖνον εὐπρεπῆς νεανίας
 λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικία,
 δημηγορήσων, ἀπεχείρησεν λέγειν
 ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν. 430
 εἶπ' ἐθορύβησαν ἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
 τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
 ἀνεβορβόρουξαν. ΒΛΕ. νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.
 ΧΡΕ. ἀλλ' ἦσαν ἦττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
 τὰς μὲν γυναικας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 435
 πολλὰ κακά. ΒΛΕ. καὶ τί εἶπε; ΧΡΕ. πρῶτον
 μέν σ' ἔφη
 εἶναι πανοῦργον. ΒΛΕ. καὶ σέ; ΧΡΕ. μὴ πω
 τοῦτ' ἔρη.
 καῖπειτα κλέπτῃν. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ
 νῆ Δία
 καὶ σκυφοάντην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ
 νῆ Δία
 τῶνδ' ἰ τὸ πλῆθος. ΒΛΕ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
 ΧΡΕ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νομβυστικόν 441

καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰ πόρρητ' ἔφη
 ἐκ Θεσμοφόρον ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
 σὲ δὲ καμὲ βουλευόντε τοῦτο δοῦν αἰεὶ.
 ΒΛΕ. καὶ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο. 445
 ΧΡΕ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
 ἱμάτια, χρυσί, ἀργύριον, ἐκπώματα
 μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον·
 καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοῦν ἀποστρεφεῖν·
 ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δοῦν. 450
 ΒΛΕ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.
 ΧΡΕ. οὐ σκυφοαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
 δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κάγαθα,
 ἔτερα τε πλείστα τὰς γυναικας εὐλόγει.
 ΒΛΕ. τί δῆτ' ἔδοξεν; ΧΡΕ. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν 455
 αὐταῖς. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
 οὕτω γεγενῆσθαι. ΒΛΕ. καὶ δέδοκται; ΧΡΕ.
 φῆμ' ἐγώ.
 ΒΛΕ. ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα
 ἂ τοῖσιν ἀστοῖς ἐμελεν; ΧΡΕ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
 ΒΛΕ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἢ γυνή; 460
 ΧΡΕ. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἢ γυνή.
 ΒΛΕ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄρά μοι;
 ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἦδη μέλει·
 σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
 ΒΛΕ. ἐκείνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῶν, 465
 μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡμῶν
 ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν ΧΡΕ. τί δοῦν;
 ΒΛΕ. κινεῖν ἑαυτάς. ΧΡΕ. ἦν δὲ μὴ δυνάμεθα;
 ΒΛΕ. ἄριστον οὐ δάσουσι. ΧΡΕ. σὺ δὲ γε νῆ Δία
 δοῦν ταῦθ', ἵν' ἀριστὰς τε καὶ κινῆς ἴμα. 470
 ΒΛΕ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡΕ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
 τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δοῦν.

λόγος γέ τοι τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
 ὅς' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
 ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρον. 475
 καὶ ξυμφέροι γ', ὡς πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
 ἀλλ' εἴμι· σὺ δ' ὕγλαινε. ΒΛΕ. καὶ σὺ γ', ὡς
 Χρέμης.

ΧΟΡ. ἔμβα, χῶρει.

ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
 στρέφον, σκόπει, 480
 φύλαττε σαντὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πα-
 νοῦργοι,
 μή πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα καταφυ-
 λάξῃ.

ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βιάδιζε.
 ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι
 πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ'
 ἔλεγχθέν. 485

πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαν-
 τήν, καὶ περιοσκοπούμενη

* * τάκεισε καὶ

τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
 ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἔσμεν ἤδη
 ὄθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμάμεθ', ἡνίκ' ἡμεν· 490
 τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὄραν ὄθενπερ ἢ στρατηγὸς
 ἔσθ' ἢ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πο-
 λίταις.

ᾧστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμε-
 νούσας,

πώγωνας ἐξηρημένους,
 μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὄψεται χῆμῶν ἴσως κατείπη. 495

ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς

483—492. = 493—503.

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
 παραβλέπουσα θατέρω,
 πάλιν μετασκεύαζε σαντὴν αὐθις ἤπερ ἦσθα,
 καὶ μὴ βραδύν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
 ἡμῶν 500

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὄρωμεν. ἀλλ' ἐπείγου
 ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθωιν ἔχουσα·
 χαῦται γὰρ ἤκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑ. ταυτὶ μὲν, ὡς γυναῖκες, ἡμῖν εὐτυχῶς
 τὰ πρᾶγματ' ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν. 505

ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 φηπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴτω,
 χάλα συναπτοῦς ἡνίας Λακωνικᾶς,
 βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
 ταύτας κατεντρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510
 εἶσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
 ἰδεῖν, καταθέσθαι θοίματιον αὐτοῦ πάλιν
 ὄθενπερ ἔλαβον τᾶλλα θ' ἀξηνεγκάμην.

ΧΟΡ. κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἄπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον
 τᾶλλα διδάσκειν,

ὅ τι σοι δρωῖσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
 ὑπακούειν. 515

οὐδεμιᾶ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυ-
 ναικί.

ΠΡΑ. περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κει-
 ροτόνημαι,

ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ
 ἐκεῖ μοι

ἐν τῷ θορούβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γε-
 γένησθε.

ΒΛΕ. αὕτη, πόθεν ἡμεῖς, Πραξαγόρα; ΠΡΑ. τί δ', ὡς
 μέλε, 520

σοι τοῦθ' ; ΒΛΕ. ὃ τί μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς ἐν-
δικῶς.

ΠΡΑ. οὐ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ΒΛΕ. οὐκ ἴσως
ἐνός γε. ΠΡΑ. καὶ μὴν βασανίσει τουτί γέ σοι
ἔξεστι. ΒΛΕ. πῶς; ΠΡΑ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω
μύρον.

ΒΛΕ. τί δ' ; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἀνευ μύρου; 525

ΠΡΑ. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε. ΒΛΕ. πῶς οὖν ὄρθριον
ῥῆχου σιωπῆ θοιμάτιον λαβοῦσά μου;

ΠΡΑ. γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἔταρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛΕ. κατ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; ΠΡΑ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φρον-
τίσαι, 530

οὕτως ἐχούσης, ὦνερ; ΒΛΕ. εἰποῦσάν γέ μοι.

ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡΑ. μὰ τῷ θεῷ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ῥήχον· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθ' ἡμέ μ' ἐξιέναι πάση τέχνη.

ΒΛΕ. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν; 535

ἀλλ' ἐμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοῦ γυμνίου,
ῥῆχου καταλιποῦσ' ὥσπερ εἰ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.

ΠΡΑ. ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ἐπειθ' ἴν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμεν· 540

σὲ δ' ἐν ἀλέα κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὦνερ. ΒΛΕ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ῥῆχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χῆ βακτηρία;

ΠΡΑ. ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν 545
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῆ βακτηρία.

ΒΛΕ. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
ὄν χρῆν ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;

ΠΡΑ. μὴ φροντίσης· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

ΒΛΕ. ἠκκλησία; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἦν ἐγφρόμην. 550
ἀτὰρ γεγένηται; ΒΛΕ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἠδειςθὰ με
φράσαντά σοι χθές; ΠΡΑ. ἄρτι γ' ἀναμιμνή-
σκουμαι.

ΒΛΕ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; ΠΡΑ. μὰ Δί' ἐγὼ
μὲν οὔ.

ΒΛΕ. κἀθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὑμῖν δέ φασι παραδεδοῦσθαι τὴν πόλιν. 555

ΠΡΑ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛΕ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρ-
χειν. ΠΡΑ. τίνων;

ΒΛΕ. ἀπαξάπαντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

ΠΡΑ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία τᾶρ' ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛΕ. κατὰ τί; ΠΡΑ. πολλῶν
οὔνεκα.

οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμᾶσιν αὐτὴν αἰσχροῦ δρᾶν 560
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν. ΑΝΗΡ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτί ποιήσης μηδ' ἀφέλη μου τὸν βίον.

ΒΛΕ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκα ἔα λέγειν.

ΠΡΑ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νεγυραζόμενον φέρειν.

ΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.

ΠΡΑ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570

ΧΟΡ. νῦν δὴ δεῖ σε πικρὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγεί-
ρειν

φροντίδ' ἐπισταμένην

ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.

κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν

ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην

δῆμον ἐπαγλαίουσα

μυρίασιν ὠφελίαισι βίου, δη-
λοῦν ὅ τι περ δύναται.

καιρὸς δέ· δεῖται γὰρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευ-
ρήματος ἢ πόλις ἡμῶν.

ἀλλὰ πέραυε μόνον

μητέ δεδραμένα μήτ' εἰ-
ρημένα πω πρότερον·

μισοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ

πολλάκις θεῶνται.

580

ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς
διανοίαις,

ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλείστον παρὰ
τοῖσι θεαταῖς.

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ
θεατάς,

εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν
τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα
δέδοικα.

585

ΒΛΕ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δεισῆς· τοῦτο
γὰρ ἡμῖν

δραῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἔστιν, τῶν δ' ἀρχαίων
ἀμελήσαι.

ΠΡΑ. μὴ νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντίπη μὴδ' ὑπο-
κρούση,

πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος
ἀκοῦσαι.

κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων με-
τέχοντας,

590

κὰκ ταύτου ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
ἀθλιον εἶναι,

μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ
ταφῆναι·

μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν
δ' οὐδ' ἀκολούθῳ·

ἀλλ' ἓνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίον καὶ τοῦτον
ὁμοιον.

ΒΛΕ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡΑ. κατέδει σπέ-
λεθον πρότερός μου.

ΒΛΕ. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡΑ. μὰ Δί',
ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.

τοῦτο γὰρ ἡμέλλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα
ποιήσω

κοινήν πάντων καὶ τὰργύριον καὶ τ' ἄλλ' ὅπόσ'
ἔστιν ἐκάστῳ.

εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν
ὑμᾶς

ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην
προσέχουσαι.

600

ΒΛΕ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύ-
ριον δὲ

καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡΑ. τοῦτ' ἐς
τὸ μέσον καταθήσει.

ΒΛΕ. καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκήσει. κἀκτήσατο γὰρ
διὰ τοῦτο.

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδὲν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.
ΒΛΕ. κατὰ δὴ τί;

ΠΡΑ. οὐδεὶς οὐδὲν πενία δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἅπαντες,

605

ἄρτους, τεμάχη, μάξας, γλαίνας, οἶνον, στεφά-
νους, ἐρεβίνθους.

ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρῶν
ἀπόδειξον.

ΒΛΕ. οὐκὸν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς
ταῦτα πάρεστι;

ΠΡΑ. πρότερόν γ', ὡταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα
τοῖς προτέροισιν.

νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ
καταθεῖναι; 610

ΒΛΕ. ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλα-
θῦραι,

ἔξει τούτων ἀφελῶν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ
μεθεῖξει

ξυγκαταδαρθῶν. ΠΡΑ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῶ
ξυγκαταδαρθεῖν.

καὶ τάντας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκα-
τακεῖσθαι

καὶ παιδοποιεῖν τῶ βουλομένῳ. ΒΛΕ. πῶς οὖν οὐ
πάντες λαβῶν 615

ἐπὶ τὴν ὥραιότατην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖ-
δειν;

ΠΡΑ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς κα-
θεδοῦνται.

κατ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν προῶθ'
ὑποκρούσει.

ΒΛΕ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροῖσι
συνῶμεν,

οὐκ ἐπιλείψει τὸ πῆδος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῆς
ἀφικέσθαι; 620

ΠΡΑ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛΕ. περὶ τοῦ; ΠΡΑ. θάρρει,
μὴ δεισῆς, οὐχὶ μαχοῦνται.

ΒΛΕ. περὶ τοῦ; ΠΡΑ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ
τοιούτον ὑπάρχει.

ΒΛΕ. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευ-
ται γὰρ, ὅπως ἂν

μηδεμίας ἢ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί
ποιήσῃ;

φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
βαδιούνται. 625

ΠΡΑ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους
ἀπιόντας

ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημο-
σίοισιν

[οἱ φαυλότεροι]· κοῦν ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς
καταδαρθεῖν

ταῖσι γυναιξίν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
χαρίσονται.

ΒΛΕ. ἡ Δυσικράτους ἄρα ἰνὶ δὲ ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρο-
νήσει. 630

ΠΡΑ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη καὶ
καταχήνη

τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή καὶ τῶν σφραγίδας
ἐχόντων,

ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπη, πρότερος παραχώρει, κατ'
ἐπιτήρει,

ὅταν ἤδη γὰρ διαπραξάμενος παραδῶ σοὶ δευτε-
ριάξειν.

ΒΛΕ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
ἕκαστος 635

ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡΑ. τί δὲ δεῖ;
πατέρας γὰρ ἅπαντας

τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν
νομιούσιν.

ΒΛΕ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα
γέροντα

διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γινώσκοντες πα-
τέρ' ὄντα

ἄγχοσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγνώσῃ, πῶς οὐ τότε κά-
πιχεθοῦνται; 640

- ΠΡΑ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς
οὐκ ἔμελ' οὐδέν
τῶν ἀλλοτριῶν, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέν-
τος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκείνος τύπτῃ δεδιώς, τοῖς δρωσίν τοῦτο
μαχεῖται.
- ΒΛΕ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδέν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελ-
θὼν Ἐπίκουρος,
ἢ Δευκολόφας, πάμπαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δει-
νὸν ἀκούσαι. 645
- ΠΡΑ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός
ἔστι ΒΛΕ. τὸ ποῖον;
- ΠΡΑ. εἰ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πα-
τέρ' εἶναι.
- ΒΛΕ. οἰμῶζοι τῶν καὶ κωκῦοι. ΠΡΑ. σὺ δέ γ' ὄξοις ἂν
καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψή-
φισμα γενέσθαι,
ᾧστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ. ΒΛΕ. δεινὸν μέν-
τῶν ἐπεπόνθειν. 650
- τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡΑ. οἱ δοῦ-
λοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶ χωρεῖν ἐπὶ
δεῖπνον.
- ΒΛΕ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστιν ἐρέσθαι.
- ΠΡΑ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιπ'
ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
- ΒΛΕ. ἐν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι
δίκην τῶ, 655
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔστι
δίκαιον.

- ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΛΕ. τουτὶ δὲ
πόσους ἐπιτρέψει;
- ΑΝ. καὶ γὰρ ταύτην γνώμην ἐθέμην. ΠΡΑ. τοῦ γὰρ, τά-
λαν, οὐνεκ' ἔσονται;
- ΒΛΕ. πολλῶν ἔνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἐνὸς
εἵνεκα δήπου,
ἦν τις ὀφείλων ἐξαρνήται. ΠΡΑ. πόθεν οὖν ἐδά-
νεις' ὁ δανείσας 660
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ'
ἐπίδηλος.
- ΒΛΕ. νῆ τὴν Δήμητρον εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν
φραδάτω μοι,
τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπει-
δὲν
εὐωχηθέντες ὑβρίζουσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπο-
ρήσειν.
- ΠΡΑ. ἀπὸ τῆς μάξης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ, 665
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὐθις τῇ γαστρὶ κο-
λασθεῖς.
- ΒΛΕ. οὐδ' αὖ κλέπτῃ οὐδεὶς ἔσται; ΠΡΑ. πῶς γὰρ
κλέψει μετὸν αὐτῶ;
- ΒΛΕ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡΑ. οὐκ,
ἦν οἴκοι γε καθεύδῃς.
- ΒΛΕ. οὐδ' ἦν γε θύραξ', ὡσπερ πρότερον; ΠΡΑ. βί-
τος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
ἦν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῶ πρᾶγμα
μάχεσθαι; 670
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου
κομίζεται.
- ΒΛΕ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι; ΠΡΑ. περὶ τοῦ
γὰρ τοῦτο ποιήσει;

- ΒΛΕ. τὴν δὲ διαίταν τίνα ποιήσεις; ΠΡΑ. κοινὴν πᾶσιν.
τὸ γὰρ ἔστυ
μίαν οἰκησὶν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν
ἅπαντα,
ὥστε βαδίξεν εἰς ἀλλήλους. ΒΛΕ. τὸ δὲ δεῖπνον
ποῦ παραθήσεις; 675
- ΠΡΑ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα
ποιήσω.
- ΒΛΕ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡΑ. τοὺς κρα-
τῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψοδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρί-
οισιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς γεγέ-
νηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχνόμενοι. ΒΛΕ. νῆ τὸν
Ἀπόλλω χάριέν γε. 680
- τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡΑ. εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν καταθήσω.
- κᾶτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας,
ἕως ἂν
εἰδῶς ὁ λαχὼν ἀπὴν χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι
δειπνεῖ.
- καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκο-
λουθεῖν
τὴν βασιλείον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
παρὰ ταύτην, 685
- τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάπ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν
ἀλφιτόπωλον.
- ΒΛΕ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δει-
πνῶσιν. ΒΛΕ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ ἔελκυσθῆ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελω-
σιν ἅπαντες;

- ΠΡΑ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρεξομεν· 690
ὥστε μεθυσθεῖς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾶδα λαβῶν.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δεῖπνου
τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς· 695
ἐνθάδε μεῖράξ' ἔσθ' ὦραια.
παρ' ἔμοι δ', ἑτέρα
φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερώου,
καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν
αὐτῆς παρ' ἔμοι.
τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φανλότεροι
τοιὰδ' ἐροῦσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθῶν·
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
ἐψήφισται πρότεροις βινεῖν,
ὑμᾶς δὲ τέως θροῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.
φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν; ΒΛΕ.
πάνν. 710
- ΠΡΑ. βαδιστέον τᾶρ' ἔστιν εἰς ἀγορὰν ἔμοι,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφρονόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δοῦν ἡρημένην
ἄρχειν, καταστήσαι τε τὰ ξυσσίτια, 715
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
- ΒΛΕ. ἤδη γὰρ εὐωχῆσόμεσθα; ΠΡΑ. φῆμ' ἐγώ.
ἔπειτα τὰς πόρνυς καταπαῦσαι βούλομαι
17*

ἀπαξάπασας. ΒΛΕ. ἵνα τί; ΑΝ. δῆλον τουτογί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐταὶ τὰς ἀκμάς. 720

ΠΡΑ. καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἑλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύριον,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

ΒΛΕ. φέρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον, 725
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί·
τὸν τῆς στρατηγοῦ τουτοῦ οὐ θαυμάζετε;

ΑΝ. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκευὴ φέρω,
προχειριοῦμαι κάζετάσω τὴν οὐσίαν.

ΧΟΡΟΥ.

ΑΝ. Α. χάσσει δὲ δεῦρο κινάχουρα καλὴ καλῶς 730
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κωνηφορῆς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.

ποῦ σθ' ἢ διφροφόρος; ἢ χύτρα δεῦρ' ἐξιθι,
νῆ Δία μέλαινά γ', ὡς ἂν εἰ τὸ φάρμακον 735
ἔψουσ' ἔτυχεσ' ἢ Λυσικράτης μελαίνεται.

ἴστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ' ἢ κομμώτρια·
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἢ κιθαρωδὸς ἐξιθι,

πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν 740
ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.

ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτω· τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὸ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκνυτον·
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. 745

ΑΝ. Β. ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κερτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γὼ οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.

οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρωῶτα καὶ φειδωλίαν 750
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνόητος ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοιχιζόμενος ἐξενήνοχας
αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.

ΑΝ. Β. τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου' στίλν οὕτως; οὐ τι μὴ 756
Ἴερωσι τῶ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

ΑΝ. Α. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους νόμους.

ΑΝ. Β. μέλλεις ἀποφέρειν; ΑΝ. Α. πάνν γε. ΑΝ. Β. κα-
κοδαίμων ἄρ' εἶ 760

νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β.
πῶς; ῥαδίως.

ΑΝ. Α. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

ΑΝ. Β. ποίοισιν, ὧ δύστηνε; ΑΝ. Α. τοῖς δεδομένοις.

ΑΝ. Β. δεδομένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

ΑΝ. Α. ἀνόητος; ΑΝ. Β. οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξάπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ; 766

ΑΝ. Β. τὸ ταπτόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;

ΑΝ. Α. μάλιστα πάντων. ΑΝ. Β. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

ΑΝ. Α. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; ΑΝ. Β. φυλάξομαι,
πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται. 770

ΑΝ. Α. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν; ΑΝ. Β. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.

ΑΝ. Α. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΑΝ. Β. λέξουσι γάρ.

ΑΝ. Α. καὶ φασιν οἴσειν ἀράμενοι. ΑΝ. Β. φήσουσι γάρ.

ΑΝ. Α. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι
γάρ. 775

ΑΝ. Α. ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρέψειεν. ΑΝ. Β. ἐπιτρέψουσι γάρ.

οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;

οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν

ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοὶ
 γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων, 780
 ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τάρανθ',
 ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
 οὐχ ὡς τι δώσουτ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
 AN.A. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἕα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
 ταυτὶ γὰρ ἔστι συνδετέα. ποῦ μοῦσθ' ἱμάς; 785
 AN.B. ὄντως γὰρ οἴσεις; AN. A. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν
 οὖν
 τῶδ' ἑξυνάπτω τὸ τρίποδε. AN. B. τῆς μωρίας,
 τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
 δράσουσιν, εἶτα τηρικαῦτ' ἤδη AN. A. τί δρᾶν;
 AN.B. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρέβειν ἔτι. 790
 AN.A. ἵνα δὴ τί; AN. B. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
 ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
 παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὠμβρόντητε σύ.
 AN.A. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ' χοιμ' ὅποι 794
 ταῦτα καταθείην. AN. B. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι
 θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς. AN. A. τί;
 AN.B. ἐγῶδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
 ἄτ' ἂν δὲ δόξη, ταῦτα πάλιν ἀρνονμένους.
 AN.A. οἴδουσιν, ὦ τάν. AN. B. ἦν δὲ μὴ κοιμίσωσι, τί;
 [AN.A. ἀμέλει κοιμοῦσιν. AN. B. ἦν δὲ μὴ κοιμίσωσι,
 τί;] 800
 AN.A. μαχοῦμεθ' αὐτοῖς. AN.B. ἦν δὲ κρείττους ᾧσι, τί;
 AN.A. ἄπει μ' ἑάσας. AN. B. ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;
 AN.A. διαρραγείης. AN. B. ἦν διαρραγῶ δέ, τί;
 AN.A. καλῶς ποιήσεις. AN. B. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέ-
 ρεῖν;
 AN.A. ἐγῶγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γείτονας 805
 ὁρῶ φέροντας. AN. B. πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντι-
 σθένης

αὐτ' εἰσενέγνοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
 πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
 AN.A. οἴμωξε. AN. B. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
 αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι; AN. A. πλείω Καλλίου. 810
 AN.B. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
 AN.A. δεινὰ γε λέγεις. AN. B. τί δεινόν; ὡσπερ οὐχ
 ὁρῶν
 ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
 οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;
 AN.A. ἐγῶγε. AN. B. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἦνίκα 815
 ἐψηφισάμεσθ', οὐκ οἶσθα; AN. A. καὶ κακόν γέ
 μοι
 τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρους
 μεστὴν ἀπήρα τὴν γνάθου χαλκῶν ἔχων,
 κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιστα.
 ἔπειδ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, 820
 ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
 χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρω γὰρ χρῶμεθα.
 AN.B. τὸ δ' ἔναργος οὐχ ἄπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν
 τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
 τῆς τετταρακοστῆς, ἦν ἐπόρισ' Εὐριπίδης; 825
 κεύθους κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
 ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαίνετο
 ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
 πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
 AN.A. οὐ ταυτόν, ὦ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν, 830
 νῦν δ' αἱ γυναῖκες. AN. B. ἄς ἐγὼ φυλάξομαι
 νῆ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατορησώσιν μου.
 AN.A. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τὰνάφορον ὁ παῖς.
 KHP. ὦ πάντες ἄστοι, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
 χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, 835
 ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις

φρόση καθ' ἕναστον ἄνδρ' ὅπου δειπνήσετε·
 ὡς αἱ τράπεζαι γ' εἰσὶν ἐπινενασμένοι
 ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμένοι,
 κλῖναι τε δισυρῶν καὶ δαπιδῶν νενασμένοι. 840
 κρατῆρας ἐγκριναῖσιν, αἱ μυροπόλιδες
 ἐστῶσ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχην ῥιπίζεται,
 λαγῶ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
 στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
 χύτρας ἔττους ἐψουσι αἱ νεώταται. 845
 Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἰππικὴν στολὴν ἔχων
 τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
 Γέρων δὲ χωρεῖ γλανίδα καὶ κονίποδα
 ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου· 850
 ἐμβὰς δὲ κείται καὶ τριβῶν ἐρομιμένος.
 πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
 ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
 AN.B. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
 ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
 AN.A. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθῆς τὴν οὐσίαν; 855
 AN.B. ἐπὶ δειπνον. AN. A. οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς
 ἐνῆ,
 πρὶν ἂν γ' ἀπενέγκης. AN.B. ἀλλ' ἀποίσω. AN.A.
 πηνίκα;
 AN.B. οὐ τοῦμόν, ὦ τάν, ἐμποδῶν ἔσται. AN. A. τί δῆ;
 AN.B. ἑτέρους ἀποίσειν φῆμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
 AN.A. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; AN. B. τί γὰρ πάθω;
 τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν 861
 τοὺς εὖ φρονοῦντας. AN. A. ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;
 AN.B. ὁμός' εἶμι κύψας. AN. A. ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;
 AN.B. καλούμεθ' αὐτάς. AN. A. ἦν δὲ καταγελαῶσι, τί;
 AN.B. ἐπὶ ταῖς θύραις ἔστως AN. A. τί δράσεις; εἰπέ
 μοι.

AN. B. τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία. 866
 AN. A. βάδιζε τοίνυν ὑστέρος· σὺ δ', ὦ Σίκων
 καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
 AN. B. φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω. AN. A. μή, μηδαμῶς.
 δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι, 870
 ὅταν κατατιθῶ, προσποιῆ τῶν χρημάτων.
 AN. B. νῆ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματος τινος,
 ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρημάθ' ἔξω, τοῖσδε δὲ
 τῶν ματτομένων κοινῇ μεθεξέω πως ἐγώ.
 ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον 875
 ὁμός' ἐστὶ δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡ. A. τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν πάλαι·
 ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ·
 ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
 ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἑμαντὴν μέλος, 880
 παίξουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
 παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμόν στόμα,
 μελύδριον εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
 NEANIS. νῦν μὲν με παρακύνψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
 ᾄδον δ' ἐρήμας οὐ παρουσίας ἐνθάδε 885
 ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
 ἄδουσ'. ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δρᾶς, ἀντάσομαι.
 κεί γὰρ δι' ὄχλον τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
 ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.
 ΓΡ. A. τούτῳ διαλέγου ἀποχώρησον· σὺ δέ, 890
 φιλοττάριον ἀύλητά, τοὺς ἀύλους λαβῶν
 ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
 εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
 θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
 οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν- 895
 εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείραϊς·

οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ γὰρ τῶν φίλων, ὧ-
περ ξυνείην.

ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

NEANIS. μὴ φθόνει ταῖσιν νέεσσι. 900

τὸ τρυφερόν γὰρ ἐμπέφυκε

τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς,

καὶ πὶ τοῖς μήλοις ἐπαν-

θεῖ· σὺ δ', ὧ γρᾶν, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,

τῷ θανάτῳ μέλημα. 905

ΓΡ. Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρημα,

τό τ' ἐπίκλιτρον ἀποβάλοι,

βουλομένη σποδεῖσθαι,

καὶ πὶ τῆς κλίνης ὄφιν

εὐροῖς καὶ προσελκύσαι 910

βουλομένη φιλήσαι.

NEANIS. αἰᾶ, τί ποτε πείδομαι;

οὐχ ἦκει μουταῖρος·

μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·

ἢ γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη

βέβηκε, κατ' — ἀλλ' οὐ με ταῦτα δεῖ λέγειν.

ἀλλ', ὧ μαί, ἱκετεύομαι, κά- 915

λει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως —

σαυτῆς κατόναι, ἀντιβολῶ σε.

ΓΡ. Α. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας

τρόπον τάλαινα κνησιᾶς·

δοκεῖς δέ μοι καὶ λάμβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους. 920

NEANIS. ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαι

τάμα παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν

ᾠραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

ΓΡ. Α. ἄθ' ὅποσα βούλει καὶ παράκνυθ' ὥσπερ γαλῆ·

οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἶσεις' ἀντ' ἐμοῦ. 925

(ΓΡ. Α.) οὐκουν ἐπ' ἐκφορᾶν γε. (NEANIS.) καινόν γ',
ὧ σαφρά.

(ΓΡ. Α.) οὐ δῆτα. (NEANIS.) τί γὰρ ἂν γραῖ καινά τις
λέγοι;

(ΓΡ. Α.) οὐ τοῦμόν ὀδονήσει σε γῆρας. (NEANIS.) ἀλ-
λὰ τί;

ἤγγουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

NEANIS. τί μοι διαλέγει; ΓΡ. Α. σὺ δὲ τί διακύνπεις;

NEANIS. ἐγώ; 930

ἄθω πρὸς ἐμαντὴν Ἐπιγένει τῶμῳ φίλῳ.

ΓΡ. Α. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστὶν ἄλλος ἢ Γέρης;

NEANIS. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.

ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν. ΓΡ. Α. σὺ σοῦ γ', ὦλεθρε,

δεόμενος οὐδέν. NEANIS. νῆ Δί', ὧ φθίνυλλα σὺ,

δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἐγὼγ' ἀπέρχομαι. 936

ΓΡ. Α. κᾶγωγ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σου μείζον φρονῶ.

NEANIAS. εἶθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,

καὶ μὴ δει πρότερον διασποδῆσαι

ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν·

940

οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρω.

ΓΡ. Α. οἰμώζων ἄρα νῆ Δία σποδῆσεις.

οὐ γὰρ τὰ πλ Χαριζένης τάδ' ἐστίν.

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.

945

ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅτι καὶ δράσει ποτέ.

NEANIAS. εἶθ', ὧ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

ἐφ' ἣν πεπωκῶς ἐρχομαι πάλαι ποθῶν.

NEANIS. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον·

φρούδη γὰρ ἐστὶν οἰομένη μ' ἐνδον μένειν.

950

ἀλλ' οὐτοσί γὰρ αὐτός οὐ μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι

938—941. = 942—945.

πρόσελθε καὶ ξύνεννέ μοι
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνυ γὰρ τις ἔρωσ με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων. 955
ἄτοπος δ' ἔγκριταί μοι τις
πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαι σ', Ἔρωσ,
καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνήν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

NEANIAS. δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ, 960
καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἀνοιξον
τὴνδ'· εἰ δὲ μή, καταπεσῶν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι
κόλπῳ πληκτίζεσθαι μετὰ
τῆς σῆς πηγῆς.

Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; 965
μέθες, ἱκνοῦμαι σ', Ἔρωσ,
καὶ ποιήσον τὴνδ' ἐς εὐνήν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

NEANIAS. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν
ἀνάγκην

εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλιτατον, ὦ ἱκετεύω, 970
ἀνοιξον, ἀσπάξου με·
διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

NEANIAS. ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος
ἕρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρό-
σωπον,
ἀνοιξον, ἀσπάξου με·
διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω. 975

969—972. = 973—976.

ΓΡ. Α. οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; NEANIAS.
πόθεν;

ΓΡ. Α. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. NEANIAS. ἀποθά-
νοιμ' ἄρα.

ΓΡ. Α. τοῦ δαι δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας;
NEANIAS. Ἄναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρωπον. ΓΡ. Α.
τίνα;

NEANIAS. οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως. 980
ΓΡ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἦν τε μή.
NEANIAS. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερἑξηκοντέτις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβηβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡ. Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων· 985
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

NEANIAS. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

NEANIAS. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηρδεδί μοι κρουστέον.
ΓΡ. Α. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 990

NEANIAS. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

ΓΡ. Α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαναμάζεις ὅτι
θύρασί μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

NEANIAS. ἀλλ', ὦ μέλ', ὀρρωδῶ τὸν ἐραστὴν σου.
ΓΡ. Α. τίνα;

NEANIAS. τὸν τῶν γραφῶν ἄριστον. ΓΡ. Α. οὗτος
δ' ἔστι τίς; 995

NEANIAS. ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.

ΓΡ. Α. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. NEANIAS. καὶ γὰρ ἐγώ
σε νῆ Δία.

ΓΡ. Α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἣ μ' ἔλαχε κληρομένη,
μὴ γὰρ σ' ἀφήσω. NEANIAS. παραφρονεῖς, ὦ
γράδιον. 1000

ΓΡ. Α. ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰ μὰ στρώματα.

NEANIAS. τί δῆτα κρεάγρου τοῖς κάρδοις ἀνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιοντονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάρδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡ. Α. μὴ σκῶπτέ μ', ὡς τάν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ. 1005

NEANIAS. ἀλλ' οὐδ' ἀνάγκη μουστίν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

ΓΡ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἦδομαι.

NEANIAS. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι, 1010
κοῦκ ἄν πιθοίμην οὐδέποτε'. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε. NEANIAS. τουτο δ' ἔστι τί;

ΓΡ. Α. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.

NEANIAS. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κᾶστι. ΓΡ. Α. καὶ δὴ σοὶ
λέγω.

ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἦν ἀνὴρ νέος 1015

νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἄν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρώτον· ἦν δὲ μὴ θέλη
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξίν ἔστω τὸν νέον
ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένης τοῦ πάτταλου. 1020

NEANIAS. οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡ. Α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

NEANIAS. τί δ', ἦν ἀφαιρῆται μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθῶν τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνον ἔστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι. 1025

NEANIAS. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ
στροφῆς.

NEANIAS. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Α. κλά-
ων γε σύ.

NEANIAS. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολου-
θεῖν ὡς ἐμέ.

NEANIAS. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μουστί; ΓΡ. Α. Διομή-
δειά γε.

NEANIAS. ὑποστόρεσαι νυν πρώτα τῆς ὀριγάνου, 1030
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκῦθους,
ὑδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡ. Α. ἦ μὴν ἔτ' ἀνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.

NEANIAS. νὴ τὸν Δί', ἦνπερ ἦ γέ που τῶν κηρίων.
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα. 1036

NEANIAS. ποῖ τοῦτον ἔλκεις ἄνδρα; ΓΡ. Α. τὸν ἐμαυ-
τῆς ἄγω.

NEANIAS. οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτος ὢν, ἐπεὶ
μήτηρ ἄν αὐτῷ μᾶλλον εἴησ' ἢ γυνή. 1040
ᾧστ' εἰ καὶ ἀστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡ. Α. ᾧ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

NEANIAS. νὴ τὸν Δία τὸν σωτήρα, κεχάρισαί γέ μοι,
ᾧ γλυκύτεατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου· 1046
ᾧστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡ. Β. αὕτη σύ, ποῖ παραβάσα τόνδε τὸν νόμον
ἔλκεις, παρ' ἐμοί τῶν γραμμμάτων εἰρηκότων 1050
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; NEANIAS. οἴμοι
δείλαιος.

πόθεν ἐξέκνυψας, ᾧ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τουτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

ΓΡ. Β. βάδιζε δεῦρο. NEANIAS. μηδαμῶς με περι-
ίδης

ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ'
οὐκ ἐγώ, 1055

ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. NEANIAS. οὐκ ἔμεγ',
ἀλλ' ἔμπουσά τις

ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.

ΓΡ. Β. ἔπον, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

NEANIAS. ἴθι νυν ἕασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα διαρρῆσαι πρὸς ἑμαυτόν· εἰ δὲ μή, 1060
αὐτοῦ τι δρωῖντα πυρορὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέου. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.

NEANIAS. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.

ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο

ἀξιόχρεως. ΓΡ. Β. μὴ μοι καθίστη. ΓΡ. Γ. ποῖ
σύ, ποῖ 1065

χωρεῖς μετὰ ταύτης; NEANIAS. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ'
ἔλκομαι.

ἀτὰρ ἤτις εἰ γραῦ, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιείδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺν τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
πότερον πλῆθος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

ΓΡ. Γ. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπον. ΓΡ. Β. δευρὶ
μὲν οὖν.

ΓΡ. Γ. ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'. ΓΡ. Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.

NEANIAS. διασπάσεσθέ μ', ὦ κακῶς ἀπολούμενοι. 1076

ΓΡ. Β. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡ. Γ. οὐκ, ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῆ.

NEANIAS. ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρώτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080

ΓΡ. Γ. αὐτὸς σκόπει σύ· τὰδε δέ σοι ποιητέον.

NEANIAS. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλ-
λαγῶ;

ΓΡ. Β. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. NEANIAS. ἀφέτω νύν
μ' αὐτή.

ΓΡ. Γ. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἔμ'. NEANIAS. ἢν ἠδί
μ' ἀφῆ.

ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
NEANIAS. χαλεπαί γ' ἂν ἦσθε γενόμενοι πορθμῆς.

ΓΡ. Β. τῆ; 1086

NEANIAS. ἔλκοντε τοὺς πλωτήρας ἂν ἀπεκναίετε.

ΓΡ. Β. σιγῆ βάδιζε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.

NEANIAS. τουτί τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννῶνον σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090

πῶς οὖν δικωπεῖν ἀφοτέρας δυνήσομαι;

ΓΡ. Β. καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγης βολβῶν χύτραν.

NEANIAS. οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγυῶς ἦδη τῆς θύρας
ἐλκόμενός εἰμ'. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.

ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. NEANIAS. μὴ
πρὸς θεῶν. 1095

ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡ. Γ. νῆ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

NEANIAS. ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαφρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,

κᾶπειτ' ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1100

Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.

ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν

νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχῆς,

ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρξομαι.

ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1105

ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' εἰσπλέων,

θάψαι μ' ἐπ' αὐτῶ τῶ στόματι τῆς εἰσβολῆς·

καὶ τῆνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος

ζῶσαν καταπιπτόσαντας, εἶτα τὸ πόδε

μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρά, 1110

ἄνω πειθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκνύθου.

ΧΟΡΟΥ.

- ΘΕΡ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὕμεις θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἱ γείτονές τε πάντες οἳ τε δημόται, 1115
ἐγὼ τε πρὸς τούτοισιν ἢ διάκονος,
ἤ τις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὐ
τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον· 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπατο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὄλην
ἐκλεγομένας ὅτι ἂν μάλιστ' ὄσμῃν ἔχη.
ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125
τὸν ἄνδρ', ὅπου ἔστι, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
ΧΟΡ. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
ΘΕΡ. μάλισθ'· ὁδὸν γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
ΔΕΣ. ἐγώ; ΘΕΡ. σὺ μέντοι νῆ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ. 1130
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
όντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;
ΧΟΡ. εὐδαιμονικόν γ' ἀνθρώπου εἰρηκας σαφῶς.
ΘΕΡ. ποῖ ποῖ βαδίξεις; ΔΕΣ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
ΘΕΡ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὕστατος. 1136
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἢ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασθὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χίος ἐστὶ περιλειμμένος
καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε, 1140
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὐνοὺς τυγχάνει,

καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἐτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρεξομεν.

ΔΕΣ. οὐκ οὐν ἅπασιν δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον
ἀπαξάπασιν, ἦν ἀπίωσιν οἴκαδε.

ΘΕΡ. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη πείθομαι,
ἔχω δέ τοι καὶ δῶδα ταυτηνὶ καλῶς. 1150

ΧΟΡ. τί δῆτα διατρέβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασθὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.

σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρι-
νεῖν ἐμέ· 1155

τοῖς γελῶσι δ' ἠδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὐν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προεἶληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημέ-
νους

μὴ πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς
αἰ, 1160

μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἰ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰ.

ὦ ὦ ὦρα δῆ,
ὦ φίλαι γυναῖκες, εἶπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δοῦν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κοητικῶς οὐν τῷ
πόδε 1165

καὶ σὺ κίνει. ΔΕΣ. τοῦτο δοῦν. ΧΟΡ. καὶ τάσδε
[νῦν] λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκουιν τὸν ὀρθμόν. τάχα γὰρ ἐπεισι
λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-

κρανιολειψανοδρομυποτριμματο- 1170
 σιλφιοπαρομελιτοκατακεχυμενο-
 κιχλεπικοςδυφοφαττοπεριστερα
 λεκτρονοπτεκεφαλλιοκιγλοπε-
 λειολαγωσθραιοβαφητραγαν-
 οπτερύγων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμε- 1175
 νος ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρύβλιον.
 εἶτα κόνισαι λαβῶν
 λέκιδον, ἴν' ἐπιδειπνῆς.
 ἀλλὰ λαιμάττονσί που,
 αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί, ἰαί.
 δειπνήσομεν, εὐαῖ, εὐαῖ, 1180
 εὐαῖ, ὡς ἐπὶ νίκη·
 εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.
 ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
 ΠΛΟΥΤΟΣ.
 ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.
 ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.
 ΠΕΝΙΑ.
 ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.
 ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.
 ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
 ΓΡΑΤΣ.
 ΝΕΑΝΙΑΣ.
 ΕΡΜΗΣ.
 ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τίνος αὐτῷ θεράποντος ἔλθων εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ γοῆ τουτονὶ τρόπον χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτω δὲ ἐξίων ἐντύχοι, τούτω ἐπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλούτος ἐστὶ. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτω καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτω ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγγένοιε παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἠσθησάν τε καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεύσει πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπ' ἀνήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίον χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δράμα Πλούτος Ἀριστοφάνους.

II.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἄβρῶν τε μετασταίῃ βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμὸς. χαρὰ γὰρ αὐτῷ ὁ

θεὸς ἐξιώντι τοῦ καοῦ, τούτῳ ἐπεσθαι, ᾧ πρώτῳ συντύχη, καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχῶν εἶπετο πληρῶν τὸν χρησμὸν· ἦν δὲ Πλούτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεγθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασιν· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφνης γίνεται, συγκρινομένων τῶν φανῶν τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισεούτων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερῶσαντο Πλούτου ἰνδάματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων, δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἤσχύνετο.

III.

Προεβύτης τις Χρεμύλος πένης ὦν καὶ ἔχων υἱόν, κατανοήσας ὡς οἱ φανῶν τὸ τηρικαῦτα εὐπραγτοῦσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρονῶς ἀναθρέψειε καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φανῶν, ὡς τῶν φανῶν τότε εὐπραγούντων. ἔλθῶν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὦν ἤρητο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τινὶ πρώτον ἐξῶν συντύχη, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς αὐτῶς.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῶδιαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίωνα.

V.

[Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰδὶ παρα τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἰμύλλου τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κάρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴση, ἦτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψιδήμος δὲ ἦτοι πτωχός, ὁ βλέπων αἰεὶ ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

VI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαντεύεται δίκαιος ὦν τις καὶ πένης
εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
ἔρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ὡπερ ἂν
ἀνέρι περιτύχη. Πλούτος ὀπτανέται τυφλός.
γνοὺς δ' αὐτὸν, ἦγαγ' οἴκαδ', ἄλλους δημότας 5
καλέσας μετασχεῖν· εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
ἔσπευδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
ἢ δ' .. ἄφνω Πενία διεκώλυεν.
ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν 10
οὐδὲς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τὰγαθά.

ΚΑΡ. Ὡς ἀργαλέον πράγμα ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
 ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
 δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
 μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. 5
 τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔα τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξία,
 ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι 10
 ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφός,
 μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τούναντίον δρᾶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα. 15
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κάμῃ προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
 ἦν μὴ φράσης ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρεξῶ πράγματα. 20
 οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
 ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν γε στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
 ἵνα μάλλον ἀλγῆς. ΚΑΡ. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
 πρὶν ἂν φράσης μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοςί·
 εὖνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα. 25

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ τι κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
 πιστότατον ἡγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
 ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
 κακῶς ἐπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑΡ. οἶδά τοι.
 ΧΡΕ. ἔτεροι δ' ἐπλούτου, ἱερόσυλοι, ῥήτορες 30
 καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. ΚΑΡ. πείθομαι.
 ΧΡΕ. ἐπερησόμενος οὖν ᾤχόμην ὡς τὸν θεόν,
 τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τάλαιπώρου σχεδὸν
 ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
 τὸν δ' υἷόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει, 35
 πεισόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
 εἶναι πανούργον, ἄδικον, ὑγιᾶς μὴδ' ἐν,
 ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
 ΚΑΡ. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
 ΧΡΕ. πένθει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί· 40
 ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιῶν,
 ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι,
 πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
 ΚΑΡ. καὶ τῷ ξυναντῆς δῆτα πρῶτῳ; ΧΡΕ. τουτῷ.
 ΚΑΡ. εἴτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, 45
 φράζουσαν ὡ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
 ἀσκεῖν τὸν υἷον τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
 ΧΡΕ. τῷ τοῦτο κρίνεις; ΚΑΡ. δῆλον ὅτι ἢ καὶ τυφλῷ
 γινῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
 τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιᾶς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50
 ΧΡΕ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
 ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μειζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση
 ὅστις ποτ' ἐστὶν οὗτοςί, καὶ τοῦ χάριν
 καὶ τοῦ θεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδί,
 πυνθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ. 55
 ΚΑΡ. ἄγε δὴ, σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσεις,
 ἢ τὰπὶ τούτοις δρῶ; λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

- ΠΛ. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. ΚΑΡ. μανθάνεις ὅς φησιν εἶναι; ΧΡΕ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί. σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60
 ἀλλ' εἴ τι χάρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις, ἐμοὶ φράσον. ΠΛ. κλάειν ἔγωγε σοὶ λέγω.
 ΚΑΡ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
 ΧΡΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Διμήτρα χαρῆσεις ἔτι.
 ΚΑΡ. εἴ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπὸ σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς. 65
 ΠΛ. ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡΕ. πῶμαλα.
 ΚΑΡ. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα. ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί. ἀναθεις γὰρ ἐπὶ κορημόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν ἄπειμ', ἵν' ἐκείθεν ἐκτραχηλισθῆ πεσών. 70
 ΧΡΕ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡΕ. οὐκ οὐκ ἔρεῖς;
 ΠΛ. ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὐ οἶδ' ὅτι κακὸν τί μ' ἐργάσεσθε κούκ ἀρήσεται.
 ΧΡΕ. νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλη γέ σύ.
 ΠΛ. μέθεσθέ νῦν μου πρῶτον. ΧΡΕ. ἦν, μεθίμεν. 75
 ΠΛ. ἀκούετον δὴ. δεῖ γὰρ ὡς εἰκὲ με λέγειν ἃ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος. ἐγὼ γὰρ εἴμι Πλούτος. ΚΑΡ. ὦ μιαρώτατε ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας Πλούτος ὢν;
 ΧΡΕ. σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος; 80
 ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἴ σύ; ΠΛ. ναί.
 ΧΡΕ. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡΕ. πόθεν οὖν, φράσον, αὐχμῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι, ὅς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὄτουπερ ἐγένετο. 85
 ΧΡΕ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
 ΠΛ. ὃ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

- ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπέλιθ' ὅτι ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους μόνους βαδιοίμην· ὃ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλόν, 90 ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα. οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
 ΧΡΕ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡΕ. φέρε, τί οὖν;
 εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ, 95 φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς; ΠΛ. φῆμ' ἐγώ.
 ΧΡΕ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζεις; ΠΛ. πάνν μὲν οὖν.
 πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἔορακά πω χρόνου.
 ΧΡΕ. καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὃ βλέπων.
 ΠΛ. ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τὰ π' ἐμοῦ. 100
 ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.
 ΠΛ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρεξέειν πράγματα ἐμέλλετόν μοι; ΧΡΕ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιδοῦ, καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα· 105 μὰ τὸν Δί'. οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.
 ΠΛ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἠνίκ' ἂν δέ μου τύχῳσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι, ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
 ΧΡΕ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰδὶ δ' οὐ πάντες κακοί. 110
 ΠΛ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑΡ. οἰμώξει μακρὰ.
 ΧΡΕ. σοὶ δ' ὡς ἂν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῶν ἦν μένης, γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθη. οἶμαι γὰρ, οἶμαι, σὺν θεῶ δ' εἰρήσεται, ταύτης ἀπαλλάξαι σε τῆς ὀφθαλμίας, 115 βλέψαι ποιήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάση. οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡΕ. τί φῆς;

- ΚΑΡ. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
 ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ
 πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρέψει με. ΧΡΕ. νῦν δ' οὐ τοῦτο
 δρᾷ, 120
 ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἔᾳ;
 ΠΛ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀρρωδῶ πάννυ.
 ΧΡΕ. ἄληθες, ᾧ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
 οἶει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
 καὶ τοὺς κεραννοὺς ἀξίους τριωβόλου, 125
 ἔαν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον;
 ΠΛ. ἦ, μὴ λέγ', ᾧ πονηρέ, ταῦτ'. ΧΡ. ἔχ' ἥσυχος.
 ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
 μείζον δυνάμενον. ΠΛ. ἐμὲ σύ; ΧΡΕ. νῆ τὸν οὐ
 ρανόν.
 αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130
 ΚΑΡ. διὰ τὰργύριον· πλείστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. ΧΡΕ.
 φέρε,
 τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; ΚΑΡ. ὀδί.
 ΧΡΕ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
 ΚΑΡ. καὶ νῆ Δί' εὐχονται γε πλουτεῖν ἀντικρως.
 ΧΡΕ. οὐκ οὐδ' ἔστιν αἴτιος, καὶ ῥαδίως 135
 παύσει' ἄν, εἰ βούλοιο, ταῦθ'; ΠΛ. ὅτι τί δή;
 ΧΡΕ. ὅτι οὐδ' ἄν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
 οὐ βούν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἔν,
 μὴ βουλομένου σοῦ. ΠΛ. πῶς; ΧΡΕ. ὅπως; οὐκ
 ἔσθ' ὅπως
 ὠνήσεται δήπουθεν, ἦν σὺ μὴ παρῶν 140
 αὐτὸς διδῶς τὰργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
 τὴν δύναμιν, ἦν λυπῆτι, καταλύσεις μόνος.
 ΠΛ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; ΧΡΕ. φῆμ' ἐγώ.
 καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται. 145

- ἀπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήμοια.
 ΚΑΡ. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
 δοῦλος γεγένημα, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
 ΧΡΕ. καὶ τὰς γ' ἐταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
 ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τύχη, 150
 οὐδὲ πρόσέχειν τὸν νοῦν, ἔαν δὲ πλούσιος,
 τὸν προκτὸν αὐτὰς εὐθύς ὡς τοῦτον τρέπειν.
 ΚΑΡ. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταῦτὸ τοῦτο δρᾷν,
 οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.
 ΧΡΕ. οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνοους· ἐπεὶ 155
 αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑΡ. τί δαί;
 ΧΡΕ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς.
 ΚΑΡ. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
 ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
 ΧΡΕ. τέχνηαι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα, 160
 ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὐρημένα.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,
 ΚΑΡ. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.
 ΧΡΕ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβῶν,
 ΚΑΡ. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, 165
 ΧΡΕ. ὁ δὲ κναφεύει γ'. ΚΑΡ. ὁ δὲ γε πλύνει κώδια,
 ΧΡΕ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'. ΚΑΡ. ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμνα,
 ΧΡΕ. ὁ δ' ἀλόγος γε μοιχὸς διὰ σὲ που παρατίλλεται.
 ΠΛ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
 ΚΑΡ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; 170
 ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
 ΧΡΕ. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
 ΚΑΡ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
 ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
 ΧΡΕ. ὁ Βελονοπάλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου; 175
 ΚΑΡ. Ἀγύριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέφδεταί;
 ΧΡΕ. Φιλέψιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;

- ἢ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοις Αἰγυπτίοις;
 ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;
- ΚΑΡ. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ΧΡΕ. ἐμπέσοι γέ σοι. 180
 τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;
 μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
 καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὐ ἴσθ' ὅτι.
- ΚΑΡ. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
 ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέξῃται μόνον. 185
- ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;
 ΧΡΕ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῶ πλείονα·
 ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
 ἔρωτος ΚΑΡ. ἄρτων ΧΡΕ. μουσικῆς ΚΑΡ. τρα-
 γημάτων 190
- ΧΡΕ. τιμῆς ΚΑΡ. πλακούντων ΧΡΕ. ἀνδραγαθίας ΚΑΡ.
 ἰσχυρῶν
- ΧΡΕ. φιλοτιμίας ΚΑΡ. μάξης ΧΡΕ. στρατηγίας ΚΑΡ.
 φακῆς.
- ΧΡΕ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
 ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
 πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκατάδεκα· 195
 κἂν ταῦτ' ἀνύσῃται, τετταράκοντα βούλεται,
 ἢ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
- ΠΛ. εὐ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνν·
 πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. ΧΡΕ. φράζε, τοῦ πέρι.
- ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἦν ὑμεῖς φατέ 200
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
- ΧΡΕ. νῆ τὸν Δί· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
 δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ἦμιστ', ἀλλὰ με
 τοιχωρῆχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γὰρ ποτε
 οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν, 205
 εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλειμένα·

- εἴτ' ὠνόμασέν μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
- ΧΡΕ. μὴ νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, ἐάν γένη
 ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
 βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 210
- ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὧν;
 ΧΡΕ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
 ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
- ΠΛ. κἀκεῖνος οὖν σύννοιδε ταῦτα. ΧΡΕ. φῆμ' ἐγώ.
 ΠΛ. ὁρᾶτε. ΧΡΕ. μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦγαθέ. 215
 ἐγὼ γάρ, εὐ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δῆ μ' ἀποθανεῖν,
 αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑΡ. κἂν βούλῃ γ', ἐγώ.
- ΧΡΕ. πολλοὶ δ' ἔσονται χᾶτεροι νῶν ξυμμαχοί,
 ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.
- ΠΛ. παπαῖ, πονηροῦς γ' εἶπας ἡμῖν συμμαχοῦς. 220
 ΧΡΕ. οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
 ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμιῶν. ΚΑΡ. τί δρω;
 λέγε.
- ΧΡΕ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
 ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
 ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρῶν 225
 ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
- ΚΑΡ. καὶ δὴ βαδίξω· τουτοδὶ τὸ κρεάδιον
 τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβῶν.
- ΧΡΕ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
 σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων, 230
 εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἰσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
 αὕτη ἔστιν ἦν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
 μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.
- ΠΛ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νῆ τοὺς θεοὺς
 εἰς οἰκίαν ἐκάστοτ' ἄλλοτρίαν πάνν· 235
 ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
 ἦν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθῶν τύχω,

- εὐθύς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
 κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον, 240
 ἔξαρονός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
 ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
 πόρνοισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
 γυμνὸς θύραξ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
 ΧΡΕ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε. 245
 ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰεὶ.
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνικ' ἂν τούτου δέῃ.
 ἀλλ' εἰσίσταμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον, 250
 ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΑ. πείθομαι.
 ΧΡΕ. τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σέ τάληθῆ λέγοι;
 ΚΑΡ. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαρόντες,
 ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
 ἵτ' ἐγκουεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλ-
 λειν, 255
 ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντ'
 ἀμύνειν.
 ΧΟΡ. οὐκουν ὄρας ὀρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
 ὡς εἰκὸς ἐστὶν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;
 σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φρά-
 σαι μοι
 ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 260
 ΚΑΡ. οὐκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ
 ἀκούεις.
 ὁ δεσπότης γὰρ φησὶν ὑμᾶς ἠδέως ἅπαντας
 ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
 ΧΟΡ. ἐστὶν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
 ΚΑΡ. ἔχων ἀφίικται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὃ πονηροί,

- ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, να-
 δόν. 266
 οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψαλὸν αὐτὸν εἶναι.
 ΧΟΡ. ὦ χρυσὸν ἀγγελίας ἐπῶν, πῶς φῆς; πάλιν φρά-
 σον μοι.
 δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.
 ΚΑΡ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἐγὼ γ' ἔχοντα σωρὸν.
 ΧΟΡ. μῶν ἀξιοῖς φενακίστας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι 271
 ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
 ΚΑΡ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ
 πάντα
 ἠγεῖσθέ μ' εἶναι κούδεν ἂν νομίζεθ' ὕγιες εἰπεῖν;
 ΧΟΡ. ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἱ κνήμαι δέ σου βο-
 ῶσιν 275
 τοῦ ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
 ΚΑΡ. ἐν τῇ σορῷ νυκὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
 σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δί-
 δωσιν.
 ΧΟΡ. διαφραγείης. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος, 279
 ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὐπω τέτληκας ἡμῖν
 [ῥτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·]
 οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προ-
 θύμως
 δεῦρ' ἦλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίξας διεκπε-
 ρῶντες.
 ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γάρ, ὦν-
 δρες, ἦκει
 ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285
 ΧΟΡ. ὄντως γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
 ΚΑΡ. νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδαο μὲν οὖν, ἦν ὡτ' ὄνον λά-
 βητε.
 ΧΟΡ. ὡς ἦδομαι καὶ τέρομαι καὶ βούλομαι χορευσαί
 19*

ὑφ' ἠδονῆς, εἶπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
 ΚΑΡ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρηττανελοὶ τὸν Κύ-
 κλωπα 290

μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων
 ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
 βληχόμενοι τε προβατίων
 αἰγῶν τε κυναβρώντων μέλη,
 ἔπεσθ' ἀπεψώλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. 295

ΧΟΡ. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρηττανελοὶ τὸν Κύ-
 κλωπα

βληχόμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
 πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπα-
 λῶντα,

ἠγούμενον τοῖς προβατίοις,
 εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα πού, 300
 μέγαν λαβόντες ἠμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλώσαι.

ΚΑΡ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυ-
 κῶσαν,

ἢ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
 ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
 μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐ-
 τοῖς, 305

μιμήσομαι πάντας τρόπους·
 ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληθίας
 ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡ. οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυ-
 κῶσαν

καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσαν τε τοὺς ἐταίρους,
 λαβόντες ὑπὸ φιληθίας 311
 τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
 μινθώσομέν θ' ὡσπερ τράγου
 τὴν θύνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς·

ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι. 315

ΚΑΡ. ἄγ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
 ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
 ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
 βουλήσομαι τοῦ δεσπότητος
 λαβῶν τιν' ἄρτον καὶ κρέας 320
 μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΟΡΟΥ.

ΧΡΕ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ὦνδρες δημόται,
 ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
 ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ προθύμως ἦκατε
 καὶ συντεταμένως κοῦ κατεβλακευμένως. 325
 ὅπως δέ μοι καὶ τᾶλλα συμπαραστάται
 ἔσεσθε καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

ΧΟΡ. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἀντικρὺς δόξεις μ' Ἄρη.
 δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἶνεκα
 ὡστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῆ κληθία, 330
 αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρείην τῷ λαβεῖν.

ΧΡΕ. καὶ μὴν ὄρω καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
 προσιόντα· δηλὸς δ' ἔστιν ὅτι τοῦ πράγματος
 ἀκήκοέν τι τῆ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ 335
 Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
 καίτοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
 ἐπὶ τοῖσι κουργείοισι τῶν καθημένων,
 ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
 ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως 340
 χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
 οὐκοῦν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ· νῆ τοὺς θεούς,
 ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
 ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων. 345

- ΒΛΕ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
 ΧΡΕ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἣν θεὸς θέλη.
 ἔνι γὰρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
 ΒΛΕ. ποῖός τις; ΧΡΕ. οἶος, ΒΛΕ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι
 φῆς ποτε.
 ΧΡΕ. ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν αἰέ. 350
 ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετριφθῆναι τὸ παράπαν.
 ΒΛΕ. τουτί πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
 καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
 οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τὸ δ' αὖ δεδοικέναι
 πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου. 355
 ΧΡΕ. πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές; ΒΛΕ. εἴ τι κεκλοφῶς νῆ Δία
 ἐκείθεν ἦκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
 παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
 ΧΡΕ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
 ΒΛΕ. παῦσαι φλυαρῶν, ὠγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς. 360
 ΧΡΕ. σὺ μὴδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτοῦ.
 ΒΛΕ. φεῦ· ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστίν οὐδενός,
 ἀλλ' εἰσι τοῦ κέρδους ἅπαντες ἦττονες.
 ΧΡΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρον ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
 ΒΛΕ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. 365
 ΧΡΕ. μελαγχολῶς, ὦνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
 ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλον τί πεπανούργηχ' ὅτι.
 ΧΡΕ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
 ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛΕ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνοσ;
 ΧΡΕ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον. 371
 ΒΛΕ. μῶν οὐ κέκλωφας, ἀλλ' ἦρπακας; ΧΡΕ. κακο-
 δαιμονῆς.
 ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκας γ' οὐδένα;
 ΧΡΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΒΛΕ. ὦ Ἡράκλειε, φέρε, ποῖ τις ἂν
 τεράπειτο; τάληθές γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι. 375

- ΧΡΕ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πράγμα μου.
 ΒΛΕ. ὦ τάν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνν
 ἐθέλω διαπραῖσαι πρὶν πνθέσθαι τὴν πόλιν,
 τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν δητόρων.
 ΧΡΕ. καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς νῆ τοὺς θεοὺς 380
 τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
 ΒΛΕ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
 λικτηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
 καὶ τῆς γυναικός, κοῦ διοίσουτ' ἄντικρυς
 τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὀτιοῦν τῶν Παμφίλου. 385
 ΧΡΕ. οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
 ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιούσας καὶ σάφρονας
 ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛΕ. τί σὺ λέγεις;
 οὕτω πάνν πολλὰ κέκλωφας; ΧΡΕ. οἴμοι τῶν
 κακῶν,
 ἀπολεῖς. ΒΛΕ. σὺ μὲν οὖν σεαντόν, ὡς γ' ἐμοὶ
 δοκεῖς. 390
 ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὸς σὺ,
 ἔχω. ΒΛΕ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; ΧΡΕ. αὐτόν
 τὸν θεόν.
 ΒΛΕ. καὶ ποῦ' στιν; ΧΡΕ. ἔνδον. ΒΛΕ. ποῦ; ΧΡΕ.
 παρ' ἐμοί. ΒΛΕ. παρὰ σοί; ΧΡΕ. πάνν.
 ΒΛΕ. οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; ΧΡΕ. νῆ
 τοὺς θεοὺς.
 ΒΛΕ. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡΕ. φημί. ΒΛΕ. πρὸς τῆς
 Ἑστίας; 395
 ΧΡΕ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛΕ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
 ΧΡΕ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
 ΒΛΕ. εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
 ΧΡΕ. οὐκ ἔστι πῶ τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. ΒΛΕ. τί φῆς;
 οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡΕ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρώτα
 ΒΛΕ. τί; 400

- ΧΡΕ. βλέψαι ποιῆσαι νῶ ΒΛΕ. τίνα βλέψαι; φράσον.
 ΧΡΕ. τὸν Πλούτον ὡς τὸ πρότερον ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ.
 ΒΛΕ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡΕ. νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΒΛΕ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἐμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
 ΧΡΕ. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405
 ΒΛΕ. οὐκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;
 ΧΡΕ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
 οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐτ' ἐστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
 ΒΛΕ. σκοπῶμεν. ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἐστιν. ΒΛΕ. οὐδ' ἐμοὶ
 δοκεῖ.
 ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην 410
 ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
 κράτιστόν ἐστι. ΒΛΕ. πολὺ μὲν οὖν νῆ τοὺς
 θεούς.
 μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄννε πράττων ἐν γέ τι.
 ΧΡΕ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛΕ. σπεῦδέ νυν. ΧΡΕ. τοῦτ'
 αὐτὸ δρω.
 ΠΕΝ. ὦ θερμόν ἐργον ἀνόσιον καὶ παράνομον 415
 τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
 ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεῖτον; ΒΛΕ. Ἡρά-
 κλεις.
 ΠΕΝ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
 τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
 ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε 420
 οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
 ΧΡΕ. σὺ δ' εἰ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.
 ΒΛΕ. ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγωδίας·
 βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν.
 ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας. ΒΛΕ. οὐκ οὖν κλαύ-
 σεται. 425
 ΠΕΝ. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡΕ. πανδοκεύτριαν,
 ἢ λεκιδόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοςουτονὶ

- ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
 ΠΕΝ. ἀληθεῖς; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
 ζητοῦντες ἐκ πάσης με χάρας ἐκβαλεῖν; 430
 ΧΡΕ. οὐκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
 ἀλλ' ἦτις εἰ λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
 ΠΕΝ. ἦ σφῶ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
 ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθ' ἐνδ' ἀφανίσαι.
 ΒΛΕ. ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἢ τῶν γειτόνων, 435
 ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεὶ με διαλυμαίνεται;
 ΠΕΝ. Πενία μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
 ΒΛΕ. ἀναξ' Ἀπολλὸν καὶ θεοί, ποῖ τις φύγη;
 ΧΡΕ. οὔτος, τί δρᾶς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
 οὐ παραμενεῖς; ΒΛΕ. ἦμιστα πάντων. ΧΡΕ. οὐ
 μενεῖς; 440
 ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
 ΒΛΕ. Πενία γὰρ ἐστὶν, ὦ πονήρ', ἣς οὐδαμοῦ
 οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
 ΧΡΕ. στήθ', ἀντιβολῶ σε, στήθι. ΒΛΕ. μὰ Δί' ἐγὼ
 μὲν οὔ.
 ΧΡΕ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἐργον παρὰ πολὺ 445
 ἐργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
 ἐρημον ἀπολιπόντε ποι φευξόμεθα
 τήνδ' δεδιότε, μηδὲ διαμαχομέθα.
 ΒΛΕ. ποῖοις ὀπλοῖσιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
 ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποῖαν δ' ἀσπίδα 450
 οὐκ ἐνέχρουν τίθησιν ἢ μαρωτάτη;
 ΧΡΕ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὔτος οἶδ' ὅτι
 τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
 ΠΕΝ. γρούζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
 ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω; 455
 ΧΡΕ. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
 ἡμῖν προσελθοῦς' οὐδ' ὅτι οὖν ἀδικουμένη;

ΠΕΝ. οὐδὲν γὰρ, ὡς πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένῳ
βλέπειν πάλιν; ΧΡΕ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν 461
ἀγαθόν; ΠΕΝ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';
ΧΡΕ. ὅτι;

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΝ. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετε
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώποις; ΧΡΕ. ὅτι;
εἰ τοῦτο δοῶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα. 466

ΠΕΝ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφῆνω μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὐσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, 470
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῆ.

ΧΡΕ. ταυτὶ σὺ τολμᾶς, ὡς μιαινωτάτη, λέγειν;

ΠΕΝ. καὶ σὺ γε διδάσκον· πάννυ γὰρ οἶμαι ῥαδίως
ἅπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιήσειν πλουσίους. 475

ΧΡΕ. ὡς τύπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρηξέτε;

ΠΕΝ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.

ΧΡΕ. καὶ τίς δύναται ἂν μὴ βοᾶν ἰὸν ἰὸν
τοιαῦτ' ἀκούων; ΠΕΝ. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.

ΧΡΕ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῆ δίκῃ, 480
ἐὰν ἄλῃς; ΠΕΝ. ὅτι σοι δοκεῖ. ΧΡΕ. καλῶς λέγεις.

ΠΕΝ. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἠττάσθε, καὶ σφῶν δεῖ παθεῖν.

ΧΡΕ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἰκοσιν;

ΒΛΕ. ταύτη γε· νῶν δὲ δὴ ἀποχρήσουσιν μόνῳ.

ΠΕΝ. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πρᾶττοντ'· ἢ τί γὰρ 485
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

ΧΟΡ. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ὅτι νικήσατε
τηνδὲ

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδῶ-
σατε μηδέν.

ΧΡΕ. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶ-
σιν ὁμοίως,

ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πρᾶττειν
ἔστι δίκαιον, 490

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τάν-
αντία δήπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὕρομεν ὥστε
γενέσθαι

βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς
ἅπαν ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψη καὶ μὴ τυφλὸς ὢν
περινοστή,

ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται οὐκ
ἀπολείψει, 495

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται·
κάτα ποιήσει

πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε
θεῖα σέβοντας.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ'
ἄμεινον;

ΒΛΕ. οὐδεὶς ἂν· ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ'
ἀνερώτα.

ΧΡΕ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διά-
κειται, 500

τίς ἂν οὐκ ἠγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον;

πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι
πονηροί,

ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάννυ
χρηστοί

πράττουσι κακῶς καὶ πεινώσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
πλεῖστα σύνεισιν.

οὐκ οὖν εἶναι φημ', εἰ πάνσαι ταῦτ' ἀμβλέψας
ποθ' ὁ Πλούτος, 505

ὁδὸν ἣν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
πορίσειεν.

ΠΕΝ. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ'
οὐχ ὑγιαίνειν

δύο πρεσβύτα, ξυνθιασάτα τοῦ ληρεῖν καὶ παρα-
παίειν,

εἰ τοῦτο γένοιθ' ὁ ποθειθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυ-
σιτελεῖν σφῶν.

εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον
αὐτόν, 510

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν
μελετώη

οὐδεὶς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοις
ἐθελήσει

τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχο-
ποιεῖν

ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυ-
λοδεψεῖν

ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Διοῦς θε-
ρίσασθαι, 515

ἢ ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμε-
λοῦσιν;

ΧΡΕ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ
κατέλεξας

οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕΝ. πόθεν οὖν
ἔξεῖς θεράποντας;

ΧΡΕ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕΝ. τίς δ' ἔσται
πρῶτον ὁ πωλῶν,

ὅταν ἀργύριον κάκεινος ἔχη; ΧΡΕ. κερδαίνειν
βουλόμενός τις 520

ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀν-
δραποδιστῶν.

ΠΕΝ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδεὶς οὐδ'
ἀνδραποδιστῆς

κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλου-
τῶν ἐθελήσει

κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποι-
ῆσαι;

ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν
τᾶλλα τε μοχθεῖν 525

ὁδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺν τοῦ νῦν. ΧΡΕ.
ἔς κεφαλὴν σοί.

ΠΕΝ. ἔτι δ' οὐχ ἔξεῖς οὔτ' ἐν κλίῃ καταδαρθεῖν· οὐ
γὰρ ἔδονται·

οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυ-
σίου ὄντος;

οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νόμφην
ἀγάγησθον·

οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικι-
λομόρφων. 530

καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔσται τούτων πάντων
ἀποροῦντα;

παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν
δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ

τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποινα ἐπαναγκάζουσα
κάθημαι

διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον
ἔξει.

ΧΡΕ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναί' ἀγαθόν, πλὴν φά-
δων ἐκ βαλανείου 535

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραιδίων κολο-
 συρόν;
 φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν
 οὐδὲ λέγω σοι
 ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἷ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφα-
 λὴν ἀνιῶσιν,
 ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐπα-
 νίστω.
 πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν βράκος·
 ἀντὶ δὲ κλίνης 540
 στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἢ τοὺς εὐδοντας
 ἐγείρει·
 καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ
 προσκεφαλαίου,
 λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ'
 ἀντὶ μὲν ἄρτων
 μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ ἰσχνῶν
 φαφανίδων,
 ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος,
 ἀντὶ δὲ μάκτρας 545
 πιθάκνης πλευρὰν ἐρωγαυῖαν καὶ ταύτην. ἀρὰ γε
 πολλῶν
 ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰ-
 τιον οὐδαν;
 ΠΕΝ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν
 δ' ὑπεκρούσω.
 ΧΡΕ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φάμεν εἶναι
 ἀδελφὴν.
 ΠΕΝ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διοιύσιον εἶναι
 ὁμοιον. 550
 ἀλλ' οὐχ οὐμός τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί',
 οὐδέ γε μέλλει.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστιν μη-
 δὲν ἔχοντα·
 τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις
 προσέχοντα,
 περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ'
 ἐπιλείπειν.
 ΧΡΕ. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-
 λεξας, 555
 εἰ φειδάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ τα-
 φῆναι.
 ΠΕΝ. σκώπτειν πειρᾶ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σπουδάζειν
 ἀμελήσας,
 οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίο-
 νας ἄνδρας
 καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ιδεάν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
 ποδαγρῶντες
 καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πλουέες εἰσιν
 ἀσελγῶς, 560
 παρ' ἐμοῖ δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς
 ἀνιστοί.
 ΧΡΕ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ
 πορίζεις.
 ΠΕΝ. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῶν κἀ-
 ναδιδάξω
 ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ'
 ἔστιν ὑβρίζειν.
 ΧΡΕ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοί-
 χους διορύττειν. 565
 [ΒΛΕ. νῆ τὸν Δί', εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν
 ἔστι;]
 ΠΕΝ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς
 ὁπόταν μὲν

ᾧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
 δίκαιοι,
 πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχορῆμ' ἄδι-
 κοι γεγένηται,
 ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
 μοῦσιν. 570

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα
 βάσκανος οὖσα.

ἀτὰρ οὐχ ἤττόν γ' οὐδέν κλαύσει, μηδὲν ταύτη γε
 κουήσης,
 ὅτι ζητεῖς τοῦτ' ἀναπεῖθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμεί-
 νων

πενία πλούτου. ΠΕΝ. καὶ σύ γ' ἐλέγξει μ' οὐπω
 δύνασαι περὶ τούτου,

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡΕ. καὶ πῶς
 φεύγουσί σ' ἅπαντες; 575

ΠΕΝ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιοῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλ-
 λιστα

ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι,
 φρονοῦντας ἄριστα

αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πράγμα' ἔστι
 δίκαιον.

ΧΡΕ. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ
 κράτιστον·

κἀκείνος γὰρ τὸν πλούτου ἔχει. ΒΛΕ. ταύτην δ'
 ἡμῖν ἀποπέμπει. 580

ΠΕΝ. ἀλλ' ᾧ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς
 φρένας ἄμφω,

ὁ Ζεὺς δήπου πένηται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερωῶς σε
 διδάξω.

εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν
 αὐτὸς ἀγῶνα,

ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας αἰεὶ δι' ἔτους πέμπτου
 ξυναγείρῃ,
 ἀνεκέρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφα-
 νώσας 585
 κοτίνῳ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῶ μᾶλλον ἐχρῆν, εἰ-
 περ ἐπλούτει.

ΧΡΕ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλούτου
 ἐκείνος·

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δα-
 πανᾶσθαι,

λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλούτου ἐξ
 παρ' ἑαυτῶ.

ΠΕΝ. πολὺ τῆς πενίας πράγμα' αἰσχρὸν ζητεῖς αὐτῷ περι-
 ἄψαι, 590

εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως καὶ φι-
 λοκερδής.

ΧΡΕ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτίνῳ στεφάνῳ στε-
 φανώσας.

ΠΕΝ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ'
 ἀγάθ' ὑμῖν

διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡΕ. παρὰ τῆς Ἐκάτης ἔξεστιν
 τοῦτο πυθέσθαι,

εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ
 αὕτη 595

τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον προσ-
 ἄγειν κατὰ μῆνα,

τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν
 καταθεῖναι.

ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξης
 ἔτι μηδ' ὀτιοῦν.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης. 600

ΠΕΝ. ᾧ πόλις Ἄργουσι, κλύεθ' οἷα λέγει.

- ΧΡΕ. Πανύσωνα κάλει τὸν ξύσειτον.
 ΠΕΝ. τί πάθω τλήμων;
 ΧΡΕ. ἔρρ' ἐς κόρακας θάπτον ἀφ' ἡμῶν.
 ΠΕΝ. εἶμι δὲ ποῖ γῆς; 605
 ΧΡΕ. ἐς τὸν κύφον· ἀλλ' οὐ μέλλειν
 χρῆσ', ἀλλ' ἀνύειν.
 ΠΕΝ. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἐτι μ' ἐνταυθοῖ
 μεταπέμψεσθον.
 ΧΡΕ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου. 610
 κρείττον γὰρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
 σὲ δ' εἴαν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν.
 ΒΛΕ. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν
 εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
 τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος 615
 λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
 τῶν χειροτεχνῶν
 καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
 ΧΡΕ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἠπίτριπτος οἴχεται.
 ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν 620
 ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
 ΒΛΕ. καὶ μὴ διατριβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὐ
 ἐλθῶν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
 ΧΡΕ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
 αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται, 625
 καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον εὐτρεπισμένα.
- ΧΟΡΟΥ.
- ΚΑΡ. ὦ πλεῖστα Θεσείοις μεμυστιλημένοι
 γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
 ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπραγάτε,
 ἄλλοι δ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου. 630
 ΧΟΡ. τί δ' ἐστὶν ὃ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
 φαίνει γὰρ ἦκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

- ΚΑΡ. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
 μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
 ἔξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας, 635
 Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχῶν.
 ΧΟΡ. λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοάιν.
 ΚΑΡ. πάρεστι χάρειν, ἦν τε βούλησθ' ἦν τε μή.
 ΧΟΡ. ἀναβοάσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ
 μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν. 640
 ΓΥ. τίς ἢ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρ' ἀπαγγελεῖ
 χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
 ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτοῖ.
 ΚΑΡ. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποινα, ἵνα
 καυτὴ πύξ· φιλεῖς δὲ δρωσ' αὐτὸ σφόδρα· 645
 ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντ' ἀποφέρω.
 ΓΥ. καὶ ποῦ'στιν; ΚΑΡ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἶσει τάχα.
 ΓΥ. πέραινε τοῖνον ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
 ΚΑΡ. ἄκουε τοῖνον, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
 ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ. 650
 ΓΥ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλὴν. ΚΑΡ. μὴ τάρκαθ' ἄ
 νῦν γεγένηται; ΓΥ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
 ΚΑΡ. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
 ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
 νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κενδαίμονα, 655
 πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
 ἔπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΥ. νῆ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
 ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
 ΚΑΡ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
 ἐπεὶ δὲ βωμῶ πόπανα καὶ θυλήματα 660
 καθωσιώθη μέλανος Ἡφαίστου φλογί,
 κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
 ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
 ΓΥ. ἦσαν δὲ τινες κάλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
 20*

- ΚΑΡ. εἷς μὲν γε Νεοκλείδης, ὃς ἐστὶ μὲν τυφλός, 665
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηγόντικεν·
ἕτεροὶ τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἰσθηταὶ ψόφου, 670
σιγαῖν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλὰ με
ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γραδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. 675
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὄρω τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάξοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἰ που πόπανον εἴη τι καταλειμμένον· 680
ἔπειτα ταῦθ' ἠγίξεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὄσιαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρας ἀνίσταμαι.
ΓΥ. τάλαντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκαίς τὸν θεόν;
ΚΑΡ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με 685
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθῶν ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὔριδάξατο.
τὸ γραδίον δ' ὡς ἦσθετό πού μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑπερῆρε· κἀτα συρίζας ἐγὼ
ὀδαξ ἔλαβόμην, ὡς παρείας ὦν ὄφιν. 690
ἢ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἠσυχῆ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δορυμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότε ἦδη τῆς ἀθάρας πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαλλόμεν. 695
ΓΥ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν; ΚΑΡ. οὐδέπω.

- μετὰ τοῦτο δ' ἦδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἢ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
ΓΥ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθύς ἐβδελύττετο. 700
ΚΑΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἰασὼ μὲν γ' ἐπακολουθοῦσ' ἅμα
ὑπερηγούσασε καὶ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῆν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
ΓΥ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑΡ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
τισεν.
ΓΥ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν. 705
ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἰ
τάλαν.
ΚΑΡ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθύς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῆει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον 710
παρέθηκε καὶ δοίδνκα καὶ κιβώτιον.
ΓΥ. λίθινον; ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώ-
τιον.
ΓΥ. σὺ δὲ πῶς ἐώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῆς; ΚΑΡ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
ὁπᾶς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία. 715
πρωτὸν δὲ πάντων τῶ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβάλων
σκοροόδων κεφαλᾶς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυεῖα συμπαραιμνύων ὀπὸν
καὶ σχίνου· εἴτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ, 720
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μᾶλλον. ὁ δὲ κευραγῶς καὶ βοῶν
ἔφενγ' ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας. 725

- ΓΥ. ὡς φιλοπόλις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
 ΚΑΡ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
 καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
 ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ 730
 κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπυσεν.
 ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ
 ὑπερφνεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
 ΚΑΡ. τούτῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυγῆ 735
 τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γ' ἐμούδόκει·
 καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
 ὁ Πλούτος, ὦ δέσποινα, ἀνεστήκει βλέπων·
 ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἠδονῆς,
 τὸν δεσπότην τ' ἠγείρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως 740
 ἠφάνισεν αὐτὸν οἷ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεῶν.
 οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
 τὸν Πλούτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὄλην
 ἐργηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
 ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα, 745
 ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλούτον ταχὺ,
 τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
 ΓΥ. ὄσσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα.
 ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλούτος; ΚΑΡ. ἐρ-
 χεται.
 ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφνῆς ὅσος. 750
 οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
 ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
 ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἠδονῆς·
 ὅσοι δ' ἐπλούτου οὐσίαν τ' εἶχον συγνήν
 οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι, 755
 ὄφρῦς συνηῆγον ἐσκυθρῶπαζόνθ' ἅμα.

- οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
 γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπέτο δὲ
 ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
 ἀλλ' εἴ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου 760
 ὄρχεσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
 οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιούσιν ἀγγελεῖ
 ὡς ἄλφειτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
 ΓΥ. νῆ τὴν Ἐκάτην, κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
 εὐαγγελία σε κριβανωτῶν ὄρμαθῶ, 765
 τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑΡ. μή νυν μέλλ' ἔτι,
 ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
 ΓΥ. φέρε νυν ἰούσ' εἰσω κομίσω καταχύσματα
 ὡσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
 ΚΑΡ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι. 770
 ΧΟΡΟΥ.
 ΠΑ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
 ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
 χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
 αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς,
 οἷσις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνῶν ἐλάνθανον, 775
 τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὀμιλίας
 ἐφευγον, εἰδῶς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγώ.
 ὡς οὐτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
 ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
 δεῖξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι 780
 ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.
 ΧΡΕ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
 οἱ φαινόμενοι παραγοῆμ' ὅταν πρᾶττη τις εὖ.
 νύττουσι γὰρ καὶ φλώδι τάντικνήμια,
 ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοιάν τινα. 785
 ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
 περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

- ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
 φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
 ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΑ. μηδαμῶς. 790
 ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
 πρῶτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
 πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
 ΓΥ. εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
 ΠΑ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος. 795
 ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
 οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
 ἰσχάδια καὶ τραγάλια τοῖς θεωμένοις
 προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
 ΓΥ. εὖ πάνν λέγεις· ὡς Δεξιπικός γ' οὐτοσί 800
 ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΙ.

- ΚΑΡ. ὡς ἡδὺν πρᾶττειν, ἄνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
 καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἰκοθεν.
 ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
 ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἡδικοῦσιν. 805
 [οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺν πρᾶγμα δῆ.]
 ἡ μὲν σιπύη μεστή· στί λευκῶν ἀλφίτων,
 οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
 ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
 τὰ σκευάρια πλήρη· στί, ὥστε θανμάσαι.
 τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκνθοι 810
 μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῶν ἰσχάδων.
 ὄξις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
 χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
 τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄραν.
 ὁ δ' ἱπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος. 815
 στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
 χρυσοῖς, ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,

- ἀλλὰ σκοροδίους ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.
 καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
 ἔν καὶ τραγὸν καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος, 820
 ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἴός τε γὰρ
 ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
 ΔΙΚ. ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
 ἴωμεν. ΚΑΡ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιῶν οὐτοσί;
 ΔΙΚ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής. 825
 ΚΑΡ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς εἰκας, εἶ.
 ΔΙΚ. μάλιστα. ΚΑΡ. ἔπειτα τοῦ δέει; ΔΙΚ. πρὸς τὸν
 θεὸν
 ἦκα· μεγάλων γὰρ μούστιν ἀγαθῶν αἴτιος.
 ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
 λαβὼν ἐπήρουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων, 830
 εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
 ΚΑΡ. ἦ ποῦ σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
 ΔΙΚ. κομιδῆ μὲν οὖν. ΚΑΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ'
 ἄθλιος.
 ΔΙΚ. κομιδῆ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ἄμην οὐς τέως
 εὐηργέτησα δεομένους ἔξω φίλους 835
 ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
 οἱ δ' ἐξετρέποντο κοῦκ ἐδόκουν ὄραν μ' ἔτι.
 ΚΑΡ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙΚ. κομιδῆ μὲν
 οὖν.
 ἀνχμὸς γὰρ ἂν τῶν σκευαρίων μ' ἀπάλεσεν.
 ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ἀνθ' ἂν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν 840
 προσευξόμενος ἦκα δικαίως ἐνθάδε.
 ΚΑΡ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
 ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
 ΔΙΚ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἐρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
 ΚΑΡ. μῶν ἐνεμνήθης δῆτ' ἐν αὐτῶ τὰ μεγάλα; 845
 ΔΙΚ. οὐκ, ἀλλ' ἐνεροίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.

- ΚΑΡ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙΚ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
 ΚΑΡ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; ΔΙΚ. νῆ τὸν Δία.
 ΚΑΡ. χαριέντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
 ΣΥΚ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δειλίαιος, 850
 καὶ τρεῖς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
 καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰὸν ἰού.
 οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
 ΚΑΡ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
 τί ποτ' ἐστὶν ὃ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν; 855
 ΣΥΚ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
 ἀπολωλεκώς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
 διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐδόμενον τυφλὸν
 πάλιν αὐθις, ἦνπερ μὴ' ἠλίπωσιν αἱ δίκαι;
 ΔΙΚ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ. 860
 προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
 ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
 ΚΑΡ. νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
 ΣΥΚ. ποῦ ποῦ σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
 ὑποσχόμενος οὕτος ποιήσειν εὐθέως, 865
 εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
 πολὺ μᾶλλον ἐπίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
 ΚΑΡ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΥΚ. ἐμὲ τουτονί.
 ΚΑΡ. ἢ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύνων;
 ΣΥΚ. μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός, 870
 κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε μου τὰ χρήματα.
 ΚΑΡ. ὡς σοβαρός, ὦ Δάματρο, εἰσελήλυθεν
 ὁ συνοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιγ.
 ΣΥΚ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις.
 ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον 875
 εἰπεῖν ἅ πεπανούργηκας. ΚΑΡ. οἰμῶξ' ἄρα σὺ.
 ΔΙΚ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
 ἅπασιν τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ

- τοὺς συνοφάντας ἐξολεῖ κακούς κακῶς.
 ΣΥΚ. οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾶς; 880
 ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἰληφας τοδί;
 ἐχθρὸς δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
 ΔΙΚ. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
 τὸν δακτύλιον τονδί παρ' Εὐδάμου δρακμῆς.
 ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συνοφάντου δῆγματος. 885
 ΣΥΚ. ἄρ' οὐχ' ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
 ὃ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
 οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
 ΚΑΡ. μὰ τὸν Δί' οὐκ οὖν τῷ γε σῶ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
 ΣΥΚ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναι μὰ Δία δειπνήσετε. 890
 ΚΑΡ. ὡς δὴ π' ἀληθεία σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
 διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
 ΣΥΚ. ἀρνεῖσθον; ἐνδον ἐστὶν, ὦ μισρωτάτω,
 πολὺν χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
 ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ. 895
 ΔΙΚ. κακόδαιμον, ὄσφραίνει τι; ΚΑΡ. τοῦ ψύχους γ'
 ἴσως,
 ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
 ΣΥΚ. ταῦτ' οὖν ἀνασχετ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 τούτους ὑβρίζειν εἰς ἐμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι
 ὅτι χρηστός ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. 900
 ΔΙΚ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥΚ. ὡς οὐδεὶς γ'
 ἀνὴρ.
 ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι, ΣΥΚ. τὸ τί;
 ΔΙΚ. γεωργός εἶ; ΣΥΚ. μελαγγολᾶν μ' οὕτως οἶει;
 ΔΙΚ. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΥΚ. ναι, σκῆπτομαί γ', ὅταν
 τύχω.
 ΔΙΚ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; ΣΥΚ. οὐ μὰ τὸν Δία.
 ΔΙΚ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν; 906
 ΣΥΚ. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων

- καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΔΙΚ. σὺ; τί μαθῶν; ΣΤΚ.
βούλομαι.
- ΔΙΚ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὃ τοιχωρῶχε,
εἰ σοι προσήκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει; 910
- ΣΤΚ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἔμμαντοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν, ὃ κέπρε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
- ΔΙΚ. εὐεργετεῖν οὖν ἔστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
- ΣΤΚ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένους
καὶ μὴ πιτρέπειν ἕαν τις ἐξαμαρτάνη. 91^ε
- ΔΙΚ. οὐκ οὖν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἢ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; ΣΤΚ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
- ΔΙΚ. ὁ βουλόμενος. ΣΤΚ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἔμ' ἦκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
- ΔΙΚ. νῆ Δία, πονηρὸν τᾶρα προστάτην ἔχει. 920
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἠσυχίαν ἔχων
ζῆν ἄργός; ΣΤΚ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.
- ΔΙΚ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ΣΤΚ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλούτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου ὄλιφιον. 925
- ΔΙΚ. κατάθου ταχέως θοιμάτιον. ΚΑΡ. οὗτος, σοὶ λέγει.
- ΔΙΚ. ἐπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑΡ. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.
- ΣΤΚ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. ΚΑΡ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
- ΣΤΚ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 930
- ΚΑΡ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐσθίειν;
- ΣΤΚ. ὄρῳς ἄ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
- ΔΙΚ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν εἶχες μάρτυρα.
- ΣΤΚ. οἴμοι περιεῖλημμαι μόνος. ΚΑΡ. νυκὶ βοᾷς;
- ΣΤΚ. οἴμοι μάλ' αὐθις. ΚΑΡ. δὸς σὺ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν σνοκοφάντην τουτονί. 936
- ΔΙΚ. μὴ δῆθ' ἰερὸν γὰρ ἔστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
- ΚΑΡ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται

- ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρῶχον;
Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. 940
- ΔΙΚ. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τις; εἰπέ μοι.
- ΚΑΡ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτονί.
- ΣΤΚ. ἄπειμι· γινώσκω γὰρ ἦττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἕαν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ 945
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεόν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς εἰς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθῶν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν. 950
- ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίξεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκῶς θέρου.
καγὰρ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
- ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραξ' αὐτὸν λαβῶν 955
τῶν ὄρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γινώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκεῖνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νῶ δ' εἰσῴωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.
- ΧΟΡΟΥ.
- ΓΡ. ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφιγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ, 960
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
- ΧΟΡ. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὃ μαιρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.
- ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινὰ.
- ΧΡΕ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα. 965
ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἔχρη.
- ΓΡ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναι μοι πεποίηκε τὸν βίον.

- ΧΡΕ. τί δ' ἔστιν; ἢ που καὶ σὺ συκοφάντρια 970
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
 ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
 ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκτρα.
 ΧΡΕ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
 ΓΡ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλου, 975
 πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
 καὶ χρηστόν· εἰ γὰρ του δεηθείην ἐγώ,
 ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν.
 ΧΡΕ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἐκίστοτε; 980
 ΓΡ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἤσχύνετο.
 ἀλλ' ἀργυρίου δραχμῆς ἂν ἦτησ' εἰκοσιν
 εἰς ἱμάτιον, ὅκτω δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
 καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον
 ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρὶ θ' ἱματίδιον· 985
 πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
 ΧΡΕ. οὐ πολλά τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
 εἶρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἤσχύνετο.
 ΓΡ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας
 αἰτεῖν μ' ἐφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὔνεκα, 990
 ἵνα τοῦμόν ἱμάτιον φορῶν μεμνήτῳ μου.
 ΧΡΕ. λέγεις ἐρωῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
 ΓΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
 τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάννυ.
 ἐμοῦ γὰρ αὐτῶ τὸν πλακοῦντα τουτοῦ 995
 καὶ τᾶλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
 ἐπόντα πεμφάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
 εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι, ΧΡΕ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
 ΓΡ. ἄμμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
 ἐφ' ᾧ τ' ἐκείσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι, 1000
 καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι

- πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
 ΧΡΕ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
 ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἦδεται φακῆ·
 πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθειεν. 1005
 ΓΡ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὀσημέραι νῆ τῷ θεῷ
 ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰετὴν ἐμήν.
 ΧΡΕ. ἐπ' ἐκφορᾶν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνου
 ἐρωῶν ἀκούσαι. ΧΡΕ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὐν χάριν.
 ΓΡ. καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην αἰσθοιτό με, 1010
 νηττάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο.
 ΧΡΕ. ἔπειτ' ἴσως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
 ΓΡ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοισι νῆ Δία
 ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψεν μέ τις,
 ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. 1015
 οὔτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
 ΧΡΕ. μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς εἰκεν, ἐσθίων.
 ΓΡ. καὶ τὰς γε χεῖρας παγκύλας ἔχειν μ' ἔφη.
 ΧΡΕ. ὅποτε προτείνοιέν γε δραχμῆς εἰκοσιν.
 ΓΡ. ὅξειν τε τῆς χρῆσας ἐφασκεν ἡδύ μου, 1020
 ΧΡΕ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.
 ΓΡ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
 ΧΡ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
 γραὸς καπρώσης τὰφόδια κατεσθίειν.
 ΓΡ. ταῦτ' οὐν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
 φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αἰεῖ. 1026
 ΧΡΕ. τί γὰρ ποιήσῃ; φράζε, καὶ πεφράζεται.
 ΓΡ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δία
 τὸν εὐπαθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἄντ' εὐποιεῖν·
 ἢ μηδ' ὀτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν. 1030
 ΧΡΕ. οὔκουν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
 ΓΡ. ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
 ΧΡΕ. ὀρθῶς γε· νῦν δὲ σ' οὐκέτι ζῆν οἴεται.

- ΓΡ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὃ φίλτατε.
 ΧΡΕ. οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γ' ἔμοι δοκεῖς. 1035
 ΓΡ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διεκλύνσαις.
 ΧΡΕ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ἂν τηλίας.
 ΓΡ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
 οὔπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
 εἴκε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡΕ. φαίνεται. 1040
 στεφάνους γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.
 ΝΕΑ. ἀσπάζομαι. ΧΡΕ. σέ φησιν. ΝΕΑ. ἀρχαία φίλη,
 πολιά γεγένησαι ταχύ γε νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΓΡ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
 ΧΡΕ. εἴκε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἔορακέναι. 1045
 ΓΡ. ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἔμοι χθές ἦν;
 ΧΡ. τούναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
 μεθύων γάρ, ὡς εἴκεν, ὀξύτερον βλέπει.
 ΓΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
 ΝΕΑ. ὃ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί, 1050
 ἐν τῷ προσώπῳ τῶν θυτίδων ὅσας ἔχει.
 ΓΡ. ἃ ἃ,
 τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερ'. ΧΡΕ. εὐ μέντοι λέγει.
 ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθῆρ λάβῃ,
 ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
 ΝΕΑ. βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαιν;
 ΝΕΑ. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρνα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα; 1056
 ΝΕΑ. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡΕ. ἀλλὰ γνώσομαι
 καὶ γὰρ· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
 ΝΕΑ. ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
 ΓΡ. ταλάνταθ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, 1060
 πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
 ΝΕΑ. ὄναιο μέντ' ἂν, εἰ τις ἐκπλύνειέ σε.
 ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
 εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύδιον,

- ὄψει κατάδηλα τοῦ προσωποῦ τὰ ῥάκη. 1065
 ΓΡ. γέρον ἀνῆρ ἂν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
 ΝΕΑ. πειρᾶ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιτθίων
 ἐφάπτεται σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
 ΓΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὃ βδελυρὸς σύ.
 ΧΡΕ. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἂν. 1070
 ἀλλ', ὃ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
 μισεῖν σε ταύτην. ΝΕΑ. ἀλλ' ἐγὼ γ' ὑπερφιλῶ.
 ΧΡΕ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. ΝΕΑ. τί κατηγορεῖ;
 ΧΡΕ. εἶναι σ' ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
 πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075
 ΝΕΑ. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι. ΧΡΕ. τὸ τί;
 ΝΕΑ. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
 οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ ποιεῖν·
 νῦν δ' ἀπιθὶ χαίρων συλλαβῶν τὴν μείρακα.
 ΧΡΕ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως 1080
 εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
 ΝΕΑ. οὐκ ἂν διαλεχθεῖην διεσπλεκωμένη
 ὑπὸ μυθίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.
 ΧΡΕ. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
 πίνειν, συνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα. 1085
 ΝΕΑ. ἀλλ' ἐστὶ κομιδῆ τρυγῆ παλαιὰ καὶ σαπρὰ.
 ΧΡΕ. οὐκοῦν τρυγοίπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
 ΝΕΑ. ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
 ἐλθῶν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ' οὐς ἔχω.
 ΓΡ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090
 ΝΕΑ. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. ΧΡΕ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
 οὐ γὰρ βιάσεται. ΝΕΑ. πάννυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
 ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττον χρόνον.
 ΓΡ. βάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
 ΧΡΕ. ὡς εὐτόπως, ὃ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον 1095
 ὥσπερ λεπὰς τῷ μείρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ.

- ΚΑΡ.** τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτί τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ. **ΕΡΜ.** σέ τοι λέγω,
ὦ Κάρων, ἀνάμεινον. **ΚΑΡ.** οὗτος, εἰπέ μοι, 1100
σύ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτως σφόδρα;
ΕΡΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἴτ' ἀνέφξας με φθάσας,
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἴτα τὴν κύναν, 1105
ἔπειτα σαντόν, εἴτα τὴν ὕν. **ΚΑΡ.** εἰπέ μοι,
τί δ' ἔστιν; **ΕΡΜ.** ὁ Ζεὺς, ὦ πονηρέ, βούλεται
ἔς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκῆσας τρύβλιον
ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
ΚΑΡ. ἡ γλῶττα τῷ κήρῳι τούτων γίγνεται. 1110
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταυτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; **ΕΡΜ.** ὅτι ἡ δεινότητα πάντων πραγμάτων
εἶργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλούτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἐν 1115
ἡμῖν ἐτι θύει τοῖς θεοῖς. **ΚΑΡ.** μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
ΕΡΜ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κάπιτέτριμμα. **ΚΑΡ.** σωφρονεῖς.
ΕΡΜ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσι 1120
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἐρμῆν ἐσθίειν·
νυκτὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
ΚΑΡ. οὐκ οὐκ δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν 1124
ἐνίοτε τοιαυτ' ἀγάθ' ἔχων; **ΕΡΜ.** οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἕν τετραδί πεπεμμένον.
ΚΑΡ. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

- ΕΡΜ.** οἴμοι δὲ καλῆς ἦν ἐγὼ κατήσθιον·
ΚΑΡ. ἀσκαλιάς ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. 1130
ΕΡΜ. σπλάγγων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
ΚΑΡ. ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγγν' ἔοικέ τις στρέφειν.
ΕΡΜ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κερραμένης.
ΚΑΡ. ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
ΕΡΜ. ἄρ' ὠφελήσασαι ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;
ΚΑΡ. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελείν. 1135
ΕΡΜ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὐ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. **ΚΑΡ.** ἀλλ' οὐκ ἔκφορά.
ΕΡΜ. καὶ μὴν ὅποτε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγὼ σ' ἂν λανθάνειν ἐποίουν αἰεί. 1140
ΚΑΡ. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καυτός, ὦ τοιχωρούχε.
ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστός εὐ πεπεμμένος.
ΕΡΜ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτός ἂν κατήσθιες.
ΚΑΡ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὅποτε τι ληφθεῖην πανουργήσας ἐγώ. 1145
ΕΡΜ. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλῆν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
ΚΑΡ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
ΕΡΜ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἔστι βελτίω πολύ. 1150
ΚΑΡ. τί δέ; ταυτομολεῖν ἀστεῖον εἶναι σοι δοκεῖ;
ΕΡΜ. πατὴρ γὰρ ἔστι πᾶσ' ἴν' ἂν πρῶτη τις εὐ.
ΚΑΡ. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὧν;
ΕΡΜ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρῶσασθέ με.
ΚΑΡ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
ΕΡΜ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. **ΚΑΡ.** ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν 1156
Ἐρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
ΕΡΜ. ἀλλὰ δόλιον τοῖνον. **ΚΑΡ.** δόλιον; ἡμιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.
ΕΡΜ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. **ΚΑΡ.** ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
21 *

- ὡσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. 1160
 EPM. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἔρεις;
 Πλούτῳ γὰρ ἔστι τοῦτο συμφορώτατον,
 ποιεῖν ἀγῶνας μουσικούς καὶ γυμνικούς.
 KAP. ὡς ἀγαθόν ἔστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
 οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βίότιον. 1165
 οὐκ ἔτος ἅπαντες οἱ διακίζοντες θαμὰ
 σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
 EPM. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσία; KAP. καὶ πλῦνέ γε
 αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλάδας,
 ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῆς. 1170
- ΧΟΡΟΙ.
- IEP. τίς ἂν φράσειε ποῦ ἔστι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
 XPE. τί δ' ἔστιν, ὃ βέλτιστε; IEP. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κα-
 κῶς;
 ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
 καὶ ταῦτα τοῦ σωτήρος ἱερέως ὦν Διός. 1175
 XPE. ἢ δ' αἰτία τίς ἔστιν, ὃ πρὸς τῶν θεῶν;
 IEP. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. XPE. τίνοσ οὐνεκα;
 IEP. ὅτι πάντες εἰσι πλούσιοι· καίτοι τότε,
 ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὃ μὲν ἂν ἦκων ἔμπορος
 ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεῖς, ὃ δέ τις ἂν 1180
 δίκην ἀποφυγῶν· ὃ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
 κάμει γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἰς
 θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
 πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μυρίοι.
 XPE. οὐκ οὖν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις; 1185
 IEP. τὸν οὖν Δία τὸν σωτήρα καὐτός μοι δοκῶ
 χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.
 XPE. θάρσει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἦν θεὸς θέλη.
 ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,

- αὐτόματος ἐλθῶν. IEP. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέ-
 γεις. 1190
 XPE. ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
 τὸν Πλούτον, οὐπερ πρότερον ἦν ἰδρυσμένος,
 τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
 ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δάδας ἡμμένας,
 ἵν' ἔχων προηγῆ τῷ θεῷ σὺ. IEP. πάννυ μὲν οὖν
 δρᾶν ταῦτα χρῆ. XPE. τὸν Πλούτον ἔξω τις 1196
 κάλει.
 ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; XPE. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
 ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
 σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἤλθες αὐτῆ ποικίλα.
 ΓΡ. ὦν δ' οὐνεκ' ἤλθον; XPE. πάντα σοι πεπραῖξεται. 1201
 ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἔσπεραν.
 ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐγγυᾶ σὺ μοι
 ἤξειν ἐκείνον ὡς ἐμ', οἶσω τὰς χύτρας.
 XPE. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τάναντία 1205
 αὐταὶ ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
 ἢ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
 τῆς γραῦς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.
 ΧΟΡ. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνα-
 χωρεῖν
 εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας
 ἔπεσθαι.